

ദൈവ മലക്കര നസ്രാണി വിലാപം

(മലക്കര സഭയിലെ ബാവാ-മെത്രാൻ കക്ഷികൾ തമിലുള്ള
വഴക്കിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശ്വാസിയുടെ വേദനകളും
സ്വത്രന്ത്രമായ അവലോകനവും)

By ... ഞാനാർ

ഒരു Peace On Earth Mission (POEM0) പ്രസിദ്ധീകരണം

ദൈവ മലക്കര നസ്രാണി വിലാപം

(മലക്കര സഭയിലെ ബാവാ-മെത്താൻ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള
വഴക്കിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശ്വാസിയുടെ വേദനകളും
സ്വത്തന്മായ അവലോകനവും)

By ... ഞാനാർ

അര്യ Peace On Earth Mission (POEM0) പ്രസിദ്ധീകരണം

മലയാളം

ദരു മലക്കര നിസാമി വിലാപം

Author: “ കൊന്താര് ”

First Edition: 2019

Published for Peace on Earth Mission (POEM),

U S A,whoami@gmail.com

Desktop work by: Bhasi keyen

Printed at:

മുഖ്യവർ

ഞാനാർ

“ഞാനാർ” എന്ന അസാധാരണമായ ഒരു തുലികാ നാമത്തിൽ ഞാനീ പുസ്തകം എഴുതുന്നു. ഞാനാർ എന്നു വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള ഭയം കൊണ്ടാണ്. അത് വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാനാർ എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നിങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ സാദ്യതയുണ്ട് എന്നതിനാലാണ്. പിന്നെ ഒരു പുസ്തക കർത്താവ് എന്നറിയപ്പെടാൻ എന്നിക്ക് താൽപര്യവും ഇല്ല. എന്നെ ജീവിതത്തിൽ എന്ന ഏറ്റവും ബാധിച്ച ഏതാനും കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും (പ്രധാനമായ ഒന്ന് ഞാൻ ജനിച്ച വളർന്ന മലക്കരസഭയുടെ പരിണാമങ്ങളാണ്. എന്ന വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ച, ഇപ്പോഴും വേദനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം കുറഞ്ഞ സന്ദേശം നടന്നിട്ടുള്ള വഴക്കുകളും ചേരിതിരിപ്പുകളും അതെ തുടങ്ങു കുറഞ്ഞ സന്ദേശം നിന്നും സഭ്യക്കു വന്നു പോയിട്ടുള്ള വഴിതെറിലുകളാണ്.

“തന്ന സാമും നാം പുണിട്ടുവാൻ
തമ്മുടെ സാമുംവൻ പുണ്ഡു
നമ്മത്തൻ പിതൃസ്വർഹാക്കി
പാപന രൂഹായൈടുചേർപ്പാൻ
മാനവരുപം സ്വയമേറാൻ”

എന്നു നമ്മൾ പള്ളിയിൽ പ്രഭാത പാടുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യനായി ജനിച്ച് മനുഷ്യർ എങ്ങനെ സത്യത്തിനു സാക്ഷികളായി ജീവിക്കുണ്ടെന്നു സന്താം ജീവിതത്തിൽകൂടി കാണിച്ചു തന്ന, സന്താം സഹോദരരായ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിച്ച് അവർക്ക് വേണ്ടി വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവനും കൊടുക്കണമെന്നു പറിപ്പിച്ച യേശുകുസ്തുവിന്റെ പരിപ്രേരുകളിൽനിന്നും ഇന്ന് എത്രയോ കാതം അക്കലയാണ് കുറഞ്ഞ സന്ദേശം എന്നത് എന്ന വളരെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നു.

ഞാൻ ജനിച്ചുവളർന്ന യാക്കൊബാധി / ഓർത്തഡോക്സ് സന്ദേശ (ബാവ-മത്താൻ കക്ഷികൾ) തമിലുള്ള വഴക്കുകളും കേസുകളും പള്ളിപ്പട്ടലുകളും പള്ളിപ്പട്ടത്തങ്ങളും തരുവുകളിൽ നടക്കുന്ന അടിപിടികളും കണ്ണുബെഡിച്ചിലുള്ള സകടമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു ലാലുപുസ്തകം എഴുതി നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുവാനെന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

“Everyone of us is a potential Christ” എന്ന് ഒരു കുടുംബ യോഗത്തിൽ ബർണ്ണാബാസ് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. സ്വാംപത്തിലും പെരുമാറിത്തിലും അടിസ്ഥാന ജീവിത നിലപാടുകളിലും യേശുവിനെ മാതൃകയാക്കി, അനുകരിച്ചു. “ഈ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നത് ഞാനല്ല (ജൗണികനായ മനുഷ്യന്റെ) കുസ്തുവഭേദം” എന്നു പറയാൻ കഴിയുംവിധി കുസ്തുവിലേക്ക് വളരാനുള്ള ഒരു യത്തന്മായി ജീവിതത്തെ കാണുന്നോണ്, അത് ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിക്കുന്നോണ് നമ്മൾ കുസ്തുവികൾ എന്ന പേരിന് അർഹരാക്കുന്നത്. എത്രയോ ഉന്നതമായ കുസ്തുവിലെ പ്രവോധനം.

ഈ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ വളരെ അക്കലയാണ്. സദാ വഴക്കുകളിൽ കടുംപിട്ടുത്തം പിടിക്കുംതോറും നമ്മൾ ഈ ലക്ഷ്യം വിട് പുരക്കാട് യാതെ ചെയ്യുകയാണ്. സിംഹാസനങ്ങളുടെയും പള്ളികളുടെയും, സ്കൂളുകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും പേരിൽ വഴക്കടിക്കുന്നോൾ നമ്മൾ പരിഹാസപാത്രങ്ങളായി മാറുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവർത്തകികളെ കാണുന്നവർ സർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തെ ഓർക്കുകയും മഹതാപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുത്തക്കവെള്ളും ജീവിക്കുണ്ടാണ് യേശു പറിപ്പിച്ചത്. ഇന്ന് നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അതിനുതകുന്നവയല്ലെങ്കിൽ അത് മാറുവാനുള്ള ചുമതല യേശുവിന്റെ അനുയായികളെന്നവകാരശപ്പെടുന്ന നമുക്കുണ്ട്.

നൂറ്റായിരം ജീവിതപുശ്രംഘങ്ങളുടെയിടയ്ക്കു ജീവിക്കുന്ന നമ്മൾ ഞായറാഴ്ചകളിലും വിശ്വശ ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിയിൽ പോകുന്നോൾ അൽപ്പം മനസ്സുമാധാനവും ആശാസവും ലാഭിക്കുണ്ടാണെന്നുണ്ടുമാണ്. നമ്മുടെ ആത്മയിൽ ജീവിതത്തിന് താഴെയും തണ്ടലുമായി സദുപദ്ധതിങ്ങളും മാർഗ്ഗദർശനവും നടക്കുന്ന ഒരു സഭാനേതൃത്വം നമുക്ക് ലഭിക്കുവാൻ നമ്മൾ എത്രയേറോ

ആശിക്കുന്നു. അതിനു പകരം എതിർ ശുപ്പിനെതിരെ സംഘടിക്കുവാനും കോടതികളിൽ കേസ് നടത്തുവാൻ പിരിവുകാടുകുവാനും പള്ളി പിടിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും തെരുവിൽ ഇരങ്ങി ഇക്കിലാബ് വിജിക്കുവാനും കയ്യാകളി ചെയ്യുവാനും വരെ ആഹാരം ചെയ്യുന്ന സഭാനേത്രത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായാലോ? എത്ര വേദനാജനകമായിരിക്കും അത്? എത്ര അഭേദക്കപ്പെത്തവമായിരിക്കും അത്? യേശുവിന്റെയും സഭയുടെയും ശിക്ഷണങ്ങൾ മറന്ന് സ്ഥാനമെസ്യുവഞ്ചർക്കായി പഴിതെറി സഞ്ചരിക്കുന്ന ആമയീയ നേതാക്കളെ താങ്ങുവാനായി സംഘടിക്കുവാൻ നമ്മൾ ഉച്ചബോധിപ്പിക്കുന്ന നിലയിലേക്ക് സഭകൾ തരംതാഴുന്നത് നമ്മൾ തിരിച്ചറിയണം. താലിബാൻ ദെജ്പ് സംഘടനകളായി സഭയെ വാർത്തയുടെക്കുവാൻ ശമിക്കുന്ന നേതൃത്വങ്ങളുടെ പുരോക്കുന്ന പിന്തുടരാതിരിക്കുവാൻ നമ്മൾ ജാഗരൂകരാകണം.

എനിക്ക് 7 വയസ്സുള്ളപ്പോൾ എൻ്റെ അമ്മ മരിച്ചു. മരിക്കുവോൾ അമ്മയ്ക്ക് 34 വയസ്സായിരുന്നു. അന്ന് നേതൃത്വം പള്ളിയിലും സഭയിലും ബാധ-മെതാൻ കക്ഷിവശകുകൾ മുർഖ്യന്നും വസ്ത്രയിലായിരുന്നു. അമ്മയുടെ ശവം പള്ളിയിൽ കയറ്റിവച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാതെ ശവക്കൊട്ടയിൽ നേരിട്ട് കൊണ്ടുപോയി അടക്കി. പള്ളി ബലമായി തുറപ്പിക്കാൻ രൂജങ്ങിയ യുവാക്കളെ അമ്മയുടെ അപ്പൻ വിലക്കിയതുകൊണ്ട് അടിയും ബഹാദുരും ഉണ്ടായില്ല. തെമ്മാടിക്കുഴിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടാലും അവശ്വത്തേടി മാലാവമാർ വരും എന്ന് വല്ലപ്പേര് വാവിട്ടു നിലവിലിച്ചു പറഞ്ഞത് ഇന്നും ഞാൻ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു കക്ഷികുടുംബങ്ങളിലുംപെട്ട കുട്ടികൾ എൻ്റെ സ്കൂളിലുണ്ടായിരുന്നു. “പള്ളിയിൽ കയറ്റാതെ അടക്കിയ നിന്റെ അമ്മ സർഗ്ഗത്തിൽ പോകില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു അന്ന് ചിലർ എന്ന ദയപ്പട്ടത്തി. എത്രയോ നാളുകൾ എൻ്റെ അമ്മ നരകത്തിൽ വേദന അനുഭവിക്കുന്നത്, പുഴുക്കളുടെ കടികൊള്ളള്ളുന്നതോർത്ത് ഞാൻ കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ദു:സപ്പനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സർഗ്ഗ തേയും നരകത്തേയും പറിയുള്ള എൻ്റെ ധാരണകൾ തിരുത്തപ്പെടുവോളം രൂമാതിരി നരകവേദന ഞാനുവെണ്ടി. ഇന്ന് ഇതെല്ലാതുംപോൾ ഇംഗ്ലീഷ് (2018) നടക്കുന്ന ശവമടക്ക വഴക്കുകളെപ്പറ്റി കേൾക്കുവോൾ പള്ളിപ്പിടുത്തങ്ങളെയും ആമഹത്യാ ടൈംസ്റ്റിക്കളെയും വീഡിയോയിൽ കാണ്ണ വോൾ ഞാനെന്നെൻ്റെ ചെറുപ്പകാലം ഓർക്കുന്നു. പിറവം പള്ളിയിൽ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്നാരെ അടക്കം ചെയ്യുവാൻ കുപ്പായം ഉറരിവെയ്ക്കേണ്ടിവന രണ്ടചുമാരുടെ കമ്പ; കണ്ണാട്ടുനിർപ്പേൽ പള്ളിയിൽ രച്ചനെ അടക്കുവാൻ വേണ്ടി കുത്തിയ കുഴി മുടിയശേഷം വേരാരു കുഴി കുത്തിപ്പിച്ച് അച്ചന്നാരില്ലാതെ അടക്കിയ കമ്പ; കട്ടിറി പള്ളിയിൽ ശവമടക്കാതെ 10 ദിവസം പെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന, മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ ഇടപെടുത്തിവന കമ്പ; എതിർകക്ഷികളെപ്പറ്റി “അവർക്കിനി പട്ടിയ കുഴിച്ചിട്ടും പോലെ അവരുടെ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിട്ടാണെ കഴിയു” എന്ന് ഒരു മതപുരോഹിതൻ ആമോദ തേതാദ പറയുന്ന സ്ഥിതി വന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റി നാണ്കിക്കാതിരിക്കാൻ ആർക്ക് കഴിയും? നന്നിനു പുരോക്കേ നന്നായി കൈസ്ത്വാനികളെന്ന് സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്ന നമ്മുടെ ദുഷ്യ പ്രവർത്തികളുടെ കമ്പ; എങ്ങിനെ വേദനിക്കാതിരിക്കും? ഞാൻ ഭാവനയിൽ കാണുന്നത് ഇതു മരിച്ചുപോയവരുടെ മകളും കൊച്ചുമകളുമായ ബാലികാബാലന്മാരെയാണ്. മരണമെന്തന്ന റിയാതെ, കക്ഷിവശക്കന്നാറിയാതെ, തങ്ങളുടെ വല്ലപ്പച്ചനേയോ, അമച്ചിയേയോ നിഷ്കളെക്ക മായി സ്നേഹിച്ച പിണ്ഡുകുണ്ടുങ്ങളെയാണ്. ഇതു ശവമടക്ക വഴക്കുകളിൽക്കൂടി എന്തു പാംമാണ് അവർക്ക് നമ്മൾ കൊടുക്കുന്നത്? ഇതിനൊരുവസാനം വേണ്ടേ? ഇപ്പകാരം വഴിതെറി സഞ്ചരിക്കുന്ന സഭകളെയും നേതാക്കന്നാരെയും ഓർത്തുള്ള ഒരു സാധാരണ ആമായൻ്റെ പിലാപമായി ഇതു പുസ്തകത്തെ കണ്ടാൽ മതി.

ഞാനാരെന്ന് നിങ്ങൾ അനോഷ്ടിക്കേണ്ടതില്ല. മലക്കര സഭയിലെ ഒരംഗമായ, യേശുക്രിസ്ത്യവിന്റെ സഭയിലെ ഒരു വിശ്വാസിയായി, സമസ്യാൾക്കിളായ അയൽക്കാരെ സ്നേഹിച്ചു സെസരുമായി ജീവിക്കണമെന്നാഗിക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞാനിതെഴുതുന്നത്. അവരോടാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. വഴക്കിനും തല്ലിനും ആഹാരം ചെയ്യുന്ന നേതാക്കളോടു ശാന്തമായി നിസ്സഹിക്കുക. യേശുക്രിസ്ത്യവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മളിലായാൽ അതിൽ അലിഞ്ഞു പോകാതെ യാതാരു പ്രശ്നവും ഇപ്പോഴില്ല. എത്ര സ്വർണ്ണത്തിലുണ്ടാകിയ സിംഹാസനവും അതിനു മുമ്പിൽ തല വണ്ണങ്ങും. വണ്ണങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ഏറ്റവും കുമ്പം. “ഞാനാർ” എന്ന് നമ്മോ രോറുത്തരും കർത്താവിനോടു ചോദിക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ അപേക്ഷ. കർത്താവ് അത് തന്റെ ശിഷ്യരൂരോടു ചോദിച്ചു. “നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു” എന്നുത്തരം വന്നു. പിന്നീടാരിക്കൽ “എൻ്റെ വിലാപിൽ താടുക, വിശ്വാസിയായിരിക്കുക” എന്നു വേരാരുളീഹയോട് കർപ്പിച്ചു. “എൻ്റെ കർത്താവും എൻ്റെ ദൈവവുമേ” എന്നുത്തരം വന്നു. “ഞാനാർ” എന്നു നമ്മൾ ചോദിക്കുവോൾ “നീ എൻ്റെ ശിഷ്യൻ” എന്നു കർത്താവിനു പറയാൻ തക്ക

വള്ളമാണോ നമ്മുടെ വാക്കുകളും പ്രവർത്തികളുമെന്നു ചിന്തിക്കണമെന്നപേക്ഷ. ഈന് സോഷ്യൽ മൈസിയകളിൽ നിരഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന തെറിയലിഷേകങ്ങളും തെരുവുകളിൽ കേൾക്കുന്ന ജയ വിളികളും മുർദ്ദാബാർ വിളികളും “ഇവൻ അബൊഹാമിന്റെ സന്തതി” എന്ന് നമ്മുപറ്റി പറയുവാൻ കർത്താവിനു തടസ്സമായി നിർക്കുന്നവോ എന്നു നമ്മൾ ആലോചിക്കണം.

ഞാനോരു എഴുത്തുകാരനോ ചരിത്രകാരനോ വാശിയോ അല്ല. പക്ഷെ എൻ്റെ നിഷ്പക്ഷമായ സത്യാനേഷണൽത്തിന്റെ ഭാഗമായി സഭയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്; പുസ്തകങ്ങൾ വഴിയായും, ടുഗിൾ സർച്ച് വഴിയായും അനേകം പരസ്പര വിരുദ്ധമായതും, നിഷ്പക്ഷമായതുമായ വാദഭതികൾ വായിച്ചും സത്യമെന്തായിരിക്കാം എന്ന ഒരു ഏകദേശം അനുമാനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്ര പണ്ഡിതനാരുമായി ഒരു വാദത്തിനോ ചർച്ചക്കോ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തെറുകൾ പറിയിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിനു വേണ്ടിയോ വ്യക്തിക്കുവേണ്ടിയോ പക്ഷപാതപരമായി വായിക്കുകയോ എഴുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുമാത്രം ഉംപ്പ് തരുന്നു. ഏതെങ്കിലും കമറ്റുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ എൻ്റെ Emailലേക്ക് എഴുതണം. “whoami1946@gmail.com” പ്രത്യേകിച്ചും വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും എഴുതണം. വായിക്കുന്ന ആർക്കേജുകളിലും ഞാനാരാഖണനാരിയാമക്കിൽ അത് റഹസ്യമായി വയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷ. ചരിത്ര ഭാഗങ്ങളിൽ ബോട്ടിക്കുന്നവരോട് ഇതിന്റെ അവസാന അഭ്യാധമക്കിലും വായിക്കണം, സഹോദരങ്ങൾ തമിലുള്ള ഇതു വഴക്കും തമിൽത്തല്ലും വെടിഞ്ഞു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും മറ്റൊള്ളവരെയും ഇതു വഴക്കിൽ പെടാതെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും അപേക്ഷ.

എതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പണ്ഡിതനായ ഒരു “പിതാവിനോട്” സഭാവഴക്കിന്റെ പിനില്ലെങ്കിലും സത്യാവസ്ഥ അനേകിച്ചു് ആരെകിലും വിശ്വാസികളെ അറിയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇതൊക്കെ പറയാനും എഴുതാൻ നിങ്ങളാരാ, തങ്ങൾ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ പോരെ എന്നു എന്നോടു ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യമാണ് “ഞാനാർ” എന്നു ചോദിക്കുവാനും അതെ പേരിൽ ഇതു പുസ്തകം എഴുത്തുവാനും പേരെന്ന നൽകിയത്.

“ഞാനാർ” എന്നു നമ്മളാരോരുത്തരും ചിന്തിക്കേണ്ട സമയമാണ് ഇത്. “ഞാനാർ” എന്ന യേശുകിസ്തുവിന്റെ ചോദ്യത്തിനു നമ്മളാരോരുത്തരും വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ “നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ” എന്ന മറുപടി പറയേണ്ട സമയമാണിത്.

എൻ്റെ അടുക്കൽ വരിക, എൻ്റെ വിലാപ്പുരിത് കൈവയ്ക്കുക, ഞാനുയർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വിശ്വാസിക്കുക എന്നു വി. തോമാറ്റീഹയോടു പറഞ്ഞ കർത്താവിനോട് “എൻ്റെ കർത്താവും എൻ്റെ ദൈവവുമേ” എന്നു സൗഹായ്യാടാപ്പോ പറയേണ്ട സമയമാണ് ഇത്.

സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളെ അസ്വയം പറയുവാനും ശവമടക്കു വഴക്കുകളും പള്ളിപ്പുട്ടിക്കലും പള്ളിപ്പുട്ടുവയും നടത്തുവാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തികളെയും ശിക്ഷണങ്ങളെയും തള്ളിപ്പുറയുവാൻ നമ്മൾ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ ഭാവിതലമുറ താലിബാൻ ദൈവലില്ലെങ്കിൽ രണ്ട് സംകളായി, നിത്യവും പരസ്പരം തമിലടിക്കുന്ന രണ്ടു വഴക്കാളിക്കൂട്ടങ്ങളായി മാറിപ്പോകും. അതിനിടയാകാതിരിക്കണമെക്കിൽ അജ്ഞതയും അഹകാരവും പരസ്പര വിഭേദവും കൊണ്ട് മുഖപ്പട്ട ശവക്ലീരുകളിൽ നിന്നും നമ്മൾ ഉയർത്തെഴുന്നേരുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം വാങ്ങിയതിനും വായിക്കുന്നതിനും നാഡി. താകളുടെ അഭിപ്രായവും വിമർശനങ്ങളും അറിയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനു ഞാൻ പ്രത്യേകം നാഡിയുള്ളവനായിരിക്കും.

യേശുകിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ തമിൽ തല്ലുന്നതു നല്ലതല്ല എന്ന ചിന്ത കൂറെയെക്കിലും വിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായും വാനായകകിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനാകും. ആത്മീയാധികാരികളോട് മതശരിക്കുവാന്തു, പിന്നെയോ, വിനയപൂർവ്വം ഇതു വഴക്കിൽ തങ്ങൾ പങ്കാളികളില്ല എന്നു ദ്രുംസ്വന്നത്തിൽ പറയുവാനാണ് നമ്മൾ ശക്തിയാർജിക്കേണ്ടിയത്.

സന്ദേശം

whoami@gmail.com

I

അസ്റ്റീരിയൻ സഭ അമവാ Church of the East

തോമാസ്സിഹ സ്ഥാപിച്ച സിംഹാസനവും സദയും അറിയപ്പെടുന്നത് അസ്റ്റീരിയൻ സഭ, അമവാ കിഴക്കിന്റെ സഭ, അമവാ, തെസ്തോറിയൻ സഭ എന്നാണ്. പിന്നെയും പേരുകളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ഈ സഭ ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത് 'കർഡായ' സഭ എന്നാണ്.

കേരളത്തിലെ സുറിയാനി കീസ്റ്റ്യാനികളുടെ ചരിത്രം അറിയണമെങ്കിൽ ഈ കിഴക്കിന്റെ സഭ(Church of the East)യെപ്പറ്റി ഒരിവുണ്ടാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

പഴയ നിയമത്തിലെ പല പുസ്തകങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെബുകാദശനേസ്സർ, അസ്റ്റീരിയ, ബാബിലോൺ തുടങ്ങിയ പേരുകളാക്കെ ഈ അസ്റ്റീരിയൻ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്നു. വിശദാംശങ്ങൾ നമ്മുടെ ഈ പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നൊളം പ്രസക്തമാണ്. പക്ഷെ B.C.5000മുതലുള്ള ചരിത്രവും പാരമ്പര്യവും അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു ജനത്തിയുടെ ഇടയ്ക്കാണ് തോമാസ്സിഹയുടെ ഈ കിഴക്കൻസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും വളർന്നു വരവുകൾക്കും പോലെയായതും, പിന്നെ ശ്രോഷിച്ചു പോയതും, ഇപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നാമാവശേഷമാവുകയോ ഇല്ലാതാവുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും എന്നതു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അസ്റ്റീരിയൻ ചരിത്രകാരന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നത് കിഴക്കൻസഭ A.D.33ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേം തന്നെ ഈ കിഴക്കൻ ദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന അഖബേബ എന്ന ഒരു രാജാവ് യേശുവിനെ കാണാനാഗഹിക്കുകയും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുവാൻ ക്ഷണിച്ച് ഒരു കത്തകാടുത്തുവിട്ടുകയും ചെയ്തു എന്ന് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. യേശു കത്തിനു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും തന്റെ പിൻഗാമികളെ അയയ്ക്കാമെന്നു വാർത്താനും ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവരുതേ! ഈ മിഷൻ കർത്താവ് തോമാസ്സിഹയെ ഏത്തുട്ടിക്കുകയും ശ്രീഹയ്യുടെ അസിസ്റ്റന്റുകളായിരുന്ന ആദായി, മാറി എന്നവർ അവിടെ പോവുകയും (പിരുകേ ശ്രീഹയ്യും, തെയോദുസും ബർത്തത്തമായും) കിഴക്കിന്റെ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തുവരുതേ!

ലോകത്തിലെ ആദ്യ കീസ്റ്റ്യൻസദയും രാജ്യവും

അപ്പോൾ. പ്രവൃത്തികളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അനേകാവൃന്ദം സഭ സ്ഥാപിച്ച A.D.37ൽ നാലുവർഷം മുമ്പുതന്നെ A.D.33ൽ കിഴക്കൻസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ കീസ്റ്റ്യൻരാജ്യം അവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് കിഴക്കിന്റെ സഭക്കാർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

A.D.200ൽ ഈ സഭ ആദ്യത്തെ വൈബിൾ (പുതിയ നിയമം) പശ്ചിമ (Psheeta) വൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 256A.D.യിൽ മുഴുവൻ അസ്റ്റീരിയക്കാരും കീസ്റ്റ്യാനികളാവുകയും അവരുടെ പഴയ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു. ഏടുത്തു പറയേണ്ട അനേകം നാഴികക്ലൂക്കൾ ഈ സദയക്കുണ്ട്. A.D.1200ൽ മരി സർവ്വ കീസ്റ്റ്യൻ സഭകളും കുടിയാലും ഉണ്ടായിരുന്നതിലെയികും അംഗസംഖ്യ ഈ സദയക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യ, ഫെറോ, ജപ്പാൻ മുതലായ അനേകം രാജ്യങ്ങളിലായി ഈ സഭ വ്യാപിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ 'ഒരു കല്പാണം ഇടവക' തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുപോലും. കേരളത്തിലെ സദയും ഇതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നുവെന്ന് ഇവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ കീസ്റ്റ്യാനി സഭകൾക്കും കിഴക്കിന്റെ സദയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മൾ ഈ കിഴക്കിന്റെ സദയുടെ ഭാഗമല്ലായിരുന്നു. സത്രന്തസഭകൾ എന്ന നിലയിലുള്ള ബന്ധമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്ന് ചില പ്രാദേശിക സഭകൾ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പേരിഷ്യൻ സദയുമായി മലകരകീസ്റ്റ്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ആരും നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല.

കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും

കീസ്തുസഭയെപ്പറ്റി പരയുന്നോൾ നല്ലായു ശതമാനം ആളുകളും രാജ്യങ്ങളും ചിന്തിച്ചിരുന്നത് രോമാ സാമാജ്യത്തിന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവിടെ നടന്ന സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുമാണ്. പുന്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും മിക്കവാറും അങ്ങനെ തന്നെ. പാതയാത്യ സഭകൾ വളർന്നതും യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കാണ് എന്നതും ലോകചരിത്രത്തി തന്നെ നിയന്ത്രിച്ചുവന്നതു യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു എന്നതുമാണ് സഭാചരിതം പടിഞ്ഞാറിൽ സഭകളുടെതാകാൾ അതിനു കാരണം. A.D.313വരെ പടിഞ്ഞാറിൽ സഭകളും (കീസ്ത്യാനികളും പൈസിസ്റ്റിക്കൾപ്പേരും) രോമാ ചാക്കവർത്തി കീസ്ത്യാനികളെ പരിഡിപ്പിക്കുന്നത് നിർത്തിയപ്പോൾ മുതൽ പടിഞ്ഞാറിൽ (കീസ്ത്യൻ സഭകൾ രാജകീയ സഭകളാവുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വാരിക്കോരി ലഭിച്ചു.

രാഷ്ട്രീയമായി പടിഞ്ഞാറിൽ സഭകൾ രോമൻ സാമാജ്യത്തിലും കീഴക്കൻ സഭ പേരിഷ്യൻ സാമാജ്യത്തിലുമായിരുന്നു. രോമായും പേരിഷ്യയും പരസ്പരം വൈരം പുലർത്തിയിരുന്ന രണ്ടു സാമാജ്യങ്ങൾ ആയിരുന്നു. പക്ഷേ കീഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള (കീസ്ത്യവിന്റെ സഭകൾ തമിൽ കീഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള സാമാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ വൈരമില്ലായിരുന്നു.

വി. പത്രോസ് ഭൂപീഹ കീഴക്കിന്റെസഭ (ബാബിലോണിയൻ) യെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നത് നോക്കുക.

1. പത്രോസ് 5-13

“നിങ്ങളുടെ സഹവൃത്തം (നിങ്ങളോടൊപ്പം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട്) ബാബിലോണിലെ സഭയും ഏറ്റിക്കു മകനായ മർക്കോസും നിങ്ങൾക്കു വന്നും ചൊല്ലുന്നു”. ബാബിലോണിലെ സഭ കീഴക്കിന്റെ സഭയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം ഇല്ല. മകനായ മർക്കോസിനെപ്പറ്റി പല വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സഭകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതായതുകൊണ്ട് മർക്കോസ് സ്ഥാപിച്ച കോപ്പറിക്ക് സഭയെ ഉദ്ഘേശിച്ചായിരിക്കും വി.പത്രോസ് അങ്ങനെ എഴുതിയത് എന്നുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടാൻ നോക്കി നിർക്കുന്ന രണ്ട് സാമാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നെങ്കിലും കീഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സഭകൾ തമിൽ സഹപ്പോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറിൽ സഭകളിൽ ചാക്കവർത്തിയുടെ പിന്തുണയും സഹായവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കീഴക്കൻസഭ പേരിഷ്യൻ സാമാജ്യത്തിനു കീഴിലായിപ്പോയതു കൊണ്ട് അതിന്റെ നില സുരക്ഷിതമായിരുന്നില്ല. സൗരാഷ്ട്ര മതകാരുമായുള്ള ദൈവവിശ്വാസ തിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിൽ മാത്രമല്ല അവർ വിഷമം അനുഭവിച്ചത്. കീസ്ത്യമത വിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ശത്രുവായ രോമാ സാമാജ്യത്തോടു കൂറുള്ളവരായിരിക്കുമോ എന്ന സംശയവും പേരിഷ്യൻ സാമാജ്യക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത് അവിടെന്നു സഭയ്ക്ക് വിന്നയായിരുന്നു. എക്കില്ലും സർവ്വ സ്വതന്ത്രയായ പടിഞ്ഞാറിൽ സഭകളുമായും സാർവ്വതീക സുന്നഹദോസുകളുമായും കീഴക്കൻസഭ സഹകരിച്ചിരുന്നു. നിവൃായിലും കുസ്തന്തിനോസ് പോലീസിലും ഏഫേസുസിലും കീഴക്കൻസഭകളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും രണ്ട് വാദങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഏതായാലും കുറഞ്ഞത് ആദ്യത്തെ രണ്ട് സുന്നഹദോസുകളുടെയെങ്കിലും നടപടികളെ കീഴക്കൻസഭ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നതിൽ രണ്ടു സഭകളുടെയും ചരിത്രകാരന്മാർ തമിൽ തർക്കമെല്ല.

എററവും കുറഞ്ഞത് ധാർമ്മികമായ പിന്തുണക്കായെങ്കിലും കീഴക്കൻ സഭ പടിഞ്ഞാറിൻസഭകളെ നോക്കിയിരുന്നു എന്നതും തർക്കമെല്ലാത്തതാണ്. ഒന്നാം സാർവ്വതീക സുന്നഹദോസിൽ ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വ കീസ്ത്യാനി കളെയും നാലു പാതിയർക്കീസുമാരുടെ (രോം, അലക്സാണ്ട്രിയ, അന്റോവാബ്യ, കോൺസ്റ്റാൻറോപ്പിസ്) ഭരണസീമകളിലാക്കിയിരുന്നു എന്നാണ് പരയപ്പെടുന്നത്. ഒരു പാതിയാർക്കിസും വേബാരാളിന്റെ മുകളിലാണെന്നു പറഞ്ഞില്ല. ഇതിൽ അന്റോവാബ്യ പാതിയർക്കീസിനായിരുന്ന അന്റോവാബ്യായുടെയും “കീഴക്കാക്കയെന്നു” സഭകളുടെയും മേൽ അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നത്. നിവൃാ സുന്നഹദോസിന്റെ ആരാം കാനോനിലും കുസ്തന്തിനോസ് പോലീസിൽ നടന്ന രണ്ടാം സാർവ്വതീക സുന്നഹദോസിന്റെ രേഖകളിലും അന്റോവാബ്യക്ക് കീഴക്കൻ സഭയുടെ മേലധികാരമുണ്ടെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ കീഴക്കൻസഭയുടെ സമ്മതത്തോടു അഭിവോട്ടു കൂടിയാണോ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് എന്നത് ഇപ്പോൾ സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്ന നമ്മൾക്ക് തീർച്ച പായാനാവില്ല. പേരിഷ്യയേയും ഇന്ത്യയേയും പ്രതിനിധികൾച്ചു ഒരാൾ നിവൃാ സുന്നഹദോസിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഒരു വിഭാഗം ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. പക്ഷേ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് കീഴക്കൻസഭയുടെ ഒരു ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നു (Younan).

ആദ്യത്തെ രണ്ട് സുനഹാദോസുകളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ഒരു അംബാസിഡർ വഴി പരിഷങ്കരിക്കു ശേഷം, കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാക്ക് കൊടുത്തയച്ചു എന്നും അദ്ദേഹം അവ അംഗീകരിക്കുകയും മാണ്ഡ് ചെയ്തതെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം.

എത്രയാലും കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ രണ്ടാധികാരി അന്ത്യോദയപ്പോൾ പാത്രിയർക്കുന്നീൻ കീഴിലായിരുന്നോ അല്ലെങ്കിൽ എന്ന തർക്കത്തിനു നിബൃം സുനഹാദോസോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ട്. തോമാസ്ട്ടീഹയുടെ ശിഖ്യരാത്രി AD 33 തുടർന്നു സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അവരുടെ തലവൻ കാതോലിക്ക് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സീറിക്കിച്ചത് AD 410 ലാണ്.

കാതോലിക്കായും പാത്രിയർക്കുന്നീസും

A.D.410ൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ തലവൻമുൻ സ്ഥാനം കാതോലിക്ക് എന്നാക്കുകയും കിഴക്കിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലായി ഉണ്ടായിരുന്ന മെത്രാൻ മാരല്ലാം കാതോലിക്കരെ സഭാതലവനായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ എത്രസക്കിന്റെ സുനഹാദോസ് എന്നാണ് ഈ സുനഹാദോസും ഈ സംഭവവും അറിയപ്പെടുന്നത്. വീണ്ടും A.D.424ൽ കുടിയ വേരൊരു സുനഹാദോസിൽ വച്ച് കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ ഭൂമിയിലെ സർപ്പാധികാരി കാതോലിക്കരയാണെന്നും കാതോലിക്കരയ്ക്കു മുകളിൽ യേശുകീസ്തവല്ലാതെ ആരുമുള്ള എന്നും കിഴക്കൻസഭകളിലെ പുരോഹിതന്മാർക്കോ ബിഷപ്പുമാർക്കോ എന്നെങ്കിലും പരാതികളുണ്ടെങ്കിൽ പടിഞ്ഞാറൻ സഭകളുടെ പാത്രിയർക്കുന്നീസു മാർക്ക് എഴുതരുത് എന്നും പാത്രിയർക്കുന്നീസു അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ തീർപ്പു കർപ്പിക്കാനായിക്കാരി മുള്ള് എന്നും നിശ്ചയിച്ചു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിന് കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കുന്നീസ് എന്ന് പുതിയ നാമകരണവും കൊടുത്തു. പാത്രിയർക്കുന്നീസു കാതോലിക്കരയും തമിലുള്ള അധികാരിത്തർക്കുത്തിന് എത്രതേതാളം പഴക്കമുണ്ട് എന്ന് ഇതിന്നുണ്ടും മനസ്സിലാക്കുക. പേരിലും രണ്ടാധികാരികൾ കീസ്ത്യാനികളെ രോമാക്കാരുടെ ചാരണ്യാരോ അനുയായികളോ ആണെന്നു സംശയിച്ചിരുന്ന സാഹചര്യവും, പിന്നെ തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അന്ത്യോദയ-പാത്രിയർക്കുന്നീസ് അനാവശ്യ ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നു എന്ന ചിന്തയുമായിരിക്കാം 410ലെയും 424ലെയും കിഴക്കൻ സഭകളുടെ ഈ സത്രത്ര പ്രവ്യാപനത്തിനു പിനിലുണ്ടായിരുന്ന ചേതോടിക്കാരം.

അന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തനായിരുന്ന രോമാ ചക്രവർത്തി (കോൺസ്റ്റാൻസ്) കീസ്ത്യമതം അനുവദിച്ചു സീറിക്രിച്ചതോട്(AD 313) സഭയുടെ റൂറിൻ ആകെ മാറി. ഗുഹകളിലും നിലവരികളിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കീസ്ത്യാനികൾ രാജകീയ സദസ്യുകളിലേക്ക് കുടിയേറി. (1947ൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കുടിയ ശേഷം ഇന്ത്യയിലെ കോൺസ്റ്റംസുകാരെപ്പോലെയും കേരള തത്തിൽ 1957ൽ അധികാരം കുടിയ കമ്പ്യൂണിസ്റ്റുകാരെയും പോലെ) പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സഭയുടെ തലവന്മാരും അധികാരികളും അധികാരിത്തിന്റെയും സവന്നതയുടെയും മെത്രകളിൽ കയറി. ആത്മീയതയും ഭക്തിപരമായ മുല്യങ്ങളുമില്ലാതെ രാജ്യരണ്ടാധികാരികൾ സഭയുടെ കാര്യങ്ങളിൽ തീർപ്പുകർപ്പീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആരാൺ മുന്നൻ എന്ന തർക്കം ഉടലെടുത്തു. മുന്നനായവൻ ഭാസനപ്പോലെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാമെന്ന കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷണം സഭാ നേതാക്കന്മാർ മിന്നു.

ഈന്നും തുടർന്നു പോകുന്ന എല്ലാമുള്ളതെ കൈക്കുറ്റവു മേലഭ്യക്ഷ യുദ്ധങ്ങളും കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കുന്നീസ് സിംഹാസനപ്പോരുകളും തുടങ്ങിയത് സഭ രാജകീയ സഭയായി മാറിയതു മുതലാണ്. മറിനേകം തർക്കങ്ങളും തല്ലികളും നാനാ സഭകളിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. മലക്കരക്കാരായ നമ്മളെയും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും ഇന്നും ബാധിക്കുന്ന മുൻകാല ചരിത്രസത്യങ്ങളും ചുരുക്കിപ്പിയുവാൻ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശമുള്ളു.

കോൺസ്റ്റാൻസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കൈയ്ക്കിൽ കുടിയ സഭയ്കൾ അടുക്കും ചിടയും നൽകി ഒരു പ്രസ്താവനമാക്കി, രോമാ സാമാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാക്കി വളർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരു അനുഭിയതുക്കാണ്ട് സഭ ലോകം മുഴുവൻ വളർന്ന് വലുതാകുവാൻ സഹായമായി എന്നത് തർക്കമാറ്റ കാര്യമാണ്. കിഴക്കൻ സാമാജ്യത്തുള്ള കൈക്കുറ്റവരെയുംപെട്ടെന്നുള്ള കീസ്ത്യാനികളെ ഒരു കേന്ദ്രീകൃതമായ അധികാരപരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം കിഴക്കൻ സഭയുടെ കാര്യംകൂടി നോക്കാൻ “അന്ത്യോദയയുടെയും കിഴക്കാക്കയെയും” പാത്രിയർക്കുന്നീസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. കുടാതെ തന്റെ അധികാര

സീമയ്ക്കു പുറത്ത് വേരാരു കൈസ്തവ പ്രസ്ഥാനം പാടില്ല എന്ന ചിന്തയും റോമാ ചക്രവർത്തിക്ക് ഉണ്ടായിരിന്നിരിക്കാം. പിന്നെ 100വർഷം പോലും തികയുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ കിഴക്കൻസിഡ്യുടെ കാതോലിക്ക് കാതോലിക്ക്-പാതിയർക്കൈസ് ആയി സ്വയം നാമകരണം ചെയ്യുണ്ട് നിലയിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രവൃംപനം നടന്നേണ്ട നിലയിലേക്കും ഈ തീരുമാനം കാരണമായി. കടലുകൾ കടന്നു ഇന്നും ഈ അധികാരത്തിൽക്കൂടും വേരാരു വേഷ്ടത്തിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടേ യിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അമ്മയ്പുരാട്ടരുടെ ശവം പള്ളിയിലും ശവക്കോട്ടയിലും കയറ്റുന്നത് തദ്ദേശുകളാണ്. മദ്ബഹയിലും പള്ളിയക്കാത്തിലും തെരുവുകളിലും പരസ്പരം തെരി വിളിക്കുക, കയ്യും കാലും താഴ്ചിയാടിക്കുക തുടങ്ങിയവ വാദ്യമേളങ്ങളോടെ നമ്മൾ ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടയിരിക്കുന്നു. A.D.424ൽ നടന്ന ഈ കമയ്ക്ക് ഒരു രണ്ടാം പതിപ്പുണ്ട്. ഒപ്പതാം നൂറാൺഡിൽ അതു പിന്നാലെ പറയാം.

കിഴക്കിന്റെ സഭ പുർണ്ണമായി വേർപെടുന്നു

ആരാൺ പരമാധികാരി എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സഭകൾ തമ്മിൽ സഹവർത്തിത്വം തുടർന്നുകൊണ്ടയിരുന്നു. നമ്മുടെ സഭകളുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽ പറയുന്ന ഏഫേസുസിലെ സുന്നഹാഡോസിനും(AD 431) ശ്രേഷ്ഠമാണ് എതാണ്ട് പുർണ്ണമായ വേർപ്പിരിയൽ സംഭവിക്കുന്നത്. കിഴക്കിന്റെ സഭയെ നേസ്തോറിയൻ “വേദ വിപരീതികൾ” എന്നു മുദ്രകൃത്തിയതും അതിനുശേഷമാണ്. സത്യത്തിൽ നേസ്തോറിയൻ എന്ന പാതിയർക്കൈസിനു കിഴക്കിന്റെ സഭയുമായി ബന്ധമില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കുസ്തന്തരിനോസ് പോലീസിന്റെ പാതിയർക്കൈസ് ആയിരുന്നു(പടിഞ്ഞാറും സഭകളിലോന്ന്). ഈ പാതിയർക്കൈസും അലക്കാൻട്രിയൻ പാതിയർക്കൈസ് (കോപ്പറിക് സഭ) ആയിരുന്ന സിറിലും തമിലുള്ള ഒരു ബഹിക തർക്കമാണ് സഭയുടെ ആദ്യത്തെ പിളർപ്പിന് കാരണമായത്.

കിഴക്കിന്റെ സഭയ്ക്ക് ഈ തർക്കത്തിൽ നേരിട്ടു പക്കില്ലായിരുന്നു. എക്കിലും 431ൽ കുടിയ ഏഫേസുസ് സുന്നഹാഡോസിൽ വെച്ച് നേസ്തോറിയോസിനെ മുടക്കുകയും അധികാരത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കുകയും പിന്നീട് പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കിഴക്കൻസഭ ആ നടപടികളെ അംഗീകരിച്ചില്ല. മാത്രവുമല്ല നേസ്തോറിയോസിന്റെ വാദശത്രീകളിൽ വലിയ തെറുകളെന്നുമില്ല എന്ന നിലപാടാണ് ആ സഭ എടുത്തത്. തന്മൂലം കിഴക്കിന്റെ സഭയെ നേസ്തോറിയോസഭ എന്നു മുദ്രകുത്തി. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സഭകൾ എതാണ്ട് തമ്മിൽ വേർപെട്ടതു പോലെയായി. തങ്ങളെ നേസ്തോറിയൻ എന്നു വിളിക്കുന്നതിനോടു കിഴക്കിന്റെ സഭക്ക് യോജിപ്പില്ല എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

സഭയുടെ തലയായ കർത്താവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലുന്നിരിയായിരുന്നു നേസ്തോറിയോസും എതിർപ്പിഭാഗങ്ങളും തമ്മിൽ തർക്കം. മനുഷ്യാവത്ാരം ചെയ്ത കർത്താവിന്റെ ഭാവപീക സഭാവവും മാനവീക സഭാവവും തമ്മിൽ വേർപ്പിരിയാനാവാത്തവിധം കലർന്നിരുന്നോ, അത് രണ്ടായി വേർപെട്ടു നിലനിന്നിരുന്നോ, അതോ രണ്ടാണക്കിലും വേർപ്പിരിയാത്തവള്ളും നോയി ഒട്ടിയിരുന്നോ തുടങ്ങിയ കടിച്ചാൽ പൊട്ടാൽ കാര്യങ്ങളെ ചൊല്ലിയുണ്ടായ തർക്കമാണ്, അതിന്റെ പേരിൽ തുറന്ന വിട്ടുവീഴ്ചയും താഴ്മയും ബെടിഞ്ഞുള്ള മത്സരമുഖങ്ങൾ ആണ് സഭയുടെ ആദ്യത്തെ പിളർപ്പിലേക്ക് തയിച്ചത്.

കർത്താവിന്റെ സ്വന്നഹമാകുന്ന അമൃതധാരയിൽ നീന്തിക്കളിച്ചു ആനന്ദം അനുഭവിക്കാതെ “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്വന്നഹിപ്പിന്” എന്ന കർത്താവിന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കാതെ കർത്താവിന്റെ ആളത്തെത്തപ്പറിയും സഭാവത്തപ്പറിയും തർക്കിച്ച് തമ്മിൽത്തല്ലി പിരിഞ്ഞത് ഓർത്താർ എങ്ങിനെ സഹിക്കും.

പരിശുശ്രാത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ മറിന്നു നിശ്ചിതത്തിന്റെയും അപക്കാരത്തിന്റെയും അക്കി അണിഞ്ഞതു പരസ്പരം പോരിന്നിരഞ്ഞിയാൽ ഫലം എന്നാണെന്ന് ഉഹപിക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ. നിർവ്വചനം നാതീതമായ ഭാവവും അളക്കുവാനിരഞ്ഞിയവർ “ഭാവവ സ്വന്നഹത്തപ്പറി എനിക്കാവതില്ലെ അതി നാഴമളക്കുവാൻ” എന്ന ഫലം വിശദിച്ച് പാടിയിരുന്നുകൈൽ ഇതു വഴക്കുകളും പിളർപ്പുകളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

AD431-ലെ സുന്ധാദോസിലേക്കും അതിനുശേഷം നടന്ന തർക്കങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ച വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലേക്കും കർത്താവിന്റെ ആളത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദങ്ങളിലേക്കും കടക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രാപ്തിയില്ല. അതു മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാനും വലിയ വിഷമമാണ്. ഒരുപാടു മെത്രാമാരോടും അച്ചന്നാരോടും ‘പണ്ടിതരോടു’ ചോദിച്ചിട്ടുള്ള അതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഏകകാര്യം ആർക്കും തന്നെ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു വ്യക്തമായ അറിവില്ല എന്നതാണ്. ഓർക്കുംതോറും എനിക്കു വലിയ വിഷമവും ദേശ്യവും സകടവും ഒക്കെ വരുന്നുണ്ട്. രണ്ടുകുട്ടർ തമിൽത്തല്ലുന്നതു കണ്ണുകൊണ്ട് വഴിനടന്നു വരുന്ന രണ്ട് കുടുക്കാരെ കാണിക്കുന്ന ഒരു മലയാളം സിനിമയുണ്ട്. അതിലെരുത്തൻ ഓടിച്ചെന്നു കിട്ടിയവരെയെല്ലാം തല്ലി കുറെ തല്ല് മേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ മറോധാർ എന്നതാ പ്രശ്നം, എന്തിനാ നീ ആളുകളെ തല്ലിയത് എന്നു ചോദിച്ചു. അതൊന്നു മെനിക്കരിയില്ല, എല്ലാവരും തല്ലുന്നതു കണ്ട് ഞാനും കുടി തല്ലി അതെതന്നെ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാനും കുടാം എന്നു പറഞ്ഞു കുടുക്കാരുന്നു ഓടിച്ചെന്ന് തല്ലിൽ പകാളിയായി. നമ്മുടെ ബാവാ-മെത്രാൻ തല്ലും പണ്ഡു നടന്ന സഭാവത്തല്ലുമെല്ലാം ഈ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. എന്തിനു വഴക്കു കുടുന്നു എന്നറിയാതെ വഴക്കെടുക്കുക!

കർത്താവിന്റെ ആളത്രത്തെപ്പറ്റിയും സഭാവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള തർക്കത്തിൽ അതി പണ്ടിതനാരായ സഭാപിതാക്കൾ ഏർപ്പെട്ടു പരസ്പരം തമിലടിച്ചും, ശാരീരികമായിപ്പോലും ഉപദേവിച്ചും തമിൽ പിരിഞ്ഞതിന്റെ ഫലമായി കർത്താവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയ്ക്കേറിത് വലിയ ആശാനത്തായിരുന്നു. രണ്ടും രണ്ടാണകിലും ഒരേ ആളത്രത്തിൽ പുർണ്ണമായി ചേരുന്നിരിക്കുന്നു എന്നു വേണ്ടാതു വാദം. തങ്ങൾ എന്നതാണ് പറയുന്നത് എന്നു തന്നെ പുർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാതെ അവർ തർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടു.

A.D.431ലും, 449ലും 451ലുമായി മുന്നു സുന്ധാദോസുകൾ നടന്നു. ഓരോ ഭരണാധികാരിയുടെയും പാതിയർക്കൈസുമാരുടെയും കഴിവും പ്രാപ്തിയുമനുസരിച്ചു സുന്ധാദോസുകളെ കൈറ്റിലെടുക്കുകയും ഏതിരാളികളെ തോൽപിക്കുകയോ, മുടക്കുകയോ, നാടുകടത്തുകയോ, വകവരുത്തുകയോവരെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യു. അന്തിമഹലം ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സഭ പിളർന്നു (A.D.451). ഒന്നില്ല, രണ്ടില്ല, മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായി പിളർന്നു. ഏറ്റവും വേദനാകരമായ കാര്യം ഇതിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ഉണ്ടായിരുന്നത് പ്രധാനമായും ശ്രീകൃഖ്രാഷ്ട്യിലെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങളുടെപ്പറ്റിയുള്ള തെരിവിലാണകൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്നതാണ്. അധികാരത്തിന്റെയും ഞാനെന്ന ഭാവത്തിന്റെയും പുള്ളിയും ഏളിമയുടെയും പരസ്പരം സംബന്ധിക്കുന്നും അഭാവവുമായിരുന്നു ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്തിലെന്നു സത്രന്മായി ചിന്തിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കും.

ഏറ്റവും വലിയ തമാഴ (വലിയ ആശാസവും) 1600 വർഷത്തെ വഴിപിരിയലിനും തമിൽത്തല്ലിനും ശേഷം പിരിഞ്ഞുപോയ സഭയുടെ തലവന്മാർ മിക്കവാറും എല്ലാതരം ഓർത്ത സോക്സുകാരും കത്തോലിക്കരും തമിൽ ഇപ്പോൾ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ല എന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവ നിസ്താരമായിരുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അതെന്നും നല്ലത്.

പക്ഷേ അഞ്ചും ആറും നൂറാണ്ടുകളിൽ സംഭവിച്ച ഇതു വഴിപിരിയൽ സഭയുടെ അടിത്തര ആകെ കുല്യകൾ ഇലക്കി എന്നതാണ്. ഇതു തർക്കങ്ങളാക്കുന്ന ഫലമായി കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ ആരാം നൂറാണ്ടിൽ പിളർപ്പുണ്ടായി. കിഴക്കിന്റെ സഭ മൊത്തം നെസ്തോരിയന്തായി മാറി.. കൈസ്ത്യവിന്റെ ആളത്രവും സഭാവവും ദൈവീകവും മാനുഷ്യീകവുമായി രണ്ടായി വേർപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു എന്നും ഇവർ വിശ്വസിച്ചു. വേണ്ടാതു അടിസ്ഥാന വ്യത്യാസം കന്ധക മാതാവ് ദൈവമാതാവാണും, ദൈവത്തിന് മാതാവുണ്ടാകാൻ സാഖ്യമല്ല എന്നതാണ്. മോണാഫിസിസ്റ്റുകളെന്നവർ (ഇപ്പോൾ ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്തഭ്യോക്സ് സഭകൾ)പറയുന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും വേർപിരിയാനു വാതു വിധം ലയിച്ചു ചേരുന്നിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. മുന്നാം വിഭാഗം ശ്രീക്ക് സഭകളുശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ഇരുപ്പേണ്ട് ഓർത്തഭ്യോക്സും കത്തോലിക്കാ സഭയും മുൻപറിഞ്ഞ നണ്ഡിന്റെയും നടവിൽ ഒരു സ്ഥാനമാണ് യേശുവിന് കർപ്പിച്ചരുളിയത്. കിഴക്കിന് സഭയിലെ മോണാഫിസിസ്റ്റ്(മിയാഫിസി സിന്റ്)കാർ, അതായത് ഏകസ്വഭാവ ദൈവശാസ്ത്രക്കാരാരായവർ ഒരു ബദൽ കാതോലിക്കാരെ വാഴിച്ചു കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നു വിരിഞ്ഞു. ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്തഭ്യോക്സ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന സഭകളാണ് ഏകസ്വഭാവ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നത്. ഇരജിപ്പറിലെ കോപറിക് സഭ, അർമീനിയൻ

സഭ, എത്തോപ്പൻ സഭ, എത്തോപ്പൻ സദയിൽ നിന്നു സത്തന്മായി മാറിയ എറീടിയൻ സഭ, സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ ജാക്കോബൈവെറ്റ് ഇതിന്റെ ഭാഗം), ഇന്ത്യയിലെ ഇന്നത്തെ ധാക്കോബൈ-ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ ഇതെല്ലാം ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ. ഇന്ത്യയിൽ A.D.431ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന St. Thomas കീസ്ത്യാനികൾ ഒന്നുകിൽ മറുള്ളവരുമായി ബന്ധമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞവരോ അശൈക്കിൽ അന്തോപ്പയുടെ മേൽക്കൊയ്മ യില്ലെങ്കിൽ കഴിക്കിന്റെ സദയുമായി മാത്രം ബന്ധമുള്ളവരോ ആയിരുന്നു.

രോമ ചക്രവർത്തി കർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ആളത്തെത്തെപ്പറ്റിയും എന്നു ചിന്തിക്കുന്നു, ആരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുക്കുന്നു എന്നതിനുസരിച്ച് ഓരോ സുന്നഹദോസ് നടത്തിപ്പിന്റെയും അധികാരവും നിയന്ത സാവധാന ഓരോ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും കൈയ്ക്കിലായി.

തിയോഡോസിയൻ (Theodosius) എന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു A.D.449ൽ അലക്സാണ്ട്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ദൈസ്-കോണോസിന്റെ അഖ്യക്ഷതയിൽ കുടിയതാണ് രണ്ടാം എഫേസസ് എന്ന (കൊള്ളക്കാരുടെ സുന്നഹദോസ് എന്ന ഇല്ലപ്പേര്) സുന്നഹദോസ്. 198 മെത്രാം പങ്കടുത്ത ഈ സുന്നഹദോസിൽ ഇന്നത്തെത്തുപോലെ തന്നെ എല്ലാവിധ അടിയും കളിയും നടന്നു. കോപ്പറിക് സദയുടെ പാത്രിയർ കീസായിരുന്ന ദൈസ്-കോണോസ് ആയിരുന്നു സുന്നഹദോസിന്റെ അഖ്യക്ഷന്. ലിയോ ഓനാമൻ എന്ന (കത്തോലിക്കാ സഭ രോ) പോപ്പിന്റെ പ്രതിനിധികൾ കൊണ്ടുവന്ന എഴുത്ത് ഈ സുന്നഹദോസിൽ വായിച്ചില്ല. ഈ സുന്നഹദോസിൽ ഫ്ലാവിയൻ എന്ന കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയ കാട്ടതു ഏകസഭാവ വാദിയായ എവൃത്തിക്കൻ (Eutyches) എന്ന മെത്രാം മുടക്കു മാറിയതായി പ്രവൃഥിച്ചു. അഖ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരുന്ന ദൈസ്-കോണോസിന്റെ അനുയായികൾ കൂരുകളി നടത്തി എന്നും ആരോപണമുണ്ടായി.

കർത്താവിന്റെ ആളത്തെത്തെപ്പറ്റിയും സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള തർക്കങ്ങളായിരുന്നു അടിസ്ഥാന പ്രശ്നം. നെസ്തോരിയൻ നെസ്തോരിയൻ വാദം ഒരരിവും എവൃത്തിക്കസിന്റെ MONOPHYSIT വാദം മരു അറിവുമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. A.D.449ലെ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കുന്നത് ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ മാത്രമാണ്. ഇവരും ഇപ്പോൾ പറയുന്നത് MONOPHYSISM അല്ല MIAPHYSISM ആണ് ഇവരുടെ വിശ്വാസമന്നാണ്. “മോണോ” എന്ന യാലും “മിയോ” എന്നായാലും ഒന്ന് തന്നെയാണെന്ന് പലരും പറയുന്നു. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ PhD യുള്ള എന്റെ ഒരു ഗ്രീക്ക് സ്നേഹിതനും എന്നോട് അങ്ങനെ പാണ്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും രണ്ടീന്തമാണെന്നും വാദമുണ്ട്. ഇപ്പോഴാകട്ട എല്ലാവരും പറയുന്നത് ഈ തർക്കങ്ങളാണും വലിയ കാര്യമല്ലായിരുന്നു എന്നും. കത്തോലിക്കാ സദയുടെയും കീഴക്കിന്റെ (നെസ്തോരിയൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുന്ന സദയുടെയും) തലവന്മാർ എന്നിച്ചു കൂടുന്നു. ബൈബസിന്ദെന്ന് സഭകളും ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും പരസ്പരം സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നൂറൊള്ളുകളായി തമിൽ തല്ലിയത് തെററായിരുന്നു, അർത്ഥമല്ലാത്ത അജ്ഞത്തെയായിരുന്നു, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്നഹത്തിൽ നിന്നും പഴിതെറി അഹകാരത്തിന്റെയും താൻപോരിമയുടെയും നിഗളത്തിന്റെയും മാർഗത്തിലേക്ക് വ്യതിചലിച്ചുപോയതു കൊണ്ടുണ്ടായ അപകടമായിരുന്നു എന്നും തുറന്നു സമർത്തിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇല്ലാതാകും. ഒരു ഭൂപ്രിയയുടെ പേരിലുള്ള പല സിനിഹാസന അശേഷ ഇല്ലാതാകും. കുസ്തസാരത്തിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി പരിപ്പിക്കുകയും അനേക കോടി ജനങ്ങളെ കുസ്തസാരപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇടയാർക്ക് എന്നുകൊണ്ട് ഇതു കാര്യത്തിൽ ഒരു തെററുസമ്മതവും കുസ്തസാരവും നടത്താൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന് അടുകളായ നമ്മൾ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

A.D.451ൽ വീണ്ടും ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി. കർക്കദിയോൻ സുന്നഹദോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ സുന്നഹദോസ് 449ലെ സുന്നഹദോസിന്റെ നടപടികളെ ഒഴിച്ചെല്ലാം ചെയ്തു. കുടാതെ രോമിലെ പോപ്പ് എതിർത്തു എക്കില്ലും കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിന്റെ പാത്രിയർക്കീസും പോപ്പും തുല്യരാണ് എന്നു പ്രവൃഥിച്ചു. കത്തോലിക്കർ പറയുന്നത് രണ്ടാമനെന്ന് പ്രവൃഥിച്ചു എന്നാണ്. ഈ തുല്യതയെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കവും പോപ്പ് ആണ് ഓനാമൻ എന്ന അവകാശവും പിന്നീട് അനേകം സഭകളിലെ മറ്റു പല പിളർപ്പുകൾക്ക് കാരണമായതു വേറാരു കൂടം.

വേദവിപരീതണ്ണങ്ങളെ തജ്ജികളെയേണ്ടത് വിശ്വാസത്തിന്റെ വിശ്വാലിക്കും തുടർച്ചയ്ക്കും ആവശ്യമാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കം വേണ്ട. പക്ഷേ ഇതിൽ പക്ഷടുക്കുന്നവരുടെ ക്ഷമയില്ലായ്മയും പ്രതിപക്ഷ ബഹുമാനമില്ലായ്മയും അപരന്റെ ആശയം കേൾക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനുമുള്ള മടങ്ങുമായിരുന്നു പ്രശ്നം അനും; ഇന്നും. ഇതിന്റെ കുടത്തിൽ അധികാരി മോഹവും അഹകാരവും കൂടിയായാൽ പിന്നെ അതു തിരുത്തുടെ പൊതൊപിക ശക്തികൾക്കു കയറി വരാനുള്ള ഒരു വേദിയൊരുക്കലായി മാറും. ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ പിളർപ്പുകളുടെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾക്കു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്ന കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്.

ഒന്നാം സുന്നഹദോസിൽ അറിയുസിന്റെയും രണ്ടാം സുന്നഹദോസിൽ അപ്പോളിനോ സിന്റെയും മുന്നാം സുന്നഹദോസിൽ നൊസ്തോറിയോസിന്റെയും വേദശാസ്ത്രങ്ങളെ വണിച്ചു. 449ലെ റോബർ സുന്നഹദോസിലും 451ലെ കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസിലും നെസ്തോറിയോ സിന്റെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളെ തുടർന്നുണ്ടായ തർക്കങ്ങൾ തുടർന്നു. 431നും 451നും ഇടയിലായി സം രണ്ടായി അല്ല മുന്നായി പിളർന്നു. വീണ്ടും പിളരുവാനുള്ള അധികാരി തർക്കത്തിനും തുടക്കവു മിട്ടു. കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസ് റോമാ ചക്രവർത്തി മാർസിയൻ്റെ കാലത്താണ് നടന്നത്. 449ലെ സുന്നഹദോസിന് ഉത്തരവിട്ട തിയോഡോഷിയൻ്റെ രണ്ടാമൻ 450ൽ കുതിരപ്പുറത്തു നിന്നും വീണ്ട് മരിച്ചപ്പോഴാണ് മാർസിയൻ്റെ ഭരണം ഏററെത്. മകളില്ലാതെ മരിച്ച തിയോഡുടെ സഹോദരിയെ (PULCHERIA) കല്യാണം കഴിച്ച് ചക്രവർത്തിയായ ആളാണ് മാർസിയൻ. ഭാര്യയും ഭർത്താവും എവുറിക്കണ്ണിൻ്റെ (Eutychus) വേദശാസ്ത്രത്തിനെതിരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂടുവാൻ സാധിച്ചു. തിയോഡോഷിയൻ്റെ മരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ 451ലെ സുന്നഹദോസ് നടക്കുമായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ തിരുസ്ത്രയുടെ ഗതിയെ സീസിന്റെ പിൻഗാമികൾ നിയന്ത്രിച്ചു. ഇന്നും അതു തുടരുന്നു. യേശു പാഠത്തന്ത്രസ്ഥിച്ച് സീസിനുള്ളതു(മാത്രം)സീസിനു കൊടുത്തിട്ടു ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനു കൊടുത്തായിരുന്നെങ്കിൽ സം രക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നു.

449ലെ സുന്നഹദോസിന്റെ അഖ്യക്ഷം വഹിച്ച ദീയസ്കോറോസിനെ 451ലെ ഈ സിനഡിൽ നിന്നും പുറത്താക്കി. 449ൽ മുടക്കിയവരെയെല്ലാം തിരിച്ചടക്കുത്തു.

കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും(കാത്തലിക്സ്റ്റീക്രിക്സ് ഓർത്ത ഡോക്സ് മുതൽ പേര്) അംഗീകരിക്കാത്തവരും (ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ്) ആയി സം പരിണമിച്ചു. പിന്നീട് ആളുപിട്ടതവും സം പിളർത്തലും ധാരാളം നടന്നു. കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കാത്ത സഭകളിൽ ബൈദ്ധ സഭകളുണ്ടാക്കി. രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലും ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസുകാർക്ക് മേൽക്കൊയ്യമായി. കാരണം ചക്രവർത്തി അവർക്കനുകൂലമായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ ആളുകൾ എന്നർമ്മം വരുന്ന മെർക്കേറിന്റെ എന്നവർ അറിയപ്പെട്ടു.

A.D.451 നുശേഷം

അനേയാവ്യായിൽ കർക്കതിയോൻ സുന്നഹദോസുകാരും അല്ലാത്തവരും മാറി മാറി വന്നിരിക്കണം. രണ്ടു പക്ഷത്തും ബാധകരും മെത്രാന്തരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ സഭകളിലും ശരിക്കും പാഠത്താൽ നെസ്തോറിയന്റെ, ഓറിയൻ്റലിസം, ദൈവസന്ധിസം എന്ന ദൈവ ശാസ്ത്രങ്ങളെ മുന്നായി തിരിച്ചാൽ മുന്നു ചിന്താഗതിയിലുള്ളതും ഉണ്ടായിരുന്നു.

431ന് ശേഷം കിഴക്കിന്റെ സഭയെ നെസ്തോറിയന്റെ മുട്ട കുത്തി വേർപെടുത്തി. 451നു ശേഷം ഓറിയൻ്റൽ, ദൈവസന്ധിശാഖ എന്ന പേരുകളിൽ സം ഒന്നുംകൂടി പിളർന്നു.

അനേയാവ്യായിൽ 512ൽ അധികാരമേറി സേവേരിയോസ് ഓറിയൻ്റൽ ചിന്താഗതിക്കാരം നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ 518ൽ അധികാരഭ്യഷ്ടനാക്കി നാടുകടത്തി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഓറിയൻ്റൽസിനു ശക്തിയുള്ള ഇഞ്ചിപ്പതിൽ നാടുകടത്തപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ 20 വർഷത്തോളം ജീവിച്ചു. A.D.538ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

ഓറിയൻ്റലുകാർ കർന്മായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അന്തേയാവ്യാധിലെ പാത്രിയർക്കു സിംഹാസനം കർക്കബിയോൻ സുന്ധാദോസുകാരുടെ കൈയ്യിലായി. ജന്മിനിയൻ എന്ന രോമൻ ചാകവർത്തി മിയാഫിസിറുകളെ തിരഞ്ഞെടിച്ച് ഇല്ലാതാക്കാനും കർക്കബിയോൻ സുന്ധാദോസുകാര മാത്രമുള്ള സം കെട്ടപ്പട്ടകമുവാനും ഉത്തരവിട്ടു.

അദ്ദേഹം അനേകം മിയാഫിസിറു മെത്രാമാരേയും പിടിച്ച് വിട്ടു തകകലിലാക്കി. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ തിയോഡോ രാജാളി മിയാഫിസിറുകളോട് ദയവുള്ളയാളായിരുന്നു. രാജാളിയുടെ തണ്ടിൽ ഇവർക്ക് അർപ്പം ആശാസം ലഭിച്ചു. എക്കിലും മിയാഫിസിറുകൾ പൊതുവെയും, അന്തേയാവ്യ സഭയിലുള്ള മിയാഫിസിറുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും, പീഡനം സഹിച്ചും കഷ്ടപ്പെടും ഏതാണ്ട് ഇല്ലാതാകുന്ന നില വന്നു.

യാക്കോബ് ബുർഭാന

അന്തേയാവ്യൻ സഭയിൽ ജനിച്ചു മൊണാസ്ട്രി ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു യാക്കോബ് ബുർഭാന്. ഏറ്റവും എഴുമിയിൽ ജീവിച്ച് സന്നം സത്തുകളെല്ലാം പാവങ്ങൾക്ക് സംഭാവന ചെയ്ത ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർത്തകൾ രാജാളിയുടെ ചെവിയിലും എത്തി. രാജാളി കാണണമെന്നാശിച്ചു വിളിപ്പിക്കുകയും പലരുടെയും നിർദ്ദൂഷ പ്രകാരം ഇദ്ദേഹം രാജാളിയെ കാണുകയും ചെയ്തു. എക്കിലും ചാകവർത്തിയുടെ ചടങ്ങൾ മുലം ഇദ്ദേഹത്തെയും പിടികൂടി. എക്കിലും രാജാളിയുടെ താർപ്പര്യപകാരം മറുപ്പെടുവരുക്കാൻ സത്രനായി ഇദ്ദേഹത്തെ കഴിഞ്ഞുവരുവോൾ വീടുതകകലിലയിരുന്ന മെത്രാമാർ രഹസ്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ മെത്രാൻപദ്ധവിയിലേക്കുയർത്തി (542).

ലാകീകമായി ഒന്നും വേണ്ടാത്ത ക്രിസ്ത്യവിന്റെ സഭയെയും താൻ സത്യമന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന മിയാഫിസിസത്തെയും രക്ഷിക്കാൻ ഇദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞിങ്ങിയതാണ് ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സുകാർക്കു പൊതുവെയും അന്തേയാവ്യൻ സഭക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും പുതുജീവൻ കാരണം.

A.D.518ൽ സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനായി നിഷ്കാസിതനായ അന്തേയാവ്യയിലെ സേവനിയോസ് പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ കാര്യം നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ. കർക്കബിയോൻ സുന്ധാദോസുകാരുടെ കൈയ്യിൽപ്പെട്ടുപോയ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനു ബദലായി രൂപീകരിക്കുന്ന ഏന്നു പേരുള്ള ഒരു മിയാഫിസിൻ ബാവായെ ഇദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കൈസ് ആയി വാഴിച്ചു. സെർഗ്ഗിയസ് മുന്നു പർഷ്ണങ്ങൾക്കു ശേഷം 547ൽ അപ്പോൾ യുനാനുസ് ഏന്നാരു മെത്രാനും ബുർഭാനയും കൂടി പോൾ എന്നാരാണെ പാത്രിയർക്കൈസ് ആയി വാഴിച്ചു. ഈ സമയമെല്ലാം അന്തേയാവ്യാ സിംഹാസനം പിടിച്ചെടുത്ത എന്നെല്ലാം എന്ന കർക്കബിയോൻ പാത്രിയർക്കൈസ്, ചാകവർത്തിയുടെ അനുവാദത്തോടെ ഓറിയൻ്റൽ സഭയെയും പുരോഹിതരെയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയുമായിരുന്നു. യാക്കോബ് ബുർഭാനയാകട തന്റെ ശിഷ്ടജീവിതകാലം മുഴുവനും സിറിയ, ഏഷ്യമെമ്മൻ, മെസപ്പൊട്ടോമിയ, പേർഷ്യ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വേഷപ്രചരണനായി സഞ്ചരിച്ചു. ചാകവർത്തിയുടെയുടെയും പടയുടെയും കണ്ണുവെടിച്ചു യാത്രചെയ്ത് ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാമാരെയും അച്ചുമാരെയും വാഴിച്ചു സഭയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. പുരോഹിതർക്കും ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഇത് വിശ്വാസത്തിനു നല്കു പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് പ്രസ്താവനവും മിയാഫിസിസ് വിശ്വാസവും ശക്തിപ്പാപിച്ച് ഉയിർത്തേണ്ടുനേരു. കർക്കബിയോൻ സുന്ധാദോസുകാര (ഇന്നത്തെ ശൈക്ഷണിക് ഓർത്തഡോക്സ് etc.) മെർക്കരിർ (രാജാവിന്റെ ആളുകൾ) എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. പീഡനങ്ങളുടെയും മുടക്കുകളുടെയും കമകൾ വേരെയും വളരെയെറുതുണ്ട്. യാക്കോബ് ബുർഭാനയുടെ പ്രവർത്തന ഔദ്ധീകരിച്ചും എന്നു സംഭവിച്ചു എന്നതാണ് മലകരക്കാരായ നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന കാര്യം. ഇദ്ദേഹം കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ ബാഖിലോൺ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലും യാത്രചെയ്ത കാര്യം സുചിപ്പിച്ചുണ്ടോ. 431നു ശേഷം നെസ്തോരിയൻ സം എന്നു മുടക്കുത്തി കിഴക്കിന്റെ സം വേർപ്പെടുകയിലും മിയാഫിസിസവും കർക്കബിയോൻ സുന്ധാദോസ് വാദവുമെല്ലാം കിഴക്കൻസഭയിലും ചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. സാധാരണക്കാർക്കെന്നും, പണ്ഡിതർക്കുപോലും മനസ്സിലാവാത്ത വ്യക്തമാണുത്ത കർത്താവിന്റെ ആളുതു സംഭവങ്ങളുണ്ടിയുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ അഭിപ്രായ മാറിങ്ങളും ചേർത്തിരിവും സഹജമാണെന്നോ.

നെസ്തോരിയൻ പിന്തകളോടു ചായ്‌വുള്ള സദയായിരുന്നു ഏകിലും മിയാഹിസിറിറുകളപ്പോലെ യേശുകീസ്തുവിന്റെ വേർത്തിരിക്കാനാവത്ത ഏകവും ഒരാളത്രവു മാണന പിന്ത വച്ചുപുലർത്തുനാവരും കിഴക്കൻ സദയിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ധാക്കാബു ബുർഭാനയുടെ സന്ദർശനത്തോടുകൂടി അവർക്ക് ആശയും ദൈരുവും ആവേശവും ഉണ്ടായി.

തന്നെ പിടികുടാൻ നടക്കുന്ന ബൈബിൾക്കെന്ന് അധികാരികളിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാനായി അഭേദ്യയിലെ ഗസാനിഡ് എന്ന രാജ്യത്തെ കീസ്തുവിന്റെ അടുത്ത് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം തേടിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. പേരഷ്യയിലെ കോസ്റ്റോസ് ഓനാമന്റെ സദസ്സി(സെലുക്ക്)ൽ (559ൽ) ഇദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയും “ധാക്കാബു” വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കീസ്തുവാനികളോട് കൂടുതൽ സഹിഷ്ണുത കാണിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹിച്ചതായും കമയുണ്ട്. ഈ സമയം ഇദ്ദേഹം ബൈബിൾ അർഭായ് (നിന്നെവ എന്ന് വേറാറു ഭാഷ്യം) എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ബിഷപ്പായിരുന്ന അഹുദമ്മായ കിഴക്കിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസ്തയായി ഉയർത്തി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. കോസ്റ്റോസ് രാജാവ് ധാക്കാബുവിഭാഗിൽപ്പെട്ടുനാം അനുകൂലിക്കുന്നയാളുമായിരുന്നു. കിഴക്കിന്റെ സദയുടെ പരമാധികാരി തലവനായി 410ൽ കാതോലിക്കയെന്നും 424ൽ കാതോലിക്കാ പാതിയർക്കൈസനും സ്ഥാനപ്പേരു സൈക്രിച്ച് രണ്ടായിപ്പും സദയും നെസ്തോരിയനായി മാറിയ കാര്യം നമ്മൾ കണ്ണു കഴിഞ്ഞു. ഈ അധികാരി സ്ഥാനത്തിനു ബദലായാണ് കിഴക്കിന്റെ മെത്രാപ്പോലീസ്ത (കാതോലിക്കാ)യായി അഹുദമ്മായെ വാഴിച്ചത്.

ഓറിയൻ്റ്-ബാർത്തലോക്സ് വിശ്വാസികൾ (മിയാഹിസിറിറു വിശ്വാസം നിലനിർത്തുനാവർ) കിഴക്കിന്റെ സദയിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും 559മുതൽ അവർക്കു കാതോലിക്കക്കെടുത്ത സ്ഥാനമുള്ള മെത്രാൻ വാഴിക്കപ്പെട്ടു എന്നുമുള്ള കാര്യം മലകരയിലെ കീസ്തുവാനികൾ മനസ്സിലും ക്രൈസ്തവരാണ്. ഈന് കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന അടിപിടിയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ വളരെ ആവശ്യമാണ്. കിഴക്കിന്റെ സഭ(Assyrian) യുടെ അവരെഴുതിയ പരിത്രണിൽ കിഴക്കിന്റെ സദയിൽ നടന്ന ആദ്യത്തെ പിളർപ്പാധാരാണ് ധാക്കാബു ബുർഭാന വഴി ബുദ്ധൻ കാതോലിക്കയെ വാഴിച്ച കാര്യം പാണ്ടിട്ടുള്ളത്.

ആളത്തു സ്വഭാവ യുദ്ധം

യേശുകീസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സകകും യേശുകീസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം, മനുഷ്യത്വം, ആളത്വം, സ്വഭാവങ്ങൾ മുതലായ വിഷയങ്ങളപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചും അതിന്റെ പേരിൽ നടന്ന പരസ്പര പീഡനങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും ഏതെങ്കിലും മുറിവുകൾ ഭീകരവും സഹിക്കാനു വരുത്തുമാണ്. ഈന് നമ്മുടെ സദയിലെ സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ വീടിലും തെരുവുകളിലും കിടന്നു അടികൂടുകയും ചോരയോഴുകയും അതിന്നെല്ലാമുഖ്യപരി നാണക്കേടുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം തെരിവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സമയത്ത് പണ്ട് നടന്ന നികുഷ്ടമായ കാര്യങ്ങളപ്പറ്റി ഓർക്കുന്നതും അത്തരത്തിലുള്ള അബൈക്കസ്തവമായ പ്രവർത്തികൾ ആവർത്തിക്കില്ല എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതും വളരെ തുണം ചെയ്യും.

അന്ന് സദയിൽ നടന്ന വഴക്ക് സ്വാർത്ഥപിന്തയും അധികാരി മോഹിവും മുലമല്ലായിരുന്നു. തമ്മിൽ തല്ലിയ ഓരോ പിതാവും അനുയായികളും കർത്താവിനുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുകയാണെന്ന് അടയയറച്ച് വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിലാണ് എതിർ വിഭാഗത്തെ ആശയപരമായും ശാരീരികമായും ഇള്ളായ്മ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചത്. പകുപ നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് അവരവരുടെ അധികാരി തനിനുവേണ്ടിയും പള്ളി, പള്ളിക്കുടം, കോളേജുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥാവരജംഗമ വസ്തുകൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന തനിനുവേണ്ടിയും മാത്രമാണ്; വിശ്വാസപരമായി നമ്മൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമാനും ഇല്ല എന്ന കാര്യം നമ്മുടെ പരസ്പര പീഡന ചെയ്തിക്കളെ പഴയതിലും കുരുക്കി മാറ്റുന്നു.

“വയസ്സുമാർ പിച്ചാൻ പെപതങ്ങളപേക്ഷിക്കു” എന്നു നമ്മൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ പാടുന്നു. “ഇടയംാർ പിച്ചാൻ ആടുകളപേക്ഷിക്കു” എന്നും കൂടി ഇന്നു പാദേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ ആദരണീയരായ പിതാക്കമുഖരാണകിൽപ്പോലും അവർ തെരിറു ചെയ്താൽ അതനുകരിക്കാം തിരികുക എന്നത് കീസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായ നമ്മുടെ കടമയാണ്. അത് എങ്ങിനെ സാധിക്കുമെന്നാണകിൽ കർത്താവു തന്നെ അതിനു വഴിയും പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്. “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ

പിതാവല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേരു പിതാവില്ല” എന്നു പറിപ്പിച്ചത് ഓർക്കുക. ഭൂമിയിൽ ആരെയും (ആത്മീയ) പിതാവ് എന്നു വിളിക്കരുത് എന്ന കർപ്പനയും നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശിയാകണം.

പാപചിന്തകളിൽ നിന്നും പുഞ്ജമായി വിമുക്തനായി പിന്നിട്ടുള്ളവനായി ഒരേ ഓൾഡ് ദൈവപ്പുത്രനെന്നു നമ്മൾ എറ്റവും കർത്താവു മാത്രമെയ്യുള്ളൂ. ഇതെ കർത്താവു തന്നെ ചോദിക്കുന്നു “എന്ന നല്ലവനെന്നു വിളിക്കുന്നതെന്ത്. സർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ്റെ പിതാവല്ലാതെ വേരു നല്ലവനില്ല എന്നു നിന്നക്കരിയില്ലയോ”. ഭൂമിയിലെ ഒരു മെത്രാനന്ദയോ ബാബരയെയോ ആരെയും തന്നെ പരിശുഖൻ എന്ന നാമവിശേഷണം ചേർത്തു വിളിക്കുന്നത് കർത്താവിൻ്റെ ശിക്ഷണത്തിനു ചേർന്നു പോകുന്നതല്ല. കർത്താവിനെ ധ്യാനിക്കുക. മുറിയിൽ കയറിയിരുന്നു കതകടച്ചിട്ട് കണ്ണടച്ച് ദൈവമെ എന്നു വിളിക്കുക. അപ്പോൾ പറയേണ്ടതെന്ത്, ചെയ്യേണ്ടതെന്ത്, അനുകരിക്കേണ്ടതെന്ത്, തള്ളേണ്ടതെന്ത് എന്ന് അവിടന്നു കാണിച്ചു തരും.

ഓരോ “വേദ ശാസ്ത്രക്കാരും” സുന്നഹാഡോസ്യുകളിൽ അവരുടെ വാദം തള്ളപ്പെട്ടിട്ടും, സ്ഥാനഭ്യം പ്രാഥരാക്കപ്പെട്ടിട്ടും തന്ത്രങ്ങളുടെ തത്രങ്ങളിൽ നിന്നും മാറാൻ തയ്യാറായില്ല. ഒഴിവിലും പതുങ്ങിയും നേർക്കുന്നേരോയും റിബലുകളായി പ്രവർത്തിച്ച കമകളുണ്ട്. അറിയോസിന്റെ “വേദ വിപരീതം” നിലനിന്ന പോകരീകൾ നിവൃ സുന്നഹാഡോസിനു ശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ കാലക്രമേണ കഷയിച്ചുപോയി. 449ലെ രണ്ടാം എഫേസോസു സുന്നഹാഡോസിനു കേവലം രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ബാബായി കർക്കടിയോൻ സുന്നഹാഡോസ് നടത്തപ്പെട്ടു. ജീവൻ കളഞ്ഞും വഴിതെറിപ്പോയ ആടിനെ നോക്കിപ്പോയ ഇടയാൽ കമ പറഞ്ഞു തന്ന കർത്താവ് വഴിതെറിക്കുന്ന ഇടയമാരെയും പററി പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം എഴുതിയാൽ ഇതു ഒരു സഭാവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനമായി മുദ്രയിടപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ശ്രദ്ധപരിഹാര സ്ഥാനങ്ങളാട്ടും അതിനോടു നീതി പുലർത്തുകയും ചെത്തിട്ടുള്ള പരശ്രതം സഭാ മേലഭ്യക്ഷമാരോട്ടും ഭയഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ നിലനിർത്തുവോൾ തന്നെ സ്വാർത്ഥ ചിന്തകളാൽ നയിക്കപ്പെട്ടു സഭയെയും അനുയായികളെയും വഴിതെറിക്കുന്ന “പിതാക്കമ്മാരുടെ” വഴിയിൽ നിന്നും നമ്മൾ മാറേണ്ടതാണ്. വഴിതെറിയുന്ന ആടുകൾ മാത്രമല്ല, വഴി തെരുന്ന ഇടയമാരും ഉണ്ട്. രാജാധികാരം ഉപയോഗിച്ച് 19-ാംവയസ്സിൽ പോപ്പായ (1032) ബനടിക്കിന്റെ കമ ഉഭാഹരണം.

ഇരുസലോവകകാർക്ക് രോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വലിയ സാധാനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഉത്കവം അവിടയായിരുന്നിട്ടും അവർ പേരഷ്യൻ (കിഴക്കി ഗ്രേ) സഭയായി മാറി നെസ്തോരിയൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. കർക്കടിയോൻ വിശ്വാസികളായ പടിഞ്ഞാറൻ രോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പോപ്പിന്റെ സഭ കത്തോലിക്ക സഭയായി വളർന്നു.

കിഴക്കൻ രോമായ ബൈസന്റിനെൻ സാമ്രാജ്യത്തിലാണ് കർക്കടിയോൻകാരും ഒരു സഭാവകരുമായുള്ള തർക്കം മുതൽത്. ചക്രവർത്തിമാർ കാലാകാലങ്ങളിൽ മാറി മാറി ഓരോ വിഭാഗത്താടനുകൂലമായി വന്നു. ജസ്റ്റിനിയൻ ചക്രവർത്തി കർക്കടിയോൻ അനുഭാവിയായപ്പോൾ ചക്രവർത്തിനി (തിയോഡർ) ഒരു സഭാവകകാര അനുകൂലിച്ചു. സീനോ ചക്രവർത്തി കർക്കടിയോനായിരുന്നു. വിശ്വാസികളിൽ സാധാരണക്കാരു ദയിട്ടിയിൽ ഒരു സഭാവകകാരായിരുന്നു ശക്തരായിരുന്നത്. ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ തമ്മിൽത്തല്ലും അതിന്റെ ഭാഗമായുണ്ടായ പരസ്പര പീഡനവും ഏററെവും മോശമായ രീതികളിലേക്കു അധിക്കരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിർത്തുന്നതായിരുക്കും നല്ലത്.

610ൽ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത ചക്രവർത്തി ഫോറ്ക്കിയോസ് പേരഷ്യയും സിറിയയും പിടിച്ചെടുത്തു. ഒരു സഭാവകകാരരെയും ഇരു സഭാവകകാരരെയും നടുക്കുള്ളവരെയും ഒന്നിപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരണ കൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടും പരിശേമിച്ച ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതെ ഒരു സഭാവകകാര അങ്ങങ്ങൾറീം പീഡനവും രാജാക്കമ്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഇയാൾ. ഈ തരത്തിലുള്ള പീഡന പരബര ഇസ്ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ജയംവരെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലും ഇസ്ലാം ഭരണാധികാരിത്തിൻ കീഴാക്കുന്നവരെയും തുടർന്നു.

സഭയിലെ ഭിന്നതകൾ കൊടുക്കേണ്ടി വന്ന വില

ഇസ്ലാമിക് അധിവികൾ സിരിയയിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തപ്പോൾ അവരെ രക്ഷിതാക്കളായി ഒരു സഭാവ ഓർത്തദോക്സ് മിയാഫിസിറൂകൾ കണ്ടു.

ഇസ്ലാം സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കീസ്റ്റ്യൻ സഭകൾ തന്ന മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ കഴിലാകുവാൻ ഒരു പ്രധാന കാരണം ദൈവക്ക്ഷേത്രവ സഭയിൽ സംഭവിച്ച ഈ ദൈവശാസ്ത്ര തർക്കവും പിളർപ്പുകളും ആണ്. കീസ്റ്റ്യവിലുള്ള ദൈവത്രത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്രത്തിന്റെയും അളവും സഭാവവും തുകവും നോക്കാനും നിർവ്വചിക്കാനും അതിന്റെ പേരിൽ തമ്മിൽ തല്ലാനും പരസ്പരം കൊല്ലാനും വരെ തയ്യാറായ മനുഷ്യരുടെ സഭാവം സഭയെ എവിടെ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി എന്നറിയുക. എന്നിട് ഇപ്പോൾ പറയുന്നു ഈ ദൈവശാസ്ത്ര വഴക്കുകളിലെണ്ണും വലിയ കാര്യമില്ലായിരുന്നു എന്നും തങ്ങൾ പരസ്പരം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും. തങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ എന്നാണ് വ്യത്യാസമെന്നത് ആർക്കും വ്യക്തമല്ല. അത് ഇന്നൊരു വിഷയമേ അല്ല. പലർക്കും അതിനെപ്പറി ഒരു ശാഹ്രാവുമില്ല (പുരോഹിതർക്കുമ്പെട്ട). ആയിരത്തി അഞ്ചുരു വർഷങ്ങളായി പിശാസികൾ വഴിതെറിക്കപ്പെട്ടു തമ്മിൽ തല്ലി തലകീറിയതു തെറായിരുന്നു എന്ന് തുറന്നു സമ്മതിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന പിതാക്കമൊരു ബഹുമാനിക്കണം. ഇതിൽ നിന്നും പാഠം പിച്ച് ഇന്നു നമ്മൾ നടത്തുന്ന സിംഹാസന യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം.

മിയാഫിസിറൂകളായ സിരിയൻ കീസ്റ്റ്യാനികൾ പേരിഷ്യയിലും ദൈവസന്ദേഹൻ സിരിയയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേകിച്ചും അബ്ബ് ശോത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട ‘യാക്കോബായ’ കാർ മുസ്ലീം പടകളെ സഹായിച്ചു. Tagub, Uquail, Tennuch, Rabia തുടങ്ങിയ ശോത്രങ്ങളിലുള്ള മിയാഫിസി റൂകൾ മുസ്ലീംങ്ങളാടു ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു. അവർ മുസ്ലീം പട്ടാളക്കാരോടൊപ്പം മാർച്ച് ചെയ്തു. 651ൽ മുസ്ലീം പട പേരിഷ്യക്കാരെ മുഴുവൻ തോൽപ്പിച്ചു. ദൈവസന്ദേഹൻ സാമാജ്യത്തി ലായിരുന്ന ദൈവാസ്കസ്സ് (ഇന്ന് പാതിയർക്കേസിന്റെ ആസ്ഥാനം) A.D.634ൽ പിടിച്ചെടുത്തു. 637ൽ ജുസലേം പിടിച്ചു. 638ൽ അലക്സാന്ദ്രിയയും പിടിച്ചെടുത്തു. ഇതെല്ലാം ഒരു സഭാവകാരായ ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തദോക്സുകാരും കർക്കറിയോൻ ഇരുസാലാമുകളായ ദൈവസന്ദേഹൻകാരുമായുള്ള പിണകത്തിന്റെ ഫലമായി മുസ്ലീമുകൾക്ക് അനുകൂലമായ സാഹചര്യമുണ്ടായതു മുലം സംഭവിച്ചതാണ്. മിയാഫിസിറൂകളായ (ഓറിയൻ്റൽ) പേരിഷ്യയിലും ദൈവസന്ദേഹൻ സാമാജ്യത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന കീസ്റ്റ്യാനികളും അബ്ബികളായിരുന്ന മുസ്ലീംകളും തമ്മിൽ പിന്നിട് കാലങ്ങളോളം സ്വന്നഹത്തിൽ വർഷിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സഭാതലവന്മാർക്ക് ഫിർമാൻ നൽകി അവർക്ക് ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭരണാധികാരവും കൊടുത്തിരുന്നു. മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ ഒരു പ്രധാന വരുമാന മാർഗ്ഗം കീസ്റ്റ്യാനികൾ ഉൾപ്പെട്ട അനുജാതിക്കാരിൽ നിന്നു കിടുന്ന കരമായിരുന്നു.

പിന്നീട് 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാഗോളിയൻ മുസ്ലീകൾ വന്നതിനു ശേഷമാണ് കീസ്റ്റ്യാനികൾ കരിനമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അനേകരെ നിർബ്യുധമായി ഇസ്ലാമിലേക്ക് മതം മാറ്റപ്പെട്ടതും. മുസ്ലീംകളും സിരിയൻ കീസ്റ്റ്യാനികളുമായുള്ള ബന്ധം അതോടെ അവസാനിച്ചു എന്നു പറയാം.

തങ്ങളുടെ ഒരുസ്വഭാവ വേദശാസ്ത്രത്തിനെതിരായി “വേദ വിഹരിതം” വിശ്വസിക്കുന്ന കർക്കറിയോൻ സുന്നഹദോസുകാരുടെ പീഡനത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുവാൻ വേണ്ടി മുസ്ലീമുകളെ വിശ്വസിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തതുകൂടുതൽ “സത്യവിശ്വാസി” കളായിരുന്നു മിയാഫിസി റൂകളായ സുരിയാനി സഭാംഗങ്ങൾ. കർക്കറിയോക്കാരായ അധികാരികളുടെ പീഡനമേറ്റ കഴിഞ്ഞിരുന്ന തങ്ങൾക്ക് ക്രൂരമായ അധികാരികളിൽ നിന്നും മോചനം കിടുവാൻ മുസ്ലീമുകൾ സഹായിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം അവരെ സഹായിക്കുവാൻ മിയാഫിസിറൂകളെ പേരിപ്പിച്ചു. നബിക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിനേയും മാതാവിനേയുമൊക്കെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ ഇശ്രാ നബി ദൈവപ്പുത്രനാണെന്ന് മാത്രം നബി വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല.

കാലക്രമത്തിൽ ഇതു നാടുകൾ മുഴുവൻ കർക്കറിയോക്കാരായ മുസ്ലീംകളായ മംഗോളിയൻ ഭരണാധികാരികളുടെ കൈയ്ക്കിൽ ചെന്നുപെട്ടു. കീസ്റ്റ്യാനികളായ എല്ലാ വേദശാസ്ത്രക്കാരും പീഡനങ്ങൾക്കും കൃടക്കാരലക്കരും ഇരയായി.

പിന്നെയും കുറൈക്കാലം കഴിഞ്ഞ് ഒട്ടോമൻ (മുസ്ലീം) സാമാജ്യം ഇത് നാടുകളിൽ പ്രവർദ്ധിപ്പോൾ വിണ്ടും സർവ്വ കുംത്യാനികളും പുർണ്ണാധികം ശക്തിയോടെ പീഡനങ്ങൾക്കും കുടുംബത്തിൽ സഹോദരങ്ങൾ വഴക്കെടിക്കുന്നോൾ അനുർ മുതലെടുക്കുന്നത് സർവ്വ സാധാരണം. പീഡിക്കപ്പെടുവരും കുടുംബം ചെയ്യുന്നതും ഏക സഭാവക്കാരാണോ ഇതു സഭാവക്കാരാണോ, നടക്കുള്ള കർക്കടിയോരാണോ എന്നൊന്നും ഒരു ഒട്ടോമൻകാരും നോക്കിയില്ല. കൊടിയ പീഡനം അനുബവിച്ചവർിൽ അസിറിയൻസുണ്ടായിരുന്നു, സിറിയൻസുണ്ടായിരുന്നു, ശൈക്ഷ കുംത്യാനികളും അർമീനിയൻസുണ്ടായിരുന്നു, അബി കുംത്യാനികൾും സർവ്വരേയും ഒരുപോലെ പീഡിപ്പിച്ചു; നിർദ്ദേശിച്ചു മതം മാറി, ചിലരെ കൊന്നകം കൊന്നുതള്ളി. കർത്താവിൻ്റെ സഭ ചരിത്രിനമാക്കപ്പെട്ടു നാമാവശ്രേഷ്ഠമായി പുർണ്ണമായും ഇല്ലാതായ സഭകളും ഉണ്ട്.

കർക്കടിയോരം സുന്നഹദോസ്യകാരുടെ കൈവശമായിരുന്ന ജെറുശലേം 638ൽ ഓറിയൻ്റൽ കുംത്യാനികളുടെ സഹായത്തോടെ മുസ്ലീം വാലിപ്പ് മെർ പിടിച്ചടക്കിയ കാര്യം സുചിപ്പിച്ചശ്ലോ. 1077ൽ ജെറുശലേം തുർക്കികൾ വാലിപ്പിൻ്റെ പിൻഗാമികളിൽ നിന്നും പിടിച്ചെടുത്തു. ഇരുവരും മുസ്ലീമുകൾ ആയിരുന്നു എന്നോർക്കണോ. പല ഗ്രാത്തങ്ങളിലും പര്മ്മങ്ങളിലുംപെട്ട മുസ്ലീമുകൾ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി പരസ്പരം യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അധികാരമെന്ന അസ്ത്രക്കൾ തന്നെ പരസ്പരം കൊല്ലുന്നതിൽ ജാതിമതത്തേശ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. കേരളമായാലും ഇന്ത്യയായാലും, യുറോപ്പോ, ഏഷ്യയോ, ആഫ്രിക്കയോ ഏതായാലും ഇല്ലാവരും ഒരേ സഭാവ കാരാണ്. സ്വാർത്ഥത, തൃഷ്ണ തുടങ്ങിയ ഏതാനും വാക്കുകൾ എല്ലാവരും നേരും “ഗുണങ്ങൾ” ആണ്.

622 ലെ ഏതാനും അനുയായികളും തന്റെ വിശാല കുടുംബാംഗങ്ങളും മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന മുഹമ്മദ് നബി (PBUH)യുടെ ഇസ്ലാം മതം 632ൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നോടും ഒരു മഹാ പ്രസ്താവ മായി വളർന്നിരുന്നു.

സാധാരണക്കാരിൽ സാധാരണക്കാരനോയി ജനിച്ച് മനുഷ്യപുത്രനാർ ഏങ്കിനെ ജീവിക്കണമെന്നു മനുഷ്യപുത്രനോയി ജീവിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുത്ത ദൈവപുത്രനോയ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ സഭ രാജകീയ സഭയായി മാറി. സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുകൊന്ന് രാജസഭകളിലും പരമോഹിത്യ സിംഹാസനങ്ങളിലും മയങ്ങി സുവിശേഷവേല മിന്നു പരസ്പരം വഴക്കിച്ചു “മുന്നേറിയപ്പോൾ”, സിംഹാസനങ്ങളിൽ കൂടിയേറിയപ്പോൾ, സാധാരണക്കാരുടെ വേഷത്തിന്റെ പ്രവാചകനോയി വന്ന നബിയുടെ പ്രസ്താവം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വേരുന്നിയതിൽ അതുതപ്പേടുവേണ്ടതില്ല. അധികാരികളുടെ പീഡനത്തിനു പിയേയരായ ഒരു സഭാവ വാർക്കളായ മിയാഹിസിറിറു വിഭാഗമായ കുംത്യാനികൾ പിൻഗാമികൾ അവരെ സഹായിക്കുകയും കുടി ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ വളർച്ച അതിവേഗമായി. പിന്നീട് ഇസ്ലാം മംഗോളിയരുടെയും ഒട്ടോമാന്റെയും കൈയ്യിലെ മരിന്നപ്പോൾ വിജയം മുഴക്കി മുന്നേറിയ മുസ്ലീം പട അധികം താമസിയാതെ യുറോപ്പിനെ വിറപ്പിച്ചു. തെക്കെ ഇറാഖി, സിസിലി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെയും കുംത്യാനികളുടെ പള്ളികളെയും ആക്രമിച്ചു. കുംത്യാനികളുടെ മുകളിൽ മുസ്ലീം പ്രാർത്ഥനാ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. മതഭ്രാന്തനോയ വാലിപ്പ് ഹക്കിം എന്ന രേണാധികാരി സ്വയം പരിശുശ്രാബന്നും വരെ പ്രവർപ്പിച്ചു. അനേക ലക്ഷങ്ങളെ നിർദ്ദേശമായി മതം മാറി. പതിനായിരക്കണക്കിനു പള്ളികൾ നശിപ്പിച്ചു.

ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബൈബസർട്ടെറൻകാരെ തോർപ്പിച്ചു മുന്നേറിയ മുസ്ലീമുകളുടെ പതിനുംശ്ശ മതഭ്രാന്തരായിരുന്നു പിന്നീട് വന്ന മംഗോളിയൻ, ഒട്ടോമൻ മുതലായ മുസ്ലീം രേണാധികാരികൾ.

കർത്താവിൻ്റെ കാലത്ത് ധമ്പാദരുടെ കൈവശവും ഏന്നാൽ രോമൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ആധിപത്യത്തിലുമായിരുന്ന ജെറുശലേമിന് കർത്താവു പ്രവചിച്ചതുപോലെയുള്ള കഷ്ടകാലം വന്നതിനും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും തുടക്കമിട്ടും നാശത്തിനു ആദ്യവളം വച്ചതും കുംത്യാനിയ സഭയിലുണ്ടായ ചേരിതിരിവുകളും തമിൽത്തല്ലും ആയിരുന്നു എന്നത് ഇന്ന് നമ്മളിൽ പലർക്കും അറിയാതെ, അബ്സൂര്യിൽ മാനുപോയ, അതുമല്ലെങ്കിൽ മനപ്പുർണ്ണം മുടിവയ്ക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു സത്യമാണ്.

മുസ്ലീം മുന്നേറും യുദ്ധോപ്പിലേക്ക് വ്യാപിച്ചു കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് തന്നെ ടീഷൻഡിയായി സ്വപദയിൻ, ഇരുലി, സിസിലി, പരിശുശ്വരും പരിപാവനവുമെന്നു കീസ്റ്റ്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്ന St. Peter's ബസലിക്ക, St. Paul's ബസലിക്ക, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ പിടിക്കപ്പെട്ടുകയോ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്തപ്പോൾ കീസ്റ്റിയും സഭകളുടെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ അപകട തിലായിപ്പോയി.

ജൈസലേമിന്റെയും ദോഖയത്തിന്റെയും ചുറവുമുള്ള ജനത്തിയുടെയും അവസ്ഥ വളരെ ദയനിയവും ഭേദിജനകവും ആയി. ജൈസലേം തിരിച്ചു പിടിക്കാനും മുസ്ലീം മുന്നേറും തടഞ്ഞ കീസ്റ്റ്യവിന്റെ സഭയെ രക്ഷിക്കാനുമായാണ് പോപ്പുമാരുടെ ആശ്രിവാദത്തോടെ കുറിശു യുദ്ധ പരമ്പരകൾ നടന്നത്. കുറിശുയുഡുഡാഡ നൃഥാന്ത്രാധാരങ്ങളുടെ അതിൽ പകെടുത്തവരെപ്പറ്റിയോ ഒക്കെ പ്രതിപാദിക്കുവാനിവിടെ സാഖ്യമല്ല. രണ്ടു നൂറാണ്ടുകളിലായി നടന്ന കുറിശു യുദ്ധങ്ങൾ ലോക ചരിത്രത്തെ പാടെ മാറ്റി മറിച്ചു. പകെഷ ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. മരാളിയാ യുദ്ധങ്ങളിലും തർക്കങ്ങളിലും വഴക്കുകളിലുമനുഠാനും കുറിശു യുദ്ധങ്ങളിലും ഇരയായത് സത്യമാണ്. നഷ്ടമായത് മനുഷ്യ ജീവിതങ്ങളാണ്. മാനവരാശി കണ്ടതിൽ ഏററവും വലിയ കുറതകൾ കണ്ടതും കുറിശുയുഡുഡാഡാണ്. ലോകത്തിലുള്ള രണ്ട് പ്രധാന മതങ്ങളായ കീസ്റ്റ്യമതവും ഇസ്ലാംമതവും തമ്മിൽ ഇന്നു നടക്കുന്ന വൈരുങ്ങൾക്കും വഴക്കുകൾക്കും വലിയാരു കാണാം കുറിശു യുദ്ധങ്ങളാണ്. അർക്കായ്താ, I S I S മുതലായ ടീകര സംഘടനകൾ മുസ്ലീംകളെ പിരിക്കൊടുന്നതും കുറിശു യുദ്ധകാലത്ത് കീസ്റ്റ്യാനികൾ മുസ്ലീമുകളെ പീഡിപ്പിച്ച കടകൾ പറഞ്ഞാണ്.

ഇതിന്റെയെല്ലാം വിത്തുപാകിയത് (മന:ഫുർത്തുമല്ലായിരുന്നു എകിലും) യേശുകീസ്റ്റ്യവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽ നാലാം നൂറാണ്ടു മുതൽ അരങ്ങേറിയ കർത്താവിന്റെ ആളതു സഭാവഞ്ഞളുട്ടിരുള്ള അഭിപ്രായ പ്രത്യാസങ്ങളും വഴക്കുകളും അധികാരി/ സിംഹാസന പ്ലോട്ടുകളുമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവോഴാണ് ഇന്നു നമ്മൾ മലകര സഭയിൽ നടത്തുന്ന വഴക്ക് എത്ര നിർത്തമകമാണ്, എത്ര അപകടകരമാണ് എന്ന തെട്ടിപ്പിക്കുന്ന സത്യം വെളിപ്പെട്ടുന്നത്.

ആവർത്തിച്ച് പറയേണ്ടത് നമ്മുടെ ബാവ-മെത്രാൻ കക്ഷി യുദ്ധത്തിലാകട്ട വിശ്വാസപരമായോ, ദൈവശാസ്ത്രപരമായോ, ആരാധനാപരമായോ യതൊരു തർക്കവുമില്ല പച്ചയായ അധികാരകകാതിയല്ലാതെ ഇത് വഴക്കിന്റെ പിന്നിൽ കൗമില്ല എന്നതാണ്. ഈത് നമ്മുടെ കുറാം ഏററവും കഠിനമാക്കുന്നു. നമ്മൾ തെരിലില്ലോ അബവഞ്ഞളില്ലോ ചെന്നു വീണിട്ട് പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമ്മക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ മുൻഗാമികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള തെരിയുകളിൽ നിന്നും ശരികളിൽ നിന്നും പഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് എന്ന് അമേരിക്കകാർ പറയും. വീണാവനെ കണ്ടുപാടിച്ചാൽ വീഴേണ്ടി വരില്ല. നമ്മൾ അങ്ങേയറിം ആരാധിക്കുന്ന നമ്മുടെ പിതാക്കമ്മാർക്കുപോലും, അവർ എത്രയധികം ആരാധുരായിരുന്നാൽ തന്നെയും അബവഞ്ഞൾ പറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നിന്നും പാഠം പഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയേയും അർപ്പണവോധത്തേയും പാണസിതൃതയേയും അനുകരിക്കുകയും വേണം. അവരോടുള്ള ഭയങ്കർത്തി ബഹുമാനങ്ങൾ കൈവിട്ടാതെ അവരെ അസ്ഥാനി പിന്തുടരാതെ ദൈവം ഭാന്മായി തന്നിട്ടുള്ള കോമൺസെൻസിനു നിരക്കാതെ, ദൈവസ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവർ ചെയ്യുവോൾ അതുമായി നിസ്സഹകരിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നമ്മൾ കാണിക്കണം.

നിബ്യാ സുന്നഹദോസിൽ കുടിയ മേലഭ്യക്ഷമാരിൽ പീഡനം അനുഭവിച്ചവർ അനേകരുണ്ടായിരുന്നതേ! പീഡനത്തിന്റെ ഫലമായ അംഗ ഭംഗം സംഭവിച്ചവർ പോലും. പകെഷ, ചാകവർത്തിയുടെയും സാമാജ്യത്തിന്റെയും തണ്ടാനിൽ രാജകീയ സഭയായതു മുതൽ അധികാരത്തിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായ അഹകാരത്തിന്റെയും തന്നോടൊക്കെയും വിത്തുകൾ നാബോധത്തു. കീസ്റ്റിയും സഭയുടെ തലവന്മാരുടെതുശ്ശപ്പെടെയുള്ളവരുടെ മനസ്സുകളിൽ വൈത്തി നേരുയും വെറുപ്പിന്റെയും സർപ്പക്കുണ്ടുങ്ങൾ ഒളിച്ചുകയറി. വി.പദ്മോദ്ധ ശ്രീഹൈ ഏററുപറഞ്ഞ “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രതനായ”, വി. തോമാദ്ധീഹൈ ഏററുപറഞ്ഞ “എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമായ” യേശുത്തമ്പുരാനിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യത്തിന്റെയും അളവും ചേരുവയും അളക്കുകയും അതിന്റെ പേരിൽ വഴക്കെടുകയും പരസ്പരം പീഡിപ്പിക്കുകയും കൊണ്ടുകയും വരെ ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിലേക്ക് യേശുകീസ്റ്റുവിന്റെ സഭ പൈശാചിക ചിന്തകളാൽ നയിക്കപ്പെട്ടു.

തങ്ങൾ കുടിക്കുന്ന മുലപ്പാലിന്റെ രാസംഭടനയെപ്പറ്റി അമ്മയുടെ മാറിൽ കിടന്നു രണ്ട് ഇടക്കുണ്ടുങ്ങൾ വഴക്കെടിക്കുന്നത് എന്നു ഭാവനയിൽ കണ്ണുനോക്കുക. തർക്കംമുത്തു പരസ്പരം കട്ടിച്ചു കീറുവാൻ നോക്കുകയാണെങ്കിലോ അത് ഏററവും ഭയക്കരം തന്നെയല്ലോ? കുഞ്ഞുവിന്റെ സഭയിൽ ഉത്തരവിച്ച സ്വരാവ് വഴക്കുകളും ഏതാണ്ടിതുപോലെ തന്നെ. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അധികരിച്ചുമായ മുലപ്പാലിന്റെ രൂചി ആസ്വദിച്ചാൽ പോരെ? മതനേതാക്കൾക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്നഹാമുത്തം രൂചിച്ചാൽ പോരെ?

കോൺസ്യൂൻഡെന്റ് ചക്രവർത്തിയുടെ മനമാറ്റം മുലം രാജകീയ സഭയായി നാലുാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രൂപമാറ്റം സംഭവിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയ്ക്ക് രൂപവും ചടങ്ങളും ചടക്കുടും ഉണ്ടായി എന്നത് തർക്കമാറ്റ കാര്യമാണ്. പക്ഷെ അമിതാധികാരത്തിന്റെ ഭോഷ്യവശങ്ങളായ പെപ്പാചിക ചിന്തകളെ തടസ്തു നിർത്തുന്നതിൽ ഉണ്ടായ വീച്ചകളാണ്, അതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്, അതിന്റെ പരിണിത ഫലങ്ങളാണ് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും സഭ ഇന്നന്തുവെിക്കുന്ന രൂതിനങ്ങളുടെ ഉറവിടം. ഇന്നു നമ്മൾ നേരിട്ടുവെിക്കുന്ന ബാധ-മെത്രാൻ വഴക്കുകളുടെയും അടിസ്ഥാന കാരണവും വേരൊന്നുമല്ല. ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ (ഡോഷിച്ച് ഏതാണ്ട് നാമാവശേഷമായ) തലവനായിരുന്ന (Dinka-IV) അന്നേയാബ്ദം, അർമ്മിനിയ, ഗൈക്ക്, റഷ്യൻ തുടങ്ങിയ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തലവനാർ എല്ലാവരും തന്നെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം സ്വന്നഹത്തിലും സഹവർത്തിത്തിലും വരാൻ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവിക, മാനുഷിക സ്വരാവങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് അവരവരിൽ ഉള്ള കർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അളവും വ്യാപ്തിയും പഠം വിഷയമാക്കുന്നോൾ ആ സ്വഭാവം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ യത്തിനിക്കുന്നോൾ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പുർണ്ണമായും പരിഹരിക്കുപ്പെട്ടു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം നമ്മളിലേക്ക് ആവാഹിക്കുന്നോൾ കോടതി വിഡികൾ നമ്മക്കാവശ്യമുണ്ടാക്കില്ല.

യാക്കോബു ബുദ്ധിയാണ് വാഴിച്ച അഹരാമമാ എന്ന ആദ്യത്തെ കിഴക്കിന്റെ 'കാതോലിക്കാ' (Tigris എന്നും കിഴക്കുക്കാക്കയുടെയും) ഒരു പരിശൃംഖലയും മഹാ പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. നേന്ത്രോ റിയൻ വിശ്വാസത്തെ തള്ളി അന്നേയാബ്ദം സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭാഗമായി പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുകയും തീവ്രമായ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുകയും അനേകക്കര മിയപ്പിസിർ (അറിയൻ്റെ) വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 575ൽ പേരഷ്യൻ രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തെ ശിരചേരം ചെയ്തു കൊന്നുകളണ്ടു. രാജകുടുംബത്തിലെ ചിലരെ കീസ്ത്യാനികളാക്കിയതാണ് ഇതിനു കാരണം.

578ൽ മാർ കൊ മീശോ എന്നയാൾ പകരം കാതോലിക്കയായി (കിഴക്കിന്റെ മെത്രാൻ). ഇദ്ദേഹം 609ൽ മരിച്ചു. 614ൽ മാർ ശാമുവേൽ പകരം കാതോലിക്കയായി. 630ൽ മുസലി (പേരഷ്യൻ)ലിൽ വച്ചു അന്നേയാബ്ദം സഭയുടെ സുന്നഹദോസു നടന്നു. ഇവിടെ വച്ചാണ് കാതോലിക്കായ്ക്കു പകരം കിഴക്കിന്റെ മപ്പിയാന എന്ന സ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചത്. 640ൽ മിറത്താ (628 - 649) എന്നയാൾ ആദ്യത്തെ മപ്പിയാന ആയി. Tigris ആയിരുന്നു അസ്ഥാനം.

1089ൽ തിരക്കിതിന്റെ ടവർണ്ണർ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ ആക്രമിച്ചു. പീഡനവും മൊണാസ്ട്രികൾ സശ്വിക്കലും സഹിക്കുവരുത്തെ മപ്പിയാനയുടെ അസ്ഥാനം മുസലിലേക്കു മാറ്റി. ഇടക്ക് വിണ്ണും Tigris ലേക്കും പിന്നെയും മുസലിലേക്കും മാറ്റി.

ഈ മപ്പിയാനാ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട മേൽപ്പടക്കരാണ്ട് കോതമംഗലത്തു വന്ന എൽഞേഡോ ബാവയും കണ്ണനാട്ട് കബീറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശുക്രളാ ബാവയും. എൽഞേഡോ ബാവ 1685ൽ കേരളത്തിൽ വന്നു 13-ാം ദിവസം കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വാഴിച്ചയികാരപ്പെടുത്തിയ ഇഹവാനി യോസ്യും കേരളത്തിൽ വന്ന വിദേശ മെത്രാൻ തന്നെ. 1859 വരെയും മപ്പിയാനമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഈ സ്ഥാനം നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു. കിഴക്കൻ സഭ ശോഷിച്ചതായിരിക്കാം കാരണം.

1498 മുതൽ പോർട്ടുഗീസ്കാർ കേരളത്തിൽ വന്നു. 1599ൽ മെനൈഫീസ് മെത്രാൻ നടത്തിയ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നതും കിടാവുന്നതുമായ സകല മലക്കര സഭ രേഖകളും ചുട്ടു നശിപ്പിച്ചു ചാരമാക്കിക്കളണ്ടു. കേരളത്തിലെ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ചു ബലപ്രയോഗം നടത്തി റോമിലെ പോപ്പിനു കീഴിലാക്കി. മലക്കര കീസ്ത്യാനികളുടെ

ഭൂതകാലത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന രേഖകളും ഇല്ലാതായി. ഓരോരുത്തരും തോന്തിയ പ്രകാരം ചർച്ചിതം വളച്ചടക്കാൻ സൗകര്യമായി.

വിവരവും വിദ്യാഭ്യാസവും കുറവായ കച്ചവടക്കാർക്കും കുടൈവന മിഷനറിമാർക്കും കേരളത്തിൽ ഒരു ദൈക്ഷംത്വ സമൂഹം ഉണ്ട് എന്നു പോലും അറിയില്ലായിരുന്നു. അതിൽ സഭയെപ്പറ്റി കുറെ അറിയാവുന്നവർ നമ്മൾ കീസ്റ്റ്യാനികൾ ചെയ്യുന്നതു മുഴുവനും തെറ്റാശാനന്നും വേദ വിപരീതമാശാനന്നും നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസികളാശാനന്നുമൊക്കെ തെറ്റില്ലാതായി.

ബുദ്ധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ 'വികാരി'യായി രോമിലെ പോസ്തു മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും പോസ്തിനെ അറിയാത്തവർ കീസ്റ്റ്യാനികളും എന്നും വിശ്വാസിച്ചിരുന്ന അവർ നിർബ്ബന്ധിച്ച് നാടിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ പിന്തുണയോടെ സർവ്വരേധ്യും പോസ്തു തലവനായുള്ള ലാറ്റിന് കീസ്റ്റ്യാനികളാക്കി മാറ്റി.

പറക്കികളുടെ അടിമതം സഹിക്കവയ്ക്കാതായപ്പോൾ മലക്കരയിലെ നസാണികൾ എതിർത്തു. തങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന കീഴക്കിന്റെ സഭയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെ ഇന്ത്യയിൽ വരാൻ സമ്മതിക്കാതെ പോർച്ചുഗീസുകാർ തടങ്കു. കഷ്ടപ്പെട്ടു ഇവിടെ വരാൻ ശ്രമിച്ചവരെയും തടങ്കു വയ്ക്കുകയോ പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തു. അവസാനമായി ഇവിടെ വന്ന അഹത്തുള്ള എന്ന ബാധ(മെത്രാൻ?)യെ തല്ലിക്കാനു കാലിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തി. ഇതറിഞ്ഞ ആയിരക്കണക്കി നാളുകൾ മട്ടാണേഉമിയിൽ ഒന്തുകുടി കുർശിൽ ആലാത്തു കെട്ടി ആലാത്തിൽ പിടിച്ചു നമ്മുടെ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുകയും പറക്കികളുമായി യാതൊരു ബന്ധവും പുലർത്തില്ല എന്നും രോമയുമായി ബന്ധപ്പെടില്ല എന്നും സത്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കർ മാത്രം രോമയുമായുള്ള ബന്ധമെന്നല്ല ലാറ്റിന് ബന്ധങ്ങൾ തള്ളിക്കളയ്യുമെന്നായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞ എന്നു പറയുന്നു. 1500 നും 1653നും ഇടയ്ക്കു നടന്ന കമ്പയാൺ മേൽപ്പറിഞ്ഞത്.

ഈ കേരളത്തിലെ സുറിയാനി കീസ്റ്റ്യാനികളിൽ അനേകം വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന സഭകൾ മാത്രം നോക്കാം.

1. കത്തോലിക്കാ സഭ (സീറോ മലബാർ)
2. കത്തോലിക്കാ സഭ (മലക്കര റീത്)
3. യാക്കോബായ സഭ (West Syrian)
4. കത്തോലിക്കാ സഭ (ലാറ്റിന് റീത്)
5. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തദൈവക്ക് (West Syrian)
6. മാർത്തോമ സഭ (West Syrian)
7. കീഴക്കിന്റെ സഭ (East Syrian)
8. തൊഴിയുർ സഭ (West Syrian)

കൂടുതലായി പിന്നീട് പ്രതിപാദിക്കാം. പോർച്ചുഗീസുകാർ കൊന്ന അഹത്തുള്ള അനേക്കാവും പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കാ കക്ഷി പറയുന്നു. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിലേക്കു വന്ന ഒരു സുറിയാനിക്കാരനായിരുന്നു എന്നും വാദമുണ്ട്. മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ അപേക്ഷയെന്നുസിച്ച് കോപ്പറിക്ക് സഭയുടെ പോസ്തു അയച്ചതാശാനന്നും ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. മാർത്തോമാ മൂസീപായുടെ സിംഹാസനത്തിന് കീഴിൽ പരിപൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രയായിരുന്ന മലക്കരസഭ എന്തിന് സഹായത്തിനെഴുതി എന്നതിന് കാതോലിക്കാ വിഭാഗത്തിന് വിശദീകരണമില്ല.

II

നമ്മൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

മലക്കര സഭയിലെ നസാണികൾ പുരാതന കാലം മുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നത് പേരഷ്യയിലെ കീഴക്കിന്റെ സഭയുമായിട്ടായിരുന്നു. ഈ കീഴക്കിന്റെ സഭ, കീഴക്കിന്റെ സഭ എന്നു പറയുന്നത് എന്താണ് എന്നായിരുന്നു എന്നറിയുന്നത് വളരെ ആവശ്യമാണ്. തെളിവോടുകൂടിയ രേഖകൾ

ചുരുക്കം. പിന്നെ പലയിടത്തു നിന്നും കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ വച്ചാണ് ഒരു ഏകദേശം രൂപം നമ്മക്കു ലഭിക്കുന്നത്.

നമ്മൾ ജനിച്ച കക്ഷിക്കു വേണ്ടിയോ, സംശയക്കു വേണ്ടിയോ അനേകശിച്ചാൽ നമ്മുടെ അനേകണം സ്വതന്ത്രമാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് കേരളത്തിലെ പാരമ്പര്യ അപോസ്റ്റാലിക് സഭകളായ കത്തോലിക്ക്, യാക്കോബായ, ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗങ്ങളുടെ “ചരിത്ര” പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നോ website-കളിൽ നിന്നോ സത്യം നമ്മക്കു മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല. താന്താങ്ങളുടെ സഭയുടെ പതിപ്പു ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാനാണവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ഒക്കെസ്തവ ചരിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പലരും ഉണ്ട്. അവരുടെയൊക്കെ ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലും web site കളിലും ഇവിടത്തെ കക്ഷികളോടു പക്ഷപാതത്രം ഉണ്ടാകില്ല. അവ പരിക്കുന്നതിനു പുറമെ ഇവിടെ വഴക്കിക്കുന്ന എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും വാദങ്ങളെയും അവരുടെ “ചരിത്ര വീക്ഷണങ്ങളും” എല്ലാം നിഷ്പക്ഷമായി പറിച്ചാൽ, സ്വതന്ത്രമായി പരിശോധിച്ചാൽ നമുക്ക് സത്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഏകദേശ രൂപം ലഭിക്കും.

- 1   ഇത് കിഴക്കൻ സഭ Church of the East, Assyrian Church, Nestorian Church, കർണ്ണായ സഭ എന്ന പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

2   ഈ സഭ A.D.33 ത്രം പ.തോമാദ്ദീഹയുടെ സൃവിശേഷ വേലയുടെ ഭാഗമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

3   റോമാ സാമാജ്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സഭകളെപ്പറ്റിയാണ് കൂടുതലും പാശ്ചാത്യർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതും കൂടുതൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും

4   കിഴക്കൻ സഭ പേരിഷ്യൻ സാമാജ്യത്തിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും അവിടോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് വളർന്നതും പരന്നതും.

5   റോമാ സാമാജ്യവും പേരിഷ്യാ സാമാജ്യവും പരമ്പരയായി ബഹു വൈദ്യത്തിലായിരുന്നു. മലകരസഭകൾ പ്രധാനപ്പെട്ട എഡോസ പോലുള്ള നശരങ്ങൾ മാറി മാറി റോമായുടെയും പേരിഷ്യയുടെയും കിഴിലായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

6   റോമാ സാമാജ്യത്തിലെ സഭകളെ (റോമാ, അന്ത്യാവ്യ, അലക്സാൻട്രിയ, കുസ്തനീനോസ് പോലീസ്, യറുശലേം) റോമാ സാമാജ്യ സഭകളെന്നും പേരിഷ്യയിലെ സഭയെ കിഴക്കൻ സഭയെന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. റോമാ സാമാജ്യത്തിലെ പോപ്പിന്റെ കീഴിലുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയാഴിക്കയുള്ള കോൺസ്ലാറ്റിനോഫിസ്, ഗ്രീക്ക്, റഷ്യൻ, മുതലായ സഭകളെ Eastern Orthodox സഭകളെന്നറിയപ്പെടുന്നു.

7   A.D 312 ത്രം കോൺസ്ലാറ്റിനോൾ ചാകവർത്തിയും റോമാ സാമാജ്യവും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതോടെ ക്രിസ്തുമതം രാജകീയ മതമായി മാറി.

8   കോൺസ്ലാറ്റിനോൾ തുടങ്ങിയുള്ള റോമൻ ചാകവർത്തിമാർ ലോകമാകയുള്ള ക്രിസ്തുമതത്തിനു ഭരണ സംവിധാനവും ചട്ടക്കൂട്ടും വിശ്വാസ പ്രവ്യാപനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. അതിന്റെ ഭാഗമായി സംശാടിക്കപ്പെട്ടതാണ് നമ്മുടെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ പ്രവ്യാപനങ്ങളിൽ പറയുന്ന മുന്നു സുന്നഹദോസുകളായ. നിവൃ, കുസ്തനീനോസ് പോലീസ്, എപ്പോസുസ് എന്നവി.

9   റോമയും പേരിഷ്യയും വൈവരികളായിരുന്നു. എക്കില്ലും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും സഭകൾ തമ്മിൽ സ്വന്ധുദമായിരുന്നു.

10   റോമാക്കാരെ സംശയിന്ത്യാട വിക്ഷിച്ചിരുന്ന പേരിഷ്യൻ ഭരണാധികാരികൾ റോമാക്കാരുടെ മതം, വിശ്വാസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ശത്രുവിന്റെ അനുഭാവികളായിരുക്കുമോ എന്ന് സംശയിച്ചിരുന്നു. എക്കില്ലും കിഴക്കൻ സഭയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പടിഞ്ഞാറും സഭകളിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അറിയുകയും സഹകരിക്കുകയും

ചെയ്തിരുന്നു (സുന്ധാരഭാസുകളിൽ അവർ പങ്കെടുത്തിരുന്നു എന്നും പങ്കെടുത്തില്ല, പങ്കശ നടപടികൾ endorse ചെയ്യുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത് എന്നും രണ്ടില്ലപായമുണ്ട്).

- 11 നിബ്യ സുന്ധാരഭാസ് അന്ത്യാവ്യാ പാതിയർക്കൈസിനു അന്ത്യാവ്യയുടെയും “കിഴക്കാക്കെ”യുടെയും കുടി മേലധികാരം സ്ഥാപിച്ചു കൊടുത്തു (Canon 6). രണ്ടാമത്തെ സുന്ധാരഭാസിൽ (കോൺസ്റ്റാൻസിസ്റ്റിൾ) ഇത് ഒരു നിയമമായി വിണ്ടു എഴുതിചേർത്തു എന്നും കാണാം. ഇപ്പോഴും പാതിയർക്കൈസിന്റെ കർപ്പനകളിലെല്ലാം അന്ത്യാവ്യയുടെയും “കിഴക്കാക്കെ”യുടെ യുമന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതായി കാണുന്നത് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.
- 12 അന്ത്യാവ്യായ തങ്ങളുടെ മേലധികാരിയായി കിഴക്കൻ സഭ സമ്മതിച്ചോ, അംഗീകരിച്ചോ എന്നും അന്ത്യാവ്യകൾ കിഴക്കാക്കെയുടെയുംമേൽ അധികാരം കൊടുത്തത് അവരുടെയും അംഗീകാരത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവില്ല. നിബ്യ സുന്ധാരഭാസ് തീരുമാനങ്ങൾ അവർ അംഗീകരിച്ചതുകൊണ്ട് അന്ത്യാവ്യ മെർക്കോയ്മയും അംഗീകരിച്ചതായി കണക്കാക്കാം.
- 13 നാലാം നൂറൊണ്ടിന്റെ ആദ്യം മുതൽക്കേ മുറുമുറുപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. AD.410ൽ കിഴക്കൻ സഭകളിലെ മത്താമാരല്ലാം കുടി തങ്ങളുടെ തലവനായി കാതോലിക്കാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി മാർ ഐസക്ക് എന്ന ഒരു മെർപ്പടക്കാരനെ നിയോഗിച്ചു.
- 14 AD.424ൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ മെർപ്പടിന്താറൻ സഭകൾക്ക് യാതൊരു അധികാര വുമില്ലെന്നു അവർ പ്രവൃത്തിച്ചു. കാതോലിക്കാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് കാതോലിക്ക-പാതിയർക്കൈസ് എന്നാക്കി. ഈ സ്ഥാനത്തിനു മുകളിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ പേരെയാരുമില്ല എന്നു വിജ്ഞംബരം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പടിന്താറൻ സഭകളിലെല്ലാണ്യ അന്ത്യാവ്യയുടെ മേലധികാരത്തെ കിഴക്കിന്റെ സഭ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു എന്നതു വ്യക്തമാവുകയാണ്.
- 15 നൂസ്തോറിയോസ് എന്ന പടിന്താറൻ സഭകളിൽ ഒന്നായ കുസ്തന്തിനോസ് സഭയുടെ പാതിയർക്കൈസ് കോൺസ്റ്റവന് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്രത്തെപ്പറ്റിയും സ്വാവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള വേദശാസ്ത്രവും തുടർന്നുള്ള തർക്കങ്ങളും മറിയമിന്റെ ദൈവമാതാവ എന്ന സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തർക്കങ്ങളും ക്രിസ്തീയ സഭയെ ആകെ ഉലച്ചു. ഈ തർക്കങ്ങളുടെ ഫലമായി AD431ൽ എഫോസുസ് സുന്ധാരഭാസു കുടി സെസ്തോറിയോസിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം വേദവിപരീതമായി (പ്രവൃത്തിക്ക്ഷേപ്ത്വം). അതുകൊണ്ടും തീരുത്ത തർക്കങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി പിന്നയും സുന്ധാരഭാസുകൾ AD449ലും 451ലും കുടി (പിന്നയുമണ്ഡായിരുന്നു സുന്ധാരഭാസുകൾ. ആതിലേക്ക് കടക്കുന്നില്ല) AD431ലെയും 449ലെയും 451ലെയും സുന്ധാരഭാസുകളോടുകൂടി സഭ മുന്നു വിശദിത വിഭാഗങ്ങളായി. കിഴക്കിന്റെ സഭയെ നൂസ്തോറിയൻ എന്നു മുദ്രകുത്തി. ഒരു സ്വാവവാദികളായ അന്ത്യാവ്യ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അഞ്ചു സഭകൾ ഒരു സ്വാവം എന്ന മിയാഹിസിൻ, ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളായി. മുന്നാമതൊരു വിഭാഗം AD451ലെ കർക്കദിയോസ് സുന്ധാരഭാസുകാർ റോമൻ കത്തോലിക്കായും ദൈവസർവ്വക്കാൻ ഓർത്തഡോക്സുകാരുമായി മാറി. കേരളത്തിലെ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ പാതിയർക്കൈസ്, ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗങ്ങൾ ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസക്കാരാണ്.
- 16 വേദശാസ്ത്രപരമായ തർക്കങ്ങളായിരുന്നു എക്കിലും ഭരണാധികാരികളുടെ (പ്രധാനമായി റോമാ ചക്രവർത്തിയോ കുടുംബാംഗങ്ങളോ) പിന്തുണ ആർക്ക് ലഭിച്ചുവോ അവർ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളെ സ്ഥാനപ്പെട്ടരാക്കുക,നാടുകടത്തുക,ശാരീരികമായിത്തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുക മുതലായ പീഡന മുറകൾ നടത്തിയിരുന്നു.
- 17 ഇതിൽ അന്ത്യാവ്യാ, ഇരജിപ്പശ്ച തുടങ്ങിയ ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ അതികർന്നമായി പീഡിപ്പിക്ക്ഷേപ്ത്വ വിഭാഗമായിരുന്നു. എവുത്തിക്കോസ്, ദൈവസ്കോറാസ്,

സേവരിയോസ് മുതലായ പ്രഗതികൾ നൽകിയിരുന്ന ഈ വിഭാഗം നാമാവശ്യം മാവുകയും സർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന നില വന്നു. ഇവരോട് സഹതാപവും അനുകമ്പയുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു റോമാ ചക്രവർത്തിനിയുടെ (തിയോസി) സഹായത്തോടെയാക്കൊബ്സ് ബുർഡാന എന്ന ഒരു ദയറാക്കാരനെ ഇവരുടെ ബിഷപ്പായി നിയമിച്ചു. കോപ്പറിക് സഭയുടെ തിയോഡോസ്, കോൺസ്റ്റണ്ടിനസുംകൂടി (എല്ലാവരും വീടു തടകലിലായിരുന്നപ്പോൾ)യാണ് വാഴിച്ചത്. അപ്പോൾ അന്ത്യാവൃം സഭകൾ 3 മെത്രാഖാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബാക്കി എല്ലാവരെയും ഒന്നുകിൽ നാടുകടത്തുകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ 35 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനകാലത്ത് രണ്ട് ബാധാവമാരെയും 87 മെത്രാഖാർരെയും (27 എന്നു വേണാരു കണക്കും ഉണ്ട്). എൻപതി നായിരം പട്ടക്കാരെയും അന്ത്യാവൃം അലക്സാണ്ട്രിയ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽ വിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാഴിച്ചു. യാക്കൊബ്സ് ബുർഡാനയെ നമ്മൾ 5-ാം തുബദേനിൽ ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

- 18 കർക്കണ്ടിയോസ് സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച സഭകൾ പാതിയർക്കൈസിന്റെ അന്ത്യാവൃം സിംഹാസനം പിടിച്ചെടുത്തു. രാജഭരണം അവരുടെ കൈകുറ്റിൽ ആയിരുന്നില്ലോ. ഇതിനു പകരം സെർഗിയസ് ഓഫ് റൈഡ്സ് എന്ന പാതിയർക്കൈസിനെ വാഴിച്ചത് യാക്കൊബ്സ് ബുർഡാന ആയിരുന്നു. നാടുകടത്തപ്പെട്ട, നമ്മുടെ തുബദേനുകളിൽ പറയുന്ന, മാർ സേവരിയോസിനു പകരമായിരുന്നു ഇത്. (മാർ സേവരിയോസ് 20 വർഷത്തെ അന്ത്യദേശ വാസത്തിനു ശേഷം അന്തിച്ചു). ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽ വിശ്വാസം ഉറുപ്പിച്ച സഭയുടെ “തുണ്ണു” മർപ്പാനു് മായി, ഇദ്ദേഹത്തെ സം ബഹുമാനിക്കുന്നു. അഞ്ചാം തുബദേനിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ പേരെടുത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.
- 19 യാക്കൊബ്സ് ബുർഡാന പുനർജീവിപ്പിച്ച ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽ വിഭാഗത്തിനു വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ നിന്ന് പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നു. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉള്ള എതിർ ഓർത്തദോക്കൽക്കാരെ രാജാവിന്റെ ആളുകൾ എന്നർത്ഥമുള്ള മെത്രകൈകൾസ് എന്നറയപ്പെട്ടു. അവർ നൃനാപക്ഷമായിരുന്നു. എക്കിലും ചക്രവർത്തിയുടെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും പിന്തുണ ഉണ്ടായിരുന്നു.
- 20 പേരഷ്യൻ ഭരണാധികാരികളുടെ അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ (നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തിൽപ്പെട്ട കിഴക്കൻ സഭയിൽ തന്നെ) അന്ത്യാവൃം സഭയെക്കാപ്പം ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽ വിശ്വാസത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ആളത്തെത്തപ്പറിയും സഭാവാങ്ങളെപ്പറിയുമുള്ള ഗഹനമായ കാര്യങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. എക്കിലും മരിയാമിന്റെ ദൈവ മാതാവ് എന്ന സ്ഥാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തെ അംഗീകരിച്ച കിഴക്കിന്റെ സഭാ നേതൃത്വത്തോടു വിയോജിപ്പിച്ചുള്ള ധാരാളം പട്ടക്കാരും വിശ്വാസികളും കിഴക്കിന്റെ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് സഭയിൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പള്ളികളോക്കെ വി. മരിയാമിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു എന്നും ചില ചരിത്ര കാരണാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. തോമാ ഫൌം തന്നെ മരിയാമിനെ തന്റെ കർത്താവും തന്റെ ദൈവവുമായ യേശുമീസിഹായുടെ ദൈവമാതാവായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു എന്നും തോമാദ്ദീപിയുടെ പിന്തും മരിയം ദൈവ മാതാവ് തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നും അനുമാനിക്കാം. മാതാപിതനെ തള്ളിപ്പുറഞ്ഞ ഒരു വാദത്തെ (നെസ്തോറിയൻ) അതിർത്തെ ഒരു സഭാവക്കാരായ ധാരാളമാളുകൾ കിഴക്കൻ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാതാവ് തോമാദ്ദീപിക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും ഉറുമാൽ തോമാദ്ദീപിക്കു കിട്ടിയതുമൊക്കെ കമകളായി നമ്മൾ കേട്ടുള്ളതാണ്.
- 21 തങ്ങളുടെ വൈതികളായിരുന്ന റോമൻ ചക്രവർത്തി പീഡിപ്പിക്കുന്ന യാക്കൊബ്സ് ബുർഡാനായുടെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽക്കാരെ, ചില പേരഷ്യൻ ഭരണാധികാരികൾ അനുകമ്പയോടെ വൈക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ചില പ്രാദേശിക രാജാക്കന്മാർ തന്നെ ക്രിസ്തു സഭയിൽ വിശ്വാസിച്ചിരുന്നവരുമായിരുന്നു. യാക്കൊബ്സ് ബുർഡാന കിഴക്കൻ സഭാ പ്രാദേശികളിലും ധാരാളം ധാരാള ചെയ്തിരുന്നതായും രാജസദസ്യുകളിൽ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽസുകാർക്കു വേണ്ടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതായും, വാദിച്ചതായും ചരിത്രമുണ്ട്.

- 22   ഇതെ യാക്കോബ് ബുർഭാന AD.559(?)ൽ കിഴക്കൻ സദയുടെ (നെസ്തോറിയൻ) തലവനായ കാതോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കൈസിനു ബദലായി ഒരു കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചു. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ എന്നുപേരിട്ടു. പിന്നീട് മഹിയാന എന്നും അറിയപ്പെട്ടു. 1912ൽ സ്ഥാപിതമായ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സദയും മലകരയുടെ കാതോലിക്കാ എന്നുമൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്തിനു അടിസ്ഥാനമിട്ട് ഇവിടെയായിരുന്നു. കർക്കദിയോസ്കാരും ഓർത്തഡോക്ലൂമായി സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ ചുകവർത്തിയുടെ സന്നിധിയിലുശ്ശപ്പെടെ നടന്നതായി കൂടകളുണ്ട്.
- 23   കാലാക്രമണ രോമിലെ മാർപ്പാപ്പയും കത്തോലിക്കാ സദയും വളർന്നു ശക്തി പ്രാപ്തിച്ചു ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും ജനസംഖ്യയുള്ള സദയായി. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ കീസ്ത്യാനികളുടെയും തലവൻ മാർപ്പാപ്പയാണെന്ന വാദവും പൊങ്ങിവന്നു. മരിയും സഭകളും മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരിക, വരാൻ സമ്മതിക്കാത്ത സഭകളിൽ മാർപ്പാപ്പയോടു വിഭേദത്വം സമ്മതിക്കുന്ന ബദൽ മേലധികാരികളെ വാഴിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുലം മറ്റൊരു ധാരാളം ഉപ/എതിർ വിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലും ഉണ്ടായി. മുഴുവന്നും ഇവിടെ വിശ്വർത്തിക്കുവാനാക്കില്ല. ഇതിനു പുറമെയാണ് ഇപ്പോൾ മതം വളർന്നപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സും സഭകൾ തളർന്നത്. കർക്കദിയോക്കാരും അല്ലാത്തവരും തളർന്നു.
- 24   AD.1552 വരെയുള്ള കിഴക്കിന്റെ സദയിലെയും അന്ത്യാവധിലെ യാക്കോബായ (സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്) സദയിലെയും കാര്യങ്ങൾ ഒന്നു നോക്കിയിട്ടു നമുക്കു കേരളത്തിലേക്കു വരാം.
- 25   നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പുരയാൻ കുട്ടാക്കാത്ത കാതോലിക്കോസ്-പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ കിഴക്കിന്റെ സഭ വളരെ വളരെ വളർന്നു സത്ത്വത്രായി ചെന്ന, ജൂഡൻ, ഇന്ത്യ മുതലായ കിഴക്കിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവന്നും വ്യാപിച്ചു. അവരുടെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങളുള്ളപ്പെട്ടിരി പറയുന്നത് 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മരിയും കീസ്ത്യാനികളും ചേർന്നാലുള്ളതിലുമധികപേര് അവരുടെ സദയിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. മംഗോളിയ, കൊറിയ, ഫിലിപ്പീൻസ്, ശ്രീലങ്ക എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം അവർ വ്യാപിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലേയും ഭരണം മാറുന്നതനുസരിച്ചു ഇവർ വളരുകയും തളരുകയും പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും തീർത്തും ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കേരളത്തിനു വടക്കുള്ള പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിലും ഇന്നത്തെ പാകിസ്താനിലും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലും കിഴക്കിന്റെ സദയും കീസ്ത്യാനികളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കല്യാശ് കേന്ദ്രമായ ഒരു ഭ്രാസനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ സദയെപ്പുറി പിന്നാലെ പ്രത്യേകം പറയാം.
- 26   കിഴക്കിന്റെ സദയിൽ യാക്കോബ് ബുർഭാന സ്ഥാപിച്ച “ബാൽ” കാതോലിക്കായുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസികളുള്ളപ്പെട്ടിരും അവരുടെ സംഖ്യയെപ്പുറിയും കൃത്യമായ ചരിത്രവേകളില്ല. പക്ഷേ മുൻപ് പ്രസ്ഥാവിച്ച (20,21,22) കാരണങ്ങൾ മുലം നില്കുന്ന വിഭാഗം ഈ ബദൽ കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ പേരുച്ചുന്ന സദയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കല്യാശ് കേന്ദ്രമായ ഒരു ഭ്രാസനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ സദയെപ്പുറി പിന്നാലെ പ്രത്യേകം പറയാം.
- 27   A.D.424ൽ കാതോലിക്കാ പാത്രിയർക്കൈസ് അന്ത്യാവധിയുടെ പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ തളിയതുപോലെ ഈ കാതോലിക്കാ/ മഹിയാനമാരും പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ ഭരണ മേലധികാരം സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതേപ്പുറി തുടർച്ചയായി തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടെന്നും ഇന്ത്യ. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ സ്ഥാനപ്പേര് മഹിയാന എന്നാക്കി മാറ്റി. ഒന്നതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു ഉടന്തി എന്നവെള്ളം പാത്രിയർക്കൈസും കാതോലിക്കയും (മഹിയാന) തമിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ നിർവ്വചിച്ചു വച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ മഹിയാന സ്ഥാനം ഉണ്ടാത്തയുമായി.
- 28   മാർപ്പാപ്പയുടെ ഒന്നാം സ്ഥാന വാദത്തെപ്പുറി മുന്നു പറഞ്ഞുണ്ടോ. ഭൂമിയിലെ സർവ്വക്കീസ്ത്യാനികളുടെയും തലവൻ രോമിലെ പാപ്പയാണെന്നും ബാക്കിയിരുള്ള സർവ്വ സഭകളും

മേലധികാരികളും ഇതംഗൈകരിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു ഈ വാദത്തിന്റെ പൊരുൾ. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി കിഴക്കൻ സഭയിൽ നിന്നു അടഞ്ഞതിയെടുത്തു മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിലാക്കിയ ഒരു സഭയാണ് കർബായ സഭ. ഇതു സംബന്ധിച്ചതു 1552 ലാണ്. കിഴക്കൻ സഭയുടെ കാതോലിക്ക-പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനം ഒരു കുടുംബ പിന്തുടർച്ചാവകാശം പോലെയായിരുന്നു നിലനിർത്തി പോന്നിരുന്നത്. കാലം ചെയ്യുന്ന കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കാസിന്റെ സഹോദരിപുത്രനായിരുന്നു അടുത്ത അവകാശി. ഈ പിന്തുടർച്ചാവകാശം ചോദ്യോചയ്യത് ഒരു മേൽപ്പട്ടകാരൻ സഭയിൽ നിന്നും അനുയായികളെയും കൂട്ടി ഭോമിലെ മാർപ്പാപ്പയുടെ പിന്തുണയോടെ സ്ഥാപിച്ചതാണ് കർബായ സഭ.

കേരളത്തിൽ

29. 1498ൽ ആൺ മലകരയിൽ പോർച്ചുഗീസു കച്ചവടക്കാർ വരുന്നത്. ഇക്കാലത്തെ പേരഷ്യയിലെ കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
- നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തെ അംഗൈക്കിച്ചു കിഴക്കിന്റെ സഭ തലവാൻ കാതോലിക്ക-പാത്രിയർക്കാസി.
  - ഓറിയൻ്റൽ (മിയഹിസിറ്റ്) വിശ്വാസമുള്ള യാക്കോബായ എന്ന ഇല്ലപ്പേരുള്ള സഭ. ഈ സഭയുടെ തലവാൻ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്ക എന്ന സ്ഥാനപ്പെട്ടിൽ (AD.559മുതൽ എഴാം നൂറാണ്ട് വരെയും പിന്നീട് മഹിയാനാ എന്ന പേരിൽ 19-ാം നൂറാണ്ടുവരെയും) അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മേൽപ്പട്ടകാരനായിരുന്നു. അന്ത്യാവ്യാധിയിലെ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്നായ പാത്രിയർക്കാസിന്റെ കീഴംഗമാനിയായിരുന്നു കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ(മഹിയാന)എന്നു അന്ത്യാവ്യാ സഭ അവകാശപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ മഹിയാനയുടെ സഭ അന്ത്യാവ്യാധി രണ്ടായികാരം അംഗൈക്കിച്ചില്ല. രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും തുല്യമാണ് എന്നും എന്നാൽ ഒരേ വേദിയിൽ വരുമ്പോൾ തുല്യരിൽ ഒന്നാമൻ എന്ന സ്ഥാനം മാത്രം പാത്രിയർക്കാസിനിന്നായിരിക്കുമെന്നും പരസ്പരം സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങും വാഴിക്കലും നടത്താൻ രണ്ടു മേൽപ്പട്ടകാരക്കും അധികാരവും കടമയും ഉണ്ട് എന്നും തുടങ്ങി എടു കാര്യങ്ങൾ ഇവർ പരസ്പരം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായാണ് ചരിത്ര രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്.
30. കേരളത്തിൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ വന്ന (1498) 54 വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിഴക്കിന്റെ ഓരിജിനൽ സഭ വീണ്ടും പിജർന്നു (1552). മാർപ്പാപ്പയ തലവന്നായി അംഗൈക്കിക്കുന്ന കർബായ സഭ ഉള്ളവായി. ഉദയംപേരുൾ സുന്നഹദോസു നടന്ന 1599ൽ അങ്ങനെ മലകര സഭയിലെ നസ്സാണികൾ അമവാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിയപ്പെട്ടിരുന്ന നമ്മൾ ഒരു മാതൃസഭയായി (അഞ്ചുക്കിൽ തുടർച്ചയായി ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന ജേഷ്ഠം സഭയായി) എക്കാലവും എല്ലാവരാലും സമ്മതിക്കുന്ന കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ മുന്നു പ്രബല വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.
- സാക്ഷാൽ കിഴക്കിന്റെ സഭ എന്നിയപ്പെട്ടുന്ന നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസികളായ അസ്ത്രിയർക്കാ സഭ സ്ഥാപനം AD 33ൽ, തലവാൻ കാതോലിക്ക പാത്രിയർക്കാസി.
  - അന്ത്യാവ്യാ, കോപററിക്ക്, എത്രോപ്പ, അർമീനിയ മുതലായ 451ലെ കർക്കദി യോൻ സുന്നഹദോസ് അംഗൈക്കിക്കാതെ, കർത്താവിന്റെ ഏക സ്വഭാവത്തിൽ വിശ്വാസിക്കുന്ന ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ്, യാക്കോബായ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് മുതലായ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുന്ന യാക്കോബായ സഭയുടെ ഭാഗം. സ്ഥാപനം 559ൽ, തലവാൻ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്ക (മഹിയാന).
  - കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞ ഭോമിലെ മാർപ്പാപ്പ തലവന്നായ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു ചേർന്ന കർബായ സഭ സ്ഥാപനം 1552, തലവാൻ ബദൽ കാതോലിക്ക (കർബായൻ പാത്രിയർക്കാസി).
- പേരഷ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ എത്ര ശതമാനം വീതം ഈ മുന്നു സഭകളിൽപ്പെട്ട വരായിരുന്നു എന്നതിനു വിശ്വാസിക്കാവുന്ന കണക്കുകൾ ഇല്ല എങ്കിലും (a)വിഭാഗത്തി

ലുഴ്ജവർ തന്നെയായിരുന്നിരിക്കണം ഭൂതിപക്ഷം (കുറഞ്ഞത് 13-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെയെ കീലും). രണ്ടാമതേത് (b) യിൽ പറയുന്ന അന്ത്യാവധ്യയിലെ സിറിയൻ ഓർത്തദോക്സ് സഭയുടെ കീഴിലെന്ന് അവർ അവകാശമുള്ളടുന്നു. മുന്നാമതേത് കുടുംബവ പാരമ്പര്യമായി കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ പാതിയർക്കിസുമാരെ വാഴിക്കുന്നത് തൊര് എന്നു വാഴിച്ചു, കാതോലിക്കാ പാതിയർക്കിസിനു ബഹലായി ഒരു കാതോലിക്കായെ രോമിലെ മാർപ്പാപ്പയുടെ ആൾസിർവാദത്തോടെ വാഴിച്ചു കർഡായ സഭക്കാരും. ഈ സഭയ്ക്ക് 1599-ൽ 47 വർഷത്തെ പഴക്കമേ ഉള്ളൂ.

31 മലകരസം 1498-വരെ ഏതു സഭയുമായാണ് പെന്ദം പുലർത്തിയിരുന്നത് ?

ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരം ഒരേരു മറുപടിയാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും ഭാവനയും ആവശ്യവുമസ്ഥിച്ചു ചരിത്രം മാറ്റിമറിക്കാവുന്നതാണ്. History-ക്ക് പകർക്കുന്ന ഓരോ ചരിത്രകാരനും ഏഴുതുന്നു. അതിനു പ്രധാന കാരണം 1599-ൽ നടന്ന ഉദയംപേരുടെ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചും മെനേസിൻ എന്ന പോർച്ചുഗീസു മെത്രാച്ചുനും പ്രതിക്കളും സുന്നഹദോസിനു മുമ്പും പിബ്യുമായി സന്ദർശിച്ചു അനേകം പള്ളികളിൽ വച്ചും അതുവരെ മലകരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 99% രേഖകളും പുസ്തകങ്ങളും ആരാധനാക്രമങ്ങളും എന്നുവേണ്ടം സർവ്വവിധ റിക്കാർഡ്യുകളും കത്തിച്ചു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നതാണ്. വളരെ ധാരാളം അഥവിക്കിരയാക്കൽ “കുദാശകൾ” മലകരയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവങ്ങൾ ജൈപ്പറി ഇന്നു കേരളത്തിലുള്ള ഓരോ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗവും ഓരോ കമയുമായാണ് മുണ്ടാക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ സഭയാണ് ശരി എന്നു സ്ഥാപിക്കുക എന്നതാണ് ഉദ്ദേശം. അഥവിക്കിരയാക്കൽ നടന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് ആരും പറയുന്നില്ല. അതെയും ഭാഗം. അതുകൊണ്ട് മെനേസിൻ മെത്രാന്റെ (കുറ) കൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കാതോലിക്കാ സഭയുടെ സുവിശേഷ ഭാത്യം മാർപ്പാപ്പ പോർച്ചുഗീസു രാജാവിനെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഒരു ഭാഷ്യമുണ്ട്. കേരളത്തിലെയും ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് നാടുകൾക്കും അധികാരിക്കുന്നതും പണം, സമ്മാനം, തൊലി വെളുപ്പ് മുതലായവ കാണിച്ചും പാരിതോഴിക്ക അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും അധികാരം പകിടുകയും പിനെ പിനെ കൗൺസലവും പീരകി ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചു പുർണ്ണാധികാരത്തിലേറുകയും ചെയ്തവരാണ് പോർച്ചുഗീസുകാർ. അവരുടെ തണ്ടിൽ അധികാരത്തിന്റെ പകുപറി “സുവിശേഷവേല” ചെയ്യുവാൻ വന്നവരാണ് ക്രിസ്ത്യൻ “മിഷനറിമാർ”. അവരുടെ തലവനായിരുന്നു മെനേസിൻ മെത്രാൻ. ശോവ അസ്ഥാനമാക്കി അധികാരം കൈകൂളിയതിനു പൂരിമേ മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലമയിൽ ശോവയിൽ മെത്രാസനം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ലാറിൻ ഭാഷയിൽ ആരാധന നടത്തിയിരുന്നവർ ആയിരുന്നു.

ക്ഷുവണ്ടിയും കുരുമുളകും തുടങ്ങിയ നാണ്യവിളകളും കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്ന ഇവർക്ക് സഭയുടെയും ജനങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും സംസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും വലിയ അറിവൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കില്ല എന്നതു സ്ഥാപിക്കിം. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തോടു ബഹുമാനം തീരെയില്ലായിരുന്നു എന്നതും അതിലേരെ സത്യം.

കേരളത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് തന്നെ അവർക്ക് അതഭൂതമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെത്തിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്ഥമായ ജീവിത രീതികളും ആരാധനാ പാരമ്പര്യവും ഭാഷയും ഉള്ള ഇവരെ ക്രിസ്ത്യാനികളായി തന്നെ കണക്കാക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. പിന്നീട് അനേകം പ്രോത്സാഹിച്ചുപോഴായിരിക്കണം ഇവർ നേര്മ്മോറിയൻ ആരാധനാക്കാരായിരിക്കാം എന്നു ഇവർ സംശയിച്ചത്.

ഇന്ത്യയിൽ തങ്ങൾക്കു സ്വാധീനമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ എല്ലാവരെയും മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിൽ ലാറിൻ ഭാഷയിൽ ആരാധനക്കുന്ന കാതോലിക്കരാക്കുക എന്ന തങ്ങളുടെ ഭാത്യം പുറത്തീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി മലകരയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഇവർ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“ഇൻകസിഷൻ” എന്ന അതികുരുമായ സുവിശേഷ മാർഗം പിന്തുടരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അധികാരത്തിന്റെ മത്തുപിടിച്ച പോപ്പുമാരുടെയും കത്രോലിക്കാ മതമേധാവിത്വത്തിന്റെയും അഫകാരത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് “ഇൻകസിഷൻ” മാർഗം. എഴുതാനും പറയാനും കൊള്ളാത്ത തരത്തിൽ ഹീനവും കുറവുമായ പീഡനമുറകൾ ഉപയോഗിച്ചു മതത്തിനെതിരായവരെയും മതംമാറാൻ സമ്മതിക്കാത്ത വരെയും പീഡിപ്പിക്കുകയോ ചിലപ്പോൾ കൊല്ലുകയോവരെ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രകീയ ആയിരുന്നു “ഇൻകസിഷൻ”. മലകര കുംസ്ത്രാനികളെ ഇൻകസിഷൻ ചെയ്തതായി രേഖകളിലും ഗോവയിൽ ചെയ്തതായി ചരിത്രകാരന്മാരായ ഹിന്ദുകൾ ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്.

കുറിശുയുദ്ധത്തിന്റെ പേരിലും ഇൻകസിഷൻ തുടങ്ങിയ പീഡനങ്ങളുടെ പേരിലും (കർത്താവ് കുറിശിൽ വച്ചു തന്നെ ക്ഷമിച്ച) യഹൂദമാരെ വെറുകുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിലും യഹൂദ ജാതിയോടും ദൈവത്തോടും ലോകത്തോടും മാപ്പു പറഞ്ഞ ജോൺ പോൾ മാർപ്പാപ്പ, ഇന്നത്തെ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ മുതലായ പിതാക്കമരാർ കുംസ്തീയ സഭയെ വഴിതെറിലിൽ നിന്നും നേരവഴിക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നത് നമ്പകൾ ആശാസവും ആശയും നൽകുന്നു. നുറു കണക്കിന് വിഭാഗങ്ങളും ഉപവിഭാഗങ്ങളുമായി ചിന്നാണിനമായ സഭ തലവന്മാർ ഇപ്പോൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കാനും പല കാര്യങ്ങളിലും ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ മാറ്റം മലകരയിലെ കൈക്കണ്ണവെ സഭകളിൽ ഇന്നും നടന്നിട്ടില്ല. രാഷ്ട്രീയ വൈരികൾ അണികളെ പരസ്പരം തല്ലാവാനും കൊല്ലുവാനും വിട്ടിനു ശേഷം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സർവ്വകക്ഷി യോഗം ചേരുന്ന ലാഘവത്തോടെ നമ്മുടെ കുംസ്തീയ പിതാക്കമരാർ എക്കുമെന്നിക്കൽ വേദികളൊരുക്കുന്നുണ്ടെന്നതു കാപട്ടം നിറഞ്ഞ കുംസ്തീയത്വം (പ്രസംഗിക്കുന്നും വെന്നതും മാത്രം വാസ്തവം).

32 1498 ലെ മലകര സഭ

പോർച്ചുഗീസുകാർ മലകര സഭയോടും കേരളത്തിലെ കുംസ്തീനി കളുടെ ചരിത്രത്തോടും ചെയ്ത കുറര എക്കാലവും ഒരു ചരിത്ര സത്യമായി ലോകാവസ്ഥാനും വരെ അവശേഷിക്കും. എല്ലാ ചരിത്ര സംബന്ധമായ ഏടുകളും (എതാനും വിരലിലെല്ലാവുന്ന ചെമ്പുതകിട്ടുകൾ പോലെയുള്ളവ ഒഴികെ) നശിപ്പിക്കുപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കിട്ടാവുന്ന ചുരുക്കം രേഖകളിൽ നിന്നും അടയാളങ്ങളിൽ നിന്നും വരെമാഴിയായി തലമുറകൾ കൈമാറി വന്ന കമകളിൽ നിന്നും നാടൻ പാടുകളിൽ നിന്നുമെല്ലാം കേരളത്തിലെ നസാണികൾ ആരായിരുന്നു എന്ന ഒരു ഏകദേശ രൂപം നിർമ്മിച്ചുകൂട്ടുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പരസ്പരം ഏതിർക്കുന്ന സഭകളുടെയും കേരള സഭകളിൽ ഏതിനോടും പ്രത്യേക താൽപര്യമില്ലാത്ത വിദേശ നിരുപകരുടെയും വാദഗതികളും പറിച്ചിട്ട് അനേകാടാപ്പം നമ്മുടെ സത്യാനേഷണത്തിനുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും കൂട്ടിച്ചേര്ത്താൽ നമ്പക്കു നസാണി സഭയെ പുറി ഒരു ഏകദേശ രൂപം വാർത്തയുടെക്കാം. നമ്മളെ പരസ്പരം തമ്മിലടിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ശക്തികളുടെ വലയിൽപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് (പ്രത്യേകം അത്യാവശ്യമാണ്).

33 ഇനിയും 1498 വരെ മലകര സഭയെ ആരു രേഖിച്ചിരുന്നു, ആരു സഹായിച്ചിരുന്നു, ആരുമായെല്ലാം സഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു നോക്കാം.

മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ കിഴക്കിന്റെ സഭയുമായിട്ടായിരുന്നു ബന്ധമെന്നത് ഏതാണ്ട് തീർച്ചയാണ്. പക്ഷെ 1498ൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്ന സമയത്ത് കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ കത്രോലിക്കാ പാതിയർക്കൈസിന്റെ “കീഴിലുള്ള” നേസ്തോറിയൻ സഭയും അനേകാവും പാതിയർക്കൈസിന്റെ കീഴിലുള്ള മഹിയാന ഭരിക്കുന്ന “യാക്കോബായ്” സഭയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നമ്മൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

നെസ്തോറിയൻ സഭ സുവിശേഷ മേഖലയിൽ ഏററവും മുൻപത്തിയിലായിരുന്നു. അനേക രാജ്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് മെത്രാമാരും സഭാംഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും കല്പാൾ ആസ്ഥാനമായി മെത്രാനുണ്ടായിരുന്നു.

തീർച്ചയായും നെസ്തോറിയൻ സഭ കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു ട്യായമായും വിശദമിക്കാം. അതു ഒരു കീഴ് സഭയോടുള്ള ബന്ധമായിരുന്നോ, ഒരു സമ സഭയോടുള്ള ബന്ധമായിരുന്നോ എന്നു തീർത്തു പറയുക വിഷമമാണ്.

യാക്കോബായ സഭ അനേകാവ്യയിലും കീഴക്കിന്റെ സഭയിൽ മഹിയാനയുടെ നേതൃത്വത്തിലും ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. വൈബസൻഡെൻ ഓർത്തദോക്ഷ് സഭക ജൈപ്പാലെ പട്ടവർത്തിയുടെ ലാളനവും പരിക്ഷയും ലഭിക്കാതെ, പലപ്പോഴും പീഡനം സഹിച്ചു “വളർന്ന” വരാൺ യാക്കോബായ (മിയാഫിസിൻ) വിശദമിക്കൾ. വൈബസൻഡെൻ റേണം മാരി മുസ്ലീം റേണം വനപ്പോൾ (മംഗോളിയർ വരുന്നതു വരെയും) ഇവർക്ക് റേണക്കാരുടെ എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല- പ്രത്യേകം കരം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു എങ്കിലും.

ഒരു സഭാവ (മിയാഫിസിൻ)ക്കാരായ സഭകൾ ശക്തമായിരുന്ന അലക്സാണ്ട്രിയ യുമായി കടൽ മാർഗ്ഗവും പേരഷ്യയുമായി കരം-ജല മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴിയായും കേരളത്തിനു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് തർക്കമററ വസ്തുതയാണ്.

തോമാസ്ഫോറ കേരളത്തിൽ വനപ്പോഴും കുന്നാനായി തൊമ്മൻ്റെ നേതൃത്വത്തിൽ A.D.345ൽ നടന്ന കുടിയേറു സമയത്തുവരെയും കീസ്തീയ സഭയിൽ പളർപ്പുകൾ ഒന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കീഴക്കിന്റെ സഭ “അനേകാവ്യയുടെയും കീഴക്കാക്കയുടെയും” തലവനായ അനേകാവ്യ-പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലാണെന്ന ഒന്നും രണ്ടും സുന്നഹദോ സുകളിലെ ധരണയും (വാദം)അല്ല എന്ന കീഴക്കിന്റെ സഭയുടെ നിലപാടും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കുന്നാനായി തൊമ്മൻ്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിറിയൻ കുടിയേറുക്കാരെ മലക്കരക്കയച്ചത് പാത്രിയർക്കീസി് ആണെന്നും A.D.52 മുതൽ ഇന്നുവരെ മലക്കര സഭ പാത്രിയർക്കീസി് ബാവ അയച്ചതാണെന്നും A.D.52മുതൽ തോമാസ്ഫോറ മുതൽ സർവ്വ സഭാതലവന്നാരും വി. പദ്ദേശ സിന്റെ സിംഹാസനത്തിന് കീഴിലായിരുന്നു എന്നും ഒപ്പതാം നൂറീടുണ്ടിൽ കൊള്ളത്തു കുടിയേറിയ മെത്രാമാരും യാക്കോബായ സിറിയൻ ഓർത്തദോക്ഷുകാരായിരുന്നു എന്നോക്കെയൊന്ന് പാത്രിയർക്കീസി് വിഭാഗത്തിലെ ചതിത്രകാരരാർ പറയുന്നത്. പക്ഷ ഇത് കുറെ കടന് ആശയയും വാദവുമാണ് എന്നത് പക്ഷപാതപരമല്ലാതെ ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാ വുന്നതെയുള്ളൂ. കാതോലിക്കാ വിഭാഗവും മറ്റ് പല വിഭാഗക്കാരും പറയുംപോലെ A.D.1655ൽ വടക്കൻ പറവുർ പള്ളിയിൽ കബിടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ജലിൽ ബാവ വന്നതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് അനേകാവ്യാ ബന്ധമുണ്ടായതെന്ന വാദവും മുഖവിലക്കട്ടക്കാനാവില്ല.

കീഴക്കിന്റെ സഭക്ക് ഒരു ബദൽ വിഭാഗം A.D.559മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് അനേകാവ്യൻ സഭയുടെ യാക്കോബായ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുന്ന വിശദമാസത്തിലുള്ള തായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുത്താൽ കീഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നും മലക്കരയിൽ വന്നവർത്തിൽ നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ പിതാക്കന്നാർക്കു പുറമേ യാക്കോബായ (മഹിയാന) സഭയിലെ പിതാക്കന്നാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ വിശദമിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പിതാവു വന്നതു തന്നെ വല്ലപ്പോഴും, ഏതാനും വർഷങ്ങൾ തന്നെ ഇടപെട്ടും ആയിരുന്നിരിക്കാനാണ് സാഖ്യത. പേശിച്ചുണ്ടിക്കളിലെല്ലാം നെസ്തോറിയരും യാക്കോബായക്കാരും ഒരുപോലെയായിരുന്നിരിക്കും. വലിയ വേദശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നിലും മലക്കരയിലെ കീസ്തീയാനികളോ അവരുടെ നേതാക്കളോ ഇടപെട്ടിരുന്നതായോ അവർക്ക് അത്തരം കാര്യങ്ങളിലൂപരി ഗഹനമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നതായോ യാതൊരു രേഖകളോ തെളിവോ ഇല്ല. ഒരു പട്ടത്തവും പദവിയുമില്ലാത്ത കച്ചവടക്കാർപോലും മെത്രാമാരായി ചമണ്ടു മലക്കരയിലെത്തി വിശദമിക്കളെ കളിപ്പിച്ച കമകളും നാട്ടിലും നേരിട്ടുണ്ട്.

ശലോമോഹൻ്റ് കാലം മുതൽ കേരളവുമായി കച്ചവട ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതു വഴി കേരളത്തിലെത്തിയവർല്ലും, രോമാ സാമാജ്യത്തിന്റെ പീഡനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാൻ ഇന്ത്യയിലേക്കു കുടിയേറിയവർല്ലും യഹൂദരുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദനായ തോമാസ്ഫോറ്റ് വന്നു മിശ്രഹായേപ്പറി സുവിശേഷം പരിഞ്ഞപ്പോൾ അവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു കുംത്രാനികളായി എന്നത് വിശ്വസിക്കാവുന്ന കമ്മയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ “ഉന്നത്” ജാതിയിൽപ്പെട്ട കുറാ ആളുകൾ ഒരു പുതിയ രക്ഷയുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും ഏകദേശവ വിശ്വാസത്തിലും ആകൃഷ്ടരായി കുംത്രാനികളായി. തോമാസ്ഫോറ്റനായും വിശ്വാസവും ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനാരിതികളുമായിരുന്നിരിക്കണം ഇവരെല്ലാം പിന്തുടർന്നത്.

തോമാസ്ഫോറ്റ പോയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സിംഹാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. തോമാസ്ഫോറ്റനായുടെ സഭയെന്നു സർവ്വരും സമ്മതിക്കുന്ന കിഴക്കിന്റെ സഭ തന്നെ ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചതു തോമാസ്ഫോറ്റ നിയോഗിച്ചയച്ച ശിശ്യമാരായിരുന്നു. സിംഹാസനങ്ങളെ പുറി അൽപ്പംകൂടി ചിന്തനം പിന്നീട് ചെയ്യാം. അനന്തരത കുംത്രാനികൾ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയിരുന്നോ എന്ന് നമ്പകരിയില്ല. ചൊല്ലിയിരുന്നുകിൽ അത് ആദായി/മാരി എന്നവർ സ്ഥാപിച്ച തക്സയായിരുന്നോ എന്നു നമ്പകരിയില്ല. ലോകത്തിലാദ്യമുണ്ടായത് യാക്കോബ്യു ശ്രീഹായുടെ തക്സയായിരുന്നു എന്നതാണ് കുടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യം. ശ്രീഹായാർ കുടി അതുവച്ച് കുർബ്ബാന ചൊല്ലി ആരാധന നടത്തിയിരുന്നു എന്നു പറയും ഉണ്ട്. കന്നാനായി തൊമ്മനും കുട്ടരും സുരിയാനി സഭാംബങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവരുടെത്തും യാക്കോബ്യു തക്സ ആയിരുന്നിരിക്കാം. പിന്നീട് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കാം. തർക്കത്തിനു പോകാതെ ആദായി/മാരി തക്സയും യാക്കോബ്യു തക്സയും നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസവും മിയാഫിസിറ്റ് (യാക്കോബായ) വിശ്വാസവും മലക്കര കുംത്രാനികളുടെ പാരമ്പര്യ ആരാധനകളായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുകയാണ് ന്യായം. കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നും വന്ന നെസ്തോറിയൻ പിതാക്കമാരി കിഴക്കൻ സുരിയാനിയും ആദായി/മാരി തക്സയും ശീമയിൽ നിന്നും വന്ന മപ്പിയാനക്കാർ പടിഞ്ഞാറൻ സുരിയാനിയും യാക്കോബ്യു തക്സയും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നിരിക്കാം എന്നുമാനിക്കുന്നതായിരിക്കും ശരി.

“നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മിശ്രഹാ” എന്നു പറ്റോസ് ശ്രീഹായോടാണും എറ്റവും പുതിയകയും, “എൻ്റെ കർത്താവും എൻ്റെ ദൈവവുമേ” എന്ന തോമാസ്ഫോറ്റയോടാണും വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാണ് നമ്മുടെ പുർണ്ണികരായ മലക്കര കുംത്രാനികൾ എന്നറിയുന്നത്, അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നത്, എത്രയോ ദേശംമാണ്, എത്രയോ കുംത്രീയമാണ്, എന്നുമാത്രം കർത്താവിനു നിരക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ് എന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക.

യേശുക്കിന്ത്യ; സാക്ഷാൽ ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമായവൻ മനുഷ്യനായി സർബത്തിൽ നിന്നുണ്ടാണി തങ്ങളോടാണും വസിച്ചത് നേരിൽ കണ്ണ തോമാസ്ഫോറ്റ, കർത്താവിന്റെ അമ്മയെ തന്റെ ദൈവവും കർത്താവുമായ യേശുവിന്റെ അമ്മയായി ബഹുമാനിച്ച തോമാസ്ഫോറ്റ തീർച്ചയായും കർത്താവിന് ഇരട്ട ആളുതരവും രണ്ടു സ്വാവവുമെന്ന വിശ്വാസം അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുവാനോ പറിപ്പിച്ചിരിക്കുവാനോ യാതൊരു സാഖ്യതയുമില്ല. എൻ്റെ സഭ, നിന്റെ സഭ എന്ന ഒരു തർക്കം തോമാസ്ഫോറ്റയും പറ്റോസു ശ്രീഹായുമായി ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാനുള്ള സാഖ്യത അതിവിരളം. ജീവൻ പണയം വച്ചു അവസാനം ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചു സുവിശേഷവേല ചെയ്തവരാണ് ശിശ്യമാരെല്ലാം (സാഖാവിക മരണം സംഭവിച്ച യോഹന്നാൻ ശ്രീഹാരീന്റെ അനേകക്കാലം മരണ തുല്യമായ എക്കാന വാസം അനുഭവിച്ച യാളാണ്). കന്നാനായി തൊമ്മൻ വന്ന AD.345ലും പിന്നുയും എഫോസുസ് സുന്ധാഡോസ് നടന്ന AD.431വരെയും ശ്രീഹാമാർ പറിപ്പിച്ച വിശ്വാസങ്ങളിലും സകൾ ഏകമായി രഹ്യതയിൽ വസിച്ചു. അതിയോസിന്റെതുപോലെയുള്ള “വേദവിപരിത്”ങ്ങൾ തലയുയർത്തിയെക്കിലും അവയെല്ലാം തളളപ്പെട്ടു.

34 AD.451ൽ നടന്ന കർക്കരിയോൻ സുന്ധാഡോസിലുാണ് പാതയിൽക്കൊണ്ടുമാരിൽ ആർ ഓനാമൻ രണ്ടാമൻ എന്ന വിഷയം ഉയർന്നു വന്നത്. അതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ മേൽ അനേക്യാവ്യാ സഭയ്ക്ക് അധികാരമുണ്ടോ

എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു (AD.410;424). അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന സഭാ തലവന്മാർ പരസ്പരം സമന്വയായി വർത്തിച്ചു. ഇംജിപ്പറ്റിലെ കോപ്പറിക്ക് പാത്രിയർക്കൈസുമാർ സുന്നഹദോസുകളിൽ മുവ്യസ്ഥാനവും അഖ്യക്ഷസ്ഥാനംവരെയും വഹിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. യറുശലേമിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിഗണിച്ചു അവിടത്തെ മെത്രാൻ പാത്രിയർക്കൈസ് എന്നു സ്ഥാനം കൊടുത്തു ബഹുമാനിച്ചു.

ഇംജിപ്പറ്റിലെ കോപ്പറിക്ക് സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മർക്കോസ് ആയിരുന്നു. കോൺസ്ലൂനിനോപ്പിളിലെ പാത്രിയർക്കൈസു അന്വേതയോസിന്റെ പിൻഗാമി എന്നാണ് റിയപ്പട്ടന്തർ. ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ സഭകളും പഭ്രതാസ് ഭൂപ്രായുടെ കീഴിലാണ്ടണന്നുള്ള വാദവും മറുള്ള സഭാ തലവന്മാരെല്ലാം പഭ്രതാസിന്റെ പിൻഗാമിയായ പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ കീഴിലായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള അവകാശവും അഞ്ചാം നൂറാണ്ടുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അന്ത്യാവൃന്ദ് പാത്രിയർക്കൈസ് ആണോ റോമിലെ പോപ്പാണോ പഭ്രതാസിന്റെ പിൻഗാമി എന്ന തർക്കവും ഇല്ലായിരുന്നു. അന്ത്യാവൃന്ദിലാണ് സഭയുണ്ടായതും ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന വിജിപ്പേരുണ്ടായതും. റോമിലെ പോപ്പിനെ റോമിലെ മെത്രാൻ (Bishop of Rome) എന്നാണ് ആദ്യം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഏററിവും രക്തമായ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രം റോമായിരുന്നതുകൊണ്ടും പഭ്രതാസ് ഭൂപ്രായ റോമിൽ രക്തസാക്ഷി യായതുകൊണ്ടും റോമിലെ മെത്രാൻ പാത്രിയർക്കൈസും പോപ്പുമാവുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് വി.പഭ്രതാസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ എന്ന അവകാശപ്പെട്ടുന്ന അദ്ധ്യസനി സഭാ തലവന്മാരുണ്ട്.

ഇത്തരത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങളിൽ നമ്മൾ സാധാരണക്കാർ തല പുണ്ണാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സുവിശേഷശമിനിയിച്ചു രക്തസാക്ഷികളായ ഭൂപ്രായരുടെ പിൻഗാമികൾ വഴി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ പള്ളിനു. ആദ്യമാക്കേ അവർ സന്ദേഹത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും കഴിഞ്ഞു. അധികാരക്കാരി മുത്തപ്പോൾ തമിൽ വഴക്കിച്ചു. ഇതെല്ലാം നമ്മൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും, 34ലെ ഭരണാധികാരി എന്നാണ്ടും പറഞ്ഞു ഇന്നും തുടരുന്ന ഇതു വഴക്കിൽ നമ്മൾ പക്കുചേരില്ല എന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടതും.

35. സിറിയൻ (ക്കനാനായി തൊമ്മൻ) കൂടിയേറിതെപ്പുറി വീണ്ടും

AD.72ൽ തോമാദ്ദീഹ രക്തസാക്ഷിയായ ശ്രേഷ്ഠ മലകരയിലെ സിസാണിസഭ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന വാർത്തകെട്ടു പാത്രിയർക്കൈസു ബാവയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം AD.345ൽ കുടിയേറിയവരാണ് ക്കനാനായി തോമാ സംഘം എന്നു യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കൈസുകാർ അവകാശപ്പെട്ടുന്നു. അതിലും, കീഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കയായിരുന്നു എന്നും അതുമല്ല, പീഡനം പേടിച്ചു ഓടിയവരായിരുന്നു, വെറും കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു എന്നുമാക്കേ തിയറികൾ ഉണ്ട്.

എതായാലും AD 345ൽ അവരുടെ വിശ്വാസവും അന്ത്യാവൃം വിശ്വാസവും ഒന്നായിരുന്നു. മരില്ലാ സഭകളും അതേ വിശ്വാസത്തിലായിരുന്നു എന്നു നമ്മൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അന്ന് നന്നാതോറിയൻസ് ഇല്ലായിരുന്നു. ക്കനാനായി തൊമ്മൻ വന്നതോടു കൂടി മലകര സഭ ശക്തിപ്പാവിച്ചു. അവരുടെ കുടാ മെത്രാനുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനും തർക്കമെല്ല. അവർ വരുന്നോൾ കേരളത്തിലുള്ളണ്ടായിരുന്ന നസാണികൾക്ക് ഒരു മെത്രാനും അച്ചുമാറ്റും സിംഹാസനവും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നും നമുകരിയില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വാസിക്കു വിഷമകരം. മലകര ഓർത്തഭോക്സ് (മെത്രാൻ കക്ഷി)ക്കാർ അവകാശപ്പെട്ടുന്നതുസ്ഥിച്ച് തോമാദ്ദീഹ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ, അതിനു പിൻഗാമികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെക്കിൽ, ഏററിവും കുറഞ്ഞത് ഒരു മെത്രാനക്കിലും മലകര നസാണികളുടെയിടയിൽ അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നീരിക്കണം

ക്കനാനായി തൊമ്മനും സംഘവും വന്ന് നാടുരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രീതി സന്പാദിച്ചു ചെന്നുതകിട്ടുകളിൽ അവകാശങ്ങൾ എഴുതി വാങ്ങിച്ചു. മലകരയിലുള്ള നസാണികളെ സഹായിച്ചു എക്കിലും അവരുമായി ഇടപഴക്കാരെ, ഭേദപെട്ട ജീവിച്ചു. തെക്കും ഭാഗം എന്നും വടക്കും ഭാഗം എന്നും റണ്ടായി തങ്ങളിൽ ഭേദത്തിരിച്ചു. വാംശമുഖി നശിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ റണ്ടു കുട്ടരും തമിൽ വിവാഹബന്ധം പാടില്ല എന്നു നിയമമുണ്ടാക്കി. അത് ഇന്നും തുടരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവർ അങ്ങനെ അവകാശപ്പെട്ടുന്നു.

മലകരയിലെ നസാണികളാകട്ട അവർ ബോമൺ സമുദായത്തിൽ നിന്നും മതമാറി വന്നവരാണ് എന്നവകാശപ്പെടുന്നു. തങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ എന്നു പറയുന്നതിനേക്കാൾ അവർക്ക് അഭിമാനം തങ്ങളുടെ പുർണ്ണികൾ ബോമൺരായിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിലാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഓർത്തവോക്സ്കാരും ധാക്കാബാധകാരും പുർണ്ണ ഡോജിപ്പിലാണ്. സുരിയാനി കത്തോലിക്കരും മാർത്തോമക്കാരും എല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നാണ്. ഈ വലതുപക്ഷ വർദ്ധീയവാദികളായ ബോമൺരും കഷ്ടിയരും ഇതു വാദങ്ങളെ പുച്ചിച്ചു തളളുന്നു. 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ബോമൺ കേരളത്തിൽ വന്നത് എന്നു പറയുന്ന ചരിത്രകാരരഹിതം. അർത്ഥമില്ലാത്ത, സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ നാണിച്ചു തലകുനിക്കേണ്ട, ഒരു അവകാശവാദമാണ് ഇതു ബോമൺ പാരമ്പര്യം. ഇതു വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നത് വ്യർത്ഥവുമാണ്. ഇതു ചർച്ചക്കു ഇത് പ്രസക്തവുമല്ല. പ്രസക്തമായ ഒരു കാര്യം യേശുക്രിസ്തു പരിപ്പിച്ച, പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ച മനുഷ്യരെല്ലാം തുല്യരാണെന്ന പാഠം, മേൽപ്പറഞ്ഞ വംശശുഖി, ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ തങ്ങൾ ഉന്നതരാണെന്നപറക്കിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറന്നു പോയി എന്നതാണ്. “പുരിജാത”കാരിയായ കുന്നാനാധകാരിയിൽ നിന്നും ദാഹജലം വാങ്ങി കഴിച്ചു മാതൃക കാണിച്ചു, വേരോരു “പുരിജാതികാരി”യുടെ വിശ്വാസം ഇസായേലിന്റെ വിശ്വാസത്തേക്കാൾ ഉന്നതം എന്നു പ്രസ്ഥാവിച്ചു യേശുവിന്റെ അനുയായികളെല്ലാം അഭിമാനിക്കുന്ന നമ്മൾ, അങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന് അറിയപ്പെടാൻ അർഹരാണോ എന്നു ആലോച്ചിക്കേണ്ടതാണ്. മഹോത്തരങ്ങളായ ബുദ്ധി, ജൈന, വേദിക് സന്നാതന ധർമ്മ മതങ്ങൾ തള്ളിപരിഞ്ഞ എന്നാൽ സന്നാതന ധർമ്മം കളക്കപ്പെടുണ്ടായി ഹിന്ദുത്വമായി മാറിയ ഹിന്ദുമതം നിയമമാകിയ ജനാടിസ്ഥാനപരമായ ജാതിവ്യവസ്ഥ മലകര സിരിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളും കുന്നാനാധകാരും പിന്തുംറന്നു എന്നതാണ് നമ്മൾ നാണക്കേടായി തോന്നേണ്ടത്. നസാണികൾ കൊട്ടിശേഖരിക്കുന്ന ചെവുതകിടുകളിലും ലഭിച്ച അവകാശങ്ങളിലും ചില “ഉയർന്ന” ജാതികൾക്കു തുല്യരായി നമ്മൾക്കു എന്നതിൽ കാര്യമാണ് എടുത്തു പറയുന്നത്. നമ്മളാകട്ട താഴെ ജാതികളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു വന്നവർക്കായി വ്യുദയപള്ളികളും പരായപള്ളികളും പണിത്തെ ഓർക്കുക. അതോർത്തു ലജ്ജിക്കുക. ജാതിപിശാച്ച തുപ്പുന വിഷം എത്രയോ കരിന്മാണ്. അതുമുലം നശിക്കപ്പെട്ട എത്രയോ രാജ്യങ്ങൾ, എത്രയോ ജനങ്ങൾ!

36. AD.1599ലെ അവസ്ഥയും കർഡായ ബന്ധവും.

ചുരുക്കം ചില കത്തോലിക്കാ ചരിത്രകാരരഹിത ലോകത്തിലെ മരീഛാ സഭകളെയും പോലെ ആർടി മുതൽക്കേ മലകരയിലെ സദയും റോമിലെ പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ആയിരുന്നു എന്ന വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് തികച്ചും തെററായ, അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു വാദമാണ്. AD.1552വരെ കിഴക്കിന്റെ സദയോ ധാക്കോബാധ സദയോ പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ആയിരുന്നില്ല. പക്ഷെ AD.1552ൽ കിഴക്കിന്റെ സദയിലെ ഒരു പിളർപ്പിന്റെ ഫലമായി അവിടെ പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു കത്തോലിക്ക വിഭാഗമണ്ഡായി എന്നതു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ് (കർഡായ കാത്തലിക്). ഇതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാർ കേരളത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ വന്ന പോർച്ചു റൈസുകാരുടെ മെത്രാനായ മെനേസ്റ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലകര നസാണികളെ ലാറിൻ കത്തോലിക്കരാക്കി മാറ്റുന്ന പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചിരുന്നു.

AD.1558ൽ കിഴക്കിന്റെ പുതിയ കർഡായ കത്തോലിക്ക വിഭാഗത്തിന്റെ ഒരു മെത്രാൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നതായും പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ സമർദ്ദത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചയച്ചതായും കമയുണ്ട്. രണ്ടും കത്തോലിക്കരായിരുന്നു എങ്കിലും ഒന്നു ലാറിൻകും മരീഛാ സിരിയക്കും ആയിരുന്നു. അധികാരം ലാറിൻകാർക്കും ആയിരുന്നു. അവർ (തെററി)ബരിച്ചിരുന്നതു സിരിയൻ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും തെററാണെന്നും വേദവിപരീതമാണെന്നുമായിരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ അഹാന്തയും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ പിന്തുണയും കൂടി ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ കുന്നാനായ, മലകര നസാണി മുതലുള്ള എല്ലാവരെയും പോർച്ചുഗീസുകാർ കത്തോലിക്കരാക്കി മാറ്റി. AD.1599ൽ നടന്ന ഉദയംപേരും

സുന്നഹദോസിന്റെ കാര്യം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. AD.1553ൽ പോപ്പിന്റെ അധികാരസ്ഥിതി അംഗീകരിച്ച യോഹന്നാൻ സഖ്യക്കും എന്ന “കർബായ്” സഭ തലവനെ original കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ എതിർപ്പു മുലം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും AD.1555ൽ ഒക്ടോബർ സഭക്കിൾപ്പു ചെയ്തു.

മുസ്ലീംകളുടെ കുറഞ്ഞതുവരുന്ന പീഡനം വർദ്ധിച്ചു വന്ന കാലം (13-14 നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതൽ) പല പൗരസ്ത്യ സഭകളെല്ലാം സഹായിക്കാൻ രോമിലെ പോപ്പിന്റെ കത്തോലിക്കാ സഭ മുന്നോട്ടു വരികയും എന്നാൽ പ്രതിഫലമായി പോപ്പിന്റെ മേലധികാരം അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തർപ്പലമായി അർമ്മീനിയൻ, ശൈക്ഷിക്ക്, കോപ്പറിക്ക്, നെസ്തോരിയൻ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സഭകളിലും യുണിയോർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പോപ്പിനു വിശ്വയമായ ബദൽ സഭകളുണ്ടായി.

തോമാസ്ട്രീഹ വന്ന കാലം മുതൽ മലകരു സഭ രോമിലെ കുറഞ്ഞതുവരുന്ന എന്നും കർബായ് സഭയുമായാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതു എന്നുമുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ വാദം തികച്ചും തെറ്റാണ്. കർബായ് സഭ ഉണ്ടായതു തന്ന AD1552-53ലാണ്. അതിന്റെ ആദ്യ തലവൻ കൊള്ളപ്പെട്ട ശ്രേഷ്ഠം നെസ്തോരിയൻ-കത്തോലിക്കാ ചാണ്ഡാട്ടം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടത്തിയ ഈ വിജയിത വിഭാഗം ഒരു ഉറച്ച കർബായയായി വളർന്നു വന്നത് എതാണ്ട് മുന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം AD1830ൽ ആണ്.

യുണിയോർ സഭകളെല്ലാം കത്തോലിക്കാ പോപ്പിന്റെ മേലധികാരം സമർപ്പിച്ചു മാത്രസഭകളിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞുവെക്കില്ലെന്നു അവരുടെ ആരാധനാ രീതികളും പെപ്പുകവും ഭാഷയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ സഭ നിർബന്ധിച്ചില്ല. പക്ഷേ മലകരു സഭയെ ശസ്ത്ര പോർച്ചുഗീസുകാർ അതിനു സമർപ്പിച്ചില്ല. ഭാഷയും പേശവും ഉർപ്പുടെ സർവ്വ ആചാരങ്ങളും അക്കമീട്ട മാറ്റുവാൻ അവർ മലകരു നസാബാനികളെ നിർബന്ധിച്ചു. ലാറിൻ നിർബന്ധമാക്കി. നസാബാനികളുടെ ജാതി തലവനായിരുന്ന അർക്കദാന്റെയോക്കമാരുടെ അധികാരങ്ങൾ മുഴുവന്നും ഇല്ലാതാക്കി. ഇതിനെപ്പറ്റി പിന്നാലെ പീണ്ടും ചർച്ച ചെയ്യാം.

ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ

കുറഞ്ഞതുവരുന്ന വേദ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പേരിൽ ആരംഭിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ വളർന്നു അധികാരത്തിന്റെയും നൊമൻ സ്ഥാനത്തപ്പറിയുള്ള തർക്കങ്ങളായി. യേശുക്രിസ്തു വിന്റെ സഭാവം സാന്താനു മനസ്സുകളിലേക്കൊടുക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ച് തമിൽ തല്ലിയപ്പോൾ ആത്മീയമായും ഭാതികമായും സഭകൾ തജർന്നു.

പേരഷ്യയില്ലെന്ന ബൈബിൾക്കെന്ന പ്രദേശങ്ങളില്ലെന്നും ഇന്ത്യാം മതസ്ഥാപനവും മുസ്ലീം ഭരണവും വന്നതോടെ കുറഞ്ഞതുവരുന്ന പീഡനിലെ ദയയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നു. മുസ്ലീംകളുടെ ഭരണം മംഗാളിയരുടെയും ഏട്ടാമൻ ചാക്രവർത്തിമാരുടെയും കൈകളിലായപ്പോൾ (പൗരസ്ത്യ, പേരഷ്യൻ സഭകൾ (പ്രത്യേകിച്ചും) കുറഞ്ഞതുവരുന്ന അതികൾനൊരായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടു). യുറോപ്പിലേക്കു വ്യാപിച്ച കത്തോലിക്കാ സഭ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പിളർപ്പുണ്ടായെങ്കില്ലോ ശക്തമായിരുന്നു. പീഡനമേറ്റ പൗരസ്ത്യ സഭകൾ പിന്നുയും പിളർക്കപ്പെടു, ചിതറപ്പെടു.

മലകരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കാൻ സാഖ്യതയുള്ള യാക്കോബായ സുരിയാനി കുറഞ്ഞതുവരുന്ന സഭയും നെസ്തോരിയൻ എന്നു വിശ്രഷിക്കപ്പെടുന്ന കിഴക്കിന്റെ സഭയും കിഴക്കിന്റെ സഭ പിളർന്നുണ്ടായ കർബായ സഭയും ഇതു സംബന്ധിച്ചുടെയെല്ലാം മലമായി പൊതുചിതറിക്കാണ്ടിരുന്ന സമയത്താണ് പോർച്ചുഗീസുകാർ മലകരയിൽ വന്നതും നേരുമരിയാതെ സുവസ്യപ്പെട്ടിയിലായിരുന്ന മലകരസഭയിൽ ഇടിമുഴക്കങ്ങളായതും.

പോർച്ചുഗീസുകാരനായ ലാറിൻ ക്രൈസ്തവിക്കാ മെത്രാൻ മെനൗസ്റ്റിനിൻ്റെ അധികാരത്തിനു കഴിഞ്ഞ്, അഖ്യകഷ്ടയിൽ, നാടുരാജാവിന്റെ പിന്തുംനേയോട് AD1599ൽ നടന്ന ഉദയംപേരുടെ സുന്നഹാരോസിൽ വച്ചാണ് മലകര സഭയ്ക്ക് ഇടിവെട്ടേറുത്. അതുവരെ അർക്കബിയോക്കമാർ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ (കുട്ടംബം പാരവയുപരമായി പിന്തുഡർന്നുവന്ന അധികാരസമാനമായിരുന്നു ഈ) മലകരയിലെ കുണ്ട്യാനികൾ നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നത് ആരും നിശ്ചയിക്കാത്ത ഒരു ചരിത്ര സത്യമാണ്. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ പിടിയിൽ സഭ അമർന്നതിനുശേഷം അർക്കബിയോക്കമാരുടെ അധികാരം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അർക്കബിയോക്കമാരുടെ മെത്രാന്മാർക്ക് തുല്യമായ ആത്മീയാധികാരികളായിരുന്നോ, അവർക്കു സിംഹാസനമുണ്ടായിരുന്നോ, ഇവർ പുജാദികാരയ്ക്കൾ ചെയ്തിരുന്നോ, ആരാധനാക്രമങ്ങൾ എങ്ങനെന്നെയാക്കുന്നയിരുന്നു എന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമല്ല. ഇവർക്ക് സാധാരണ അച്ചൂഡക്കുള്ള ആത്മീയാധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ നസാണികൾ എന്ന ജാതിയുടെ തലവന്മാരായിരുന്നു ഇവർ എന്നത് തീർച്ചയാണ്. ജനനാടിസ്ഥാനത്തിൽ ജാതികളായി മനുഷ്യരെ തിരിച്ചിരുന്ന ബോമ്പൻ, കഷ്ടിയ ജാതികൾ പുർണ്ണാധികാരം കൈകല്ലാക്കിയ, ഫൈറോ സമൂഹത്തിൽ നസാണികൾ, യഹൂദർ, മുസ്ലിമ്മാർ തുടങ്ങിയ അഹിന്ദുകൾക്ക് ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ പല അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും നിർവ്വചിച്ച നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു.

പഴയ ആധാരങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ഭൂമി പിൽക്കുന്നവൻ്റെയും വാങ്ങുന്നവൻ്റെയും ജാതിയും ചേർത്താണ് തിരിച്ചറിയൽ നടത്തിയിരുന്നത്. കുണ്ട്യാനികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ആധാരങ്ങളിൽ “നസാണി തൊമ്മൻ”, “നസാണി മാതൻ” തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണാം. നസാണികളുടെ ജാതി വ്യവസ്ഥയിലുള്ള സ്ഥാനം “ഉന്നത്” മായിരുന്നു. കഷ്ടിയ രൈപ്പോലെ പടയാളികളായും ഭൂമി കൈവശം വയ്ക്കുവാനെന്നും എന്നുവേണ്ട, ഉന്നത് ജാതികൾക്കുള്ള അനേകം അവകാശങ്ങൾ നസാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. തീണ്ടല്ലും തൊടില്ലും എന്ന പ്രയോഗത്തിലെ “തൊടിലിനു” ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് നസാണികളെ ആയിരുന്നു. എന്നുപറി ഞൊൽ പുലയർ, പരയർ തുടങ്ങിയ തീണ്ടല്ലുള്ള “ഫേച്ചർ (അധികാരി)” ജാതിക്കാരെ തൊട്ടുകയോ കാണുകയോ മുലം “അശുശ്രായ്” ബോമ്പന്മാരെ പ്രോലൈ “അത്യുന്നത്” ജാതിക്കാരെയോ, അശുശ്രായ അവരുടെ വസ്ത്രക്കളെയോ നസാണി തൊടാൽ അയിത്തം മാറിക്കിട്ടുമായിരുന്നുപോലും. അതിനുവേണ്ടി “അത്യുന്നത്” ജാതിക്കാർ താമസിക്കുന്ന തെരുവുകളിലും നാട്ടിപ്പുറിതെന്ന നമ്പുതിരി മനകൾക്കു സമീപവും നസാണികളെ കുടിയിരുത്തിയിരുന്നു.

തങ്ങളിൽ പലരും ഈ അത്യുന്നത് ജാതികളിൽ നിന്നും മാർഗം കുടിയവരാണെന്നും അയിത്തം മാറാനുള്ള തൊടാൽ കർമ്മം തങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു എന്നും പീനിളക്കുന്ന നസാണികളുടെ മകൾ ഇന്നും നാട്ടിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ചില മറുനാടൻ കുണ്ട്യാനി മലയാളികൾ കുട്ടംബം മഹിമയായി ഇങ്ങനെ പരയും. ഏകളില്ലും കർത്താവിന്റെ തിരുശ്രീരംക്കണ്ണൾ ആശോഷിക്കുന്ന നസാണികളുടെ ഏറ്റിവും പുണ്യമായ കർമ്മം എങ്ങനെയാണ്, ഏതു രീതിയിലണ്ട് നമ്പുടെ പുർണ്ണികൾ ചെയ്തിരുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചാൽ വ്യക്തമായ ഉത്തരം പരയുവാൻ ആരുമുണ്ടാവില്ല. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ എന്തു കുർണ്ണാന്താണ് ചൊല്ലിയിരുന്നത്. മാമോദീസ്, കല്പാണം, ശവമടക്ക മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ എങ്ങനെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു എന്നതിനേപ്പറി അവകാശങ്ങളില്ല, വായ്മൊഴികളോ കെട്ടിവുകളോ ഇല്ല. അവയെപ്പറി ശവേഷണങ്ങളും എടുത്തു പറയത്തക്കതായി കൗമില്ല.

ദോഷം പറയരുതല്ലോ, പ്രത്യേക സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക ജാതിയായി ജീവിച്ച നസാണികൾ വളരെ മാനുമാരായി മരു ജാതികളുമായി വളരെ സ്വന്നേഹത്തിലും രൂപയാളിലും കഴിഞ്ഞു പോന്നു. തങ്ങളുടെ നസാണി വിശ്വാസത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരോ, ബാവമാരോ വിദേശത്തു നിന്നും വരുന്നോൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും ആരാധനാപുർണ്ണം

പെരുമാറുകയും അനുസ്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. അവരുടെ ആരാധനകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് കിഴക്കൻ സുറിയാനിയായിരുന്നിരിക്കാം, പടിഞ്ഞാറൻ സുറിയാനിയായിരുന്നിരിക്കാം. ശരിക്കും പാണ്ടാൽ ഈ രണ്ടും തമിൽ തുശുർ-മലയാളവും കണ്ണുർ-മലയാളവും തമിലേം, തിരുവനന്തപുരം-മലയാളവും തുശുർ-മലയാളവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസമോ മാത്രമെയുള്ളു. ഏറ്റവും കൂടിയാൽ തമിഴും മലയാളവും പോലെയുള്ള വ്യത്യാസം. അവർ യാക്കോബിന്റെ തക്സയോ, ആദായി മാരിമാറുടെ തക്സയോ ഉപയോഗിച്ചു കുർമ്മാന ചൊല്ലിയിരിക്കാം. ഇവിടത്തെ നസാണികൾക്കു മനസ്സിലാവാതെ ഭാഷകളിലായതുകൊണ്ട് ഏതാണ്, എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന വലിയ ശ്രാഹ്യമാനും സാധാരണക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കില്ല. അതിൽ അന്യായമായോ അസാഭാവികമായോ ഒന്നുമുള്ളതായി അവർക്കു തോന്തിയിരിക്കാനും വഴിയില്ല. തങ്ങളുടെ ഫീസു സഹാദരങ്ങളുടെ അപബ്ലാങ്കളിലും കേഷത്തങ്ങളിലും അവർക്കരിയാതെ സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ പുജാർ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് കണ്ണും കേടുമാണില്ലോ അവർ വളർന്നതും. ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ കാര്യം ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിശ്വസിക്കുകയെന്നത് സത്യവിശ്വാസ തതിന്റെ സഭാവമാണില്ലോ. ഏതായാലും പ്രധാനമായി ദൈവമാതാവിന്റെയും പിന്നെ പരിശുഖന്മാരുടെയും നാമത്തിൽ പള്ളികളുടെയിരുന്നതിനാൽ നസാണികൾ വികന്നക മരിയാമിനെയും പരിശുഖന്മാരെയും സ്വഹ്യമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുമാനിക്കാം. ഒപ്പതാം നുറാംബിൽ കേരളത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലോ വന്ന് ഉദയംപേരുറിലേക്ക് താമസം മാറ്റി പിന്നെ കൊല്ലുത്തു പോയി ജീവിച്ചു മരിച്ച സഹോർ, ഫോറത്തു എന്ന വിദേശ മെത്രാൻമാരുടെ പേരിൽ പള്ളികളുടെയിരുന്നതായും ആ പള്ളികളല്ലോ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം “All Saints” എന്ന പേരിലുള്ള പള്ളികളാക്കി മാറ്റി എന്നും ചരിത്രമുണ്ട്.

പോർച്ചുഗീസുകാർ മലകരയിൽ കണ്ണൽ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം മാത്രമായിരുന്നു എന്നത് വിശ്വസിക്കുക വിഷമം. തങ്ങൾക്കരിയാതെ സുറിയാനി ഭാഷ ഏതോ പിശാചിന്റെ ഭാഷയാണെന്ന് അവർ കരുതിയിരിക്കണം. ദൈവമാതാവിനെ തോമാസ്തീഹയുടെ കാലം മുതൽ തന്നെ, ക്കാനായക്കാർ വന്നപ്പോൾ മുതൽ കുടുതൽ ശക്തമായി, വണങ്ങിയിരുന്ന മലകര നസാണികൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവമാതാവിനെ തരംതാഴ്ത്തിയുള്ള നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തെ വരവേറ്റു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നത് തീരെ യുക്തിക്കു നിരക്കുന്നതല്ല. ദൈവശാസ്ത്രപരമായി ഗവന്മായി ചിന്നിക്കാതെ, വിദേശത്തു നിന്നും വന്ന മെത്രാൻമാരെ അവർ പറയുന്നതെന്നെന്ന് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാതെ അനുസരിച്ചു എന്നു കരുതുന്നതാവും ശരി. മലകര നസാണികളുടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സർവ്വ ചരിത്രരേഖകളും മെനസ്സിന് മെത്രാൻ തീയിട്ടു നശിപ്പിച്ച 1599 നെ ഓർത്ത് മലകര നസാണികൾ എന്നും ഒ:വിക്കും. നശിപ്പിച്ച പല രേഖകളും നെസ്തോറിയൻ എന്നു മുഖകുത്തിയാണ് നശിപ്പിച്ചതെക്കിലും നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം എത്രമാത്രം ആഴത്തിൽ മലകരയിൽ വേരുന്നിയിരുന്നു എന്നത് ചോദ്യമായി അവശ്യേഷിക്കും. അതിനു ഒരു കാരണം ഒരു സ്വാവ വിശ്വാസക്കാരായ കിഴക്കൻ സഭയിലെ തന്നെ കാതോലിക്കാ/മപ്പിയാനമാരുടെ കീഴിലുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ മലകര സഭയുമായുള്ള സന്പർക്കമായിരുന്നിരുന്നു.

കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നും വന്നവർത്തിൽ ഒരു സ്വാവക്കാരായ യാക്കോബായ മെത്രാൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കയായും (കാലക്രമേണ കിഴക്കിന്റെ മപ്പിയാനയായും) “വാണിരുന്ന” അധികാരക്കേന്ത്രത്തിനു കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ ഒരു കാലത്തു 12 മെത്രാൻമാരുടെയായിരുന്നു എന്നും അവിടെ സുന്നമജോസു വരെ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ അവകാശപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ യാക്കോബായ മെത്രാൻമാരും പേരഷ്യയിൽ നിന്നും കാലാകാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ എത്തിയിരുന്നിരിക്കാം എന്നു മാനിക്കുന്നതിൽ തെരോണ്ടുമില്ല. “എൽഡോ ബാവ്”യും “ശുക്രളാ ബാവ്”യും ഈ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

39. പാതിയർക്കാ കക്ഷിക്കാർ പറയുന്നോലെ മലകര സഭ കാതോലിക്കൈ/ മപ്പിയാന വഴി അന്ത്യാവും പാതിയർക്കൈന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു മഹായിടവകയായി ആദ്യകാലം മുതൽ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നും പുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാനാക്കില്ല. സുവിശേഷ സഭാവികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നത് റിജിനർ നെസ്തോറിയൻ സഭയായിരുന്നു എന്നതാണ് ശരി. മറ്റൊക്കെ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ച സഭ ഇന്ത്യയിലേക്കും വളർന്നു.

അതിന്റെ ഭാഗമായി കേരളത്തിലെ സഭയുമായും നെസ്തോറിയൻ സഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു വേണം വിശ്വാസിക്കുവാൻ. ഉദയംപേരുതിൽ വച്ചു ചാരമായ ചതിത്ര രേഖകളിൽ നിന്നും വിശ്വാസാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കുവാനാകില്ല. കത്തോലിക്കാ സഭയെപ്പറ്റിപ്പോലും ശരിയായ വിവരമില്ലാത്തവരായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പോർച്ചുഗീസുകാർ. കാരണം AD.1552ൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയിലെ യുണിയറു വിഭാഗമുണ്ടായശേഷം AD.1558ൽ വന്ന മെത്രാച്ചുനേയും (.അദ്ദേഹം പോൾസിന്റെ ആജോളായികാരം അംഗീകരിച്ച ആജായിരുന്നിട്ടുപോലും) അവർ ആട്ടിയോടിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും വളരെ വളരെ വ്യതിചലിച്ച് അജ്ഞത്തയും അഹാനയും അധികാരത്തിന്റെ മത്തും ബാധിച്ച, കേരളത്തിലെ നാടുരാജാക്കന്മാരെ ഏറ്റാൻ മുളികളാക്കി നിറുത്തിയ ഒരു വിദേശ ശക്തിയായിരുന്നു പോർച്ചുഗീസുകാർ. അവരോടൊപ്പം വന്ന മിഷണറിമാരും ഒരു വ്യത്യസ്തരായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ആവശ്യ പ്രകാരം ഉദയംപേരുടെ സുന്നഹദോസിനോടു സഹകരിക്കാത്ത പള്ളികളേയും നസാണികളേയും ദേശദേശപരികളാക്കി ശിക്ഷിക്കുവാൻ പോലും കൊച്ചി മഹാരാജാവു തയ്യാറായിരുന്നു. ഇന്ത്യ യുദ്ധാപ്പേൻ വിദേശാധിപത്യത്തിൽ കീഴിൽ അമരുന്നതിനു വഴിമരുന്നിട സംബവങ്ങളിൽ ഈ സുന്നഹദോസ് ചരിത്രം ഒരു അപ്രധാനമല്ല. തനി നാടൻ ദൈവലിൽ സുരക്ഷിതവും “ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ” “ഉന്നത്”വും ആയ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു മലക്കര നസാണികൾ. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ സ്ഥാപകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേഷിത ഭദ്രത്തെ ഏതാണ്ട് മരന്നു ഇവിടത്തെ “ഉന്നത്” ജാതികളായ ബോഹമണ്ണരുടെ ഷൂമലൈക്കിലും ഏതാണ്ടു തൊട്ടു താഴെ, മാപ്പിളമാരായി തൊടിൽ വിദർഘരും സെസനികരും, കച്ചുവടക്കാരും ഭൂവൃതമകൾ പോലുമായി ഏതാണ്ട് സുവിശ്വാസം ചെയ്തിരുന്ന നസാണികൾ, ഓർക്കാപ്പുറം അടിയോറിതുപോലെ പോർച്ചുഗീസ് ശക്തികൾക്ക് അധിനന്ദനയി തീർന്നു.

40. 1653

പുർണ്ണമായും പോർച്ചുഗീസ് മെത്രാൻ മെനസ്സിന്റെ കയ്യിലമർന്ന മലക്കര നസാണി സഭ ഒന്നക്കം രോമാ പാതിയർക്കീസായ മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിലുള്ള (ലാറിൻ) കത്തോലിക്കാ സഭയായി മാറി. ഉദയംപേരുതിൽ കൊണ്ടുവന്നു കത്തിച്ചുകളണ്ട നസാണി രേഖകൾക്കു പുറമെ മെനസ്സിന് മെത്രാച്ചുന്നും അനുയായികളും പള്ളികൾ കയറിയിരിക്കി കത്തികൾക്ക് കർമ്മം നടത്തി.

അക്കദിയോക്കന്റെ സ്ഥാനം നാമാവശ്രേഷ്ഠമായി. തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യ ആരാധനകളും ആചാരങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ചും രാജത്തുല്യമായ അധികാരവും, വിലക്കപ്പെട്ടതിൽ നസാണികൾ വേദനപ്പെടുകയും അമർഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

തോമസ് അർക്കദിയോക്കന്റെയും സഹവൈദികരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ മെനസ്സിന്റെ മെത്രാനു വിരോധമായി എതിർപ്പക്ഷം ഉടലെടുത്തു. അവർ മരി സകളുടെ, പ്രധാനമായും കിഴക്കൻ സകളുടെ, സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഏതൊക്കെ സകളുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു എന്നതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏകിലും പേരശ്ചയിലെ ഒരിജിനൽ (നെസ്തോറിയൻ) സഭയും അനേകാവ്യം പാതിയർക്കീസ്/ മഹിയാന നയിക്കുന്ന കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുടെ സഭയും ഇരജപിപ്പിതിലെ കോപററികൾ സഭയും S.O.S.സീക്രിച്ച് സകളിലുണ്ടായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ അധിനന്ദനയിൽ ആയിരുന്ന തുറമുഖങ്ങൾ വഴി ഈ സകളിലെ മെത്രാൻമാർകൾ വന്നുചേരുവാൻ മിക്കവാറും അസാധ്യമായിരുന്നു. നസാണികൾ തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ വരണ്ണമെന്ന് പുറത്തുള്ള സക്കാരോടോ ഏതെങ്കിലും സഭയോടോ സക്കാരോടോ അഭ്യർത്ഥിച്ചത് പട്ടാളത്തെ അയച്ചു പോർച്ചുഗീസുകാരെ തോൽപ്പിച്ചു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ആ സകൾക്കു കഴിവുണ്ട് എന്ന ചിന്തയാലായിരുന്നില്ല എന്നതു വളരെ വ്യക്തമാണ്.

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളേയും ആചാരനൂഷ്ടാനങ്ങളേയും ആരാധന രീതികളേയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന “പിക്ക്”കളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള അശ്വാസമായിരുന്നിരിക്കണം ഇത് S.O.S.സന്ദേശങ്ങളുടെ പിനിൽ. അതിലും പ്രധാനമായി ഒരു പ്രത്യേക ഉന്നത ജാതിയായി, തങ്ങൾക്ക് ഒരുപക്ഷ കൊണ്ടിന്നും

കൊലയ്ക്കുപോലും അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന തങ്ങളുടെ ജാതിത്തലവസ്ഥാന്തരിനു പുണ്ണ്യവിലു കൊടുക്കാതെ പോർച്ചുഗീസു മെത്രാൻഡ് ഭരണത്തിൽ നിന്നും മോചനം നേടുക എന്നതും ലക്ഷ്യമായിരുന്നിരിക്കണം. നാടുരാജാക്കന്നാരുടെ പടയാളികളും പടതലവരുമായി തരകൾ, തരുൻ മുതലാളി, പണികൾ മുതലായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോന്ന ഏതാണ്ട് കഷ്ടത്തിയർക്കു തുല്യരായിരുന്ന നിസാണികൾ കായിക്ക്രേഷിയർ തങ്ങളുടെ തന്നെ ശക്തിയെ ആശയിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. കൊച്ചി രാജാവ് പരക്കികൾക്കു സീമന്ത രാജാവായി മാറിയെക്കിലും എങ്ങനെന്നെങ്കിലും പോർച്ചുഗീസു പരക്കികളുടെ അടിമകൾ എന്ന സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വരുമെന്നും ആശിച്ചിരിക്കാം.

S.O.S.സ്വീകരിച്ച സഭകളിൽ അനേകാവ്യം സഭയും കോപ്പറിക്ക് സഭയും തമിൽ പബ്ലുമുതൽക്കേ സ്വേച്ഛയിലും സഹാധിത്തിലും ആയിരുന്നു. അവർ ഓരോ വിശ്വാസ ത്തിലും ആയിരുന്നു. മാത്രമല്ല അനേകാവ്യം സിംഹാസനം ബൈബാൾക്കു സഭ പിടിച്ചട്ടു തത് അവിടത്തെ പാത്രിയർക്കീസിംഹായിരുന്ന സേവോരിയോസിനെ നാടുകടത്തിയപ്പോൾ (AD.518) അദ്ദേഹം നൽകിയത് കോപ്പറിക്ക് സഭയായിരുന്നു. പകരമായി ബൈബാൾക്കു പാത്രിയർക്കീസിംഹാ ബാഡായി ശ്രദ്ധായിലെ സെർജിയൻ എന്ന മെത്രാനെ പാത്രിയർക്കീസായി വഴിച്ച് യാക്കോബു ബുർഭാനയെ വാഴിച്ചതും കോപ്പറിക്ക് സഭയുടെ സഹകരണ ത്തിലും നേതൃത്വത്തിലുമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് മലക്കരയിലേക്ക് മെത്രാനെ അയച്ചുകൂടിൽ അത് അവർ തമിൽ ആലോ ചിച്ചായിരിക്കും ചെയ്തത്. നെസ്തോരിയൻ സഭ മുസ്ലീം ഭരണത്തിൽ കൂഴിൽ കൊടിയ പീഡനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് മലക്കരയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനോ, രക്ഷിക്കാൻ മെത്രാനെ അയയ്ക്കുവാനോ അവർ (പ്രാപ്തരായിരുന്നില്ല). അതു കൊണ്ട് പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ പീഡനകാലത്ത് മലക്കരയിലേക്കു വരാൻ ശ്രമിച്ച് മെത്രാൻമാർ കോപ്പറിക്ക് അനേകാവ്യം, കിഴക്കിന്നെന്നു കാതോലിക്കെ(മഹിയാന)ശുപ്പിൽ നിന്നായിരുന്നു എന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് യുക്തിക്കു ചേർന്നത്. കർഭായ സഭയിൽ നിന്നും ഒരു മെത്രാൻ AD.1558ൽ വന്നതും പോർച്ചുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചയച്ചതും കണ്ണുകഴിഞ്ഞു. AD.1595ൽ അദ്ദേഹം പുറത്തെതിട്ടെന്നു വച്ചു കാലംചെയ്തു. AD.1599 ഉദയംപേരുടെ സുന്ധാദോസായപ്പോഴേയ്ക്കും തങ്ങൾ രണ്ട് കുട്ടരും മാർപ്പാപ്പയുടെ കീഴിലുള്ളവരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് പോപ്പിന്നെന്നു കീഴിലായ മലക്കര നിസാണികളെ “രക്ഷിക്കാൻ” കർഭായ സക്കാർ വന്നു എന്ന ചിന്തയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമില്ല. പോർച്ചുഗീസുകാർ പുർണ്ണമായി കീഴടക്കിയ മലക്കര സഭയെ രക്ഷിക്കാൻ വന്ന “അഹത്തുള്ള” എന്ന മെത്രാനെ കൊന്നു എന്ന വാർത്തയാണ് സഭയിലെ അതിപ്രധാനമായ കുന്നൻകുർശു സത്യത്തിലേയ്ക്കു വഴി തെളിച്ചത്. അഹത്തുള്ള എവിടെ നിന്ന്, ഏതു സഭയിൽ നിന്ന് വന്നു എന്നത് എന്നും തർക്കെ വിഷയമായി അവശേഷിക്കും. പേരിഷ്യറിലെ നെസ്തോരിയൻ എന്നും കർഭായനെന്നും അനേകാവ്യയിൽ നിന്നും വന്നയാളിനും അനേകാവ്യം പാത്രിയർക്കീസു തന്നെയായിരുന്നു എന്നും തർക്കങ്ങളുണ്ട്. പകുശ ഇന്നത്തെ ഓർത്തദോക്സുകാർ പറയും പോലെ വിദേശ മേൽക്കോയ്മ കൈത്തിരായിരുന്നു കുന്നൻകുർശു സത്യം. കാരണം സത്യപ്രതിജ്ഞകൾ പ്രകോപനം തന്നെ വിദേശത്തു നിന്നും വന്ന അഹത്തുള്ള ബാവയെ പരക്കികൾ കൊന്നു എന്ന വാർത്തയായിരുന്നു.

പകുശ മുൻപാണ്ടെ കാരണങ്ങൾക്കൊണ്ട് കോപ്പറിക്ക് / അനേകാവ്യ/ അനേകാവ്യയുടെ കീഴിലുള്ള കിഴക്കിന്നെന്നു മഹിയാൻ സഭകളിൽ ഏതെങ്കിലും നിന്നുമുള്ള ഒരു മേലഭ്യക്ഷ നായിരുന്നിരിക്കണം അഹത്തുള്ള ഏന്നനുമാനിക്കുന്നതായിരിക്കും ശരി. കോപ്പറിക്ക് സഭ മറ്റു സഭകളെ പലപ്പോഴും സഹായിച്ചിരുന്നു എക്കിലും ആ സഭകളുടെമേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഏടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യമാണ്. അനേകാവ്യ, എന്തോപ്പും സഭകളെയൊക്കെ അവർ പലപ്പോഴും സഹായിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും ആ സഭകളുടെ മുകളിൽ തങ്ങൾക്കും അധികാരം സ്ഥാപിച്ചില്ല. അറിയിപ്പുകാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മർക്കോസ് സ്ഥാപിച്ച സഭ എന്നൊക്കിലും പത്രതാസ്ത്രീപായുടെ “സിംഹാസനങ്ങളായ” അനേകാവ്യയുടെന്നു രോമിന്നെന്നു കീഴിലായിരുന്നതായും ചരിത്രമില്ല. അനേകാവ്യ സഭയെതന്നെ വിചുങ്ഗുവാൻ അവസ്ഥമുണ്ടായിട്ടും അതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. മലക്കരയിൽ അനേകാവ്യയുടെ പരമാധികാരത്തിനു വേണ്ടി തെരുവിലിരിഞ്ഞുവൻ ഔതു

മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. റോമിന്റെയും പോർച്ചുഗീസുകാരുടെയും പീഡനങ്ങളെ നേരിട്ടുവാൻ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിനായി സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ച് മറ്റ് സഭകൾക്കുശുദ്ധതിയ മലകര സഭയിലെ തലവന്മാർ തങ്ങൾ അനുകൂലിൽ നെന്ന് തന്നെയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ യാക്കോബായ സഭയുടെ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ തമിലുള്ള വ്യത്യാസമരിയാതെ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും ആത്മീയ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നതു സത്രന്മായി ചിന്തിക്കുന്ന അർക്കും ബോഖ്യമാകും. മലകര സഭയുടെ ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഏതാണ്ട് പുർണ്ണസ്വാത്രന്ത്രമുള്ള ഇടവക പഴ്തികളായിരുന്നു. അങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നത് എന്നതാണ് വിശ്വാസയോഗ്യം. അർക്കദിയോക്കൻ എന്ന സ്ഥാനം ഒരു കേന്ദ്രീകൃത അധികാര കേന്ദ്രമായിരുന്നോ, ഒരു സിംഹാസനമായിരുന്നോ എന്നതും ചിന്താവിഷയമാണ്.

പണ്ട് ഹിന്ദു അനുഭവങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും കുടുംബ ക്ഷേത്രങ്ങളും സത്രന്മായിരുന്നതുപോലെ എന്നാൽ അവയെല്ലാം ശക്രാചാര്യർ, സന്ധാസിമാർ തുടങ്ങിയവരെ സീകരിച്ച് ആത്മീയമായി അവരാൽ ദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ മലകരയിലെ നിസാണികൾ കുടിപാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ സഹകരിച്ചും കുടുംബ പഴ്തികളും സമൂഹ പള്ളികളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇടവകയിൽ നിന്നു തന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ മെത്രാന്മാരുടെ ആത്മീയ മേൽക്കോയ്മയിൽ അച്ചൂരാരാക്കി. തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥാപകനായ തോമാസ്ട്ടീഫായുടെ കമകളും പാരമ്പര്യങ്ങളും പരിഞ്ഞും കേട്ടു എഴുതേണാലകളിൽ എഴുതിയും തലമുറ തലമുറ കൈമാറി ജീവിച്ചു പോന്നു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളായ കുടിയേറിക്കാരെയും പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ കുടുംബ വന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും പട്ടക്കാരെയും സീകരിച്ചാംതിച്ചു, സഹകരിച്ചു ജീവിച്ചു മലകര നിസാണികളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ വന്നവരിൽ ഏററെയും പ്രമുഖരായിരുന്നവർ AD.345ൽ വന്ന ക്കനാനായി തൊമ്മനും കൂട്ടരുമായിരുന്നു. കാലാക്രമേണ അവരെല്ലാം തനി ഇന്ത്യാക്കാരായി. പിന്നെയും ചെറിയ അളവിൽ കുടിയേറാം സംബവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ വന്ന സഹോർ, പ്രാത്ത എന്ന രണ്ട് മെത്രാന്മാരും സംഘവുമാണ് അതിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ഫിഡയത്തുള്ള എന്നയാൾ അനേകാവ്യയിൽ AD.1639വരെ പാത്രിയർക്കൈസായിരുന്നു എന്നു കണ്ണിൽ കുടുതൽ രേഖകളിൽ കാണാം. അഹത്തുള്ള എന്ന “മെത്രാൻ”, ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു എങ്കിൽ AD.1652ൽ ഇന്ത്യയിൽ വരുന്നോൾ ഇദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കൈസ് അല്ലായിരുന്നു. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കൈസായിരുന്നയാളുടെ പേര് സൈമൺ എന്നാണ്.

അഹത്തുള്ള യാക്കോബായ സഭയിൽ നിന്നും കുറുമാറി ഒരിക്കൽ കത്തോലിക്കാ മതം സീകരിച്ചായാളാണെന്നും പക്ഷേ തിരിച്ചു യാക്കോബാവായയിലേക്കു വന്നുവെന്നും കേരളത്തിലേക്ക് പോരുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഇദ്ദേഹം കോപ്പറിക് സഭയുടെ ആസ്ഥാനത്ത് അവിടത്തെ പോസ്റ്റിന്റെയടക്കത്തായിരുന്നു എന്നും കോപ്പറിക് പോസ്റ്റാണ് മലകരയിലേക്കു പോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പേരിപ്പിച്ചതെന്നും വേരെ വേരെ ഭാഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

അഹത്തുള്ള എന്ന ഒരു മെത്രാൻ (ബാവ?) സുറിയു വഴി മെല്ലാപ്പുർ വന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാർ അദ്ദേഹത്തെ ബസ്സനസ്യമനാക്കി കൊച്ചി വഴി ശോഭയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്ന വഴി മലകര നിസാണികൾ അർക്കദിയോക്കന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണണമെന്ന പോർച്ചുഗീസുകാരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിന് അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. അഹത്തുള്ളയെ കടലിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തി കൊന്നു എന്ന് ശുതി പരന്നു.

സകടവും ദേശ്യവും സഹികവെയ്യാതെ മലകര നിസാണികൾ, ഏതാണ്ട് മുസ്തിനായിരം ആളുകൾ കുന്നൻ കുരിശ് എന്നു പിന്നീടിരിയപ്പെട്ട കുരിശിൽ ഒരു ആലാത്തു കെട്ടി തങ്ങളും തങ്ങളുടെ സന്തതി പരമ്പരകളും റോമിലെ പോസ്റ്റിന്റെയും പരിക്ക്(പോർച്ചുഗീസ്)കളുടെയും മേൽക്കോയ്മ സീകരിക്കില്ല എന്നു ശപമം ചെയ്യു. തുടർന്ന് തങ്ങളുടെ നേതൃത്വാഭ്യ തോമസ് എന്ന അർക്കദിയോക്കനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. പ്രഞ്ഞം കത്തനാരമ്മാർ കുടി തലയിൽ കൈവച്ചാണ് തങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു കത്തനാരായിരുന്ന അർക്കദിയോക്കനെ വാഴിച്ചു.

ആലാറ്റിൽ പിടിച്ചു ചെയ്ത സത്യപ്രതിജ്ഞയുടെ ശരിയായ രൂപം ഇപ്പോഴും തർക്കവിഷയമാണ്. പോസ്റ്റിനെതിരായി ആയിരുന്നില്ല, ലാററിൻ ആരാധനയ്ക്ക് മാത്രം എതിരായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞയെന്നു ഇന്നതെത്തെ കത്തോലിക്കാ സഭ പറയുന്നു.

പോസ്റ്റിനും പറക്കികൾക്കുമെതിരായി മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ മാതൃസഭയും സിംഹാസനവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അന്വേച്ചാവും വിശ്വാസം അഭദ്രമാരം തുടരുമെന്നായിരുന്നു എന്ന് കേരള തിരിലെ യാക്കോബായ വിഭാഗം പറയുന്നു.

മലകര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പറയുന്നത് മലകരയിലെ എല്ലാ സെന്റ് തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികളും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നും പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു വന്നും സത്യന്തരാകുവാനും പഴയ ഓറിയൻ്റൽ സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളും ഭാരതീയ പാരമ്പര്യങ്ങളും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും വിഭേദം മേൽക്കൊഡിയം അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു എന്നാണ്. നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം പുനഃസ്ഥാപിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞില്ല എന്നത് പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്നതുവരെ മലകരയിലുണ്ടായിരുന്നത് നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തേക്കാളായികൊണ്ട് ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ദൈവമാതാവിനെ ദൈവമാതാവായിത്തെന്ന വണങ്ങുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് ശരി. നെസ്തോറിയൻ മെത്രാന്മാർ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ ആ വിശ്വാസം ഇവിടെ വേരുന്നിയിരുന്നില്ല. AD350ൽ മാർ അഖേപം ഇന്ത്യയെപ്പറി എഴുതിയതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നത്, വല്ല പ്ലോച്ചും “ശൈം” മെത്രാൻ വന്നുപോയിരുന്ന, തപാലും എഴുത്തുകൂത്തുമൊക്കെ ചുരുക്കമായിരുന്ന കാലത്ത്, തോമാഴീഹ് പരിപ്പിച്ചതും, സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പുകളെണ്ണും തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് AD.345ൽ വന്ന ക്കാനായി തോമാൻ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുവന്നതുമായ പ്രാർത്ഥനകളും ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും വാമാഴിയായി പിന്തുടർന്ന സഭയായിരിക്കണമോ മലകര സഭ എന്നാണ്. അത് നിവൃത്തി സുന്നഹാഡാസിലെതു പോലെയുള്ള ത്രിയേക്ക ദൈവം, ദൈവമാതാവ് പരിശുശ്രാവം. കുന്നപ്പാരമടക്കമുള്ള എക്കു സഭാവമായിരുന്നിരിക്കണമോ മറ്റു സഭാവങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും AD345ൽ ഇല്ലായിരുന്നു.

സാന്ദർഭികമായി പറയേണ്ട ഒരു കാര്യം 25000ത്തിനും 30000ത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു നസ്സാണി സംഘം കുന്നപ്പുരിശു സത്യത്തിനായി കൊച്ചിയിൽ സംഘടിച്ചു എന്നതാണ്. അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും നാടുരാജാക്കന്നാരെ സേവിച്ചിരുന്ന സെന്റിക് പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പടയാളികളായിരുന്നിരിക്കണമോ. അപ്പോൾ 300 പോർച്ചുഗീസുകാർ മാത്രമേ കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതെല്ലാം ആളുകളുടെ ആമൈയെ പിതാവിനെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കൊച്ചി റാജാവ് അവരോട് “അപേക്ഷി”ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് പറയപ്പെട്ടുന്നത്. എങ്കിലും ഇതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അവർ അഹാത്മുള്ളയെ കുറിഞ്ഞു കൊടുക്കാം എന്നും ഉണ്ടുണ്ടും. എത്ര ദേഹക്കരിച്ചു!

41. യുറോപ്പൻ ശക്തികൾക്കെതിരെ നടന്ന ആദ്യത്തെ ജന മുന്നോറം

ഇന്ത്യ വിഭേദികളുടെ കീഴിലായതെങ്ങനെ എന്നതിന്റെ ഒരു ചെറിയ സാമ്പിളാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മൾ വായിച്ചത്. ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യം നെടക്കം ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ബെംഗളുക്കാരായി 15000പേര് മാത്രമാണ് ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇന്ത്യാക്കാരാക്കട 35 കോടിയും. എന്തുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം ആർബലവും തിണ്ണമിടുക്കും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും 30000 സെന്റിക് തുല്യരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ 300 സായിപ്പുമാർ കീഴടക്കി. പോർച്ചുഗീസുകാരെക്കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം കൊച്ചിയിൽ കൊച്ചിയിലുണ്ടെന്നു പറയാളികളായ നാടുക്കിസ്ത്യാനികളുടെ ആവശ്യം നടത്തിക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് ആജ്ഞാപാരിക്കാൻ ദൈവരൂമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് ആരിലും അതുവെല്ലാം നാടുരാജാക്കന്നാരെപ്പറി അവജ്ഞയും ഉണ്ടാക്കും. ആമൈയാമിനാവും ദേശസ്വന്നഹവും സെന്റിക് പാടവവും ഉണ്ടായിരുന്ന ശിവാജി, താംസി റാണി, കേരളത്തിലെ വേലുത്തമമി ഭജവ്, കുഞ്ഞാലി മരയ്ക്കാർ പോലുള്ള വ്യക്തിത്വങ്ങൾ നമ്മളിൽ രോമാശ്വമുണ്ടായതുനുണ്ട് എന്ന സത്യം ഏടുത്തു പറയേണ്ടതു തന്നെ. പക്ഷേ നമ്മൾ സമ്മതിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഇന്ത്യയുടെ അധികാരത്തിനും നുറീണണ്ണകൾ നീണ്ട

അടിമത്രത്തിനു കാരണം ഇവിടത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം നാടുരാജാക്കന്നാരും തങ്ങളുടെ ധർമ്മം മറന്നു സുഖലോല്പനതയിൽ ലയിച്ച്, സാധിപ്പിന്മാരുടെ ആശന്താനുവർത്തകളായി ജീവിച്ചു എന്നതാണ്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം സാധാരണ പൗരമാരെ കുശലം കൊണ്ട് ഭാസ്യരും അയിൽത്തജ്ഞാതിക്കാരുമാക്കിയ, നീചരായി എഴുന്നിയ, “ഉന്നത്” ജാതിക്കാരായ കപട കഷ്ടതിയരും വരെണ്ണരുമായിരുന്നു ഇന്ത്യയുടെ അടിമത്രത്തിനു കാരണം എന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ ബോധവാൻ, കഷ്ടതിയ, ഉന്നത ജാതി പാരമ്പര്യം കൊട്ടിജോലാഷിച്ചു നടക്കുന്ന നസാണികൾ അതിലഭിമാനിക്കുന്നത് വലിയ വിരോധാഭാസമാണ്. പാവങ്ങൾക്കും അടിച്ചുമർത്തപ്പെട്ട വർക്കുമായി വന്ന യേശുകീസ്തവിന്റെ അനുയായിത്വവും ഇതു ആശ്രയിപ്പിന്തയും ഓനിച്ചു പോകില്ല.

മിക്കവാറും മുഴുവൻ നസാണികളും പാതിരിമാരും കത്തനാരമാരും കുന്നൻ കുറിശു സത്യം ഏറ്റുപാണ്ട് രോമാ സഭയുടെ അധികാരത്തെ തള്ളിപ്പിണ്ടു. തോമസ് അർക്കഡിയോ ക്കെന്ന മെത്രാനായി വാഴിച്ച് പറ്റണ്ട് കത്തനാർമാരുടെ തലവന്മാരായി പ്രവർത്തിച്ചുത് കടവിൽ ചാണ്ടി, പറമ്പിൽ ചാണ്ടി, ആൺതിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്താമൻ, വെണ്ടുർ ടൈപ്പർഗീസ് എന്നീ നാല് കത്തനാർമാർ ആയിരുന്നു. അർക്കഡിയോക്കൻ്റെ തലയിൽ കിരീടം വച്ചതും നാലു കത്തനാർമാർലിലും പ്രഗതിയും അണ്ടാനിയുമായിരുന്ന കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരായിരുന്നു എന്ന് ആ കുടുംബപാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെട്ടുന്ന ചെന്വരത്തി കുടുംബ ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

പൊതുജനരോഷം മനസ്സിലാക്കിയ രോമിലെ അധികാരികൾ പെട്ടെന്നു നയങ്ങൾ മാറി, അടവുകൾ മാറി, കത്തനാരമാരെയും ജനങ്ങളെയും തിരികെ പിടിക്കുവാനുള്ള നീക്കങ്ങൾ ദ്രോതഗതിയിൽ നടത്തി. ജനങ്ങൾ വെറുതെ ജസ്പുട്ടുകളെ മാറി കർമ്മലൈത്താ മിഷനറിമാരെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ത്യവരെയും മെത്രാനെന്നു പറഞ്ഞാൽ ശീമക്കാരൻ, വെള്ളത്തവൻ എന്നു ധരിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ തോമസ് അർക്കഡിയോക്കൻ കൈവെള്ളുപ്പുള്ള മെത്രാന്റെ എന്നു പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ ഏള്ളുപ്പമായിരുന്നു. “തോമാ മെത്രാൻ ചുമ്മാ മെത്രാൻ” എന്നു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പിശ്ചാസം പരത്താൻ അവർക്കായി. രാഷ്ട്രീയ കഷികളായാലും സഭയായാലും പിളർപ്പിനും കൃതിരക്ഷപ്പെട്ടവട്ടത്തിനും ഏതാണ്ട് ഒരേ സ്വഭാവമാണ്.

കണ്ണുർ അടിസ്ഥാനമായി കത്തോലിക്കെ ഇടവകയും ജോസഫ് സെബാസ്റ്റണി എന്ന ഒരു സായിപ്പ് ബിഷപ്പിനെ അതിന്റെ മെത്രാനായും സ്ഥാപിച്ചു. ലാറിൻ ആരാധനാക്രമം മാറിയില്ല. 1709ൽ ഇത് വരാപ്പുഴ ഇടവകയായി മാറി. പത്തിക്കാനിൽ നിന്നും വന്ന ഒരു ദാത്യ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവും സർപ്പോപരി വിദേശികളെ അനുസരിക്കുന്ന നാടുരാജാക്കന്നാരും കുടിയായപ്പോൾ നയം കൊണ്ടും ഭയപ്പെടുത്തിയും പ്രധാന കത്തനാരമാരെയും പള്ളികളെയും തിരിച്ചു പിടിക്കുവാൻ പോർച്ചുഗീസുകാർക്കായി.

തോമസ് അർക്കഡിയോക്കെന്ന കിരീടമണിയിച്ചു കടവിൽ ചാണ്ടി, പറമ്പിൽ ചാണ്ടി എന്ന രണ്ട് കത്തനാരമാർ രോമാ സഭയിലേക്ക് തിരിച്ചു കാലുമാറി. ചുരുങ്ഗിയ കാലത്തിനിടയിൽ 116 പള്ളികളിൽ 86ലും രോമാ സഭയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. രോമാക്കാർ രാജാവിന്റെ അംഗീകാരമുള്ളവരായി ഉദയംപേരുർ പള്ളി കേന്ദ്രമാക്കി ഭരിച്ചു. റൂഷ്കൾച്ചുപോയ മാർത്തോമി എന്ന തോമാ അർക്കഡിയോക്കൻ ചുമ്മാമെത്രാനെന്ന ഇല്ലപ്പേരും കേട്ടു മുള്ളുരുത്തി പള്ളി കേന്ദ്രമായി ഒളിവിലെന്നുപോലെ ഭരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സർപ്പാമനാ പിന്തുണച്ചു കൊണ്ട് ആൺതിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്താമൻ കത്തനാർ വലംകൈയുായി കുടെന്നു. ഇട്ടിത്താമൻ കത്തനാർ 345ൽ കുടിയേറിയ കുന്നാനായി തൊമൻ ശുപ്പിന്റെ പിന്നാമി യായിരുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകം ഓർക്കണം. മാർത്തോമയേയും ഇട്ടിത്താമൻ കത്തനാരെയും തടവിലാക്കണമെന്ന് പോർച്ചുഗീസുകാർ കൊച്ചി രാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അതു നടന്നു എന്നും ഇല്ല എന്നും രണ്ട് ഭാഷ്യങ്ങളുണ്ട്. മുള്ളുരുത്തി പള്ളിയുടെ പുറംവാതിലിൽക്കൂടി രണ്ടുപേരും വേഷംമാറി രക്ഷപ്പട്ടു എന്ന കമയാൻ കുടുതൽ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ. പോർച്ചുഗീസുകാർ അവരെ കൊല്ലാൻ ശമിച്ചു എന്നതു സത്യമാണ്. അനേകാവ്യായിലെ സഭയുമായി മലകരു സഭയ്ക്ക് പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്നതു വരെ ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വാർക്കുമിയായിരുന്ന കുന്നാനായി തൊമൻ വരുന്നോൾ കിഴക്കിന്റെ സഭയും അനേകാവ്യാ സഭയും ഒരേ വിശ്വാസത്തിലായായിരുന്നു എന്നു നമ്മൾ നേരത്തെ കണ്ടെതാണ്. കിഴക്കിന്റെ സഭ

അനേയാവ്യാധുടെ കീഴിലാണോ അല്ലെങ്കിൽ ഏന തർക്കമുണ്ടായിരു നെക്കിലും വിശ്വാസ ത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ അനേയാവ്യാധുടെ വിശ്വാസമായിരുന്നിരിക്കണം. അവരുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളും റൈതിയുമായിരുന്നിരിക്കണം ഇവിടെ തലമുറകൾ കൈമാറി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇട്ടിത്താമഹനെപ്പോലെയുള്ള അച്ചമാർ അനേയാവ്യ സഭയോടു സഹായം അല്ലെന്തിച്ചുതും ജലീൽ ബാവരയെപ്പോലെയുള്ള പാതയിൽക്കൊണ്ടുമാരും എൻ്റേ ബാവരയെപ്പോലെയുള്ള മപ്പിയാനമാരും ഇവിടെ വന്നത് ഇവിടെയുള്ള മുതലെല്ലാം കൊള്ളയടക്കാനായിരുന്നു എന്നു തർക്കിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കുറൊക്കുടി സ്വത്തെന്നമായി ചിന്തിക്കുന്നതു വളരെ ശുശ്രാം ചെയ്യും. അനേയാവ്യ സഭയുടെ ഒരു ഇടവക പോലെ കീഴ്പെട്ടു ജീവിക്കാനാവില്ല എന്നു പറയുന്നതും അനേയാവ്യാക്കാർ വിദേശത്തു നിന്നു വന്ന കൊള്ളണംഘമാണ് എന്നു പറയുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്.

റോമാ സഭയിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയ കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാർ സുരിയാനി ഭാഷയിലും മറ്റു സഭാകാര്യങ്ങളിലും അഥായ പാണിയിൽയുള്ള അളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുപിടിച്ചു തങ്ങളുടെ ഭാഗത്തെയ്ക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവാരാനായത് റോമാ സഭയ്ക്ക് വലിയ ശുശ്രാം ചെയ്തു. സുരിയാനിയിലുള്ള ആരാധനകളും പിന്നെ തുടർന്നു വന്നിരുന്ന സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടായ പല ആചാരങ്ങളും മാററിയെടുക്കുവാൻ പ്രധാന കരുവായി ഉപയോഗിച്ചത് കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരായായിരുന്നു.

42. പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ മലകരയുള്ള സ്വാധീനം ഡച്ചുകാരുടെ വരവോടെ ഇല്ലാതായി. പെട്ടെന്നുണ്ട് വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഡച്ചുകാർ മാർത്തോമ അർക്കഡിയോക്കൻ (ഇപ്പോൾ എപ്പിസ്കോപ്പ്) വിഭാഗത്തിനെ പിന്തുണിച്ചു. പോർച്ചുഗീസുകാർ പുർണ്ണമായും പിന്നവാങ്ങി ഗ്രാവയ്ക്കു പോയി. മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായിരുന്ന സെബാ സ്കോറിയോസ് മെത്രാണോട് കേരളം വിടുവാൻ കരിപിച്ചു സെബാസ്റ്റിനിയോസ് പോകുന്നതിനു മുമ്പ് കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാര മെത്രാനാക്കി വാഴിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ചാണ്ടി കത്തനാർ അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല എന്നും തന്റെയും കുടി സമ്മതത്തോടും സഹകരണത്തോടും കുടി പറമ്പിൽ ചാണ്ടി കത്തനാര ബിഷപ്പായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ‘പറമ്പിൽ’ എന്ന വാക്കിന്റെ പോർച്ചുഗീസ് ഭാഷയായ “De Campo” എന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ നാമകരണം ചെയ്തു. എത്ര ശംഭരിമായ കൃതിരക്ഷവും!

വിമർശകൾ “ചുമ്മാ മെത്രാൻ” എന്നാക്കേണ്ടിരുന്ന മാർത്തോമുണ്ട്. എൻ്റെ മലകരയിൽ വന്ന അബ്ദുൾ ജലീൽ ശ്രിഗോറിയോസ് എന്ന മേലഭ്യക്ഷൻ വീണ്ടും (മേൽ)പട്ടം കൊടുത്തു ശരിക്കും മെത്രാനാക്കി.

അങ്ങനെ 1613 വർഷം നൊയിരുന്ന മലകരിസം റണ്ട് മെത്രാമാരുടെ കീഴിൽ റണ്ട് സഭയായി പിരിഞ്ഞു.

ലോകത്തിലെ മാനേജ്മെന്റ് വിദർശരെയെല്ലാം അതേതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സംഘടനാ സംവിധാനമാണ് റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കുള്ളത്. അതിന്റെ കീഴിലായ മലകര സഭയുടെ (ഭൂതി)ഭാഗം വളരെ അസുരാവഹമായ വളർച്ചയാണ് പ്രാപിച്ചത്. തുച്ഛു കൊഴുത്തു വളർന്നു, വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇതു സഭ ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലെ കുന്നത്തുരുതും മുവ്വും ശബ്ദവുമാണ്. മലകരിസഭയെ കീഴടക്കിയ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ പ്രവർത്തനയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന കത്തോലിക്കരും ധാരാളമുണ്ട്.

രണ്ടായി പിരിഞ്ഞതിൽ കത്തോലിക്കർ പഴയ കുറുക്കാരും യാക്കോബായകാർ പുതിയ കുറുക്കാരുമായി അറിയപ്പെടുന്നു ഇന്നും. ഇതിൽ അപാകതയുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതു ചർച്ചയ്ക്ക് അതു പ്രസക്തമല്ല.

ഈ പിരിയലിനു ശ്രേഷ്ഠമാണ് “യാക്കോബായ”, “റോമൻ കത്തോലിക്ക്”, “ലാറിൻ കത്തോലിക്ക്” എന്ന വിഭാഗങ്ങൾ മലകരയിലുണ്ടായത്. ജാതിപ്പേരായി പലരുടെയും S.S.L.C. ബുക്കിൽ ഇതു സംഘടകൾ കാണാം. ഓർത്തേഡോക്സ് എന്ന ഒരു ജാതിപ്പേരും ഇതയിടയാണ് ഉണ്ടായത്.

പല ചതുരകാര്യാരും മലകര സഭ കിഴക്കിന്റെ സദയുമായാണ് AD1500വരെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നും ഇവിടെ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നും കിഴക്കൻ സുരിയാനിയായിരുന്നു ആരാധന ഭാഷയെന്നും പറയുന്നു.

പക്ഷേ ഇതെല്ലാം പുർണ്ണമായും ശരിയാണെന്നു വിശ്വസി ക്കാനാവില്ല പോർച്ചുഗീസുകാരാണ് കർക്കദിയോൻ ദൈവശാസ്ത്രത്തെയും മാതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും മാക്ക “അടിച്ചേരൽപ്പിച്ചത്” എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു വിഷമം.

സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സദയക്ക് കിഴക്കിന്റെ സദയക്കു ബദലായി പേരശ്യയിൽ ഒരു കാതോലിക്കൈ/മല്പിയാനയുടെ കീഴിൽ സഹമത്രാഖ്യാരും വിശ്വാസികളുമണ്ഡായിരുന്നു എന്നും കിഴക്കിന്റെ സഭ നെസ്തോറിയന്റാകുന്നതിനു മുമ്പ് അ സഭ മുഴുവനും അനേകം വ്യായുമെന്നും കിഴക്കാക്കയുമെന്നും തലവനായ അനേകംവ്യായും, റോമും, അലക്സാണ്ട്രിയയും, കോൺസ്റ്റിനോപ്പിസ്റ്റ് തലവനാർ തമിൽ ധാരണയായിരുന്നു എന്നു നമ്മൾ കണ്ണു. സർവ്വ സഭകളുടെയും തലവനർ പോപ്പുണ്ണാനെ കത്തോലിക്കാ വാദം വരുന്നതിന് മുമ്പ് കിഴക്കിന്റെ സഭ തങ്ങളുടെ തലവനർ അനേകംവ്യായാണെന്നു പുർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചില്ല. കിഴക്കൻ സഭ നെസ്തോറിയന്റായപ്പോൾ വേറൊ രണ്ട് സഭകൾപോലെ കിഴക്കിന്റെ സദയും പടിഞ്ഞാറൻ സഭകളുമായി. കിഴക്കൻ സദയുടെ ഒരു നല്ല അംഗം കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കൈ/മല്പിയാനയുടെ കീഴിൽ അനേകംവ്യായ സദയുടെ വിഭാഗമായി തുടർന്നു. ഭരണകാര്യങ്ങൾ സ്വത്തെന്നമായും ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കൈസ് ഒന്നാമനുമായിരുന്നു. ഈ കാതോലിക്കൈ/മല്പിയാനയും അനേകംവ്യായ പാത്രിയർക്കൈസും തമിലും കീഴ്ചപ്പാണി, മേരസ്ഥാനി തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകളിലും പാത്രിയർക്കൈസിന്റെ തുല്യരിൽ ഒന്നാമനെന്ന സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഇതാണ് ചുരുക്കത്തിൽ നമ്മൾ നിഗമനത്തിലെത്തേണ്ണ സത്യം.

നെസ്തോറിയൻ സഭ തലവനാരും കാതോലിക്കൈ/മല്പിയാന തലവനാരും മലകരയിൽ വരികയും മെത്രാഖ്യാര അയയ്ക്കുകയും വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാക്കണം. അനേകംവ്യായും അലക്സാണ്ട്രിയയും ഒരേ വിശ്വാസത്തിലും സഹകരണത്തിലും യിരുന്നു. അവർക്ക് കടൽ വഴി മലകരയിലേക്ക് ഗതാഗത മാർഗമുണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കിന്റെ സഭാതലവനാർ സുറിര് വഴി വന്നു പിന്ന കര വഴി വരേണ്ടിയിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, സ്വപ്നസ്വാദം വ്യാപാരം കേരളവ്യാധിക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നതും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓരിയൻ്റൽ ഓർത്താക്സ് വിശ്വാസങ്ങളായ ഏകസ്വാദാഭിവാദം, കന്യകമരിയം, ദൈവമാതാവ് മുതലായ കാര്യങ്ങൾ മലകരയിൽ പോർച്ചുഗീസുകാർക്കു മുഖ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് തർക്കിക്കാതെ വിശ്വസിക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. അവരുടെ ഭാഷ പടിഞ്ഞാറൻ സുരിയാനിയായിരുന്നു.

പോർച്ചുഗീസുകാർക്കു പീഡന കാലത്ത് അർക്കദിയോക്കനേ, അനുധായികളോ തങ്ങളെ പരക്കിൾ വിശ്വാസ കാര്യങ്ങൾ അടിച്ചേരൽപ്പിച്ചതായി പറയുന്നില്ല. ആരാധനാരീതി, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ആരാധനാ ലത്തീൻ ഭാഷയാക്കിയത്, അർക്കദിയോക്കനോരെ അധികാരിമില്ലാത്തവരാക്കിയത് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലായിരുന്നു പരാതിയും പ്രതിഷ്ഠയും.

രോമ സദയുടെയും പോപ്പിന്റെയും കീഴിലായ രോമൻ കത്തോലിക്കൈ എന്നറിയപ്പെട്ട വിഭാഗം തന്നെ സിറിയൻ പാരമ്പര്യ അള്ളും ആരാധന രീതികളും പിന്തുതുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പോർച്ചുഗീസുകാർ പോയിട്ടും തങ്ങളുടെ ആശ്രമങ്ങൾക്കു സാഹചര്യമാക്കാതെ അനേകം നാളുകൾ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഒത്താണ്ക് നാനുർ കൊല്ലുങ്ങൾക്കുശേഷം ഇരുപതാം നൂറീബിലാണ് ഒരു സത്രതെ സദയക്ക് തുല്യമായ പദ്ധതിയോടെ സീറോ മലബാർ സഭ വളർന്നു വന്നത്. AD.1498ൽ വന്ന പോർച്ചുഗീസുകാർ പിടിച്ചടക്കി ലാറിൻ രീതിലെ കത്തോലിക്കൈ സദയാക്കിയതിനു ശേഷം അനേകമായ കൊടുക്കാറിടുകളിൽപ്പെട്ടുലണ്ടു വേദനകൾ അനുഭവിച്ച സദയുടെ ഭൂതിപക്ഷ വിഭാഗം ഇന്നത്തെ സീറോ മലബാർ സദയായി

മാറിയത് ജോൺ പോൾ മാർപ്പാപ്പ് അതിനെ ആർച്ച് എപ്പിസ്കേപ്പുൽ സഭയായി ഉയർത്തിയപ്പോഴാണ്.

മുമ്പു കണ്ണടക്കാരുടെ കുറിശു സത്യത്തെ തുടർന്നു മലകര സഭ മുഴുവനായും തന്നെ പോർച്ചുഗീസിന്റെ അധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായി (1653). റോമിന്റെ അവസരോ ചിത്വവും തന്നപരവും പെട്ടെന്നുമുള്ള ഇടപെടൽ വഴി മുക്കാൽ പക്ക (116 പള്ളികളിൽ 84 പള്ളികൾ) മലകരസക്കാരെയും തിരിച്ചു റോമിന്റെ മേൽക്കൊയ്യമിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോയി. ജസ്പുട്ടുകൾക്കു പകരം കർമലീതിൽ മിഷനീരിമാരെ കൊണ്ടുവന്നു (പ്രത്യേകം വിദേശ മെത്രാനെ വാഴിച്ചു). പോർച്ചുഗീസുകാർ ഡച്ചുകാരോടു തോറിപ്പോൾ കാർമലലെററുകളോടൊപ്പം നടുവിടേണ്ടിവന്ന വിദേശ മെത്രാൻ, സ്വദേശിയായ പരമ്പര ചാണ്ടി മെത്രാനെ വാഴിച്ചു (1659). കാർമലലെററുകൾ പിന്നെയും സാവധാനം പരമ്പര മെത്രാൻ അനുയായികൾ എന്ന വ്യാജേന തിരിച്ചേത്തി (1675). പരമ്പര മെത്രാൻ കാലശ്രേഷ്ഠം (1687) വീണ്ടും ഒരു വിദേശിയെ മേലാളായി പ്രവൃഥിച്ചു (1700). സീറോ മലബാർ സഭ ഒരേസമയം കൊടുങ്ങല്ലൂർ പ്രദേശവാഡോ മെത്രാൻ്റെയും പ്രാദേശിക മെത്രാൻ്റെയും കീഴിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു. സ്വയംഭരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നിക്കങ്ങൾ ധാരാളമായി നടന്നു. സാക്ഷാൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞ കർബായ സഭയുടെ തലവൻ പോസ്റ്റിന്റെ ഏതിർപ്പ് അവഗണിച്ചു മലകരയിലേക്ക് മെത്രാൻമാരെ അയച്ചു. 1861; 1974 (?) രണ്ടാമത് വന്ന മിലിസ് മെത്രാൻ സാക്ഷാൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയായ അസ്ത്രിയൻ സഭയിൽ ചേരന്നു. പിസ്താമികൾ ഇപ്പോൾ 25000തേരാളമുണ്ട്, ഒരു മെത്രാനുമുണ്ട്. 1887 ലെ സീറോ മലബാറിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകം മെത്രാസനങ്ങൾ അനുവദിച്ചു. തദ്ദേശ മെത്രാമരെ വാഴിച്ചു. 1923 ലെ കുടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും പിന്നീട് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ് ആർച്ച് എപ്പിസ്കേപ്പുൽ റൂഡാറിസും നൽകി. കേരള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വളർച്ച ഏറ്റവും നന്നായി നടന്നു എന്നത് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

44. കുന്നൻ കുറിശു സത്യത്തിനു ശേഷം റോം നടത്തിയ നയമാറ്റങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൂതിപക്ഷം പള്ളികളുടെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു തിരിച്ചു പോകിന്നു ശേഷം ഉണ്ടായിരുന്ന 32പള്ളികളും ആളുകളും (സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്) യാക്കോബായ സഭയായി മാറി. അതും പിന്നെയും പിന്നെയും പിളർന്നു. യാക്കോബായ (സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്) സഭ മലകരയുടെ മേൽസഭയാണെന്ന വാദവും അബ്ദുന്ന വാദവുമാണ് പ്രധാനമായുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ആദ്യത്തെ വിഭജനം തൊഴിയുർ സഭയുടെ ഉത്തരവമായി.

ബൈറ്റീഷുകാരുടെ അധിനിവേശിയിൽ റാജ്യം അമർന്നപ്പോൾ ആംഗ്ലികൻ സഭക്കാരുടെ നവീകരണ പ്രവർത്തനപ്രലഭമായി മാർത്തോമാ സഭ ഉണ്ടായി. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങളിൽ ഭേദഗതിചെയ്ത മാർത്തോമാ സഭയുടെ സ്ഥാപക നേതാക്കൾ ദൈവമാതാവിന്റെ സ്ഥാനം, പരിശുഭ്രാന്തരാളുള്ള പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസം നവീകരിച്ചു. ഏതാണ്ട് നേസ്തോറിയൻ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ വിശ്വാസങ്ങളാണ് അവരുടെത്. മലകര സഭയിലെ തോമാസ്ട്രീപായുടെ പിസ്താമികളായ ശരിമാർത്തോമാർ തങ്ങളാണെന്നതാണ് അവരുടെ അവകാശം. യാക്കോബായ സഭയിലെ വഴക്കുകൾ കണ്ണു മടുത്തിട്ടുപോലെ വേരോരു വിഭാഗം 1930 ലെ പിരിഞ്ഞു പുനരൈരക്കുമെന്ന പുതിയ വാദവുമായി പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ മലകര റീതിൽ എന്ന പേരിൽ മാറി. ഈ പിരിവ് അന്ന് ഏറ്റവും പണിയിതന്നായിരുന്ന ഇത്താനിയോസ് മെത്രാനെ മലകര സഭയുടെ കാത്തോലിക്കാ ആക്കാത്തതുകാണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ആ സഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ തലവൻ സ്ഥാനപ്പേര് ഇപ്പോൾ കാത്തോലിക്കാ ബാബ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതാണ് ഈ സ്ഥാനപ്പേര്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇതിനെ ഏതിർത്തു.

45. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമെന്ന് ശിഷ്യമാർ മുതൽ വിശേഷിക്കപ്പെടുന്ന സഭ, ദൈവത്തിന്റെ രൂപവും സാദൃശ്യവും പ്രതിഫലിക്കേണ്ട കണ്ണാടി, പൊട്ടി, പിന്നെയും പൊട്ടി, പൊട്ടിക്കാണേഡ തിരികുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും സകടകരമായ കാര്യം. ഈ പിളർപ്പുകളും പൊട്ടലുകളുമെല്ലാം റാജ്യം വിദേശികൾ കൈയ്യുടക്കിയതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണെന്ന ധാരാർത്ഥ്യം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ട സത്യമാണ്. ഈ പൊട്ടിച്ചിരുകളെല്ലാം ലഭകികായി

കാരത്തിനുവേണ്ടി ആദ്ദീയ മേലഭ്യക്ഷമാർ നടത്തിയ പോരുകളുടെ ഫലമാണെന്നതാണ് എററവും വേദനാജനകമായ സത്യം.

ഈ പിളർപ്പുകളുടെ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പതിപ്പാണ് ഇപ്പോൾ യാക്കോബായ/ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളികളിൽ നടക്കുന്ന, കോടതികളിലേക്കും രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കും നിരഞ്ഞാഴുകുന്ന തർക്കങ്ങളും വഴക്കുകളും കുട്ടത്തല്ലുകളും. ഈ വഴക്കുകളുടെ രൂപവും ഭാവവും അനുഭിന്ന ടൈരിവും ലജ്ജാകരവുമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ ഓരോ കക്ഷിയുടെയും അണികളായി നിന്നു പരസ്പരം തല്ലിന്നത് ഒരു കൈസ്താനിയുടെ കടമയാണോ എന്നത് നാം ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കണം.

സീറോ മലബാറുകാരുടെയും ഓർത്തഡോക്സുകാരുടെയും വാദമനുസരിച്ച് 1500വരെ അവരുടെ ആരാധന റീതികൾ കിഴക്കിന്നേ സഭയുടെതായിരുന്നു. ഭാഷ കിഴക്കൻ സുറിയാ നിയായിരുന്നു. പക്ഷേ കിഴക്കിന്നേ സഭ നെസ്തോരിയന്നായിരുന്നു എന്നത് മനസ്സിലാക്കു സോൾ, പോർച്ചുഗീസുകാർ വരുന്ന സമയം, മലക്കരസഭ നെസ്തോരിയന്നായിരുന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഏന്തിനെപ്പറിയും കുടി അവർ പറയേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെയായിരുന്നുകും കുടിക്കാതാവ് ദൈവമാതാവല്ല, കൈസ്തവുവിന്നേ മാനുഷിക സഭാവത്തിന്നേ മാതാവു മാത്രമായിരുന്നു എന്ന നെസ്തോരിയൻ വാദം മലക്കരയുടെ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസമായിരുന്നോ എന്നുകൂടി സീറോ മലബാറു സഭയും ഏതാണ്ട് ഇതേ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും വെളിപ്പുക്കേണ്ടംതുണ്ടെന്നുണ്ട്.

ഓരോ സഭക്കാരും ഓരോ കക്ഷിയും ചരിത്രത്തെ തങ്ങളുടെ സഹകര്യമനുസരിച്ച് വളച്ചുടിക്കുന്നതാണ് പ്രശ്നം. പാവഹ്ന്ത് മനുഷ്യരെ തെററിബ്രഹ്മിക്കുക, തമിൽ വഴക്കിപ്പിക്കുക എന്ന രൂഷ്ടഫലങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ വക വളച്ചുടിക്കലുകളുടെ ഫലം.

കുന്താമരിയാമിന് ദൈവമാതാവ് എന്ന സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്ന ഏക സഭാവ വിശ്വാസം പോർച്ചുഗീസുകാർ മലക്കരയിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുകും അതിന്നേ ഉറീവിടം അനേകാവ്യാധമായുള്ള അല്ലെങ്കിൽ കിഴക്കിന്നേ സഭയ്ക്കു ബദലായി ആരാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യാക്കോബു ബുർജാന സ്ഥാപിച്ച കിഴക്കിന്നേ കാതോലിക്കു/മപിയാന പഴിയായിരുന്നിരിക്കണം എന്നല്ലാതെ വിശ്വസിക്കാനാവില്ല. കിഴക്കിന്നേ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞ “കർബായ്” എന്നറയപ്പെടുന്ന, പോപ്പിന്നേ മേലധികാരം അംഗീകരിച്ച, സഭ ഉണ്ടായു തന്ന 1552ൽ ആണ്. അതിനും മുമ്പ് ഒരു വളരെ ചെറിയ വിഭാഗം പോപ്പിനെ അംഗീകരിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ സാക്ഷാത് കിഴക്കിന്നേ സഭയ്ക്ക് ഒരു ബല്ലൂവിളിയാ കുവാനും മലക്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച ചെലുത്തുവാനും തക്ക ശേഷി അവർക്കില്ലായിരുന്നു.

അനേകാവ്യൻ ബന്ധം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മലക്കര സഭ അനേകാവ്യൻ സഭയുടെ ഒരു ഇടവക പോലെ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. അനേകാവ്യ ഇവിടെ ഇടിച്ചു കയറി വന്നു ഇവിടം കൊള്ളയിട്ടുവാൻ വന്ന ഒരു സഭയാണ് എന്ന വാദവും ശരിയല്ല എന്നതാണ് സത്യം.

ഇല്ലാത്ത ചരിത്രങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുക, വ്യക്തമായും അറിയാത്ത ചരിത്രകാര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചരിത്രമാക്കുക, തന്മുല്ലാഖാകുന്ന തർക്കങ്ങളിൽനിന്നും വഴക്കിൽ നിന്നും മുതലെടുക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ സഭകളുടെ നേതൃത്വങ്ങൾ കാണിക്കുവോൾ അവർക്ക് കീജിയ്യ് വിളിച്ചു സ്വന്തം ജീവിതവും കുടുംബ സമാധാനവും തകരാറിലാക്കാതിരിക്കാൻ വിശ്വാസികൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.

സത്യത്തിനു സാക്ഷി നിർക്കുവാൻ ഞാൻ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്ഥാവിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിന്നേ അനുയായികൾക്ക് ചരിത്ര സത്യങ്ങൾ വളച്ചുടിക്കാം തിരികാനുള്ള കടമയുണ്ട്. വ്യക്തമല്ലാത്തവ അങ്ങാനെ തന്ന രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഉത്തമം. മാർപ്പാപ്മാരും പാതിയർക്കുന്നിസ്യമാരും കാതോലിക്കാമാരും അതിപരിശുശ്രാവും, പാപ മില്ലാതെ ജനിച്ചവരും ഏകക്ലേം തെററു ചെയ്യാത്തവരുമാണെന്നു വിശ്വാസികളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു അവരെ അസ്ഥാനയി വിശ്വാസിക്കുന്ന ഒരു മാനസിക സ്ഥിതിയിൽ ആക്കിതീർക്കുക, അങ്ങാനെ ആക്കിതീർക്കുന്നവരെ അവരുടെ നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടി ചാവേരുകളാക്കി

മാറുക. ദൈവത്തിനും മനസ്സാക്ഷിക്കും നിരക്കാത്ത ഈ വക പ്രവർത്തികളിലൂടെ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും നിലനിൽപ്പും ഭദ്രമാക്കുവാനുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ട ശാഖ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

മനസ്സിലും ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളെ വഴിതെറിക്കുന്ന നേതാക്കമ്മാരക്കാളിക്കും സത്യസ്ഥിതി തെറായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള നേതാക്കമ്മാരാണ് ഇപ്പോൾ ഉള്ളത്. തങ്ങളുടെ അവിവും വിശ്വാസവും പുർണ്ണവും ദൈവീകവും സത്യവുമാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നിലപാടുമായി യോജിക്കാത്തവർ ദൈവത്തിനും സമൂഹത്തിനും നിരക്കാത്ത വരാണ് എന്നും അവരെ എതിർത്തു തോൽപ്പിക്കേണ്ടതും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യേണ്ടതും തങ്ങളുടെ കടമയാണ് എന്നും അവർ ദുഷ്മായി വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ സർവ്വ സ്വദൂഹിച്ചു പിന്നണികളെയും കൂടി പോരാടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള നേതാക്കമ്മാരാണ് അവരുടെയും സമൂഹത്തിനേറ്റയും അധികാരത്തിനു കാരണം. ജയിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്നു കുത്തിത മാർഗവും ഉപയോഗിക്കാമെന്നു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശരിയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന ഉത്തമ ബോധ്യനേതാടക്കുടി തെറായതു ചെയ്യുക. ഒരു മനുഷ്യന് ചെന്നെത്താവുന്ന ഏറ്റവും അപകടകരമായ മാനസിക സ്ഥിതിയാണ് ഇത്. മറ്റൊരു മനുഷ്യരെ തങ്ങളുടെ മാനസിക സ്ഥിതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ തക വിദ്യാഭ്യാസവും വാക്പാത്രവും കൂടി ഇവർക്ക് ലഭിക്കുവോൾ ഇവർ സമൂഹത്തെ ഭേദാഹിക്കുവാനും സ്ഥാനം കെടുത്തുവാനും കഴിയുള്ള തേതാക്കമ്മാരാകുന്നു. ഇത്തരം ചിന്താഗതിക്കാരാണ് തീവ്വാദികളും ചിലപ്പോൾ ഭീകരമാരുമായി മാറുന്നത്.

സത്രന്മായി ചിന്തിക്കുവാൻ സാധാരണക്കാരായ നമ്മൾ ശക്തിനേട്ടുക എന്നതു മാത്രമാണ് ഈ വിപരീതാഴിവാക്കുവാനുള്ള വഴി. എടുത്തുചാടി നേതാവു ആജഞ്ചാപിക്കുന്നതു ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അത് ന്യായമാണോ നീതിയാണോ എന്നു ആലോചിക്കുക. അതിനുള്ള മാർഗം യേശു പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“എൻ്റെ വചനത്തിൽ നില നിർക്കുന്നു എക്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ എൻ്റെ ശിഷ്യമാരായി; സത്യം അറിയും. സത്യം നിങ്ങളെ സത്രന്മാക്കുകയും ചെയ്യും” (യോഹ. 8:32). ചിന്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാത്രന്ത്ര്യം ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമാണ്. അതു ലഭിക്കുവോൻ നമ്മുടെ വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തികളിലും എളിമ നിരച്ചു കൊണ്ട് ദൈവ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക..

III കുന്നേകുരിശിൽ നിന്നും 2017 വരെ

കുന്നേകുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം ഭൂതിഭാഗം മലകര നിസ്വാസികളെയും രോമാസദ അകർഷിച്ചു തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയതു നമ്മൾ കണ്ടു. “രോമാനുകം” എന്നാണ് പറക്കിക്കളെ എതിർത്തവർ പറഞ്ഞിരുന്നത്.

“നുക്”ത്തിനു കീഴിലേക്കു തിരിച്ചു പോയെങ്കിലും അതിശക്തമായിരുന്ന പോപ്പിന്റെ സഭയായ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ സംഘടനാബലവും പരിരക്ഷയും കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയ മലകര നിസ്വാസികൾക്ക് ലഭിച്ചു. ഏതാണ്ട് 300ലധികം വർഷങ്ങൾ അസ്വത്രന്തരായി കഴിഞ്ഞു എക്കിലും ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് സത്രത സഭക്കു തുല്യമായ, എന്നാൽ പോപ്പിന്റെ അധികാരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയായി കഴിയുന്ന സീറോമലബാർ സഭ അഭുതപൂർവ്വമായ വളർച്ചയാണ് പ്രാപിച്ചത് എന്നത് തർക്കമരി വസ്തുതയാണ്. പോപ്പിന്റെ പരമാധികാരത്തെ ഏതെങ്കിലും കത്തോലിക്ക വിഭാഗം ചോദ്യംചെയ്യുന്നില്ല. പോപ്പിന്റെ കീഴിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു പോയവരാണ് മരിമ്പാ മലകര നിസ്വാസി വിഭാഗങ്ങളുമെന്നാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. മലകരസദ ബലപ്രയോഗം വഴി രോമിന്റെ കീഴിലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നും പുർണ്ണമായും അങ്ങനെ

ആയിരുന്നത് 1599 മുതൽ 1653 വരെ (54 വർഷം) മാർത്തമായിരുന്നു എന്നതു പലർക്കും അറിയില്ല. കുന്നൻകുരിശു വഴി സ്വത്രതായവരെ പുത്തൻ കുറുകാരെന്നും പോപ്പിന്റെ കീഴിലേക്കു തിരിച്ചു പോയവരെ പഴയ കുറുകാരെന്നും അവർ പേരിട്ടു.

മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസനവും പാരമ്പര്യവും അവകാശപ്പെടാന്തക്കു എല്ലാ സ്തരങ്ങളും, എന്നുവച്ചാൽ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെയും അവരുടെ അജന്താനുവർത്തികളാക്കണമ്പെട്ട തദ്ദേശ ഭരണാധികാരികളുടെയും പിന്തുണ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവർ അതിനു തുനിഞ്ഞില്ല. ഏതൊണ്ട് 75 ശതമാനം പള്ളികളും അവരുടെ കൈയ്യിലായിരുന്നിട്ടും, മാർത്തോമാ ഓന്നാമനും ബലായി വാഴിക്കണമ്പെട്ട പറമ്പിൽ മെത്രാൻ കുടുംബപൊരുവരു മുണ്ടായിരുന്നിട്ടും (മാർത്തോമാ ഓന്നാമനെപ്പോലെ) അവർ അങ്ങനെ ഒരു സിംഹാസന വാദം ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ ഓർത്തഡോക്സുകാർ മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസനത്തിനു വേണ്ടി ജീവൻ കൊടുക്കാൻ യുവതലമുറിയെ പേരിപ്പിക്കുവോൾ ഇന്തോർക്കേണ്ടതാണ്. സുപീരിയോടൊത്തി മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസനം അലക്കാരികമാണ് എന്ന് വിഡിച്ചത് എത്ര അർത്ഥവർത്താണ്. ആലോച്ചിച്ചാൽ എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളും അലക്കാരികമാണ്. യമാർത്തെ സിംഹാസനത്തിലോൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ത്രേഹം നിരയണം, മനസ്സു നിരയെ.

47. സ്വത്രതാരായ മലകരു നിന്നാണിക്കെല്ല രക്ഷിക്കാനായി അനേത്യാവ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും (കോപ്പറിക്ക് പാത്രിയർക്കിസിന്റെയും അറിവോടെ എന്നു പരയപ്പെടുന്നു) ബിഷപ്പുമാർ വരാൻ ശ്രമിച്ചു. അങ്ങനെ വന്ന ഒരു അഹത്തുള്ള എന ബിഷപ്പി(ബാവ ?)നെ കൊന്നു എന വാർത്തയാണ് കുന്നൻകുരിശു സ്വത്രത്തിലേക്ക് വഴി തെളിച്ചത്. കുന്നൻ കുരിശു സ്വത്രത്തിനു രണ്ട് വർഷത്തിനുശേഷം ജലീൽ എന യരുശലേം പത്രിയർക്കീസു വന്നുപെവർത്തിച്ചു. അന്നു നൃനാപക്ഷമായിരുന്ന കത്തോലിക്കരെ സംഘടിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ പട്ടം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ചുമാമത്രാൻ എന്നു കത്തോലിക്കരെ നന്ദകിയ വിളിപ്പേരു മാറിയെടുത്തു. മാർത്തോമാ രണ്ടാമനെയും ഈ ജലീൽ ബാവയുടെ കാലത്തു വാഴിച്ചു.

അനേത്യാവ്യ ബന്ധം തുടങ്ങിയതു തന്ന ജലീൽ ബാവ വന്നതു മുതൽക്കാണ്ണനും പൊരിവെയിലിൽ നിന്നും വിചട്ടിയിലേക്കെന്നതു പോലെ മലകരസം റോമാനുകത്തിൽ നിന്നും അനേത്യാവ്യയുടെ കീഴിലേക്കു പോയി എന്നുമാണ് ഇന്നത്തെ ഓർത്തഡോക്സുകാർ പറയുന്നത്. പക്ഷേ അനേത്യാവ്യ-കീഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ-മപ്പിയാന വഴി അതിപുരാതന കാലം മുതലേ മലകരസം അനേത്യാവ്യയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് ഇന്നത്തെ പാത്രിയാർക്കാ ഭാഗം പരയുന്നത്. ഏതൊണ്ട് പുർണ്ണശരി, തെറർ എന്നു തീർത്തു പരയുവാൻ വഴിയില്ല. തെളിവോടെ ചരിത്രരേഖകൾ ഉഖരിച്ചു പരയുവാൻ മാത്രം ഒന്നുമില്ല. സാഖ്യതകളപ്പറി നമ്മൾ മുൻപു കണ്ണു കഴിഞ്ഞു. നമ്മക്കു ചെയ്യാവുന്നതും ശരിയുമായ ഏക വഴി യേശുക്രിസ്തുവിലുന്നി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തികളും യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യാവിൻ്ന് എന്നുണ്ടെല്ലോ. സന്തം ഭാര്യയെ തല്ലിയ ഒരു കേസിൽ ഒരു പരമാർത്ഥമന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പള്ളിപ്പമാണിയോടു ബർബണ്ടുപാസ് തിരുമേനി ഉപദേശിച്ചത് ഞാനോർക്കുന്നു. “എല്ലാ പ്രവർത്തികളും ദൈവ (യേശു) നാമത്തിൽ ചെയ്യുക”. ഭാര്യയെ തല്ലാൻ തോന്നുവോഴും, കളിക്കുത്തരം ചെയ്യണമും തോന്നുവോഴും അഹകരിക്കുവാനും വീണിളക്കുവാനും തുടങ്ങുവോഴും അത് യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യാവുന്നതാണോ എന്ന് ചിന്തിക്കുക. എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തു എന ബോധം മനസ്സിൽ ബലപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ദുഷ്പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാനാവില്ല. പരസ്പരം ചെളിവാരിയെറിയുന്ന സിംഹാസനത്തിന്റെ പേരിൽ തെരുവുയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികൾ ക്രിസ്തുവിലായ ക്രിസ്തുവാനികൾക്ക് ചെയ്യാനാവില്ല. സഭാ വഴക്കിനു മാത്രമല്ല, വ്യക്തിജീവിതത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരം നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവർത്തി യേശുക്രിസ്തുവിലുന്നി ചെയ്യുക എന്നതു മാത്രമാണ്.

1653ലെ കുന്നൻകുരിശു സ്വത്രത്തിനുശേഷം 12 കത്തോരമാർ കുടി മെത്രാനായി വാഴിക്ക പ്പെട്ട മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ 1665ൽ യരുശലേം പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ജലീൽ ബാവ കേരളത്തിൽ വച്ച് പിന്നെയും വാഴിച്ചു. ഇവർ രണ്ടുപേരും കുടി മാർത്തോമാ രണ്ടാമനേയും വാഴിച്ചു. മാർത്തോമാ ഓന്നാമൻ 1670ൽ കാലം ചെയ്തു.

കത്തോലിക്കരായി പോസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ ശക്തരായി വളർന്നു കൊണ്ടിരുന്നവരും മാർത്തോ മാക്കാരുടെ കീഴിൽ അന്ത്യാവ്യാധുടെ പിന്തുണയോടെ നിലനിന്നിരുന്ന “യാക്കോബായ്” കാരും തമിൽ വച്ചക്കും അള്ളപിട്ടുത്തവും, പള്ളിപിട്ടുത്തവുമൊക്കെ നടന്നിരുന്നു. ശക്തിക്കുറവ് യാക്കോബായക്കാർക്കായിരുന്നു. ശിഗോറിയോസ് ജലീൽ ബാവയ്ക്കു ശേഷം കേരളത്തിലേക്ക് യാക്കോബായക്കാരെ സഹായിക്കാൻ (മാർത്തോമാ രണ്ടാമൻ്റെ അപേക്ഷ പ്രകാരം?) വന്നത് യൽക്കോ മാർ ബന്ധേലിയോസ് ബാവയും കുട്ടരുമായിരുന്നു. എഴുപേരു അദിയ ഒരു സംഘം പുരപ്പട്ടിക്ക് രണ്ടുപേരു മാത്രമാണ് കേരളത്തിൽ (കോതമംഗലം) എത്തിയത്. പോർച്ചുഗീസുകാരെ പേടിച്ച് ഒളിവിൽ വന്നതിൽകൂടി കാൽനടയായിട്ടാണ് എത്തിയത്. 93 വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന യൽക്കോ ബാവ വന്നതിന്റെ 13-ാം ദിവസം കാലം ചെയ്തു. മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കുടെവന്ന റിപാനെ ഇളവാനിയോഗിച്ചു പേരിൽ ബിഷപ്പായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു.

മാർത്തോമാ രണ്ടാമൻ 1686ൽ കാലം ചെയ്തു. ഓൺപതു വർഷം മാത്രം കേരളത്തിൽ ജീവിച്ച ഇളവാനിയോസ് അന്ത്യാവ്യാധുടെ ആരാധന അനുഷ്ഠാന ക്രമങ്ങളും വിശ്വാസ അള്ളം മലകരയില്ലപ്പിക്കാൻ (പുന്ഃസ്ഥാപിക്കാനെന്ന് പാതയിൽക്കൊണ്ടു കക്ഷികളുടെ പക്ഷം) കാരണഭൂതനായി മാർത്തോമാ മുന്നാമനെ വാഴിച്ചും മാർ ഇളവാനിയോസ് ആണ്. മാർത്തോമാ മുന്നാമൻ ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം കാലംചെയ്തു. മാർത്തോമാ നാലാമ നേയും വാഴിച്ചത് മാർ ഇളവാനിയോസ് ആയിരുന്നു.

മാർത്തോമാ നാലാമൻ നാൽപതു വർഷം സഭയെ നയിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് Church of the Eaast (നൈസ്തോറിയൻ) ബിഷപ്പായിരുന്നു റബ്ബിയേൽ. മലകരയിലേക്ക് നൈസ്തോറിയൻ ബിഷപ്പുമാരും അന്ത്യാവ്യാ-കാതോലിക്കാ-മപ്രിയാന വഴിയുള്ള ഓറിയൻ്റൽ ഓർത്ത ഡോക്സ് ബിഷപ്പുമാരും ആത്മീയാധികാരികളായി വന്നിരുന്നു എന്നതും. പക്ഷെ തദ്ദേശരണകാരുണ്ടായിരുന്നിൽ ഇവിടെയുള്ള അർക്കഡിയോക്സ്/മാർത്തോമാർക്കായിരുന്നു എന്നതും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്ന ആർക്കും ഭോഖ്യമാകുന്നതാണ്.

നാലാം മാർത്തോമാധുടെ അന്ത്യകാലത്ത് അദ്ദേഹം അഞ്ചാം മാർത്തോമയെ വാഴിച്ചു. അഞ്ചാം മാർത്തോമധുടെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം സാധ്യതയുള്ളതായിരുന്നില്ല എന്ന ഒരു വാദം ഉടലെടുത്തു. നാലാം മാർത്തോമാ ആസന്നമരണനായി അഭോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നപ്പോൾ മറുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ മാർത്തോമാ അഞ്ചാമൻ്റെ തലയിൽ വച്ച് “വാഴിച്ചു” എന്നാണ് യാക്കോബായ ചരിത്രകാരനാർ പറയുന്നത്. ഇതിനും പുറമേ കത്തോലിക്കരായി മാറിയ സുരിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാർത്തോമാക്കാർ കൈവെച്ചില്ലാത്ത മെത്രാന്നാരാണ്, “ചുമ്മാ” മെത്രാന്നാരാണ് എന്ന പ്രചരണം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തന്മുഖം തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുവാനും കൈവെച്ചില്ലുള്ള “നൃന്തര” പതിഹരി ക്രൂവാനുമായി അന്ത്യാവ്യയിലേക്ക് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ഒരുപക്ഷം വാദിക്കുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി അന്നു രേണുവും വ്യാപാരവും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന സച്ചുകമ്പനിയെ സമീപി ക്രൂകയും അവരുടെ കപ്പലിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന അന്ത്യാവ്യൻ പിതാക്കളുടെ യാത്രാചിലവ് മാർത്തോമാ അഞ്ചാമൻ്റെ കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് വാക്കുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവേണ്ടും.

AD 1757ൽ ശുക്രതാ(ബന്ധേലിയോസ്), ശിഗോറിയോസ്, ഇളവാനിയോസ് ഇങ്ങനെ മുന്നു മെത്രാന്നാരും (രാഖർ മപ്രിയാനാ) അച്ചുമാരും ശേമ്മാശമ്മാരും അടങ്ങുന്ന ഒരു സംഘം തന്നെ കൊച്ചിയിൽ വന്നു. ദൈവസ്ഥാപനം മുന്നോന്നും അരാധനാ പുസ്തകങ്ങളുമായാണ് സംഘം വന്നത്.

സച്ചുകമ്പനിക്കാർ 12000 രൂപയുടെ ബില്ലു കൊടുക്കാതെ ഈ സംഘത്തെ ഇരക്കിവിടില്ല എന്ന നിലപാട്ടുത്തു. പണം വസ്തുലാക്കുവാൻ കേസും കൊടുത്തു. എങ്ങനെന്നോ അവരെ സൗമ്യപ്പെടുത്തി പുറത്തിരഞ്ഞിയ സംഘത്തെ സീക്രിക്കാതെ മാർത്തോമാ അഞ്ചാമൻ്റെ ഒഴിവുമാരിയെന്നും രണ്ടുകുട്ടരും പരസ്പരം കാണാതെ പള്ളികളിൽ മാറിമാറി താമസിച്ചു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ഈ സംഭവങ്ങൾ അനേകാവധിയുടെ മേലധികാരത്തെ മാർത്തോമ്മ അംഗീകരിക്കാൻ വിസ്മയിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു എന്ന് ഓർത്തദോക്കൽ പക്ഷവും അല്ല ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയിട്ടു യാത്രച്ചിലവുപോലും കൊടുക്കാതിരുന്നത് കൃത്യവിലോപവും വാഗ്ദാന ലംഘനവുമായി പാതിയർക്കാ പക്ഷവും വ്യാവ്യാനിക്കുന്നു.

ഇതിനീടയിൽ മാർ ബൈസ്റ്റിയോസ് തന്റെ കുടെ വന്ന ഒരു റിപാനെ മാർ ഇത്വാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമന്ന് ബദലായിൽ വാഴിച്ചു. പത്രപരം സ്നേഹത്തിലും സമാധാനത്തിലും വർത്തിക്കാതെ ബൈസ്റ്റിയോസും മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമന്നും 1764 തീയാതരായി.

മാർത്തോമ്മ ആരാമൻ

1761 തീയാതരാമ ആരാമനെ, മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമൻ വാഴിച്ചു. അനേകാവധിയിൽ നിന്നും അയക്കപ്പെട്ട മുന്നു മെത്രാമാർ മലകരയിലുണ്ടായിരുന്നു എകിലും അവരിലാരെയും ക്ഷണിക്കുകയോ പകടുപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. അനേകാവധിയുടെ മേൽക്കോയ്മയെ മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമൻ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുവേണ്ടം ന്യായമായും അനുമാനിക്കേണ്ടത്.

കുന്നകുരിശു സത്യത്തിനു ശ്രഷ്ടം ഉണ്ഡായ പിളർപ്പുകളിൽ ആദ്യത്തേതിന് തുടക്കമെട്ടത് ഇവിടെയാണ്. മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമനും രണ്ടാമനും മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുത്തപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരംകൂടി മാർത്തോമമാർക്കും നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പിളർപ്പിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടാകില്ലായിരുന്നു.

മാർത്തോമമാരുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ന്യൂനതയുണ്ടാക്കുള്ള എതിർ (പഴയ കുറുക്കാരെ നിയപ്പെട്ട കത്തോലിക്കാ) വിഭാഗത്തിന്റെ (കു)പ്രചരണമായിരുന്നിരിക്കണം അനേകാവധി/മഹിയാ നയും ഉൾപ്പെട്ട കിഴക്കൻ സഭയുടെ ആത്മീയനേതൃത്വവും പരശ്രാമത്തെ നൽകാതെയും ആവശ്യ പുട്ടാൻ മലകരസഭയെ പേരിപ്പിച്ചത്. ഇതിനും പുറമേ പുരാതന കാലം മുതൽതന്നെ ലാകികാ ധികാരപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പുർണ്ണ സ്വാത്രത്വം അനുഭവിച്ച “മലകരമുപ്പൻ”, “അർക്കഡിയോക്കൻ” “മുതൽപേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അധികാരിയുടെ കീഴിലായിരുന്ന സുരിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വാസ സത്യങ്ങളിലും കൈവെച്ചിന്റെ കാര്യത്തിലും കിഴക്കൻ സഭയെ ആശയിച്ചിരുന്നു എന്നതും നിശ്ചയിക്കുവാനാകാത്ത യാമാർത്ത്യമായിരുന്നു.

സത്രത ചിന്തയിൽ കൂടി എത്തിച്ചേരാവുന്ന വേരൊരു പ്രധാന അനുമാനം മലകരയിൽ പുരാതനകാലം മുതലേ ബലവത്തായി ഉണ്ഡായിരുന്ന വിശ്വാസ പാരമ്പര്യം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകസ്വഭാവം, വി.കന്യാമരിയാമിന്റെ ദൈവമാതാവെന സ്ഥാനം, വിശ്വശരൂദ മദ്യസ്ഥതയിലുള്ള വിശ്വാസം മുതലായ ഓറിയേന്റൽ ഓർത്തദോക്കൽ പക്ഷവും വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നതാണ്. നെസ്തോരിയനായി മാറിയ ഒരിജിനൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയിലെ മേലഭ്യക്ഷമാരും മലകരയിലെ തത്തിയിരുന്നു എകിലും ആ വിശ്വാസത്തിനു ഇവിടെ വേരുന്നായില്ല. ഇതിനർത്ഥം അനേകാവധി-പാതിയർക്കീസ്-മഹിയാന വഴിയുള്ള ബന്ധം മലകരയുമായി നേരത്തെ ഉണ്ഡായിരുന്നു എന്നതാണ്.

ആരാം മാർത്തോമയിലേക്കു തിരിച്ചു വരാം. അക്കാദാത്ത് മലകരയിലുണ്ടായിരുന്നവരിൽ പ്രധാനി (മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമനും ബദലായി ശുക്രളാ സാവ വാഴിച്ചു) ഇത്വാനിയോസുമായി മാർത്തോമ്മ ആരാമന്ന് രഫ്തയിലെത്തി. 1770 തീയാതരാമിനും കുടെവന്ന ശ്രീഗോറിയോസും കൂടി മാർത്തോമ്മ ആരാമനെ വീണ്ടും വാഴിച്ചു എന്നു യാക്കേബാബായക്കാർ അവകാശപ്പെട്ടു. ഏതായാലും ലഭിയെരുപു പിളർപ്പ് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. മാർത്തോമ്മ ആരാമൻ ദീവാനിയോസ് (ഒന്നാമൻ) എന്നിയപ്പെട്ടു. മാർ ഇത്വാനിയോസ് പുതിയകാവിലും മാർ ദീവാനിയോസ് ഓമ്പുരും താമസിച്ചു. ശ്രീഗോറിയോസ് കായകുളത്തു താമസിച്ചു. രണ്ടു വർഷം മാത്രം നീംബുനിന്ന ഇത യോജിപ്പ് 1772 തീയാതരാമയും അവസാനിച്ചു. കാട്ടുമാഞ്ചാട്ടു റിപാൻ എന്നിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരൻ ശ്രീഗോറിയോസിനെ കണ്ണുചികിത്സക്കാണ് എന്നുപറഞ്ഞ് മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചു. റിപാനിൽ “പ്രസാദ്” ചു ശ്രീഗോറിയോസ് അദ്ദേഹത്തെ കുറിലോസ് എന്നപേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. മാർ ഇത്വാനിയോസിന്റെയോ ദീവാനാസ്യാസിന്റെയോ അരിവോ അനുവാദമോ വാങ്ങാതെയാണ് ഇതു ചെയ്തത്. 72000 രൂപ വിലമതിക്കുന്ന സ്വർണ്ണമുർപ്പുടെ

(ഇന്നാണെങ്കിൽ 720 ലക്ഷമെക്കിലും വരും) തന്റെ സത്തുകൾ പച്ചിട്ട് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഗ്രീഗോറിയോസ് കാലം ചെയ്യും.

കുറിലോസാക്കട കൊച്ചിരാജാവിൻ്റെ അനുവാദം സന്ധാരിച്ച് പള്ളികളിൽ മെത്രാനായി സബർച്ചു. ഇവാനിയോസും ദീവനാസോസും (മാർത്തോമാ)കൂടി പള്ളിയോഗം കൂടി രാജാവിനേയും രാജനിർദ്ദേശ പ്രകാരം ശ്രൂകാരെയും സമീപിച്ച് കുറിലോസിനെ റിപാനായി തരംതാഴ്ത്തി. പക്ഷെ രായ്ക്കുരാമാനം രക്ഷപട്ട കുറിലോസ് തൊഴിയുർ എന്ന സ്ഥാനത്ത് (സാമുതിരിയുടെ അധികാര പരിധി) പോയി താമസിച്ച് തൊഴിയുർ സഭ സ്ഥാപിച്ചു.

കുന്നകുർത്തിനു ശേഷം മലകരസദയിൽ നടന്ന ആദ്യത്തെ ഭിന്നപ്പൂര്യിരുന്നു തൊഴിയുർ സഭ. വിശ്വാസപരമായ ധാരാതാരു കാരണവും ഇതിനില്ലായിരുന്നു. അന്തോവ്യായയിൽ നിന്നു വന്ന രണ്ട് മെത്രാനാർ (ഗ്രീഗോറിയോസും ഇവാനിയോസും) തമ്മിൽപ്പോലും ഒന്നുചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ഓൾഡ് മരീറാഹാർക്കും മാർത്തോമക്കുമെതിരെ പാരവച്ചു. തന്റെ വത്സനായിരുന്ന ഓൾഡ് രഹസ്യമായി മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി ഉയർത്തിയതായിരുന്നു ഈ ഭിന്നതയുടെ അടിസ്ഥാനം.

അന്തോവ്യ-പാത്രിയർക്കൈസുമാരും മെത്രാനാരും മലകരയെ കൊള്ളെ ചെയ്യാൻ വന്നവരാണെന്നു വാദിക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഈ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ കൈവരശമുണ്ടായിരുന്ന സന്ദർഭ വിവരങ്ങളാണ്. ഇവിടെ പിരിവു നടത്തി മുതൽ കൊണ്ടുപോയ കമകളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ ബഹുഭൂതിപക്ഷം അന്തോവ്യൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരും വന്നത് സദ്യോടുള്ള സ്വന്നപരവും തങ്ങളുടെത് എന്ന് പുർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ച മലകരയെ താങ്ങി സംരക്ഷിക്കാനുമായിരുന്നു എന്ന സത്യം എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. വ്യക്തിഗത മായ അധികാരമോഹരവും ധാർഷ്യവും പോലും പലരും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നതും ശരിയായിരിക്കാം. വന്നവരെല്ലാം തന്നെ തങ്ങളുടെ കൈയ്യിൽ സർഖ്രമുൾപ്പെടയുള്ള ധനവുമായാണ് വന്നതും. ഇന്ത്യയെക്കാൾ സർഖ്രം പേരഷ്യയിൽ ആരായ വിലക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു എന്നതു ചരിത്ര സത്യമാണ്. അംബിപ്പുണ്ട്, പേരഷ്യൻ സർഖ്രമന്നതെല്ലാം ഇവിടത്തുകാരുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു.

കുന്നകുർത്തി വഴി പരക്കികളുടെ “രോമാനുക്” തതിനു കീഴിൽ നിന്നു രക്ഷപട്ടവരും തിരിച്ചു രോമാ പോപ്പിന്റെ സഭയിലേക്കു പോയവരും തമിലും രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും ഉർബനാങ്ങൾക്കൽത്തും ഭിന്നതയും പിരിവും വഴക്കുകളും ഒരുപാടുണ്ടായി. ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. തൊഴിയുർ പിരിവാഞ്ചലിയാന്മാരും ആരാമയും ആദ്യമായും നടന്നത്.

മാർത്തോമാ ആരാമന്റെ കാലത്തുതന്നെ രോമാ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു മാത്രു തരകൾ വലിയ ബിസിനസ്സുകാരനും രാജാവിൽ സ്വാധീനം ഉള്ളവനുമായുണ്ടായിരുന്നു. വിദേശ മെത്രാനാരുടെ കീഴിൽ അമർന്തിരുന്ന, എന്നാൽ വളരെയെരെ സംഘടനാപരമായി മുന്നേറിക്കാണ്ടിരുന്ന കത്തോലിക്കാരേയും “പുത്രൻ കുററു്” കാരായവരെയുർപ്പെട പോപ്പിന്റെ കീഴിൽ ഒന്നാക്കുവാൻ വളരെയെരെ ശക്തിയും സമർപ്പിവും അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചു. മാർത്തോമാ ആരാമനെ ബലാപ്രയോഗത്തിലും പോലും പോപ്പിന്റെ കീഴിൽ വരുവാൻ നിർബന്ധിച്ചതായി കമയുണ്ട്. ഏതാണ്ട് അന്തുറിഡാണ്ടുകാലം ആരാം മാർത്തോമാ മലകര സഭയെ നയിച്ചു. 1808ൽ അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു.

എഴാം മാർത്തോമയെ ആരാം മാർത്തോമ വാഴിച്ചു. വാഴ്ചയ്ക്കു ശേഷം പത്രതാളം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് ആരാം മാർത്തോമ കാലം ചെയ്തത്. അതിനുശേഷം സ്ഥാനമേറിട്ടതുതെ എഴാം മാർത്തോമ 15 മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അന്തരിച്ചു. മരണക്കിടക്കയിൽപ്പെട്ടു തന്റെ പിന്നൊരിയായി എട്ടാം മാർത്തോമയെ വാഴിച്ചു.

എട്ടാം മാർത്തോമയുടെ കാലത്താണ് സഭയുടെ വകയായി സർക്കാരിൽ ഡെപ്പോസിറ്റു ചെയ്തിരുന്ന വട്ടിപ്പുണ്ടതിന്റെ പലിൾ സർക്കാർ മാർത്തോമയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു പകരം മാർത്തോമയുടെ ഉപദേശകരായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ഇടുപ്പ് റിപാനു കൊടുത്തത്. അത് തരക്കത്തിലാവുകയും പരിഹരിക്കുവാനായി റിപാനു മലകര മെത്രാനായി തൊഴിയുർ സദ്യുടെ തലവൻ വാഴിച്ചു പിട്ടു (സർക്കാരിന്റെ ഒന്നാശയോടെ?). മാർത്തോമ എട്ടാമൻ പരാതിപ്പെട്ടകിലും ഫലമുണ്ടായില്ല.

എട്ടാം മാർത്തോമ 1816ൽ അന്തരിച്ചു. അതിനു മുമ്പ് കടമററക്കാരൻ ഒരച്ചുനെ ഒപ്പതാം മാർത്തോമയായി വാഴിച്ചു. പക്ഷേ ഗവൺമെന്റ് ഇതാംഗീകരിച്ചില്ല. മാർത്തോമ ഒപ്പതിനോടും സ്ഥാനമാഴിയാനും സർക്കാരനുവാദത്തോടെ തൊഴിയുർ സഭാതലവൻ വാഴിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവനാസേധാസിനു സർവ്വ അധികാരങ്ങളും കൈമാറുവാനും സർക്കാർ ഉത്തരവായി. കണ്ണൂരിനോടെ അധികാരമാഴിന്തെ മാർത്തോമ ഒപ്പതാമൻ 1817ൽ കടമററം പള്ളിയിൽ വച്ച് കാലം ചെയ്തു. ഇതോടെ പകലോമററം കുടുംബത്തിൽ നിന്നു പരമ്പരയായി മലകര നിസാബികളുടെ തലവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പതിവിനു വിരാമമായി. എട്ടാം മാർത്തോമയുടെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റംഗൻ സർക്കാരിനെ സ്വാധീനിച്ചു തൊഴിയുർ സഭാധിപനിൽ നിന്നും പട്ടമററിലും തന്റെ മേലധികാരി എട്ടാം മാർത്തോമ വാഴിച്ച് മാർത്തോമ ഒപ്പതാമനെ സ്ഥാനഭ്യം ശ്രദ്ധിക്കാൻ മലകരയുടെ ഭരണമേറിയാളായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം വലിയ കഴിവുകളുള്ള ഭരണാധിപനും വാശിയും പണിയിതനും ബുദ്ധിമുഖ്യമാക്കു ആയിരുന്നു. കോട്ടയത്തെ ഇന്നത്തെ പഴയ സമിനാർ സ്ഥാപിച്ചതുശ്രദ്ധപ്പെടുത്തു അനേകം വലിയകാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് സഭയെ വളർത്തിയ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം പുലിക്കോട്ട് ജോസഫ് മാർ ദീവനാസേധാസ് (മാർത്തോമ 8) സദ ജോതിസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

മലകര സഭയ്ക്ക് ധാരാളം സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയും തങ്ങൾ ഉപദേഷ്ടാക്കളായ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്/റാണിമാരെക്കാണ്ട് സഭയ്ക്ക് സഹായങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തത് ബീട്ടിഷു ഭരണാധികാരികളായിരുന്നു. കേണൽ മൺറോയും മിഷനറിമാരായ ബൈയ്ലി തുടങ്ങിയവരും എടുത്തുപറയേണ്ടവരാണ്.

പക്ഷേ ആംഗ്ലിക്കൻ സർക്കാരായ ബീട്ടിഷുകാരുമായുള്ള ചങ്ങാത്തം മലകരസഭയെ മാത്തം വിഴുങ്ങാനുള്ള ഒരു ഉദ്യമമായി മാറി. മലകരയിലെ വിശ്വാസങ്ങളും അരാധനയും ആചാരങ്ങളും കീസ്തീയമല്ല എന്നു സഭാ മേലധികാരികളെയും ജനങ്ങളെയും പോലുപ്പെടുത്തി ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയോടു ചേർക്കുകയോ അതിന്റെ ഒരു സമാനര സഭയായി രൂപപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുക എന്ന (അവരുടെ ചിന്തയിൽ) “സദൃശ്വരം” ആയിരുന്നു കാരണം. പോർച്ചുഗീസുകാരെപ്പോലെ ബലാപരയോ ഗവും രേഖകൾ കത്തികളും ഒന്നും ഇവർ നടത്തിയില്ല എന്നത് ആശാസകരം.

ദീവനാസേധാസ് II 1818ൽ കാലം ചെയ്തു. ബീട്ടിഷുകാരുടെ പരിഷക്കാര ശ്രമങ്ങളെ പരമാവധി ചെറുത്തു എക്കില്ലും സമിനാർഡിയും അതിലെ ചില അല്പ്പാപകരും എല്ലാം ബീട്ടിഷു മിഷനറിമാരുടെ സ്വാധീനത്തിലായി. മലകരസഭ പല അസ്വിശ്വാസങ്ങൾക്കാണ്ട് വികൃതമാക്കാൻ പൂട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിമാർ എത്തിചേരുന്നത്. അങ്ങനെതന്നെ സമിനാർഡിയിലും സഭകളിലും പറിപ്പിക്കുവാനും സഭയെ “നവോത്തമാനം” ചെയ്തിക്കുവാനുമായി അവർ സെമിനാർഡിയും പള്ളികളും ഭരണകേന്ദ്രങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കുള്ളൂ സ്വാധീനവും ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മലകരയെ സഹായിച്ചും സ്നേഹിച്ചും മാത്തം വിഴുങ്ങുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിൽപെട്ട “മധുരിച്ചിട്ട് തുപ്പാനും കയ്യട്ടിരിക്കാനും വയ്” എന്ന സ്ഥിതിവിശ്വേഷം മലകര സഭയിലുണ്ടായി. ദീവനാസേധാസ് റണ്ടാമനുശ്രദ്ധം, ചുരുങ്ഗിയ കാലം തൊഴിയുർ മാർ പിലക്സിനോസിനെ മലകര മെത്രാപ്പോലൈറ്റതയായി സർക്കാർ ചാർജ്ജ് കൊടുത്തു. മാർ പിലക്സിനോസാംഗ് ദീവനാസേധാസ് മുന്നാമനെ വാഴിച്ചത് (1817). 1825ൽ ഇദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിമാരോട് സ്നേഹമായിരുന്നുവെക്കില്ലും വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ വിടുവിഴ്ച ചെയ്തില്ല. വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾക്കു പിൻബലം അവശ്യപ്പെടുക്കുന്നു അനേകാവ്യം-പാത്രിയർക്കീസിന് എഴുതിയിരുന്നു എന്നും ഒരു വാദമുണ്ട്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ കോളറി പിടിച്ച് മരിച്ചുപോയ ദീവനാസേധാസിന്റെ പിൻഗാമിയായി ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവനാസേധാസ് എന്ന പിന്നീടിയിപ്പെട്ട ഫൈലിപ്പോസ് റിവാനെ കുറിയിട്ട് തിരഞ്ഞെടുത്തു. മിഷനറിമാരുമായി ചേർന്നു വിശ്വാസ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവർക്കായില്ല.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തും ഒരു അന്ത്യാവ്യാ മെത്രാൻ വരികയും അധികാര തർക്കങ്ങളെല്ലയും കൈവെപ്പു പ്രശ്നങ്ങളെല്ലയും ചൊല്ലി തർക്കമുണ്ടാവ്യുകയും ചെയ്തു. സർക്കാരിന്റെ പിൻബല തന്റെ ഇത് അന്ത്യാവ്യക്കാരെ നിർബന്ധമായി പറഞ്ഞയും.

ദീവനാസേധാസ് റണ്ടാമന്റെ കാലത്തയച്ച അപേക്ഷ പ്രകാരമാണ് അന്ത്യാവ്യക്കാര് (അത്താനാസേധാസ്) വന്നതെന്നാണ് പാത്രിയർക്കാ വിഭാഗം പറയുന്നത്. നാലുപേരാണ്

മലകരയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. റണ്ടു വർഷം നീണ്ട യാത്രയ്ക്കിടക്കൽ ഇരുജിപ്പതിൽ തങ്ങി. റണ്ടുപേര് അവിടെവച്ചു നിര്യാതരായി. റണ്ടുപേര് 1825ൽ മലകരയെത്തി.

സദയ നവോത്താനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മിഷനറിമാർക്കും അനേകാവധികാർ വന്നതിഷ്ടകമായില്ല. കുടാതെ പാതിയർക്കൈസിന്റെ ശരിയായ കൈവെച്ചില്ല എന്ന സംശയം പറഞ്ഞ തൊഴിയുർ മെത്രാനെയും ദീവനാസേധാസിനെയും മെൽപ്പട്ട സ്ഥാനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും അതാനാസേധാസ് വിലക്കി. അവരാകട്ടെ സർക്കാരിൽ സ്വാധീനിച്ച് അനേകാവധികാരി നാടുകടത്തി.

മിഷനറിമാരുടെ നവീനവർക്കരണം പ്രവർത്തികൾ ശക്തിയായി തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. മാതാവിന്റെ മഖ്യസ്ഥതയിലുള്ള മണർക്കാട് പള്ളിയിൽ കയറി മാതാവിന്റെ മഖ്യസ്ഥ അസഡിഃഡാസമാണെന്നു പ്രസംഗിച്ച ഒരു മിഷനറിയെ ജനങ്ങൾ താഴ്ത്തായും കമയുണ്ട്. പോർച്ചുഗൈസുകാരുടെ കാലത്ത് കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ മെനേജേസ് മലകര സദയ ഞെരുക്കിയതു പോലെ, അതയും കുറമായല്ലായിരുന്നുകിൽപ്പോലും, മിഷനറിമാർ സദയ “പീഡിപ്പിച്ചു.”

എതാണ്ട് റണ്ടാം കുന്നൻകുരിശു സത്യം പോലെയെരും സംഭവമായിരുന്നു “മാവേലിക്കര പടിയോല്”. ചേപ്പുട്ട് മാർ ദീവനാസേധാസ് വിളിച്ചു കുട്ടിയ പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ മലകര സദയുടെ വിരോധം പാതിയർക്കൈസ് ആമൈയതലവനായ അനേകാവധി സദയുടെതാണെന്നും അതിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കില്ലെന്നും അസന്നിഗ്രഹിയായി പ്രവൃംപിച്ചു.

മലകര സദയിൽ കുന്നൻകുരിശിനും ശേഷമുണ്ടായ റണ്ടാമത്തെ പിളർപ്പിലേക്കാണ് ഈ വഴക്കുകൾ വഴിതെളിച്ചത്. മിഷനറി ഭാഗം (CMS)കാരും (അന്ന്) യാക്കോബായക്കാരുമായുണ്ടായ വസ്തുതർക്കങ്ങളിൽ സെമിനാരിയും മറ്റു പൊതുവസ്തുകളും യാക്കോബായക്കാർക്ക് ലഭിച്ചു. ചേപ്പുട്ട് മാർ ദീവനാസേധാസ് 1855ൽ അന്തരിച്ചു. അനേകാവധിയിൽ നിന്നും മെത്രാന്നാരെ അയച്ചു തരണമെന്നു പറഞ്ഞ് ചേപ്പുട്ട് തിരുമേനി പലപാവശ്യം എഴുതിയെന്നാണ് പാതിയർക്കാപക്ഷം പറയുന്നത്. അതാനാസേധാസിനെ നാടുകടത്തിയ സംഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇന്നിരുത്തെ മലകരയിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കുന്ന ആളെ വാഴിച്ചു വിട്ടാൽ മതിയെന്ന് പാതിയർക്കൈസ് ബാധാ തീരുമാനിച്ചു. മിഷനറിമാരോടൊപ്പം സദയ നവീകരിക്കണമെന്നു വാദിച്ചിരുന്ന പണ്ടിനും സെമിനാരി അബ്യാപകനുമായിരുന്ന പാലക്കുന്നത് എബ്രഹാം മർപ്പാൻ തന്റെ സഹോദര പുത്രനായ മാത്യുസ് ശേമ്മാശേന അനേകാവധിയെച്ചു പാതിയർക്കൈസിനെക്കാണ്ട് മെത്രാന്നായി വാഴിച്ചു. ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് അയച്ചു ആളെന് തെറിവിലരിച്ചാണ് മാത്യുസ് മാർ അതാനാസേധാസ് എന്ന പേരിൽ വാഴിച്ചുവിട്ട് എന്നാണ് ഒരു ഭാഷ്യം. മാത്യുസ് അതാനാസേധാസ് നവീകരണവാദിയാണെന്നെന്നെന്ന് പാതിയർക്കൈസ് ബാധാ യുയാക്കീം മാർ കുറിലോസ് എന്ന വേരാരു മെത്രാനെ മലകരയിലേക്കയെച്ചു.

അതാനാസേധാസിനെ മുടക്കി കുറിലോസിനെ ഭരണമേൽപ്പിച്ചു നടപടി പക്ഷ ബൈച്ചീഷ്ട റിസിഡന്റും സർക്കാരും അംഗീകരിച്ചില്ല. ആർക്കാഡാഡികാരം എന്നത് നിർച്ചയിക്കാൻ നിയമിച്ച കമ്മീഷൻ അതാനാസേധാസിനു അനുകൂലമായി വിഡിച്ചു.

പാതിയർക്കൈസ് വേണ്ടാരു പ്രതിനിധിയെ അയച്ചുകൂലിയും അദ്ദേഹവും കുറിലോസും തിരുക്കൊച്ചി പ്രദേശത്തു താമസിക്കുകപോലും പാടില്ല എന്നു നിരോധനാജ്ഞ വന്നു. അതാനാസേധാസിനെ എതിർത്തിരുന്ന ആളുകൾ കുന്നാകുളംകാരൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരെ അനേകാവധിക് അയച്ചു. ദീവനാസേധാസ് അബ്യാമൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ വാഴിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. എക്കിലും മാർ അതാനാസേധാസിനു സർക്കാരിലുള്ള ബന്ധവും അതുമുല്ലുള്ള സപ്പോർട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മലകര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചില്ല. പതിനൊന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞാണ് അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയത്.

അവസാനം സാക്ഷാത്ത് പാതിയർക്കൈസു തന്നെ (പാതോസ് മുന്നാമൻ) വന്നു (1875). ഇരുപ്പാംബുൾ, ലണ്ടൻ, മദ്രാസ് എല്ലാം പോയി വലിയ അധികാർക്കളെക്കണ്ട് മലകരയിലെ ബൈച്ചീഷ്ട റിസിഡന്റും മാർ അതാനാസേധാസിനു അനുകൂലമായ ഉത്തരവ് വിൻവലിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായാണ് അദ്ദേഹം വന്നത്. എക്കിൽപ്പോലും അതാനാസേധാസ് മരിക്കുംവരെയും (1877) മലകര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നറിയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു എലിക്കടി കൊണ്ടതു മുലമാണ് അന്തരിച്ചത്. വളരെയെറെ

പുരോഗമന കാര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കിയ മാർ അത്താനാസേധാസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസേധാസ് എന്ന നാമത്തിൽ ഒരു പിസ്റ്റാമിഡെയ വാഴിച്ചു. ഇക്കുടർ മാർത്തോമാ സഭയായി പിന്നീട് മാറി. 1875ൽ വന്ന പദ്ധതിയാം പാതിയർക്കൈസാൻ മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്. മലകര സുറിയാനി കൈസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്നാരു സംഘടന ഉണ്ടാക്കിയതും മലകര സഭയെ ആരു ഇവക്കളാക്കി തിരിച്ചു ആരാധന, പള്ളി, ഭദ്രാസനം തുടങ്ങിയവയുടെ രേണും സുക്ഷിക്കേണ്ട റിക്കാർഡ്യുകൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി നിയമാവലികൾ ഉണ്ടാക്കി. പാതിയർക്കൈസ് സഭയുടെ തലവന്നാണ്നു വീണ്ടും പ്രവ്യാഹിക്കുകയും അന്ത്യാവൃത്യോടുള്ള വിധേയത്വം കാണിച്ച് ഓരോ പള്ളിക്കാരും പടിയോലകൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മലകര സഭ സർക്കാരിൽ നികേഷപിച്ചിരുന്ന വട്ടപ്പണ്ടതിന്റെ പബ്ലിശ് സൌകര്യക്കുവാൻ അധികാരപ്പെട്ട മലകര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആരു എന്നതിനേപ്പറ്റി കേസു നടന്നിരുന്നത് 1889ൽ റോയൽ കോടതി യാക്കോബായായക്കാർക്ക് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു. ഇതേ തുടർന്നു തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിന്റെ വിഭാഗം പിരിഞ്ഞത് മാർത്തോമ സഭയായി മാറി.

സാക്ഷാൽ മലകര സഭ 1498നു മുമ്പ് എന്തുതരം ക്രിസ്തോളജിയാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത് എന്ന് ഇത് പിളർപ്പുകളുടെ ബെളിച്ചതിൽ ഒരു അനുമാനത്തിലെത്താൻ ശ്രമിക്കാൻ. പോർച്ചുഗൈസുകാർ സഭയെ വിചുങ്ഗി രോമിലെ പോപ്പിന്റെ കൂഴിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസപരമായ ഒരു തർക്കം ഉണ്ടായതായി വലിയ രേഖകൾ ഒന്നുമില്ല. സഭയുടെ തലവന്നാർ എന്നതിനെചൊല്ലിയായിരുന്നു തർക്കം. ആരാധന ഭാഷയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു തർക്കം. അർക്കഡിയോക്ക്രമാരെ അധികാരഭൂപട്ട രാക്കിയതിനേപ്പറ്റിയായിരുന്നു രോഷം. സഭയിൽ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നു പോർച്ചുഗൈസുകാർ പറഞ്ഞു ഏകിലും അത് പുരുംമായും ശരിയല്ലായിരുന്നു. കുന്നർകുരിശു സത്യം നടന്ന പള്ളിത്തന്നെ മാതാപിന്റെ നാമത്തിലായിരുന്നു. മരാനേകം പള്ളികളും വിശ്വാശാരുടെ നാമത്തിലും മാതാപിന്റെ നാമത്തിലുമായിരുന്നു. മാതാപിനോടോ, പരിശുഭന്മാരോടോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെ മലകരയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എതിർത്തതായി ഒരു തെളിവുമില്ല. കുന്നർകുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞ ശേഷവും രണ്ടു കൂട്ടരും ഏതാണ്ട് ഒരേ വിശ്വാസമാണ് പിന്തുടർന്നത്. തങ്ങളുടെ സഭാ തലവന്നാർ എന്ന തർക്കമാണ് ശേഷിച്ചത്. ആരാധന ഭാഷയും, രീതികളുമാണ് രണ്ടായത്.

അനേസമയം ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിമാർ യാക്കോബായക്കാരെ നവീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസസ്വദ്ധാദ്ദേശപ്പറ്റി വലിയ ഭിന്നപ്പുണ്ടായി. കന്യക മരിയാമിനെ ദൈവമാതാവ് എന്നു വിളിക്കരുത് എന്ന് അവർ പറിപ്പിച്ചു. പരിശുഭന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കരുത് തുടങ്ങിയ പറിപ്പിരുകളെ ഭൂതിപക്ഷം പുരോഹിതരും ജനങ്ങളും എതിർത്തിരുന്നു എന്നു കാണാം. മാരാമൺ പള്ളിയിലെ എൽഡോ മാർ ബണ്ണേലിയോസിന്റെ രൂപം നവീകരണക്കാർ കിണറിലെരിഞ്ഞതായി കമയുണ്ട്. നവീകരണ സഭക്കാർക്ക് (മാർത്തോമാ) ഏതാണ്ട് തുല്യമായ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമാണ് 11 നുറീബുകൾ മലകരയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതെങ്കിൽ മാതാവ്, പരിശുഭർ, പരേതരെ തുടങ്ങിയവരെപ്പറ്റി വിരുദ്ധം വിശ്വാസമുള്ള രോമാ വിശ്വാസം അടിച്ചേർപ്പിക്കാൻ ശേഷപ്പെട്ട ചത്രത്രഭേദവകളിൽ അവ മുവ്യസ്ഥാനം പിടിക്കുമായിരുന്നു. കൂടാതെ നവീകരണ മിഷനറിമരുടെ പറിപ്പിരുകൾ വന്നപ്പോൾ പോർച്ചുഗൈസുകാർ തങ്ങളിൽ അടിച്ചേർപ്പിച്ച വിശ്വാസ തിൽ നിന്നും മോചനം നേടുവാൻ അവസ്ഥമുണ്ടായതിൽ മലകര സഭാ വിശ്വാസികൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തോളജിയിലെ ഏകസ്വഭാവം, ഇരുസ്വഭാവം, കർക്കഡിയോൻ നടപ്പഭാവം മുതലായ വയസ്സറ്റി ഇവിടെ മലകരയിലോ ഇവിടെവന്ന രോമാ മിഷനറിമാർക്കോ, ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറി മാർക്കോ വലിയ ശ്രാഹ്യമാനുമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാൻ സാഖ്യതയില്ല. അഭ്യന്തരിൽ അത്തരം കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ അടിയന്തിര പരിശീലനയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതാവും ശരി. ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ന്യായമായും വിശ്വാസിക്കാവുന്നതും വിശ്വാസിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യം അന്ത്യാവൃത്യായുടെയും, കൂഴിക്കിന്റെ സഭയുടെയും വളരെ ചുറുക്കമൊയി കോപ്പറിക്ക്, രോമാ സഭകളുടെയും പിതാക്കമൊർ മലകരയിൽ വന്നിരിക്കാമെന്നതാണ്. അതെല്ലാം തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്ന ചത്രത്രഭേദകളിലും ഏകിലും മലകര സുറിയാനി സഭയുടെ പഠനവരുദ്ധങ്ങളിൽ അവ ഉൾപ്പെടുത്തി അതിന്റെ പേരിൽ തർക്കവും തമിൽത്തല്ലും കൂടാതെ പരസ്പര സ്വന്നഹത്തിൽ കഴിയുവാനാഗ്രഹിക്കുക എന്നതാണ് ഏററിവും കാര്യമായ വഴി. പഴക്കുകളുടെയും പിളർപ്പുകളുടെയും വേദനകളിലേക്ക് വീണ്ടും നോക്കാം.

ബാബാ മെത്രാൻ പിളർപ്പ്

പറ്റോസ് പാതിയർക്കൈസു ബാബ വന്ന് മുള്ളുരുത്തി സുന്ധാദോസു കൂടി, ലണ്ടൻ, മദ്രാസ് മുതലുള്ള ബീട്ടീഷ് അധികാരികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി മലകരസംഭവ രക്ഷിച്ചു എന്ന് ബാബാ (പാതിയർക്കാ) കക്ഷിക്കാർ പറയുന്നു. അല്ലായിരുന്നുകിൽ എല്ലാവരും മാർത്തോമാ കാരാകുമായിരുന്നുപോലും.

മലകര സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അനേകം അനാചാരങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കി നവീകരിച്ച് സഭാവിശാസികളെ നേരായ ക്രിസ്ത്യമാർത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതിൽ ഫലമാണ് മാർത്തോമാ സഭ എന്ന് മാർത്തോമാ സഭക്കാർ പറയുന്നു. തങ്ങളുടെ സഭക്കാരാണ് തോമാസ്ട്ടീഹ സ്ഥാപിച്ച മലകര സഭയുടെ ധമാർത്ഥ പിൻഗാമികളെന്നു അവർ വിശ്രസിക്കുന്നു. മാർത്തോമാ സഭയുടെ തലവനെ അവർ മാർത്തോമാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിട്ടാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ തലവൻ 21-ാം മാർത്തോമായാണ്.

അന്ത്യാവധിയിൽ നിന്നും വന്ന പിതാക്കന്നാരെല്ലാം മലകര സഭയിൽ നിന്നും പിരിവു നടത്താനും കൊള്ളളായിക്കാനും വന്നവരാണ് എന്നും പറ്റോസ് പാതിയർക്കൈസും വന്ന ഒരു മെത്രാൻ കീഴിലായിരുന്ന സഭയെ ആറായി വിജേച്ച് പുർണ്ണമായും അന്ത്യാവധി സഭയുടെ ഭാഗമാക്കി അടിമപ്പെടുത്തി എന്നുമാണ് (തീവ്രവാദികളായ) മെത്രാൻ (ഓർത്തഡോക്സ്) കക്ഷിക്കാർ പറയുന്നത്. തങ്ങളാണ് സത്യത്തിൽ മാർത്തോമാസ്ട്ടീഹ സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെ മക്കളെന്നും മാർത്തോമാ സ്ഥാപിച്ച സിംഹാസനത്തിൽ വാണരരൂപുന്നത് തങ്ങളുടെ തലവനായ കാതോലിക്കാ ആശാനങ്ങളാണ് അവർ വിശ്രസിക്കുന്നത്. കുറച്ചുകൂടി മിതവാദികളായവർ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കയ്യുറിത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ വന്നവരാണ് അന്ത്യാവധിക്കാരെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിന്റെ പേരിൽ മലകരയെ അന്ത്യാവധിയുടെ കേവലം ഒരു ഭദ്രാസനവും ഭാഗവുമാക്കി താഴ്ത്തിക്കെട്ടാനാകില്ല എന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം.

ബാബാകക്ഷിക്കാരാകട്ട ആദികാലം മുതലേ മലകര സഭ അന്ത്യാവധിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്നും പാതിയർക്കൈസിനു മാത്രമാണ് സിംഹാസനമുള്ളത് എന്നും കാതോലിക്കാ പാതിയർക്കൈസിന്റെ കീഴിന്മാറ്റിയാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. പറ്റോസ് പാതിയർക്കൈസിനു ശേഷം മികവാറും അന്ത്യാവധിയുടെ പ്രതിനിധിയോ ചിലപ്പോൾ പാതിയർക്കൈസു തന്നെയോ മലകരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അബ്ദിൽ മരിഹ എന്ന പാതിയർക്കൈസാണ് പറ്റോസ് പാതിയർക്കൈസിനു ശേഷം സ്ഥാനമേറ്റു. അദ്ദേഹം അവിടെത്തെ ഭരണാധികാരികളാൽ സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു. മുസ്ലിം ഭരണ പ്രദേശത്ത് മറ്റു മതക്കാർ പ്രത്യേക കരം കൊടുക്കുക എന്നതും അവരുടെ തലവൻ സ്ഥാനം “ഫിർമാൻ” എന്ന അംഗീകാരം വാങ്ങി മാത്രം തലവന്നസ്ഥാനത്തിൽക്കൂടുക എന്നതും നിയമമായിരുന്നു. അബ്ദിൽ മരിഹാ പാതിയർക്കൈസിന്റെ ഫിർമാൻ അവർ പിൻവലിച്ചതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു പാതിയർക്കാസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അബ്ദുള്ള എന്ന പേരിൽ വേരാറു മേൽപ്പടക്കാരൻ ആസ്ഥാനമേറ്റുട്ടു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് അബ്ദിൽ മരിഹായെ സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനാക്കിയത് എന്ന് കക്ഷിപക്ഷം ചേരാതെ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് കണ്ടുപിടിക്കുക ദുഷ്കരമാണ്. രണ്ടു വർഷത്തോളം പാതിയർക്കാ സ്ഥാനം ഒഴിവായി കിടന്നു. അതിനുശേഷമാണ് അബ്ദുള്ള എന്ന ശൈലോറിയേബാസിനെ പാതിയർക്കൈസായി വാഴിച്ചത്. മലകരയിൽ നിന്നും “കോജാ അനോാൻ” എന്ന രൂപർഥ ഈ വാഴിക്കലിൽ പ്രതിനിധിയായി സംബന്ധിച്ചു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇത് 1906 ചിങ്ങം 15-ാം തീയതിയായിരുന്നു.

ഈ സ്ഥാനാനോധിശാം നടക്കുന്ന സമയത്ത് മലകര സഭയുടെ തലവൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്യാസേപ്പാസ് ആയിരുന്നു. പാതിയർക്കൈസു വിഭാഗക്കാരുടെ ചർത്തകാരന്മാർ പറയുന്നതുസത്തിച്ച് അബ്ദിൽ മരിഹായെ സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനാക്കിയതിനെതിരെ മലകരയിലെ ആരും സംസാരിച്ചില്ല. അബ്ദുള്ള പാതിയർക്കൈസിനെ വാഴിച്ചത് മലകര സഭ അംഗീകരിച്ചു.

പരിശുഖനായ വട്ടഫേറിൽ തിരുമേനി എന്നറിയപ്പെടുത്തുന്ന റൈവർഗൈസ് ദിവന്യാസേപ്പാസിനെയും പാലോസ് മാർ കുറീലോസി (പിന്നീട് വട്ടഫേറി തിരുമേനിയുടെ എതിർകക്ഷി)

നേയും വാഴിച്ചത് അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസായിരുന്നു. മാർ ദീവന്യാസേധാസിനെ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെ സഹായിക്കാൻ അസിസ്റ്റന്റ് മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചതും അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസു തനെ. ഇത് 1908 മെയ് 31നായിരുന്നു.

പിന്നൊരുണ്ടായ സംഭവ വികാസങ്ങളാണ് ഈന്ന് മലകരസം അനുഭവിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ-പാതിയർക്കൈസ് പിരിവിനും അവസാനമില്ലാത്ത വഴക്കിനും തുടക്കമിട്ടത്. ഇതിനും പുറമേ 1930ൽ മലകര (ജാക്കോ ബൈററ്റ്/ ഓർത്തഡോക്സ്) ശുപ്പിൽ നിന്നും മലകര കാത്തലിക് എന്ന പേരിൽ ഒരു വിഭാഗം റോമിലെ പോപ്പിന്റെ കീഴിലേക്ക് മാറി വേരാരു സം തനെ സ്ഥാപിച്ചു (1930). ഈ സംഭവവികാസങ്ങൾ ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ

- 1909ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്യാസേധാസ് (വലിയ ബാബ) നിരൂതനായി. വടദ്ധേരിൽ തിരുമേനി ഗൈവർഷീസ് ദീവന്യാസേധാസ് മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി സ്ഥാനമേറ്റു.
- വടദ്ധേരിൽ തിരുമേനിയെ മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചത് അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസായിരുന്നു. അനുവാദം വാങ്ങി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തത് അനേകാവ്യാമെത്രാൻ ഒസ്ത്താത്തിയോസ്യും കണ്ടനാട്ടിന്റെ ഇളവാനിയോസ്യും വടദ്ധേരി തിരുമേനി യോടൊപ്പം വടമേറ്റ കുറിലോസ്യും കുടിയായിരുന്നു. കോന്റു മർപ്പാൻ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായും സി. ജെ. കുരുൻ ആത്മായ ട്രസ്റ്റിയായും തുടർന്നു.
- മുള്ളുരുത്തി സുന്നഹദോസിനു ശേഷം മലകര സം അനേകാവ്യാ സഭയുടെ ഒരു ഭാഗമമേനാണെ, ഒരു ആർച്ച് ഡയോസിസ് എന്നവള്ളും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നത് ഒരു നിയമമെന്നതുപോലെയായി മാറി. പത്രോസ് പാതിയർക്കൈസിനുശേഷം വന്ന അബ്ദുൾ മരിഹാ മലകര സന്ദർശിച്ചു തിരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം സ്ഥാനഭ്യഷ്ടകനാക്കപ്പെട്ടശേഷം പതിയർക്കൈസായ അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസും മലകരയിലേക്കു വന്നു.
- അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസ് മലകരയിലെ സർവ്വ ലഭകികാധികാരങ്ങളും വേണമെന്നും മലകരയുടെ സ്വന്തതുകൾ പാതിയർക്കൈസിനു എഴുതി നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നും അതിനെ എതിർത്ത വടദ്ധേരി തിരുമേനിയും തിരുമേനിയെ പിന്താങ്ങുനാവരും ഒരു ഭാഗത്തും പാതിയർക്കൈസിനെ പിന്താങ്ങിയവർ കോന്റു മർപ്പാൻ, സി.ജെ. കുരുൻ തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റാശത്തുമായി പിരിഞ്ഞുണ്ടായ വഴക്കാണ് ഈന്ന് നമ്മൾ അനുഭവിക്കുന്ന കക്ഷിവഴക്കിന്റെ പ്രധാന കാരണം.
- വടദ്ധേരി തിരുമേനിയും കോന്റു മർപ്പാനുമായും സ്ഥാനമേറ്റ അനുമുതൽക്കേ താങ്കോൽ കൈവശാവകാശരത്തപ്പറ്റി വഴക്കായി എന്നും, തിരുമേനിയുടെ അനുസരണമില്ലായ്മയും അതികുഴല ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള തന്ത്രങ്ങളും മാണ് സഭയെ പിരിവിലേക്ക് നയിച്ചതെന്നുമാണ് പാതിയർക്കൈസുഭാഗം പറയുന്നത്.
- അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസിന്റെ അധികാരക്കാരാതിയും പണക്കാരാതിയും മലകരസഭയെ അടിമപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പരിപാടികളുമാണ് വഴക്കിനും സാത്രന്യസമരത്തിനും കാരണമെന്നാണ് കാതോലിക്കാ പക്ഷം പറയുന്നത്.
- മലകര സഭയുടെ സ്വന്തവകകൾ കുടിക്കിടപ്പായും അല്ലാതെയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും വലിയ കുടുംബക്കാർ ചേരിതിരിഞ്ഞു പാതിയർക്കൈസ് ബാവയുടെയും വടദ്ധേരി തിരുമേനിയുടെയും ഭാഗംചേരുന്നു വലിയ വഴക്കാക്കി മാറിയതാണ് എന്ന് അടക്കം പറയുന്ന അനേകം പഴമക്കാരും ഉണ്ട്.
“ഈ (മലകര) സഭയിന്മേലും സ്വന്തുകളിന്മേലും തിരുമനസ്തിലേക്ക് (പാതിയർക്കൈസിനു) ആത്മീയമായും ലഭകിക്കായും ഉള്ള സർവ്വ അധികാരങ്ങളുമുള്ളതും ആ മേഖലയിലെ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ട മെത്രാമാർ പാതിയർക്കൈസിനു

എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്ന ആവശ്യം അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതും, അങ്ങനെ ചിലർ എഴുതിക്കൊടുത്തിരുന്നു എന്നതും പാതിയർക്കൈസു പരിത്കാരമാർ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നായാലും വെറുപ്പിന്റെയും വിവേഷത്തിന്റെയും അധികാര വടവലിയുടെയും വിത്ത് മുളച്ചു കൊഴുത്തു വളരാൻ തുടങ്ങി. ഉടന്തി എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച് വട്ടേരി തിരുമേനിയെ അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസ് 1911ൽ മുടക്കി.

പാതിയർക്കൈസ് ബാവ പള്ളിപ്പതിപുരുഷ യോഗം കൂട്ടി പുതിയ മലകര മെതാപ്പു ലീതയായി പുല്ലോസ് മാർ കുറിലോസിനെ നിയമിക്കുകയും കോനാട്ടു മർപ്പാർ, സി.ജെ.കുരുൻ എന്നിവരെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായും ആൽമായ ട്രസ്റ്റിയായും തുടരാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

വട്ടേരിൽ തിരുമേനി ഉടനെ വേരോരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി പാതിയർക്കൈസ് ബാവയുടെ മുടക്കു കർപ്പന നിശ്ചയിക്കുകയും പുതിയ മലകര മെതാപ്പുലീതാ നിയമനും അസാധു എന്നു പ്രവൃഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തെ തുടർന്ന് മലകരസഭ പിളർന്നതും കത്രിാലിക്ക സഭയിലേക്ക് ഭൂതിപക്ഷം ആളുകളെയും നിർബന്ധമായും പിനെ മാർത്തോമമാർക്ക മേൽപ്പട്ടം കൈവെച്ചില്ല എന്ന പ്രപരണ്ണതിന്റെ ഫലമായും മാറിയതും ആദ്യത്തെ പിളർപ്പ് പിന്നീട് അഞ്ചാം മാർത്തോമായും അനേത്യാവ്യായിൽ നിന്നു വന്ന മെതാമാരു മായുണ്ടായ വടവലികളുടെ ഫലമായുണ്ടായ തൊഴിയുർ സഭയുടെ ഉത്തരവം. പിന്നീട് ആംഗീകരിക്കുന്ന മിഷനറിമാരുടെ ‘നവോത്തരാന’ പ്രസ്താനങ്ങളിൽ ആക്യാഷ്ടരായി പിരിഞ്ഞു പോയ മാർത്തോമ സഭ. പിന്നീടുണ്ടായ ഏററവും വലിയ ഭിന്നതയാണ് അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസും വട്ടേരി തിരുമേനിയുമായുള്ള അധികാര വടവലിമുലം ഉണ്ടായത്. 116 വർഷങ്ങളായി അത് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. ഈ പിളർപ്പിൽ വട്ടേരി തിരുമേനിയോ ദൊത്തു പ്രവർത്തിച്ച ഒരു സൃഷ്ടിയാന വ്യക്തിയായിരുന്നു പിന്നീട് മാർ ഇത്താനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെതാച്ചനായ പി.ടി.വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ (തിരുവനന്തപുരം മാർ ഇത്താനി യോസ് കോളേജ് ഇത്തേഹത്തിന്റെ പേരിലാണ്).

അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസിനെ പിന്താങ്ങിയവർ ബാവാകക്ഷി എന്നും വട്ടേരി തിരുമേനിയെ പിന്താങ്ങിയവർ മെതാൻ കക്ഷിയെന്നും അറിയപ്പെട്ടു.

P.T.വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ അന്ന് മലകരയിലുണ്ടായിരുന്ന പുരോഹിതയാരിൽ ഏററവും മുന്തിയ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളയാളും വലിയ സംഘാടകനുമായിരുന്നു. M.A.അയ്യൻ എന്നറിയപ്പെട്ട അദ്ദേഹം വട്ടേരി തിരുമേനിയോടൊപ്പു പ്രവർത്തിച്ചു. തുർക്കി ശവശ്രമം സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനാക്കിയിരുന്ന അബ്ദുൽ മശീഹാ പാതിയർക്കൈസിനെ ഇവർ സമീക്ഷകയും മലകരയിൽ കഷണിച്ചുവരുത്തി മലകരകു വേണ്ടി മേൽപ്പടക്കാരെ വാഴിക്കാനും മുരോൻ കുദാശ ചെയ്യുവാനുമുൾപ്പടയുള്ള ആത്മീയാധികാരങ്ങളാടുകൂട്ടി ഒരു കാത്രോ ദിക്കാരയെ വാഴിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 1912ൽ കണ്ണനാട് ഭ്രാഹ്മന ത്തിന്റെ ഇത്താനിയോസ് എന്ന മെതാച്ചനെ അബ്ദുൽ മശീഹാ പാതിയർക്കൈസ് കിഴക്കിന്റെ കാത്രോലിക്കയായി വാഴിച്ചു. സ്ഥാനഭ്യഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട പാതിയർക്കൈസ് വാഴിച്ചു കാത്രോലിക്കയെ ബാവകക്ഷിക്കാൻ അംഗീകരിച്ചില്ല. മുടക്കപ്പെട്ട വട്ടേരി തിരുമേനിയും അബ്ദുള്ളാ പാതിയർക്കൈസുമായുള്ള വടവലികൾക്കും യാക്കോബായ പുത്തൻകുറീ കാർ എന്നാക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സഭയിൽ തീരാത്ത തർക്കത്തിനും, ഭിന്നതക്കും, കേസുകൾക്കും അതോടെ തുടക്കമായി.

മലകര സഭയുടെ പ്രാദേശിക ഭരണകാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കിനടത്തിയിരുന്നത് അനേത്യാവ്യാ പാതിയർക്കൈസായിരുന്നോ? മലകരസഭ സ്ഥാപിച്ച തൊമാഴ്വിഹ ഇവിടെ ഒരു സത്ത്വതെ സഭയും സിംഹാസനവും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നോ? മലകരസഭ ലോകമെങ്ങുമുള്ള സകലമാന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും തലവനായ രോമിലെ പോപ്പിന്റെ കഴിവിലായിരുന്നോ? ഇങ്ങനെ ഓരോ സഭകാരുടെയും അവകാശവാദങ്ങൾ

കനുസ്യതമായി പരിത്രമഴുതുന്നത് പാവം ജനങ്ങളെ കളിപ്പിക്കുവാനും സത്യത്തെ വളച്ചുടക്കിക്കുവാനും മാത്രമേ ഉതകുകയുള്ളൂ.

ഓരോ കാലത്തുമുണ്ടായിട്ടുള്ള തർക്കങ്ങളുടെയും ഭിന്നപ്പുകളുടെയും കൈസുകളുടെയും പിറകിൽ ആമൈയയെന്നും പരസ്പര സ്വന്നഹവും ബഹുമാനവും കൂൾമയും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ജൗശരക മോഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും വിക്ഷേഖങ്ങളും അധികാരമോഹവും പരസ്പരം പാരവയ്ക്കാനുള്ള കുതിര ബുഖിയുമാണ് ഈ പിളർപ്പുകളുടെയെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നത്.

മലകരയിൽ കാതോലിക്കയെ വാഴിച്ച് അബ്ദത്ത് മശിഹാ പാതയിൽക്കൊണ്ട് ശരിയായ പാതയിൽക്കൊണ്ടുള്ളായിരുന്നു എന്ന ബാധാ കക്ഷി വാദം കോടതികൾ അംഗീകരിച്ചില്ല. അവസാനം സുപ്രീം കോടതിയും അതു ശരിയായ നിയമനമായിരുന്നു എന്ന് വിഡിച്ചു. വട്ടേറി തിരുമേനിയെ അബ്ദുള്ള പാതയിൽക്കൊണ്ട് മുടക്കിയതും തെറായിരുന്നു എന്ന് വിഡിച്ചു. Due process നടന്നില്ല എന്നായിരുന്നു കാരണം.

നന്നാം കാതോലിക്കയായ മുൻമരിം തിരുമേനി ഏഴുമാസത്തിനു ശേഷം നിര്യാതനായി. വട്ടേറി തിരുമേനിയെ മുടക്കിയ പ്രവർത്തിയെ ആദ്യം അംഗീകരിക്കുകയും അബ്ദുള്ളാ പാതയിൽക്കൊണ്ടുള്ളകൂടും നിർക്കുകയും ബാധാ നടത്തിയ മുറോൻ കുദാശയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മലകരയിൽ കാതോലിക്കയെ വാഴിച്ച് അബ്ദത്ത് മശിഹാ പാതയിൽക്കൊണ്ടും, വട്ടേറി തിരുമേനിയെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും പിന്നീട് മുടക്കുകയും ചെയ്ത അബ്ദുള്ള പാതയിൽക്കൊണ്ടും 1915ൽ കാലം ചെയ്തു. മുടക്ക് തീർത്ഥ തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് തിരുമേനി പോയത് ഏലിയാസ് പാതയിൽക്കൊണ്ടും അടുകലാണ്. മുടക്ക് പിന്നവലിക്കുവാൻ ഏലിയാസ് പാതയിൽക്കൊണ്ട് ബാധാ സമ്മതിച്ചുകൂലും കർപ്പന പുരപ്പട്ടവിക്കുവാൻ പിന്നീടാകാമെന്നു പറഞ്ഞു. ഏലിയാസ് ബാധാ ബൈട്ടിച്ച് റേണാഡിക്കളാവശ്യപ്പെട്ടതുസരിച്ച് മലകരയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനായി വന്നു. ഇതിനീടുകൂടി ബാധാകക്ഷിയും മെത്രാൻ കക്ഷിയും തമിലുണ്ടായിരുന്ന വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ജയിക്കാനായി പാതയിൽക്കൊണ്ട് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മലകര മെത്രാപ്പാലീത്തായ്ക്കു മാത്രമേ സാധിക്കു എന്ന നിലവന്നു. മലകരയിൽ വന്ന ഏലിയാസ് പാതയിൽക്കൊണ്ടും അടുകൾ വട്ടേറി തിരുമേനി വീണ്ടും പോയി മുടക്ക് തീർത്ഥത്തിന്റെ മലമായി വട്ടിപ്പണക്കേസ് മെത്രാൻ കക്ഷി ജയിച്ചു എന്നാണ് എതിരാളികൾ (ബാധാ കക്ഷി) പറയുന്നത്. നിശ്ചകളെക്കും ശ്രദ്ധനുമായിരുന്ന ഏലിയാസ് ബാധായെ വട്ടേറി തിരുമേനി ഭക്തി നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യം കാണുകയായിരുന്നു എന്ന് പാതയിൽക്കൊണ്ട് ഭാഗം ആരോപിക്കുന്നു. ഏലിയാസ് ബാധായും വട്ടേറി തിരുമേനിയും 1933ൽ നിര്യാതരായി. പക്ഷേ അതിനു മുമ്പുതന്നെ പാതയിൽക്കൊണ്ട് മലകരയിലുള്ള അധികാരം നാമമാത്രമാക്കിക്കാണുള്ള (1934 റേണാലുടനു എന്നു വിവ്യാതമായ) റേണാലുടനു വട്ടേറി തിരുമേനി ഏഴുതിയും സാക്കി. ഏലിയാസ് പാതയിൽക്കൊണ്ട് ബാധായും വാകാലപ്പുള്ള അനുവാദം 1934ൽ പാസ്സാക്കിയ ഇല്ല റേണാലുടനുയെല്ലാം എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

വട്ടേറി തിരുമേനിയോടൊപ്പം മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ നിന്നീരുന്ന M.A.അച്ചൻ തിരുമേനിയും സഹായിയായി വർഷങ്ങളോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേക്കാവുയിലേക്കു വട്ടേറി തിരുമേനിയോടൊപ്പം പോയത്, അബ്ദത്ത് മശിഹാ പാതയിൽക്കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ച് ബോംബെ വരെ പോയത്, കർക്കടക്ക് തിരുമേനിയും കുടെ പോയത് മുതലായ പലകാര്യങ്ങളിലും M.A.അച്ചൻ കൈയ്യുണ്ടായിരുന്നു. ബാധാ മെത്രാൻ

പഴിക്കിൽ മനുഷ്യത്തിനുന്ന അദ്ദേഹം വടദ്ഗരി തിരുമെനിയുടെ മുടക്ക് പാതീയർക്കൈസ് ബാവ മാറണമെന്നും മലകര സഭകൾ സ്വകീയത ലഭിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. അതു സാധിക്കില്ലായെങ്കിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരണമെന്ന് അദ്ദേഹവും വടദ്ഗരി തിരുമെനിയും റഹസ്യത്തിൽ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു എന്നുമാൻ ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പാതീയർക്കൈസ്യുമായി അവർ ആഗ്രഹിച്ചതു പോലെ ഒരു യോജിപ്പു നടക്കില്ല എന്ന സംശയം മുലമാണ് 1925ൽ 12വർഷത്തിനു ശേഷം ശീവർഗ്ഗൈസ് ഓന്നാമനെന കാതോലിക്കയായി വാഴിച്ചത്(1925). മുന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ശീവർഗ്ഗൈസ് ഓന്നാമൻ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ ശീവർഗ്ഗൈസ് ഓന്നാമനെന കാതോലിക്കയായി വാഴിച്ചു. ശീവർഗ്ഗൈസ് ഓന്നാമൻ മെത്രാനായി വാഴിച്ച M.A.അച്ചനായിരുന്നു അന്ന് മലകര യിലെ ഏറ്റവും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ആൾ(മാർ ഇത്വാനിയോസ്). കുടാതെ 1926ൽ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ശീവർഗ്ഗൈസ് ഓന്നാമൻ അഡ്യക്ഷതയിൽ കൂടി അന്ത്യാവായ പിട്ട് കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു മാറ്റവാൻ തിരുമാനിച്ചു എന്നും അക്കാരുങ്ങൾ പോപ്പുമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ മാർ ഇത്വാനിയോസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നും ഒരു ഭാഷ്യമുണ്ട്. 1928ൽ മാർ ഇത്വാനിയോസിനെ കാതോലിക്കയായി വാഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മലകര റീത്ത് എന്ന ഒരു സഭയേ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. വടദ്ഗരി തിരുമെനിയുടെ മുടക്ക് ഏലിയാസ് പാതീയർക്കൈസ് ബാവ തീർത്ഥത്തു കൊണ്ടായിരിക്കണം മെത്രാൻ കക്ഷി കേസു ജയിച്ചു. ഭരണാധികാരിയും റബാർഡ് പെയ്ലപ്പട്ട്. അതോടുകൂടി മാർ ഇത്വാനിയോസ് ഒഴിപ്പുള്ള മെത്രാനാരെല്ലാം പോപ്പിന്റെ കീഴിലേക്ക് കത്തോലിക്കരായി മാറണമെന്നുള്ള ചിന്ത ഉപേക്ഷിച്ചു എന്ന് മലകര റീത്തുകാർ പറയുന്നു.

1908ൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട വടദ്ഗരി തിരുമെനി മലകര മെത്രാപ്പാലീത്തയായിരുന്ന 22 വർഷത്തിൽ മുന്നു കാതോലിക്കമാർ വാഴിക്കപ്പെട്ടു. മുന്നു പാതീയർക്കൈസ്യുമാർ മലകര സന്ദർഭിച്ചു. തിരുമെനി രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശീമയക്കു പോയി. മലകരസഭ നെടുകെ പിളർന്നു രണ്ട് കക്ഷികളായി വഴക്കിലേർപ്പെട്ടു. വേരാരു ഭാഗം പിളർന്നു കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കു പോയി മലകര റീത്ത് എന്ന കത്തോലിക്കാ വിഭാഗം ഉണ്ടായി.

വടദ്ഗരി തിരുമെനിയുടെ കാലത്ത് അതിരുക്ഷമായ വഴക്കു നടന്നു. തിരുമെനി “ആനപ്പാപ്പ്” എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു അംഗരക്ഷകനേയും കൂട്ടിയാണ് സഖവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ആനപ്പാപ്പിലെ തിരുമെനിയെ എതിർക്കുന്ന വിഭാഗം തല്ലിക്കാല്ലുകയായിരുന്നു എന്ന ആരോപണവും ഉണ്ട്.

കീസ്തീയമല്ലാത്ത എല്ലാത്തരം പെശാചിക ചിന്തകളും പ്രവർത്തികളും രണ്ടു കക്ഷികളും നടത്തിയിരുന്നു. സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവിച്ച പരിശുശ്വനായി മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ വടദ്ഗരി തിരുമെനിയെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എതിർ വിഭാഗക്കാരാക്കട്ട സഭയുടെ പരമാഭ്യക്ഷനായ പാതീയർക്കൈസ് ബാവയെ അനുസരിക്കാതെ സഭയെ പിളർത്തിയ ആളായി തിരുമെനിയെ മുദ്രയടിക്കുന്നു. കക്ഷി, സഭ ചിന്തകൾക്കെതിരെയായി നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരൻ എന്നാണ് അനുമാനിക്കാനാവുക.

ബാവാ കക്ഷിയും മെത്രാൻ കക്ഷിയും തമിലുള്ള പോർ അനുഭിനും ശക്തി പ്രാപിച്ചു പോന്നു. രണ്ടു കുട്ടരും ഓന്നായ ഒരു 12 കൊല്ലുക്കാലമൊഴിച്ചാൽ (1958-1970) ഇതു വഴക്കും മുർച്ചരിച്ചും സിംഹാസനപ്പോരായി വളർന്നു നാട്ടിനുതന്നെ ഒരു സാമുഹ്യ പ്രശ്നമായി, ഒരു കെമസമാധാന പ്രശ്നമായി ഇന്നു മാറിയിരിക്കുന്നു.

വടപ്പുണക്കേസ്, സമുദായക്കേസ്, ഓരോ പള്ളിക്കുമുള്ള പ്രത്യേക കേസുകൾ ഇങ്ങനെ വഴക്കും വക്കാണവും കുടുംബ കലഹങ്ങളുമായി മലകര സഭയിലെ “കീസ്തീയ സാക്ഷിത്വം” അധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യാക്കളികളും കൊലക്കുറാരോപണങ്ങളും വരെ ഇതു വഴക്കുകളുടെ ഘലമായുണ്ടായിട്ടുണ്ട്/ ഉണ്ടാവുന്നുമുണ്ട്.

പരസ്പരം സ്വത്തുകൾക്കു വേണ്ടിയും പള്ളികൾക്കു വേണ്ടിയും നടന്ന കേസുകളിൽ സുപേരിം കോടതിയുടെ അന്തിമവിധി ഉണ്ടായത് 1958ൽ ആയിരുന്നു. അത് പുർണ്ണമായും കാതോലിക്കാ (കാർത്തഹോക്സ്) പക്ഷത്തിനു അനുകൂലമായ വിധിയായിരുന്നു. കേസു നടത്തിപ്പിന്റെ ചിലവുപോലും പാതിയർക്കീസു പക്ഷം കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു വിധി.

ഈതേ തുടാർന്ന രണ്ടു ഭാഗങ്ങായും കേസുകൾ ഒന്നും വേണ്ട എന്നു തീരുമാനിച്ച് പരസ്പരം സ്വീകരിച്ചു. കാതോലിക്കാ വിഭാഗം 1934ലെ രണ്ടാലടന്തകൾ വിധേയമായാണ് പാതിയർക്കീസിനെയും മെത്രാമാരെയും സ്വീകരിച്ചത്. ഈ രണ്ടാലടന്ത വടദ്ദേശി തിരുമേനി(എലിയാസ് പാതിയർക്കീസു ബാവയുടെ അനുവാദത്തോടു കൂടി ?) Draft ചെയ്തതും 1934ൽ(തിരുമേനിയുടെ കാലശ്രേഷ്ഠം) മലകര അസോസിയേഷൻ അംഗീകരിച്ച തുമാൺ. ഇതിന്പുറകാരം പാതിയർക്കീസ് ബാവകൾ മലകരസംഭയുശ്രദ്ധയുള്ള ആകമാന സഭയുടെ തലവൻ എന്ന ബഹുമതിയാണുള്ളത്. മലകരയുടെ ലതകീകാരണങ്ങൾ മുഴുവനും കുടാതെ വിഭേദ സഹായമില്ലാതെ തന്നെ കാതോലിക്കായെയും മെത്രാമാരെയും വാഴിക്കുവാനും മുണ്ടായ കുദാശ ചെയ്യുവാനും അധികാരമുണ്ട്. ഈന്ന് യിലെ കോടതികളെല്ലാം തന്നെ ഈ രണ്ടാലടന്ത സാധ്യവാണെന്ന് വിധിയെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. പാതിയർക്കീസു ബാവയും ആ പക്ഷത്തെ മെത്രാമാരും ഈ രണ്ടാലടന്ത അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് 1958ൽ യോജിപ്പിനു തയ്യാറായത്. ഒന്നായി തീർന്ന സഭ 12 വർഷംകൊണ്ട് അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ചയാണ് പ്രാപിച്ചത്. സമാധാനത്തീരെയും സമൃദ്ധിയുടെയും അലകൾ അങ്ങങ്ങളിൽമിഞ്ഞാളം അടിച്ചു.

പിന്നെയും ഭിന്നതയുടെ തീനാളങ്ങൾ മുളച്ചുപോണ്ടി സഭ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. 1975 കാട രണ്ടു കാതോലിക്കാമാരും രണ്ടു കക്ഷിയുമായി മാറി. തോമാസ്റ്റീഫയുടെ സിംഹാസനത്തപ്പറിയും പാതിയർക്കീസിന്റെ മലകര സഭക്കുമേലുള്ള അധികാരത്തെ പുറിയുമുള്ള തർക്കങ്ങളായിരുന്നു കാരണമെന്ന് പറയുന്നു. ഏകിലും ആരും തുറന്നു സമ്മതിക്കാത്ത അടിയാഴുക്കുകൾ ഈ പിളർപ്പിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു.

1928ൽ കാതോലിക്കയെയി വാഴിക്കപ്പെട്ട റീവർഗ്ഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കായുടെ ശരകങ്ങൾ നീണ്ട സാമ്പ്രദായിക്കൾ നാളുകളിലാണ് ഈ കേസുകൾക്കെല്ലാം അവസാനമായത് എന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശ്രേഷ്ഠം ഒരുപേര് പ്രമാണം ബാവയെ വാഴിക്കുവാനായി യാക്കോഡ് തുതിയൻ പാതിയർക്കീസു ബാബ വന്ന (1964)ത് യോജിച്ച സഭയുടെ സുവർണ്ണ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു. മലകര സഭയിൽ കാതോലിക്കാ കക്ഷിയിലും പാതിയർക്കാ കക്ഷിയിലും ഓരോ തീവ്രവാദി ശ്രൂപ്പുണ്ട് എന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. കാതോലിക്കാ തീവ്രവാദികൾ പാതിയർക്കീസിനെയും അന്ത്യാവ്യാസം വരുകുകയും അവർക്ക് മലകരയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. പാതിയർക്കീസുകാർ മലകരസംഭയ ചുംബം ചെയ്യുവാനായി മാത്രം വന്നവരാണ് എന്ന് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പാതിയർക്കീസ് തീവ്രവാദികളാകട്ടെ ഒന്നാം നൂറാണ്ടു മുതൽ മലകരസഭ അന്ത്യാവ്യാസ ഭാഗമായിരുന്നു എന്നും ആകാശങ്ങളിലുള്ള ബാബ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന പാതിയർക്കീസു ബാവയാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. വിഭേദ മെത്രാമാരായി കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്നവരെല്ലാം അന്ത്യാവ്യാസ് സഭക്കാരായിരുന്നു എന്നുമാണ് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

അങ്ങനെ വന്ന മെത്രാമാരെല്ലാംതന്നെ കൊച്ചിയിലും ചുറ്റുപാടുകളിലുമാണ് പന്നിരുന്നത്. കുന്നൻകുരിശു സത്യം പോലുള്ള കൊച്ചിയിലും പരിസ്വരങ്ങളിലും ആയിരുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാലായിരിക്കണം പാതിയർക്കീസുകാർ അധികം വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലും കാതോലിക്കാപക്ഷകാർ അധികം തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിലും ആയത്. ഇതിനൊക്കെ പുറമേയാണ് അധികാരമോഹമുള്ള നേതാക്കൾ മാരുടെ വടവല്ലികളും സ്ഥാനമോഹങ്ങളുംമുലം സഭ വീണ്ടും ഭിന്നിക്കുവാൻ കാരണമായത്.

കേസിൽ തോറവരും കേസിൽ ജയിച്ചപ്പോൾ തോറവരെ തരംതാഴ്ത്തി കാണുകയും ഉത്തരവാദിതമുള്ള ചുമതലകൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി തോറവർക്ക് തോന്തിയാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കില്ല. അതാണ് സംഭവിച്ചത്.

ഇനിയും കാണാൻ പോകുന്നതു പോലെ 1995ലെ സുപ്രീം കോടതി വിധിക്കു ശ്രദ്ധവും ഇപ്പോൾ 2017ലെ വിധിക്കുശ്രദ്ധവും മലകര സഭയിലെ സാധാരണക്കാരായ പാവം മനുഷ്യരെ സമാധാനമായി പള്ളിയിൽ പോകാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കുടുംബങ്ങളിൽ സൈരുമായി ജീവിക്കുവാനും കഴിയാതെയാക്കുന്നത് കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തും പാതിയർക്കാ ഭാഗത്തുമുള്ള തീവ്യവാദികളാണ്.

പരസ്പരം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കർപ്പനകൾ പുരപ്പട്ടവിച്ച് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കക്കാത്തനെ നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ അപസരങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. 1934ലെ ഭരണ ഘടനക്കു വിധേയമായി യോജിക്കുന്നു എന്ന കാതോലിക്ക വിഭാഗത്തിന്റെ നിലപാടിനെ പാതിയർക്കീസ് വിഭാഗം എതിർത്തെക്കില്ലും വേരോ വഴിയില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യാനായില്ല. പാതിയർക്കീസ് ഒന്നുമല്ല ആരുമല്ല എന്ന ചിന്താഗതിക്കാർ കാതോലിക്കാ ബാവയേയും, പാതിയർക്കീസ് എല്ലാമാണ് കാതോലിക്കാ പാതിയർക്കീസിന്റെ കൃഷ്ണമാനിയാണ് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർ പാതിയർക്കീസു ബാവയേയും സ്വാധീനിച്ചു. അന്തോവ്യൻ മുവ്വമെൻ, സത്യവിശ്വാസ സംരക്ഷണം തുടങ്ങിയ പ്രസ്താവനങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു.

1964ൽ പാതിയർക്കീസ് ബാവ (യാക്കോബ് III) വന്നപ്പോൾ ഭിന്നതകൾ ഒരുജ്ഞി എന്നു കരുതിയെക്കില്ലും ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കും സംശയങ്ങളും പരസ്പരം ആരോപണങ്ങളും ഉടലെടുത്തു.

തോമാഴ്ദീഹയ്ക്ക് സിംഹാസനമുണ്ടായിരുന്നില്ല, “സിംഹാസനത്തിൽ ആരുഡനായിരിക്കുന്ന” എന്ന വിശ്രഷണം കാതോലിക്കാ ബാവ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന തീവ്യവാദി പാതിയർക്കീസുകാരുടെ നിലപാടാണ് വീണ്ടും ഭിന്നതയിലേക്കു നയിച്ച ഒരു പ്രധാന ഘടകം. സഭയുടെ മെത്രാസന ഇടവകകൾ വിജീക്കുന്നതില്ലും ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതില്ലും കാതോലിക്കാ വിഭാഗം പഴയ പാതിയർക്കാ വിഭാഗക്കാരെ മാററിനിർത്തി പക്ഷഭേദം കാണിച്ചു എന്നത് അതുപോലെ തന്നെ പ്രധാനമായ കാരണമാണ്.

ആമിച്ചും വിജീച്ചും മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ സഭ ഒരുഗ്ഗൻ പ്രമമൻ കാതോലിക്കാ ബാവയുടെ സ്ഥാനത്യാഗത്തില്ലും വിരമിക്കലില്ലും വരെ എത്തിച്ചു. ബാവയെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു സ്ഥാനമൊഴിപ്പിച്ചതാണെന്നു പാതിയർക്കാ തീവ്യവാദികൾ വിശ്രസിച്ചു. മാത്യുസ് പ്രമമൻ ബാവ കാതോലിക്കയായി സ്ഥാനമേർക്കുകയും പാതിയർക്കീസു ബാവ പാലോസ് മാർ പീലക്സിനോസിനെ ശ്രേഷ്ഠം കാതോലിക്കയായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ പിളർപ്പി പുർണ്ണമാവുകയും പിന്നെയും കോടതികളും കേസുകളുമായി പഴയതില്ലും കറിനമായ അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു.

പാതിയർക്കീസ് ബാവ മലകര അസോസിയേഷൻറെ അംഗീകാരമില്ലാതെ മെത്രാസന വാഴിച്ചയക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗോളടിക്കുന്നേപോലെ മെത്രാസനരുടെ എല്ലാം രണ്ടു ഭാഗത്തും പെരുക്കി.

മലകര അസോസിയേഷനിൽ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും രണ്ടു കക്ഷികളിലുമുള്ള സർവ്വർക്കും പ്രാതിനിബ്യം ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി 1934ലെ ഭരണഘടന അമർശി ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങനെ പുന്നസംഘടിപ്പിക്കുന്ന അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആളായിരിക്കണം കാതോലിക്കാ എന്നും വിധിച്ചു.

ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടപടികൾ പുർത്തിയാക്കുവാൻ ഏഴു വർഷങ്ങൾ രണ്ടു കക്ഷികാരോടും ഒരു കോടതി മേൽനോട്ടം നൽകി.

ഈയെല്ലാം നിശ്ചപ്രകാശമായി റാജ്യത്തെ അത്യുന്നത നീതിപീഠം കർപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു എക്കിലും രണ്ടു കക്ഷികളിലുമുള്ള തീവ്രവാദികൾ ആ അവസ്ഥയും പാഴാക്കി. അവർ ചെയ്തത് സർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനുമെതിരായ പാപമായി എന്നെന്നുകുമായി മുദ്രയിടപ്പെടു. പാതിയർക്കൈസു കക്ഷിയിൽ നിന്നും കാതോലിക്കാ കക്ഷിയിൽ നിന്നും വളരെയെറെ ആളുകൾ സന്നോഷ്ടേട, പ്രതീക്ഷയോടെ സംബന്ധിച്ചുവരാം. അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. പാതിയർക്കൈസ് ഭാഗത്തു നിന്നും യോജിപ്പിനു തയ്യാറായവരെ രണ്ടു കൈക്കുള്ളും നീട്ടി സഹോദര സന്നോഷ്ടേട സ്വീകരിച്ചത് മാത്യുസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാ ബാവയായിരുന്നു. എന്തു ത്യാഗത്തിനും റിട്ടുവീഴ്ചയുടും അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തിരുന്ന എല്ലാവർക്കും അറിയുന്ന കാര്യമാണ്.

പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ ചുററിപ്പിറി നിന്ന തീവ്രവാദികളായ ഉപജാപക സംഘം കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തും, അധികാര മോഹം മുതൽ തീവ്രവാദികളായ ഒരുക്കുടം പാതിയർക്കാ ഭാഗത്തും കാരുങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ പരമ്പര വിട്ടുവീഴ്ചയോടെയുള്ള യോജിപ്പ് അസാഖ്യമായി. യോജിപ്പിനായി തയ്യാറാടുത്ത പാതിയർക്കൈസ് പക്ഷക്കാരെ “തോറുവന്നവർ” എന്നു മുദ്രയിട്ടു തീവ്രവാദി കാതോലിക്കാർ അവഗണിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പലരും പിന്നവാങ്ങുവാൻ ഇത് കാരണമായി.

മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ പാതിയർക്കൈസ് ബാവയേയും അന്ത്യാവ്യാ സിംഹാസനത്തെയും ഏററിവും ഭയക്കിയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു ജനസമൂഹം മലകരയിൽ ഉണ്ട് എന്നത് ഒരു സന്ധി സത്യമാണ്. പുരാതനകാലം മുതലേ അന്ത്യാവ്യൻ സഭയുമായുണ്ടയിരുന്ന ബന്ധമാണോ, കുന്നിക്കുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം തുടങ്ങിയ ബന്ധമാണോ ഈ ഭക്തിക്കും ആരാധനയ്ക്കും കാരണം എന്നതല്ല, ലക്ഷ്യക്കണക്കിന് ആളുകൾ അങ്ങനെ ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ ഉള്ളവരാണ് എന്നതാണ് സത്യം.

മറുഭാഗത്ത് മാർത്തോമ ശ്രീഹി ‘മാമോഡീസ് മുക്കിയ പാരമ്പര്യത്തിലും മലകരയിൽ ‘സ്ഥാപിച്ച’ സിംഹാസനത്തിലും തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യ മഹിമ കണ്ടത്തുന്ന വിഭാഗമാണ്. തീവ്രവാദികളുടെ തമ്മിലടിയുടെയും പരമ്പരാരോപണങ്ങളുടെയും അവഗണനകളുടെയും ഫലമായി ഒരു കാതോലിക്കായും ഒരു ശ്രേഷ്ഠം കാതോലിക്കായുമായി പിന്നയും പിരിഞ്ഞു. സുപീംകോടതിയുടെ നിരീക്ഷകൾ ജ.മലീമിൽരെ മദ്ദസ്മ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും മലകര അന്ത്യാസിയേഷനേയും ഭൂരിപക്ഷം പാതിയർക്കൈസു കാരും ബഹിഷ്കരിച്ചു.

കാതോലിക്കാ തീവ്രവാദികളുടെ കടുംപിടുത്തവും പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗ തത്തിലേക്ക് ഓരോ പള്ളികളിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തവരുൾപ്പടയുള്ളവർ കടും കാതോലിക്കാ വാദികൾ ആകത്തകവണ്ണമുള്ള undergrounnd പ്രവർത്തനങ്ങളും പാതിയർക്കൈസിനെ സന്നോധിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ബാവാകക്ഷിക്കാരെ പാതിയർക്കാ തീവ്രവാദികളുടെ കൂദാശിലേക്ക് തജ്ജിവിട്ടു. യാക്കോബായ സം എന പുതിയ പേരിൽ സൊബാസി ഉണ്ടാക്കി അവർ മലകരസഭയെ രണ്ടായി വീണ്ടും പിളർന്നു. അവർക്ക് ഇതു സാഖ്യമാക്കിക്കൊടുത്തത് കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തെ തീവ്രവാദികളാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല.

രണ്ടു കക്ഷികളും കേസുകളുമായി വീണ്ടും കോടതി വരാന്തകൾ നിരങ്ങി. കോടതി നൽകിയ സുവർണ്ണാവസരം പാഴാക്കിയത് പാതിയർക്കാ വിഭാഗമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിൽകൂടിയായിരിക്കണം 2017ൽ സുപീം കോടതി സർവ്വ പഴുതുകളും അടച്ച കാതോലിക്കാ വിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായി വീണ്ടും വിഡി പ്രസ്താവിച്ചു.

അതോടെ കാതോലിക്കാർ തീവ്രവാദികൾ പള്ളിപ്പിടിക്കാനും പാതിയർക്കാൻ തീവ്രവാദികൾ പള്ളികൾ സംരക്ഷിക്കാനും മുന്നിട്ടിരഞ്ഞി. പള്ളിയുടെ സാങ്കേതികമായി മാറി കുറവായി സാക്ഷ്യത്തിന്റെ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പതിപ്പ് അരങ്ങേറിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു.

അന്ത്യോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടി പറയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമുള്ള മലകര നസ്വാണി സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചു വളരുന്ന ഒരു സാധാരണ കൈസ്ത്യാനികൾ മനസ്സാധാരണത്തിൽ കൂടി പോകാനോരു പള്ളിയും ആരാധിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പാക്കുന്നതെങ്ങനെ? അതിനു ഇനി സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

എൻ്റെ ഭാരവീടുകാർ വലിയ ബാബാക്കഷിക്കാരാൻ. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ എറിവും ശ്രദ്ധയായി ജീവിക്കുന്ന ആ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ബന്ധു ദ്വാരാവളിയാംഗം എൻ്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട കൂടി. 2002-കാലം ബാബാ മെത്രാൻ വഴക്ക് കൊടുവിരിക്കാണ്ടിരുന്ന സമയം. ഒരു കാതോലിക്കാർ തീവ്രവാദി നേതാവായ ഞങ്ങളുടെ അച്ചൻ പാതോസ് ഫ്രൈഹൈ ഒരു 15 മിനിട്ടു നേരം ചീതപരിശീലന്ത്ര പ്രസംഗിച്ചു. സാത്താൻ എന്നു വിളിച്ചു. എൻ്റെ ബന്ധുവിന്റെ വിഷമം കണ്ണു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ വിഷമിച്ചു. പള്ളിയിൽനിന്നും കണ്ണിപോലും കൂടിക്കാതെ വീടിൽ വന്നിട്ടും ഒന്നും കഴിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഒന്നും മിണ്ണാതെ സ്ഥലം വിട്ടു. പണ്ട് മാർത്തോമ ഫ്രൈഹൈക്കു പട്ടമില്ല, ശുമാരാൻ പോലുമായിരുന്നില്ല എന്ന കർപ്പന പള്ളിയിൽ വായിച്ചതു കേട്ടിട്ടു വിഷമിച്ച് വീടിൽ വന്ന എൻ്റെ അപ്പനെ ഞാനോർക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ എത്രയോ കമകൾ നമ്മളോരോധൃതിക്കും പറയാനുണ്ടാകും. പ്രത്യേകിച്ചും ബാബാ കക്ഷിക്കാരും മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാരും തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ഇടവകളിലും പീടുകളിൽപ്പോലും.

സഭ നേതൃത്വങ്ങളാകട്ട ചരിത്രസ്ഥാനങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു ചേർന്ന തരത്തിൽ പള്ളിച്ചാടിച്ചു കുണ്ടുങ്ങലെ പറിപ്പിക്കുന്നു. യുവാക്കളെയും യുവതിക്കളെയും ഇല്ലാത്ത രക്തസാക്ഷികളെ സൃഷ്ടിച്ച് ചോരക്കു ചോര എന്നും കൊലവിളി വിളിക്കുവാൻ അണിക്കളെ പറിപ്പിക്കുന്നു. പള്ളിക്കെത്തൽ കുർബാന മഡേയും പ്രാർത്ഥനക്കു പകരം മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുന്നു. മുന്നാംകിട റാഷ്ട്രീയക്കാരെപ്പോലെ സുരിയാനി കൈസ്ത്യാനികൾ പെരുമാറുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം നടുവിൽപ്പെട്ട പാവം വിശ്വാസിയുടെ പാണന്ന് പിടയുന്നു.

മാർപ്പാപ്പയുടെ കതോലിക്കാർ സദയിലെ അച്ചന്നേയും, പാതോസ് ഫ്രൈഹൈയും പാതിയർക്കീസു ബാവയെയും ചീതപരിശീലന്ത്ര കേൾക്കുവോൾ വേദനിക്കുന്ന പാതിയർക്കീസുകാരെയും തോമാസ്ഫോറയ താഴ്ത്തിക്കട്ടുന്നതു കാണുവോൾ ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെടുന്ന കാതോലിക്കാർ കക്ഷിക്കാരെയും മാർത്തോമയുടെ പിൻഗാമികൾ തങ്ങളാണെന്നവകാശപ്പെടുന്ന മാർത്തോമ സഭകാരെയും എല്ലാം മലകര നസ്വാണി പാരമ്പര്യത്തിന് അവകാശികളായി കാണാൻ കഴിയില്ലോ? തീർച്ചയായും കഴിയും. കൈസ്ത്യവിന്റെ സ്വന്നഹത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന കൈസ്ത്യാനികൾ തീർച്ചയായും കഴിയും. വിവിധ സഭാതലവന്മാർ അതിന് അനുവദിച്ചാൽ മാത്രം മതി.

കാതോലിക്കാർ പാതിയർക്കീസ് വഴക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി എറിവും പ്രധാനമായ നടപടി കാതോലിക്കാപക്ഷമാൻ ചെയ്യേണ്ടത്. Magnanumity in victory എന്ന സ്വഭാവഗുണം അവർ കാണിക്കണം. ലക്ഷക്കണക്കിനു വിശ്വാസികളോട് പാതിയർക്കീസ് ബാവയെയും അനേക്കാവ്യാധയും മരക്കണം, വിശ്വാസ പ്രമാണത്തക്കാർ 1934-ൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് എഴുതി തരണം എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു ഒരു ഹിറ്റലർ ദൈസ്റ്റലിൽ രേണും നടത്തിയാൽ എങ്ങനെ സമാധാനമുണ്ടാകും? 1958-നു ശേഷമുണ്ടായ യോഗങ്ങളിലോ, 1995-നു ശേഷം കുടിയ പരുമല അസ്സോസിയേഷൻിലോ അനേകാവ്യാ സഭയോടും പാതിയർക്കീസ് ബാവയോടുമുള്ള സ്വന്നഹത്തിനു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും അനേകം വിഷമ സസ്യികളിൽ മലകരസഭയെ കൈ പിടിച്ചു സഹായിച്ചതിലുള്ള നാഡി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ തമ്മിൽത്തല്ലിന്റെ

കാർന്നും എത്രയോ കുറയുമായിരുന്നു. ബാവ കക്ഷിക്കാരോടും പള്ളിക്കാരോടും 1934 അംഗീകരിക്കാൻ പറയുന്നേം സ്വയം അത് അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നു തെളിവായി പറയാൻ മടിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? 1934-ൽ ഒന്നാം വണ്ണിക പ്രകാരം സഭയുടെ ആത്മീയ തലവൻ പാതിയർക്കീസാൻ എന്നും മലക്കരസം ആകമാന സുരിയാനി സഭയുടെ ഒരു വിഭാഗമാണെന്നും ഒരു സിനഡിലോ അദ്ദോസിയേഷൻലോ അസനിശ്ചയമായി പ്രവൃംപിക്കാൻ വിഷമമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഒഴിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന കപടതയല്ല! മലക്കരയുടെ പുർണ്ണമായ ഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശവും അതിൽ ഉൾനിപ്പിയാവുന്നതാണ്.

ഒരു നൂറാണ്ടിലധികം കേസു പറഞ്ഞു കോടിക്കണക്കിനു നേർച്ചപ്പണം കോടതി കളിൽ മുടിച്ചു. എന്നിട്ടും മികവൊരും എല്ലാ കേസുകളിലും തോറു. 1934 ഭരണാധികാരിക്കാതോലിക്കാ വാഴച്ച, സഭയുടെ പുർണ്ണതയ്ക്കു തുല്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യം, പാതിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയമേലധികാരം ഇതെല്ലാം കീഴ്ക്കോടതികളും സുപീം കോടതിയും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വ്യക്തമായ വിധികളിലും സാധ്യവായി പ്രവൃംപിച്ചു. അനാഥികാലം മുതൽക്കേ മലക്കരസം പാതിയർക്കീസ് ബാവയുടെ കീഴിലായിരുന്നു. ഇനിയും എന്നെന്നേക്കും അങ്ങനെ തുടരണമെന്ന് പാതിയർക്കീസോ, പാതിയർക്കീസുകളിൽ നിർബന്ധം പറഞ്ഞാൽ അത് നിയമപരമല്ല, പ്രായോഗികമല്ല, ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞാൽ നീതിയുമല്ല. കുന്നൻകുരത്തിൽ സത്യത്തിനുശേഷം ജലീൽ ബാവ വന്നപ്പോൾ മുതലാണ് അന്നേയാവ്യാ പാതിയർക്കീസുമായി വ്യക്തമായ ബന്ധം ഉണ്ടായത്. AD.52 മുതൽ 1600 വരെയും അങ്ങനെ ആയിരുന്നു എന്നും അല്ലായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നവർ ഉണ്ട്. നിഷ്പക്ഷ മതികളായ ചരിത്രകാരന്മാർ 1665 മുതലുള്ള ബന്ധം മാത്രമാണ് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നത്.

എക്കാലവും ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തൽക്കാലം സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും മലക്കരയുടെ ദൈനംദിന ഭരണം സ്വയം നടത്തി കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉള്ള പ്രാവർത്തി ഇവിടെയുണ്ട്. അതുമാത്രമല്ല പലവിധ പീഡനങ്ങളുംവീച്ചു ശോഷിച്ചുപോയ അന്നേയാവ്യാൻ സഭയെക്കാളും, കീഴക്കിന്റെ സഭയെക്കാളും കർണ്ണായ സഭയെക്കാളുമെല്ലാം ആർബലം കൊണ്ടും അർത്ഥം കൊണ്ടും മലക്കരസം മുന്നിലാണ്. ശോഷിച്ചുപോയ ഈ പുരാതന സഭയെയും കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന അംഗങ്ങളെയും (Refugees) സഹായിക്കാൻപോലും മലക്കരസഭയ്ക്കു പ്രാപ്തിയുണ്ട്. ശരിക്കും പിന്തിച്ചാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ട കടമയും ഉണ്ട്.

ആത്മീയ മേലധികാരമല്ലാതെ ലാക്കികാധികാരങ്ങൾ വേണ്ട എന്ന് പാതിയർക്കീസു ബാവ വ്യക്തമായി പ്രവൃംപിച്ചാൽ, മലക്കരയുടെ ശുപാർശയില്ലാതെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെയോ, പട്ടക്കാരെയോ വാഴിക്കില്ല എന്നു പ്രവൃംപിച്ചാൽ കട്ടുപിടിച്ചതകാരായ തീവ്രവാദികൾ രണ്ടുകക്ഷികളിലും ഒറപ്പുടുക്കും. ബഹുഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളും സമാധാനമായി സഹകരിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഇടയാകും.

ലോകമെങ്ങുമുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ തലവൻ പാതിയർ ക്കിസായിരിക്കണ മെന്നും ശ്രദ്ധപരിഹരി കൈവെച്ച ഫ്രീഹയിൽക്കൂടി മാത്രമാണെന്നും വാഴിപ്പിടിക്കുന്നത് വിശുദ്ധ ശ്രദ്ധങ്ങൾക്കോ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾക്കോ അനുസ്പൃതമായല്ല. പറ്റേം സിനി പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെട്ടുന്ന അര ഡസനിലധികം സഭ മേലഖൂക്ഷണാർ ഉള്ളുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും ബലവുത്തായത് റോമിലെ മാർപ്പാപ്പയാണ്. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പിന്നബുദ്ധത്തിലാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത് എന്ന് ചരിത്രം വായിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാകും. റോമിന്റെ പ്രമത്തം ആവശ്യപ്പെട്ടു മറ്റു സഭകളിലെല്ലാം തന്നെ ബഹുംഖലായത്. നിബ്യാ സുന്നമഹാഭാസിന്റെ കാലത്തു തന്നെ സഭയുടെ വിഭാഗങ്ങളുണ്ടായത്. നിബ്യാ സുന്നമഹാഭാസിന്റെ കാലത്തു തന്നെ സഭയുടെ വിവിധ (അഞ്ച്) തലവന്മാരിൽ ആർക്കൈക്കിലും ഒന്നാം സ്ഥാനമെന്നു പറഞ്ഞ് സമ്മതിച്ചിട്ടും പിന്നീട് റോമിലേത് ഒന്നാമതു കുസ്തന്തീജോസ് പോലീസ് റണ്ടാമത് എന്നാക്കു പറയാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഒന്നാമത് എന്നുപറയണമായിരുന്നുകിൽ ബൈബിൾ പ്രകാരം ഒന്നാമത് വരേണ്ടിയിരുന്നത് അന്നേയാവ്യായായിരുന്നു. പക്ഷെ ഭരണാധിപന്മാരുടെ

പിന്നെലം റോമിനാൻ ലഭിച്ചത്. ജാതികളുടെ രാജാക്കന്നാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആകരുത്. നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാകുന്നവൻ ദാസനെപ്പോലെ സേവ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കണമെന്ന് കർപ്പന തന്ന കർത്താവിന്റെ സഭാ നേതാക്കന്നാർക്ക് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തിന്റെ പേരിൽ തർക്കിക്കാൻ ധാതാരു അവകാശവും ഇല്ല. അങ്ങനെ തർക്കിച്ചു വഴക്കിക്കുന്നവരെ “എന്റെ രാജ്യം ശ്രീഹികമല്ല” എന്നു പ്രസ്താവിച്ച കർത്താവ് കൈവിട്ടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ട്.

ആദികാലം മുതൽ തന്നെ മറ്റു ശിശ്യന്മാരുടെയും അറിയിപ്പുകാരുടെ പേരിൽ പോലും സഭകൾ അറിയിപ്പെട്ടിരുന്നു. മർക്കോസിന്റെ സഭയായി എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള അലക്സാണ്ട്രിയൻ (കോപ്പറിക്ക്) സഭ തന്നെ ഒന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം. ഈ സഭ റോമിന്റെയോ അന്ത്യാവധ്യയുടെയോ കിഴിലായിരുന്നില്ല. ആശോള സഭകളുടെ സൃഷ്ടാവാസുകളിൽ ഈ സഭയ്ക്കു തുല്യമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല പലപ്പോഴും സംഘടനാ നേതൃസ്ഥാനം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവിക, മാനുഷീക സ്വാംവാങ്ങളുടെ അവകാശം തർക്കങ്ങളിൽപ്പെട്ടു അന്ത്യാവധ്യാസഭ മെൻകെരറുകൾ പിടിച്ചട്ടത്തപ്പോഴും, കിഴക്കിന്റെ സഭ നേന്ത്രത്വാർധനായി മാറിപ്പോഴും ബദൽ പാതിയർക്കിസിനെയും കാതോലിക്കയെയും വാഴിച്ചു? “സത്യവിശ്വാസം സംരക്ഷിച്ചത്” കോപ്പറിക്ക് സഭയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്തുക്കളോടെ അവർ വാഴിച്ച മെൻപടക്കാരനൊയി യാക്കോബ് ബുർജാന ആണ്. പദ്മാസിന്റെ ശൈലീഹിന്ദ സിംഹാസനത്തിന്റെ പേരിൽ മലകരയിൽ വഴക്കിക്കുന്നവർ സത്യന്മായി ചരിത്ര സത്യങ്ങൾ പരിക്കാൻ മടക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

തങ്ങൾ സഹായിച്ച സഹോദര സഭകളെ അടക്കി ദൈക്ഷുവാൻ കോപ്പറിക്ക് സഭ തുനിഞ്ഞില്ല എന്നത് മലകരക്ക് മാത്യകയാകേണ്ടതാണ്. എന്തോപ്പോൾ സഭയിൽ ഉണ്ടായതു തന്നെ ഉദാഹരണം. എന്തിന്, പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ പീഡനത്തിൽ സഹായിക്കാനായി അഹരത്തുള്ള ബാവയെ അയച്ചതു തന്നെ കോപ്പറിക്ക് പാതിയർക്കീസിന്റെയും അന്ത്യാവധ്യാ പാതിയർക്കീസിന്റെയും അറിവോടും ആലോചനയോടും കൂടിയായിരുന്നു എന്ന ഒരു ഭാഷ്യമുണ്ട്. യഥാർത്ഥ ചരിത്രം തെളിയിക്കാനുള്ള രേഖകൾ ഇല്ല തന്നെ.

അന്ത്യാവധ്യയിൽ AD.37ൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എങ്കിൽ A.D.33ൽ തന്നെ തോമാദ്ദീഹ യുടെ സഭയെന്നാർധപ്പെട്ടുന്ന കിഴക്കിന്റെ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ് അസ്ത്രീറിയൻ പരിത്രകാരനാർ അവകാശപ്പെട്ടുന്നത്. ഈന്നു ഈ കിഴക്കിന്റെ തോമാദ്ദീഹയുടെ സഭ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെട്ടുന്ന അനേകകൂടം സഭാ മേലഭ്യക്ഷണാരുണ്ട്. മലകരയിലെ സീറോ മലബാർ, മാർത്തോമാ, ഓർത്തോയോ കസ്റ്റ, മലകര റീത്, കർണ്ണായ എല്ലാം ഇതിൽപ്പെട്ടും.

സാക്ഷാൽ കിഴക്കിന്റെ സഭയുടെ തലസ്ഥാനം ഇന്ന് അമേരിക്കയിൽ പിക്കാഹോയിലാണ്. മിഡിൽ ഇന്ത്യിലും പല വേർഷനുകളുണ്ട്. എല്ലാം ശോച്ചിച്ചു പോയി.

പാരമ്പര്യ മഹിമ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു കാര്യം. പക്ഷേ അത് ലഭകീകരിച്ചു നേട്ടങ്ങളുടെ കുടുംബ പരിധാനുള്ള നാമമാണ്. ആത്മീയതയും പരസ്പര സ്വന്നഹവുമില്ലാത്ത പാരമ്പര്യം എത്രയോ നിർബന്ധകമാണ്.

സത്യസാധയുടെ ചരിത്രം നീയമവും നീതിയും കോർത്തെടുത്ത് ഒന്നായി കിടന്നാൽ മാത്രമേ സമാധാനം ഉണ്ടാവുകയുള്ളത്. കാതോലിക്കാ ഭാഗം നീയമയുഖം വളരെ മിടുക്കോടെ നടത്തിയെന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. കേസ് നടത്തിയവരും വകീലരും എല്ലാം അക്കാദ്യത്തിൽ അഭിനന്ദന അർഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മാത്രമല്ല പണ്ട് വടക്കേറി തിരുമേനിയുടെ കാലം മുതൽ, 1934ലെ രണ്ടാം ഉണ്ടാക്കിയത് മുതൽ, എല്ലാം ഈ നീയമപരമായി ശ്രദ്ധിച്ചതു കൊണ്ടുണ്ടായ മുൻ്തുകൾ എടുത്തുപറയത്തക്കവണ്ണം മികവുറ്റതാണ്.

പക്ഷേ തീവ്രവാദികളായ ഉപജാപക സംഘങ്ങൾ മുലവും, അധികാര മോഹം, ധനഭാബം, ബിസിനസ്സ് തൽപര്യങ്ങൾ മുതലായ സ്വാർമ്മമോഹങ്ങളുള്ളവർ കാര്യങ്ങളുടെ

നിയന്ത്രണം എറെടുക്കുന്നതുവഴിയും സമാധാന നീക്കങ്ങൾ തുരക്കം വയ്ക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടു കക്ഷികളിലും ഇതു ബാധകമാണ്. പകൈച 1958നു ശേഷവും 1995നുശേഷവും ഇപ്പോൾ 2017നുശേഷവും കാതോലിക്കാ ഭഗവത്തു നിന്നും കുരൊക്കുടി സ്തമ്യവും സ്നേഹപര വുമായ നീക്കങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ ഇത്രയധികം വശജാവുകയി ശ്വായിരുന്നു.

നന്നായ സദയിലെ പള്ളികളുടെ പ്രാതിനിധിയും തന്നെയടക്കാം. മണർകാട്, കോതമംഗലം, പിരിവം പോലെ വന്നിച്ചു അംഗസംഖ്യയുള്ള പള്ളികളും (തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു) 50ൽ താഴെ അംഗങ്ങൾഉള്ള പള്ളികളും അദ്ദോസിയേ ഷനിൽ വരുന്നോൾ തുല്യമായ വോട്ട് വാല്യുവാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. 2002ൽ നടന്ന അദ്ദോസിയേഷനു മുമ്പ് സുപീരിം കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച തന്നുസരിച്ച് 1934 റേണ്ടാടന ഭേദപ്പെടുത്തി ഇത് കുരൊഡയാക്കു പരിഹരിച്ചു. എങ്കിലും പ്രായപുർണ്ണതിയായ ഒരാൾക്ക് ആണിനും പെണ്ണിനും ഒരു വോട്ട് എന്ന നില ഇനിയും വന്നിട്ടില്ല. ഇതിനു പൂർണ്ണ പാതിയർക്കൈസുകാർക്ക് ബഹുഭൂതിപക്ഷമുള്ള പള്ളികളിൽ നിന്നും കാതോലിക്കാപക്ഷപാതമുള്ളവരെ അദ്ദോസിയേഷനിൽ കൊണ്ടുവരാനായ ഷാബോ വികാരിമാരെയും പള്ളി പ്രതിനിധികളെയും നോമിനേറു ചെയ്യുകയും നിയമത്തിന്റെ കണ്ണിൽ എല്ലാം ശരിയാണെന്ന തരത്തിൽ റിക്കാർഡ്സുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പാതിപ്പുരുഷ യോഗങ്ങളിൽ ഇന്നുള്ള ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ ആശുപഠം എന്ന് ബാവയെക്കാണ്ട് പറയിച്ചതായും ആരോപണങ്ങൾ ഉണ്ട്. മെത്രാച്ചുരൂർക്ക് ഭദ്രാസനം പക്കിട്ടു കൊടുക്കുന്നതിൽ ബാവാകക്ഷിയിലുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാച്ചുരൂർ അവശണിക്കുകയും തിരിച്ചുംഭേദം കാൺകുകയും ചെയ്തു എന്ന ആരോപണം തള്ളികളെയാണ് പറിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ പേരിൽ കാതോലിക്കാ ബാവക്കത്തിരെ കേസുകൊടുക്കുമെന്നുപോലും സ്വന്തം കക്ഷിയിലെ തീവ്രവാദികൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. പാതിയർക്കൈസ് കക്ഷിക്കാർ ബഹുഭൂതിപക്ഷമായുള്ള എൻഡാക്കുളം, ആലുവാ, അകമാലി, പെരുവാവുർ, കോതമംഗലം, മണർകാട്, പിരിവം മുതലായ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ രണ്ടാംതരം വിശ്വാസികളായി തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ടു. തെക്കൻ വടക്കൻ ചേരിതിരിവ് ഈ സദയിലെ വഴക്കിന്റെ കാണണ്ടളിൽ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. 1995ലെ വിഡിക്സ് ശേഷം സഭ ഒന്നാക്കണമെന്ന് ആമാർത്ഥമായി ആശപിച്ച് യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ വന്ന അനേകം പേര് ഈ അവശണന കണ്ട് തിരിച്ചുപോയി. ഇവരിൽ മേലഭ്യക്ഷണാരും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള അതികായമാരുമുണ്ടായിരുന്നു. സാമാന്യ നീതിയും സത്യസന്ധയും ഉംപ്പു വരുത്താത്ത നിയമത്തിനു നിലനിൽപ്പില്ല. കർത്താവിനെ കുറിശീൽ തിരയ്ക്കുവാനും ശാസ്ത്രിയ ജയിലിൽ അടയക്കുവാനും, സോക്കെറ്റിസിനു വിഷം കൊടുത്തു കൊല്ലുവാനും വിഡിച്ചത് അതാൽ നാടുകളിലെ അതാൽ കാലത്തെ ഉന്നത നൃായപിംഞാളാണ്. അതുപോലെതന്നെ രണ്ടു കക്ഷികളിലുമുള്ള തീവ്രവാദികളെ പടിക്കു പൂർത്താക്കാതെ, അവർ സോഷ്യൽ മീസിയകളിൽക്കൂടി നടത്തുന്ന തെരിയിശേഷകം നിയന്ത്രിക്കാതെ, സമാധാനം കൈവരിക്കുക അസാഖ്യമാണ്.

അതുതങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള, ഇന്നും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, കുടമാണ് കുംഭക്കിസ്തീയ സഭ. “സ്തവ്യമാകുവാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ” എന്ന കർത്താവ് ഇപ്പോഴും ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. “ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ട്” എന്നു നമ്മൾ പറയുക മാത്രം ചെയ്താൽ അതിനായി മനസ്സുകളെ ഒരുക്കി വിശ്വസിച്ചാൽ സമാധാനം സംഭവിക്കും. ഇടവകകൾ പങ്കുവയ്ക്കുവാനും തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാനും പള്ളി പിടിക്കുവാനും പള്ളികൾ സംരക്ഷിക്കുവാനും പോകേണ്ടെ. പാതിയർക്കൈസ് ബാവയും കാതോലിക്കാ ബാവയും 1995ലെ സുപീരിം കോടതിയുടെ വിഡിയും നിർദ്ദേശങ്ങളും അംഗീകാരിച്ച പരസ്പരം സ്വികരിച്ചാൽ മതി. ഭദ്രാസനങ്ങളിലും പള്ളികളിലും റേണ്ടാടനവും നടത്താൻ പോകാതിരുന്നാൽ മതി. മലകരയിലെ സത്രത്ര റേണ്ടാടനവകാശമുള്ള സ്വയം ശീർഷക തതമുള്ള ഒരു കാതോലിക്കായും ആത്മീയ തലവന്നായി ഒരു പാതിയർക്കൈസും മാത്രമേ യുള്ളുവെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുകയും അങ്ങനെ സമ്മതിക്കുന്ന മെത്രാച്ചുരും അച്ചുമാരും ഇന്ന് ഭരിക്കുന്ന പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും റേണ്ടാടനയ്ക്കു വിധേയമായി ഭരിക്കുകയും ചെയ്താൽ മതി. എല്ലാ പള്ളികളിലും ഇങ്ങനെ നന്ദിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന അച്ചുമാർക്കും മെത്രാച്ചുരൂർക്കും പ്രവേശിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും തടസ്സമില്ലാതെ

അവരെ വരവേൽക്കുന്ന ഒരു അന്തരീക്ഷമുണ്ടായാൽ മതി. യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രായപുർത്തിയായ അംഗങ്ങൾക്കും സത്രന്മായി വോട്ടടക്കപ്പാഠ പള്ളി പൊതുധ്യാനങ്ങളിലും മലകര അസോസിയേഷൻിലും അവകാശമുണ്ടായാൽ മതി. കാലാക്രമണ വഴക്കുകളും വരുപ്പും വിദേശവും ഇല്ലാതാകും.

ഈ സീറോ മലബാർ സഭയിലെ ദരാജോട് 1600 വരെ മലകര സഭയിൽ പോപ്പ് അധികാരിയല്ലായിരുന്നു എന്നും മാർത്തോമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നു നിങ്ങളെന്നും അതുകൊണ്ട് മാതൃസഭയിലേക്ക് വരണ്ണം എന്നും പറഞ്ഞാൽ നടക്കുന്ന കാര്യമാണോ? അവർ ആ വാദത്തെ പാടേ തള്ളിക്കളയും. അവർ മാർപ്പാപ്പയെ സഭയുടെ തലവനായി അംഗീകരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കൈസ് ബാവവെയ തലവനായി അംഗീകരിക്കുന്നവരുടെ ചിന്തകളും ഏതാണ്ടിതുപോലെ തന്നെയാണ്. പാത്രിയർക്കൈസ് ബാവവെയ അംഗീകരിക്കുന്ന മലകരം സത്രന്മായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു കാതോലിക്കായ അവർ അംഗീകരിക്കും. ടെന്റോറൽ അധികാരിയങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കൈസ് ബാവവെയക്കുടിക്കുന്ന സംഭവിക്കാനില്ല. ഭദ്രാസനങ്ങളിലും പള്ളികളിലും ഉടനെ ഒരു ഭരണമാറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്ന തിട്ടക്ക്ലെപ്പടാതിരുന്നാൽ മതി. പരുമല പള്ളിയിലും കോതമംഗളത്തും പിറവത്തും മണർക്കാടുമാക്കേ പാത്രിയർക്കൈസ് ബാവവക്കും കാതോലിക്കാ ബാവവക്കും എല്ലാ തിരുമെന്നിമാർക്കും പ്രവേശിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒരു നാൾ വരുന്നത് ഓർത്തുനോക്കുക. ബർണ്ണബാധ്യ് തിരുമെന്നിയെ കരിക്കാടി കാൺച്ചു ഓടിച്ചുവിട അമേരിക്കയിലെ ഒരു പള്ളിക്കാർ പിന്നീട് തിരുമെന്നിയെ കുറിശും കുടയും മെചുകും തിരിയും പിടിച്ചു എതിരോറു കൊണ്ടുപോയത് പോലീസ് പ്രൊട്ടക്ഷൻസ്‌യോ കോടതിയും ടെന്റോ ബലത്തിലാണ് ക്ഷമിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള തിരുമെന്നിയുടെ മനസ്സിന്റെ ബലത്തിലായിരുന്നു. അനുകരിക്കുവാൻ പറിയ അനേകം പിതാക്കന്മാർ മലകരയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആകമാന കീസ്തീയ സഭകളിലും.

സമാപന ചിന്തകൾ

ഞാനാദ്യം എഴുതിയതുപോലെ ഒരു പുസ്തകം എഴുതാൻ വേണ്ടി ഞാനാഗഹിച്ച് എഴുതിയിരിക്കും. എഴുതാതെ വയ്ക്കു, ഭവിഷ്യത്തുകൾ എന്തുവന്നാലും എന്നിക്കു പറയാനുള്ളതു പറയണം എന്ന് പേരാനപ്പെട്ട് എഴുതിപ്പോയതാണ്. ആരെയും വ്യക്തിപരമായോ കൂട്ടമായോ വിമർശിക്കുവാനില്ല. പക്ഷേ എന്ന് ഭക്തസ്തവ വൈക്ഷണ്ടിലും വിശ്വാസത്തിലും കണ്ണ തെററ് എന്ന് എന്ന് മനസ്സാക്ഷി പറയുന്ന ചില പ്രവണതകളെ, പ്രത്യേകിച്ചും ആത്മിയാധികാരികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശമാണ് ഇതെഴുതുവാൻ കാരണമായത്.

സഭകളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ വായിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചതിൽ ചില ചരിത്ര സത്രങ്ങളുറപ്പിരിയും മിപ്രകളെപ്പറിയും എഴുതി എന്നതല്ലാതെ ഞാനാദ്യ ചരിത്രകാരനോ, ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥി പോലുമോ അല്ല. എന്നെപ്പോലെയുള്ള സാധാരണ കീസ്തീയ വിശ്വാസികളെ സാർത്തം താൽപര്യമുള്ളവർ എഴുതുന, പറിപ്പിക്കുന്ന “ചരിത്രങ്ങളെ” അസ്ഥാനായി വിശ്വസിക്കാതെ സത്രന്മായി ചിന്തിക്കുവാൻ പേരിപ്പിക്ക ണമെന ഉദ്ദേശമാണ് എന്നിക്കുള്ളത്. യേശുക്രീസ്തു ജീവിച്ചു മാതൃക കാൺച്ചു തന്ന, വളരെ ലഭിതമായ ഭാഷയിൽ പറിപ്പിച്ചുതന്ന, അടിസ്ഥാന മുല്യബന്ധം മുറുക്കപ്പിടിച്ചും കീസ്തുവിലുന്നിയുള്ള സഹോദര സ്നേഹത്തിലും ത്യാഗത്തിലും ക്ഷമയിലും പളർന്ന, മലപ്രദമായ ജീവിതം കെട്ടപ്പട്ടക്കുവാൻ തന്മുഖായി നിർക്കുന്ന പ്രഭോധനങ്ങളെ, അവ എത്ര വലിയ മതപണ്ഡിത കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നാലും തള്ളിക്കളയുവാനുള്ള കരുതൽ നമ്മൾ നേരുണ്ടതുണ്ട്. ഈ നിലപാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മലകര സഭയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നു സംഗ്രഹിച്ചു നോക്കാം.

1. കർത്താവിന്റെ കുറിശു മരണത്തിനും ഉയർപ്പിനും ശേഷം അതികരിതമായ പീഡനങ്ങളെയും അതിജിവിച്ചു സം ഒളിപിലും ഗുഹകളിലുമായി വളർന്നു. ഏററിവും കീസ്തീയരായി യേശുവിന്റെ യമാർത്ഥം അനുയായികളായി അവർ വളർന്നു. രോമാ സാമാജ്യത്തിലും പേരഷ്യൻ സാമാജ്യത്തിലും ഇവിടെ ഇന്ത്യയിൽപ്പോലും സുവിശേഷ മേഖലയുമായി ശിശ്യരാജും അറിയിപ്പുകാരും സംഘരിച്ചു.

2. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരേയോഗിക മതമായി സദ ഉയർത്തപ്പെട്ടതോടെ സഭകൾ രാജകീയ പരിവേഷം ലഭിച്ചു. ശക്തനായ റോമാ ചക്രവർത്തിയുടെ തണ്ടിൽ ലോകമാക്കയുള്ള കീസ്റ്റ്യാനികൾ സംഘടിക്കപ്പെട്ടു.
3. നിവൃതാ സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് സഭകളുടെ തലവരായി അണ്വു പാതിയർക്കു സുമാരെ(4+യറുശലേം)അധികാരപ്പെടുത്തി. മലകരസഭയുൾപ്പെടയുള്ള കിഴക്കിന്റെ സദ “അനേയാവ്യാഖ്യാതയുടെയും കീഴക്കാക്കയുടെയും” തലവനായ അനേയാവ്യാ പാതിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലായി.
4. കിഴക്കിന്റെ സദ പേരംശ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലും പേരംശ്യൻ സാമ്രാജ്യം റോമാ സാമ്രാജ്യവുമായി ശത്രുതയിലുമായിരുന്നു. തങ്ങൾ റോമാക്കാരോട് വിഡിയത മുള്ളവരല്ല എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു പുറമേ മറ്റൊരു സഭയുടെ കീഴിലായിരിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതും കൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കണം കിഴക്കിന്റെ സദ അനേയാവ്യാ യുടെ അധികാരസീമയെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ വിശ്വാസകാര്യ അള്ളിൽ ഉണ്ടായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മുലം AD 431ലെ ഏപ്രിലിനു സുന്നഹദോസിനു ശേഷം കിഴക്കിന്റെ സദ നെസ്തോറിയ നായി മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ട് വേർപ്പെട്ടു.
5. മലകര സദ തോമാസ്ട്രീഹയുടെ സുവിശേഷ വേലയുടെ ഫലമായി AD 52 തെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രീഹ തന്നെ സ്ഥാപിച്ച കിഴക്കൻ (പേരംശ്യൻ) സഭയുടെ ഭാഗമായോ, അവിടെ നിന്നും വന്ന മേൽപ്പടക്കാരാൽ ആത്മീയമായി നയിക്ക പ്പെട്ടോ ആണ് മലകര സദ വളർന്നുവന്നത്. തോമാസ്ട്രീഹ മലകരയിൽ ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു എന്നതിനു ചരിത്രരേഖകൾ എന്നുമില്ല. സത്യതതിൽ ഒരു ശ്രീഹയും ഭൂമിയിൽ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. സംഘടനാപരമായി ചടക്കുടുകൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു, ലൈംഗരമാരെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നതോഴികെ ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാരെപ്പോലെ സിംഹാസനങ്ങളും സർപ്പാധികാര കേന്ദ്രങ്ങളും അവർ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല. യേശു പഠിപ്പിച്ചതു തന്നെ “നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാരെപ്പോലെ ആകരുത്” എന്നാണ്.
6. A.D.431ൽ പേരംശ്യൻ സദ അനേയാവ്യായുടെ മേലധികാര തത്തിൽ (ആത്മീയാധികാരത്തിൽ) നിന്നും പിരിയുന്നതിനു മുമ്പ് A.D.345ലാണ് കൂനായി തൊമ്മന്നും 72 കുടുംബങ്ങളുടെ സംഘം മലകരയിലെത്തുന്നത്. തോമാസ്ട്രീഹ തന്നെ സ്ഥാപിച്ച പേരംശ്യൻ സഭയിൽപ്പെട്ടവരായതുകൊണ്ടും ആ സദ അനേയാവ്യായുടെ കീഴിലായിരുന്നതുകൊണ്ടും മലകരസഭകൾ അനേയാവ്യായുമായി ആകീകാലം മുതലേ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന അനുമാനമാണ് ശരി. അനേയാവ്യായുടെ വിശ്വാസവും ആചാരങ്ങളും ആരാധനകളും മലകരയിലും പിന്തുടർന്നു വന്നിരുന്നിരിക്കണം.
7. പേരംശ്യൻ സഭയുടെയും അതുവഴി അനേയാവ്യായുടെയും ആത്മീയാധികാരത്തിൽ കീഴിലായിരുന്നു എങ്കിലും ലഭകീകരിക്കാനും ഭരണകാര്യങ്ങളിലും മലകരസദ പുർണ്ണ സ്വാത്രത്യും അനുഭവിച്ചിരുന്നു.
8. പേരംശ്യൻ സദ അനേയാവ്യായുടെ മേലധികാരത്തിൽ നിന്നും AD.431നുശേഷം നെസ്തോറിയന്മാരായി പിരിഞ്ഞുപോയിരെക്കിലും വിശ്വാസപരമായി അനേയാവ്യൻ സഭയോട് അടുപ്പമുള്ള സഭാതലവന്മാരും ആർമ്മായരും കിഴക്കിന്റെ സഭയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. AD.559ൽ യാക്കോബ് ബുർഭാന അവർക്കു വേണ്ടി പേരംശ്യൻ സഭയിൽ ഒരു ബദൽ കാതോലിക്കാരെ (പിനീട് മഹിയാന) വാഴിച്ചു
9. അങ്ങനെ ആറാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ മലകരയിൽ ആത്മീയ മേലധികാരം നിലനിറുത്താനായി മേൽപ്പടക്കാരെ അയച്ചതിൽ നെസ്തോറിയന്മാരായവരും

മോണോഫിസ്റ്റു (എക്സഡാവ) വിശ്വാസികളായ അന്തോവ്യാ-കാതോലിക്കാ-മപിയാം മുസ്ലിംകൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

10. സഡാവ വിശ്വാസ തർക്കങ്ങളിൽ മലകര സദാ നേതൃത്വം പകെടുത്തായി തെളിവുകളോ രേഖകളോ ഇല്ല. വിദേശത്തു നിന്നുള്ള മെത്രാഡാരെയെല്ലാം VIPകളായി സ്വീകരിച്ചാഥരിക്കുകയായിരിക്കണം മലകരസഭ ചെയ്തിരുന്നത്. ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടന്ന രണ്ടാം പേരഷ്യൻ കുടിയേറിക്കാർ നേസ്തോറി യരായിരുന്നു എന്നും അല്ല അന്തോവ്യാവ്യ വിശ്വാസികളായിരുന്നു എന്നും “ചരിത്രകാരന്മാർ” അവരവരുടെ യുക്തിക്കുന്നുസത്ത് വാദിക്കുന്നുണ്ട്.
11. വിദേശത്തു നിന്നു ആത്മീയ നേതൃത്വവും സ്വദേശത്ത് പുർണ്ണ ഭരണസ്വാത്രത്വവും അനുഭവിച്ച് (“സുവിച്ച്”) വാൺിരുന്ന മലകരസഭ യുറോപ്പൻ കച്ചവടക്കാരായ പോർച്ചുഗീസുകാർ വന്നതോടെ അടിച്ചമർത്തപ്പട്ട നിർബന്ധമായി രോമിലെ പോപ്പിന്റെ കീഴിലാക്കപ്പെട്ടു. 1599ൽ മുഴുവൻ മലകരക്കാരും കത്തോലിക്കാ മതക്കാരായി.
12. 1653ൽ മലകര കെഡ്സ്റ്റ്യാനികൾ പോർച്ചുഗീസുകാർക്കെതിരായി സംഘടിച്ചു രോമയിലെ പോപ്പിന്റെ കീഴിൽ നിന്നും സ്വാത്രത്വ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. പകെഷ പോപ്പാകട്ട അതിൽ ഭൂതികഷ്ടത്തെയും അനുനയിപ്പിച്ച് വീണ്ടും കത്തോലിക്കാ മതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവർ ഇപ്പോൾ സീറോ മലബാർ വിഭാഗമായി കഴിയുന്നു.
13. പോപ്പിന്റെ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു നിന്നവർ ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിനായി പേരഷ്യൻ, അന്തോവ്യാവ്യൻ, അലക്സാഞ്ചേരിയൻ സദാ നേതൃത്വങ്ങളെ സമീപിച്ചു. അന്തോവ്യാവ്യാ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നും വന്ന ആത്മീയ മേലധികാരികളുടെ സഹായത്താൽ അവർ പുന്ഃസംഘടിച്ചു. അവരെ പുത്തൻ കുററുകാർ എന്നും യാക്കോബായകാർ എന്നും വിളിച്ചു.
14. മലകര സഭയ്ക്കു മാത്രമായി ഒരു സിംഹാസനമോ ആ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുംനൊയി പാതിയർക്കുമ്പിനോ കാതോലിക്കാക്കോ തുല്യനായിരുന്ന ഒരു പിതാവോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നകിൽ കുന്നൻ കുരിശിനു മുമ്പ് പോർച്ചുഗീസ് മെത്രാനോട് സംബാദം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനാവുമായിരുന്നു. കുന്നന്കുരിശ് സത്യത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം കത്തോലിക്കാ സഭാനേതൃത്വം എതിർവിഭാഗ തലവന്നായ മാർത്തോമമാർക്ക് പട്ടത്വത്തിന്റെ കൈവെച്ചില്ല എന്ന ആരോപണം ഉനയിച്ചാണ് ഭൂതികഷ്ടത്തെ കത്തോലിക്കരാക്കിയെടുത്തത്. മാർത്തോമമാർ അന്തോവ്യാവ്യരുടെ ആത്മീയ നേതൃത്വം ആവശ്യപ്പെട്ടതും അംഗീകരിച്ചതും വെളിവാക്കുന്നത് മലകരസഭക്ക് തന്നതയ സിംഹാസനാധിപൻ ഇല്ലായി രുന്നു എന്നതാണ്. മാർത്തോമ സിംഹാസനം അലക്കാരിക്കമാണെന്ന സുപ്രീം കോടതി വിഡിയാണ് സത്യമായിട്ടുള്ളത്. ചരിത്രസത്യമല്ല എക്കിലും അതിപൂരാതന കാലത്തു തന്ന യേശുവിന്റെ സന്ദേശം കൊണ്ടുവന്ന ശ്രീഹിയുടെ സിംഹാസനമെന്ന് വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നത് ആലക്കാരിക്കമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്.
15. യാക്കോബായ സഭയിൽ നിന്നും മാർത്തോമാ സഭ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതിനു മുമ്പുനടന്ന കേസുകളിലും ആത്മീയ നേതൃത്വത്തിന്റെയും കൈവെച്ചിന്റെയും കാര്യങ്ങൾ മുഖ്യ വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. മാർത്തോമ സഭയിലെ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസോഔസ് പാതിയർക്കുമ്പിനു ബാബ വാഴിച്ച ആൾ എന്നതു പരിശില്പിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിനു മലകര മെത്രാപ്പോലൈറ്റത്തയായി തുടരാൻ പ്രാദേശിക ഭരണകൂടം അനുവാദം നൽകിയത്. പാതിയർക്കുമ്പിനു പറിയ ഇത് “അബ്ബദ്” മാറിയെടുത്ത പത്രാസ് പാതിയർക്കുമ്പിനു ബാബ മലകര യിൽ വന്നശേഷമാണ്.
16. മെത്രാൻ കക്ഷി (ജാർത്തോമ്യാക്സ്)കാർ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ ഇവിടെ ഒരു സിംഹാസനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എക്കിലും മലകരസഭ ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയായി തന്ന

ആദികാലം മുതൽക്കെല്ലാ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. സഭയുടെ ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിദേശ സഭയും കൈകടത്തിയിരുന്നില്ല. ആത്മയിൽ കാര്യങ്ങളിൽ സഭയെ സഹായിച്ചിരുന്നവർ കിഴക്കിൻ്റെ സഭയോ അതിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞപോയ വിഭാഗങ്ങളോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. അപ്പോൾ ആറാം നൂറൊഞ്ചുവരെ അന്നോധ്യാധ്യാദ മേലധി കാരം സമയച്ചിരുന്ന അസ്ഥിരിയൻ/ കിഴക്കിൻ്റെ/ സഭയും ആരാം നൂറൊഞ്ചു മുതൽ 16-ാം നൂറൊഞ്ചു വരെ ഇവർക്കു പുറമേ ഇവർിൽ നിന്നും യാക്കോബ് ബുർജാന വഴി പിരിഞ്ഞ കുപോയ “യാക്കോബായ്” /കാതോലിക്ക് മഹിയാന സഭയും 1552-നു ശേഷം ഇവർക്കു രണ്ടിന്നും പുറമേ റോമിലെ പോപ്പിനോട് വിഭയയതം പ്രവൃംപിച്ച് കിഴക്കിൻ്റെ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞ കർബാന സഭയുമായിരുന്നിരിക്കാം. പോർച്ചുഗീസുകാർ വന്നപ്പോൾ നിർബന്ധമായി എല്ലാവരെയും കത്തോലിക്കാരാക്കുന്നതുവരെ ഇതു സ്ഥിതിയായിരുന്നിരിക്കണം തുടർന്നു പോന്നത്. അതുവരെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വിദേശ സഭകൾ ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല.

17. പോർച്ചുഗീസുകാർ മലകരയെ കീഴടക്കി സർവ്വാധികാരം സ്ഥാപിച്ചു. അവരിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടവർ അന്നോധ്യാധ്യൻ പാത്രിയർക്കുന്നിൻ്റെ ആത്മയാധികാരത്തിന് അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അതു നൽകുന്നതിനു പുറമേ ലതകീക ഭരണാധികാരങ്ങൾകുടി നേടിയെടുത്തു. ബൈറ്റിഷുകാർ വന്നപ്പോൾ ആ സഭയെ മുഴുവനായും പ്രൊട്ടസ്റ്റ് റ്റാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ മലമായി മാർത്തേം സഭ പിരിഞ്ഞപോയി. മാർത്തേം സഭയിൽ നിന്നും പിന്നെയും അനേകം പിരിവുകൾ ഉണ്ടായി എല്ലാമില്ലാത്ത സഭകളുണ്ടായി. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയുള്ളവർ പാത്രിയർക്കാ വിഭാഗമെന്നും കാതോലിക്കാ വിഭാഗമെന്നും പറഞ്ഞു തങ്ങൾക്കിടയിൽ കലപിച്ചും, കേസു പറഞ്ഞും, പള്ളി പിടിച്ചും ജീവിക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാം മാർത്തേം മാറ്റിഹി സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെയും “സിംഹാസനത്തിന്റെയും” അവകാശികളാണ്.
18. നദേസ്ഥതുകാരനായ യേശുവിൻ്റെ അനുയാധികൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നദോണികൾ എന്നു വിജിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കുടമാണ് മലകരയിലെ സുരിയാനി ക്രീസ്ത്യാനികൾ. വേറെ ആരെയെങ്കിലും അങ്ങനെ ഇന്നു വിജിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അന്നോധ്യാധ്യാ സഭയിലോ റോമാ ലാറിൻ്റെ സഭകളിലോ ശൈക്ഷിക്കു സഭകളിലോ “നദോണികൾ” എന്നു വിജിക്കപ്പെട്ടുനവരുണ്ടോ എന്നു സംശയ മാണ്. അതുപോലെ തന്നെ പള്ളികൾക്കും സ്ഥാവരം ജംഗമസ്വത്തുകൾക്കും പേണ്ടി തെരുവുകളിലും കോടതികളിലും പഴക്കടിക്കുന്ന, ആത്മഹത്യാ ഭീഷണി മുഴക്കുന്ന ഒരുക്കുടം ക്രീസ്ത്യാനികളും ഒരുപക്ഷേ ഇന്ന് മലകരയിൽ മാത്രമേ ഇക്കാലത്തു കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളു.
19. “നദേസ്ഥതിൽ നിന്നും വല്ല നമയും വരുമോ” എന്ന് ബൈബിളിൽ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം റണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മലകരയിൽ മുഴങ്ങുന്നതു നമുക്ക് കേൾക്കാനാക്കുമെങ്കിൽ “നദോണി”കളായ മലകരയിലെ ക്രീസ്ത്യാനികൾ നിന്നും നന്ന പുറപ്പെട്ടവികാൻ കഴിയും. അർത്ഥമില്ലാത്ത ഇത് വഴക്കുകൾ അവസാനി പ്പിച്ചു സഹോദര സന്നേഹത്തിൽ കഴിയുവാനും സമൂഹത്തിനു മാതൃക കാണിക്കുന്ന ഒരു കുടമായി മാറുവാനും കഴിയും.
20. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ മുൻവിധിയിലാതെ സ്വാർത്ഥതയിലാതെ സ്വത്തന്മായി സ്വാർത്ഥമതികൾ വളച്ചുടാച്ച ചരിത്രത്തിന്റെ കാട്ടകൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച് കാൽവരി വരെ എത്തണം. നദേസ്ഥനായ യേശു എവിടെ താമസിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചവനോട് “വന്നു കാണുക” എന്നു പറഞ്ഞു യേശു വിജിക്കുന്നിടന്തേക്ക്, കൂരിശിന്റെ ചുവടുവരെയെന്നെന്നും. സത്യത്തിന് സാക്ഷി നിന്ന് ആ സ്നേഹ തതിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും നിശ്ചിതിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ സത്യം നമ്മളിൽ നിന്നു കയ്യും നമ്മൾ സ്വത്തന്നരാവുകയും ചെയ്യും. അവനുവൻ്റെ സ്വാർത്ഥതയേക്കാൾ അപരാഞ്ഞി വേദന മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ വെറുപ്പും വിദേശവും മാണ്ഡലുപോകും. റണ്ടായി പിരിയുന്ന ഒരു വഴിക്കവലയിൽ നിന്ന് കവിയുടെ സ്ഥാനത്താണ് നമ്മൾ. ഒരു വഴി വിശാലവും നിർപ്പായതും മാർബിൾ പതിപ്പിച്ചതും ഭൂമിയിലെ

സിംഹാസനങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമാണ്. മരറവഴി ദുർഘടവും പടവുകൾ കയറി കുന്നിൻ മുകളിൽ നാട്ടിയിരിക്കുന്ന കുരിശിലേക്കുമുള്ളതാണ്. “The road not taken”എതാണെന്നു നമ്മൾ തീരുമാനിക്കുന്നും. വിഷമം പിടിച്ചു, ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുന്നും വഴി തിരഞ്ഞെടുത്താൽ വിടുവിച്ചപകളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ചാൽ അവിടെ ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേർപ്പ് നമ്മൾ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ കുരിശിന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുത്താൽ “നിന്റെ ഉപദേശ്ചാവ് മറഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല, നിന്റെ കല്ലു നിന്റെ ഉപദേശ്ചാവിനെ കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ വലതേതാട്ടോ ഇടതേതാട്ടോ തിരിയുന്നോ വഴി ഇതാക്കുന്നു. ഇതിൽ നടന്നു കൊള്ളുവിൻ എന്ന് ഒരു വാക്ക് പിരകിൽ നിന്നും കേൾക്കും.”

നമ്മൾല്ലാവരെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു

പ്രാർത്ഥനയോദ്ധ

whoami1946@gmail.com
നിങ്ങളുടെ സഹവിശ്വാസി

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶ କଣ୍ଟେନ୍ସିଲ୍ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶ କଣ୍ଟେନ୍ସିଲ୍

(ମହାକର ସନ୍ଦେଶିଲେ ବ୍ୟାବ୍ୟା-ମେତ୍ରାଙ୍କ କକ୍ଷାକର୍ତ୍ତର ତମ୍ଭିଲୁଛୁ
ପାଞ୍ଜଳିନେପ୍ତୁରୀ ଓ ବିଶ୍ଵାସିଯୁବା ବେଦନକରୁଛୁ
ସରତ୍ରଗମାଯ ଅବଲୋକନବୁଛୁ)